

U S T A W A

z dnia 2018 r.

Przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych

Rozdział 1

Przepis ogólny

Art. 1. Ustawa z dnia o ochronie danych osobowych (Dz. U.) wchodzi w życie z dniem 25 maja 2018 r.

Rozdział 2

Zmiany w przepisach

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w § 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:
„12) obowiązki z zakresu ochrony danych osobowych, nakładane w drodze decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.”;
- 2) w art. 36 po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:
„§ 4. Do przetwarzania danych osobowych w zakresie wskazanym w § 1 nie stosuje się art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1534) po art. 49a dodaje się art. 49b w brzmieniu:

„Art. 49b.1. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 49 i 49a, przepisów art. 12 ust. 3 i 4, art. 13, 14, 17 - 22 oraz art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o

ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

2. Wyłączenia, o których mowa w ust. 1, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w art. 4.

3. Przepisu art. 16 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych nie stosuje się, o ile przepisy szczegółowe przewidują odrębny tryb sprostowania.

4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 871 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 2) w art. 50a po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa art. 50a ust. 1 przepisów art. 12 ust. 3 i 4, art. 13, art. 14, art. 17-22 oraz art. 34 rozporządzenia 20 16/679 nie stosuje się.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r., poz. 1666, 2138 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60 i 962) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 22¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 22¹ § 1. Pracodawca żąda od osoby ubiegającej się o zatrudnienie podania danych osobowych obejmujących:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) datę urodzenia;
- 3) adres do korespondencji;
- 4) adres poczty elektronicznej albo numer telefonu;
- 5) wykształcenie;
- 6) przebieg dotychczasowego zatrudnienia.

§ 2. Pracodawca żąda od pracownika podania danych osobowych obejmujących:

- 1) adres zamieszkania;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) inne dane osobowe pracownika, a także dane osobowe dzieci pracownika i innych członków jego najbliższej rodziny, jeżeli podanie takich danych jest konieczne ze

względu na korzystanie przez pracownika ze szczególnych uprawnień przewidzianych w prawie pracy.

§ 3. Udostępnienie pracodawcy danych osobowych następuje w formie oświadczenia osoby, której one dotyczą. Pracodawca żąda udokumentowania danych osobowych osób, o których mowa w § 1 i 2, jeżeli uzna za konieczne ich potwierdzenie.

§ 4. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w § 1 - 3, jest możliwe tylko w zakresie niezbędnym do realizacji stosunku pracy.

§ 5. Przetwarzanie danych osobowych, uzyskanych na podstawie § 1 pkt 3 i 4 po nawiązaniu stosunku pracy jest możliwe tylko w przypadku, gdy pracownik wyrazi na to zgodę, o której mowa w art. 22² § 1.”

2) po art. 22¹ dodaje się art. 22² - 22⁴ w brzmieniu:

„Art. 22² § 1. Przetwarzanie przez pracodawcę innych danych osobowych niż wymienione w art. 22¹ § 1 i 2 jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy dotyczą one stosunku pracy i osoba ubiegająca się o zatrudnienie lub pracownik wyrazi na to zgodę w oświadczeniu złożonym w postaci papierowej lub elektronicznej.

§ 2. Przetwarzanie przez pracodawcę danych biometrycznych obejmuje tylko dane osobowe pracownika, jeśli dotyczą one stosunku pracy i pracownik wyrazi na to zgodę w oświadczeniu złożonym w postaci papierowej lub elektronicznej.

§ 3. Brak zgody, o której mowa w § 1 i 2, nie może być podstawą niekorzystnego traktowania osoby ubiegającej się o zatrudnienie lub pracownika, a także nie może powodować wobec nich jakichkolwiek negatywnych konsekwencji, zwłaszcza nie może stanowić przyczyny uzasadniającej odmowę zatrudnienia, wypowiedzenia stosunku pracy lub jego rozwiązania bez wypowiedzenia przez pracodawcę.

§ 4. Przetwarzanie, o którym mowa w § 1 i 2, dotyczy danych osobowych udostępnianych na wniosek pracodawcy lub danych osobowych przekazanych pracodawcy z inicjatywy osoby ubiegającej się o zatrudnienie lub pracownika.

§ 5. Przetwarzanie danych osobowych obejmujących dane:

- 1) o nałogach;
- 2) o stanie zdrowia;
- 3) o życiu seksualnym lub orientacji seksualnej

– nie jest możliwe nawet za zgodą, o której mowa w § 1.

§ 6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób gromadzenia danych biometrycznych, uwzględniając zapewnienie ochrony przetwarzanych danych biometrycznych odpowiedniej do zagrożeń.

Art. 22³§ 1 Pracodawca żąda podania danych osobowych:

- 1) innych niż określone w art. 22¹ § 1 i 2,
- 2) wskazanych w art. 22² § 2 i 5

– jeżeli obowiązek ich podania wynika z odrębnych przepisów lub gdy jest to niezbędne do wypełniania obowiązku pracodawcy nałożonego przepisem prawa.

§ 2. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w § 1, jest możliwe tylko w zakresie niezbędnym do realizacji tego obowiązku.

Art. 22⁴.§ 1. Dla zapewnienia bezpieczeństwa pracowników lub ochrony mienia lub zachowania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę, pracodawca podejmuje decyzję o wprowadzeniu szczególnego nadzoru nad miejscem pracy lub terenem wokół zakładu pracy w postaci środków technicznych umożliwiających rejestrację obrazu (monitoring), jeżeli uzna to za konieczne. Monitoring nie może stanowić środka kontroli wykonywania pracy przez pracownika.

§ 2. Monitoring nie obejmuje pomieszczeń, które nie są przeznaczone do wykonywania pracy, w szczególności pomieszczeń sanitarnych, szatni, stołówek lub palarni.

§ 3. Dane osobowe uzyskane w wyniku zastosowania monitoringu pracodawca przetwarza wyłącznie do celów, dla których zostały zebrane i przechowuje przez okres niezbędny dla realizacji tych celów.

§ 4. Pracodawca informuje pracowników o wprowadzeniu monitoringu, w sposób przyjęty u danego pracodawcy nie później niż 14 dni przed uruchomieniem monitoringu. Pracodawca przed dopuszczeniem pracownika do pracy informuje go o stosowaniu monitoringu.”;

3) w art. 229:

a) w § 11 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przyjmowane do pracy u innego pracodawcy na dane stanowisko w ciągu 30 dni po rozwiązaniu lub wygaśnięciu poprzedniego stosunku pracy, jeżeli posiadają aktualne orzeczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań do pracy w warunkach pracy opisanych w skierowaniu na badania lekarskie i pracodawca ten stwierdzi, że warunki te odpowiadają warunkom występującym

na danym stanowisku pracy, z wyłączeniem osób przyjmowanych do wykonywania prac szczególnie niebezpiecznych.”,

b) po § 12 dodaje się § 13 w brzmieniu:

„§ 13. Pracodawca żąda od osoby, o której mowa w § 1¹ pkt 2 oraz w § 1², aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na danym stanowisku oraz skierowania na badania będące podstawą wydania tego orzeczenia.”,

c) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Pracodawca przechowuje orzeczenia wydane na podstawie badań lekarskich, o których mowa w § 1, 2 i 5, orzeczenia i skierowania uzyskane na podstawie § 1³ oraz skierowania, o których mowa w § 4a.”,

d) po § 7 dodaje się § 7¹ w brzmieniu:

„§ 7¹. W przypadku stwierdzenia, że warunki określone w skierowaniu, o którym mowa w § 13, nie odpowiadają warunkom występującym na danym stanowisku pracy, pracodawca zwraca osobie przyjmowanej do pracy to skierowanie oraz orzeczenie lekarskie wydane w wyniku tego skierowania.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 616 i 2138) w art. 4 po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:

„1d. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa art. 4 ust. 1 pkt 2, ust. 1b, 1ba, 1bb oraz 1c przepisów art. 12 ust. 3 i 4, art. 13, art. 14, art. 17-22 oraz art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. z 2016 r. poz. 38) po art. 4 proponujemy dodanie art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Podmiot uprawniony do nadania odznaki honorowej na podstawie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 4 ust. 1, 2 lub ust. 4 albo uprawniony do nadania odznaki honorowej przez organ jednostki samorządu terytorialnego, zgodnie z art. 4 ust. 3, albo uprawniony przez naczelne organy organizacji spółdzielczych lub organizacji społecznych, zgodnie z art. 4 ust. 5, w celu nadania odznaki honorowej oraz ewidencjonowania osób wyróżnionych odznaką, przetwarza dane osobowe osób przedstawionych do odznaki oraz osób, którym odznaka honorowa została nadana.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2017 r. poz. 1189) po art. 91d dodaje się art. 91e w brzmieniu:

„Art. 91e. 1. Dla realizacji zadań, o których mowa w art. 9b, art. 9g, art. 9h, art. 77 oraz art. 78, w stosunku do uczniów i ich rodziców, dyrektorów, nauczycieli oraz innych pracowników szkół artystycznych lub placówek prowadzonych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub odpowiednio specjalistyczna jednostka nadzoru, o której mowa w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949), przetwarza w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko, w tym wysokość wynagrodzenia;
- 6) numer NIP lub numer PESEL, w przypadku jego braku – rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego.

2. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 12 i art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13 i art. 14 oraz art. 17-19 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane

te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 9b, art. 9g, art. 9h, art. 77 oraz art. 78.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 – w zakresie obowiązku wykazywania przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

5. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji publicznej lub na swojej stronie internetowej.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

7. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2-5, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

8. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, specjalistyczna jednostka nadzoru, dyrektor szkoły artystycznej lub placówki prowadzonej lub nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, mogą zlecać przetwarzanie w ich imieniu danych osobowych, o których mowa w ust. 1, lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego te dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1999 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1139) po dziale I dodaje się dział I a w brzmieniu:

„DZIAŁ Ia

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 16a. 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Minister Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku postępowań administracyjnych i innych, prowadzonych na podstawie ustawy w Ministerstwie Sprawiedliwości,
 - b) w ramach kontroli uchwał organów adwokatury oraz organów izb adwokackich,

- c) podczas wykonywania przewidzianych przez ustawę kompetencji nadzorczych nad postępowaniami dyscyplinarnymi w sprawach adwokatów,
 - d) na potrzeby wykonywania zadań związanych z działalnością zespołu do przygotowania pytań testowych na egzamin wstępny dla kandydatów na aplikantów adwokackich i radcowskich oraz zespołu do przygotowania zadań na egzamin adwokacki, a także komisji egzaminacyjnych do spraw aplikacji adwokackiej przy Ministrze Sprawiedliwości, komisji egzaminacyjnych II stopnia przy Ministrze Sprawiedliwości;
- 2) Naczelna Rada Adwokacka – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku prowadzonych przez organy adwokatury oraz organy izb adwokackich:
- a) postępowań administracyjnych, postępowań w zakresie skarg i wniosków oraz innych przewidzianych przez ustawę lub wydane na podstawie ustawy akty prawne organów samorządu adwokackiego postępowań dotyczących adwokatów, aplikantów adwokackich lub osób ubiegających się o wpis na listę adwokatów lub listę aplikantów adwokackich, a także osób przystępujących do egzaminu wstępnego na aplikację adwokacką i egzaminu adwokackiego,
 - b) w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań publicznych określonych w ustawie oraz nadzoru wynikającego z ustawy,
 - c) postępowań dyscyplinarnych wobec adwokatów i aplikantów adwokackich;
- 3) okręgowe rady adwokackie – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
- a) w toku prowadzonych postępowań administracyjnych, postępowań w zakresie skarg i wniosków oraz innych przewidzianych przez ustawę lub wydane na podstawie ustawy akty prawne organów samorządu adwokackiego postępowań dotyczących adwokatów, aplikantów adwokackich lub osób ubiegających się o wpis na listę adwokatów lub listę aplikantów adwokackich, a także osób przystępujących do egzaminu wstępnego na aplikację adwokacką i egzaminu adwokackiego,
 - b) w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań publicznych określonych w ustawie oraz nadzoru wynikającego z ustawy;
- 4) komisje egzaminacyjne do spraw aplikacji adwokackiej przy Ministrze Sprawiedliwości, komisje egzaminacyjne II stopnia przy Ministrze Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku postępowania o

dopuszczenie do egzaminu wstępnego na aplikację adwokacką i egzaminu adwokackiego oraz w toku postępowania odwoławczego od wyników tych egzaminów;

5) adwokaci – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w ramach wykonywania zawodu.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, 18, 19 i 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

3. Wyłączenia, o których mowa w ust. 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w ust. 1.

4. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Art. 16b. W przypadku danych osobowych, które adwokat lub podmiot przetwarzający otrzymali lub pozyskali w wyniku lub w ramach działania objętego obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej przepisów art. 58 ust. 1 lit. e i f rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.

Art. 16c. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w art. 16a ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, biorąc pod uwagę przepisy odrębne dotyczące terminów.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 233, 1579 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1139) po rozdziale 1 dodaje się Rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 5a. 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Minister Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku postępowań administracyjnych i innych, prowadzonych na podstawie ustawy w Ministerstwie Sprawiedliwości,
 - b) w ramach kontroli uchwał organów samorządu radców prawnych,
 - c) podczas wykonywania przewidzianych przez ustawę kompetencji nadzorczych nad postępowaniami dyscyplinarnymi w sprawach radców prawnych,
 - d) na potrzeby wykonywania zadań związanych z działalnością zespołu do przygotowania pytań testowych na egzamin wstępny dla kandydatów na aplikantów adwokackich i radcowskich oraz zespołu do przygotowania zadań na egzamin radcowski, a także komisji egzaminacyjnych do spraw aplikacji radcowskiej przy Ministrze Sprawiedliwości, komisji egzaminacyjnych do przeprowadzenia egzaminu radcowskiego i komisji egzaminacyjnych II stopnia przy Ministrze Sprawiedliwości;
- 2) Krajowa Rada Radców Prawnych – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku prowadzonych przez organy samorządu radców prawnych:
 - a) postępowań administracyjnych, postępowań w zakresie skarg i wniosków oraz innych przewidzianych przez ustawę lub wydane na podstawie ustawy akty prawne organów samorządu radców prawnych postępowania dotyczących radców prawnych, aplikantów radcowskich lub osób ubiegających się o wpis na listę radców prawnych lub listę aplikantów radcowskich, a także osób przystępujących do egzaminu wstępnego na aplikację radcowską i egzaminu radcowskiego,
 - b) w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań publicznych określonych w ustawie oraz nadzoru wynikającego z ustawy,
 - c) postępowań dyscyplinarnych wobec radców prawnych i aplikantów radcowskich;

- 3) rady okręgowych izb radców prawnych – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku prowadzonych postępowań administracyjnych, postępowań w zakresie skarg i wniosków oraz innych przewidzianych przez ustawę lub wydane na podstawie ustawy akty prawne organów samorządu radcowskiego postępowań dotyczących radców prawnych, aplikantów radcowskich lub osób ubiegających się o wpis na listę radców prawnych lub listę aplikantów radcowskich, a także osób przystępujących do egzaminu wstępnego na aplikację radcowską i egzaminu radcowskiego,
 - b) w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań publicznych określonych w ustawie oraz nadzoru wynikającego z ustawy;
- 4) komisje egzaminacyjne do spraw aplikacji radcowskiej przy Ministrze Sprawiedliwości, komisje egzaminacyjne do przeprowadzenia egzaminu radcowskiego i komisje egzaminacyjne II stopnia przy Ministrze Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku postępowania o dopuszczenie do egzaminu wstępnego na aplikację radcowską i egzaminu radcowskiego oraz w toku postępowania odwoławczego od wyników tych egzaminów;
- 5) radcowie prawni – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w ramach wykonywania zawodu.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, 18, 19 i 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem 2016/679” - nie stosuje się.

3. Wyłączenia, o których mowa w ust. 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w ust. 1.

4. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, - o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniu wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Art. 5b. W przypadku danych osobowych, które radca prawny lub podmiot przetwarzający otrzymali lub pozyskali w wyniku lub w ramach działania objętego obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, przepisów art. 58 ust. 1 lit. e i f ogólnego rozporządzenia o ochronie danych nie stosuje się.

Art. 5c. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w art. 5a ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, biorąc pod uwagę przepisy odrębne dotyczące terminów.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2017 r. poz. 1007) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wpis dotyczący osoby fizycznej uprawnionej według treści prawa lub roszczenia bądź osoby fizycznej, której roszczenie zostało zabezpieczone przez wpis ostrzeżenia, obejmuje jej imię/imiona i nazwisko/nazwiska, numer PESEL, chyba że odrębne przepisy nie przewidują nadawania tego numeru, oraz imię ojca i imię matki.”;

2) w art. 68² po ust. 5 dodaje się ust. 5¹ w brzmieniu:

„5¹. W przypadku gdy administratorem hipoteki jest osoba fizyczna w księdze wieczystej wpisuje się jej imię/imiona i nazwisko/nazwiska, numer PESEL, chyba że odrębne przepisy nie przewidują nadawania tego numeru, oraz imię ojca i imię matki.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1511, 2074 i 2261) w art. 1 ust. 1 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) Urzędzie Ochrony Danych Osobowych.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1506 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 1086) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21:

a) w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) wykonywanie i koordynowanie zadań w dziedzinie informatyzacji, telekomunikacji i teleinformatyki oraz zarządzania informacją podległych mu archiwów państwowych, w szczególności w zakresie:

a) zakupu, projektowania, budowy, wdrażania, utrzymania, serwisu, rozwoju, integracji i eksploatacji systemów informatycznych i

teleinformatycznych wyposażonych w środki zabezpieczające dane osobowe przetwarzane w tych systemach, w tym udostępniania tych systemów archiwom państwowym oraz realizacji dostaw i robót budowlanych niezbędnych do wykonywania tych zadań,

b) wymiany danych pomiędzy systemami, o których mowa w lit. a;”

b) w ust. 1a wyrazy „ust. 1 pkt 1 i 4” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1, 4-6, 9 i 10”;

2) po art. 22a dodaje się art. 22b-22e w brzmieniu:

„Art. 22b. 1. W związku z prowadzeniem postępowań w sprawach zezwoleń, o których mowa art. 14 Naczelnny Dyrektor Archiwów Państwowych przetwarza następujące dane osobowe osób, których te postępowania dotyczą:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres elektroniczny, w tym adres poczty elektronicznej
- 4) inne informacje identyfikujące osoby fizyczne, zawarte w materiałach archiwalnych będących przedmiotem postępowań.

2. Naczelnny Dyrektor Archiwów Państwowych w ramach realizacji zadań, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 4, 5, 8, 9 i 10 przetwarza następujące dane osobowe osób, których dotyczą jego działania określone w tych przepisach:

- 1) imię i nazwisko lub pseudonim;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres elektroniczny, w tym adres poczty elektronicznej;
- 4) miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 5) wizerunek;
- 6) informacje identyfikujące osoby fizyczne, zawarte w materiałach archiwalnych albo dokumentacji niearchiwalnej, będących przedmiotem tych działań.

3. Naczelnny Dyrektor Archiwów Państwowych w ramach realizacji zadań, o których mowa w art. 21 ust. 2 oraz archiwa państwowe w ramach realizacji zadań, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 3, przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli;
- 2) imię i nazwisko kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub upoważnionej przez niego osoby.

4. Jednostki, o których mowa w art. 22, oraz inne podmioty prowadzące działalność archiwalną, w szczególności z użyciem systemów teleinformatycznych, do prowadzenia

działalności archiwalnej w rozumieniu art. 23 oraz postępowania z dokumentacją niearchiwalną, w szczególności realizacji zadań, o których mowa w art. 16-16e, przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) informacje identyfikujące osoby fizyczne, zawarte w zgromadzonych przez te podmioty materiałach archiwalnych albo w dokumentacji niearchiwalnej;
- 2) informacje identyfikujące osoby fizyczne korzystające z materiałów archiwalnych albo dokumentacji niearchiwalnej, a w szczególności:
 - a) imię i nazwisko lub pseudonim,
 - b) rodzaj i numer dokumentu tożsamości,
 - c) adres zamieszkania lub adres do korespondencji,
 - d) numer telefonu i adres elektroniczny, w tym adres poczty elektronicznej;
- 3) informacje identyfikujące osoby fizyczne współdziałające w prowadzeniu działalności archiwalnej, a w szczególności:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja,
 - c) adres do korespondencji,
 - d) numer telefonu i adres elektroniczny, w tym adres poczty elektronicznej.

Art. 22c. 1. Prawo osoby, której dane osobowe dotyczą, określone w art. 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, archiwa państwowe realizują bezpłatnie raz na dwanaście miesięcy, a jednostki wymienione w art. 22 ust. 1 pkt 2-3a oraz ust. 2 – raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

2. W przypadku korzystania przez osobę, której dane dotyczą, z prawa, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia 2016/679, przepisu ust. 2 nie stosuje się.

3. Do przetwarzania danych osobowych przez jednostki, o których mowa w art. 22, nie stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, w zakresie obowiązku wykazywania przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

4. Do przetwarzania danych osobowych przez jednostki, o których mowa w art. 22, nie stosuje się art. 14 i art. 17 rozporządzenia 2016/679, w zakresie, w jakim dane te są

niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, wynikających z prowadzenia przez te jednostki działalności archiwalnej w rozumieniu art. 23, postępowania z dokumentacją niearchiwalną oraz przepisów art. 16-16e.

5. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli jednostki, o których mowa w art. 22, w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

6. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1-5, oraz o wyłączeniu, o którym mowa w art. 22d ust.1, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

7. Dane osobowe przetwarzane przez Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, archiwa państwowe, jednostki, o których mowa w art. 22, oraz inne podmioty prowadzące działalność archiwalną podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

8. Naczelnny Dyrektor Archiwów Państwowych, archiwa państwowe, jednostki, o których mowa w art. 22, oraz inne podmioty prowadzące działalność archiwalną mogą zlecać przetwarzanie w ich imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.

Art. 22d. 1. Do działalności archiwalnej nie stosuje się art. 16 oraz art. 18-21 rozporządzenia 2016/679.

2. Jednostki, o których mowa w art. 22, wdrażają odpowiednie zabezpieczenia praw i wolności osoby, której dotyczą dane osobowe zawarte w materiałach archiwalnych. Zabezpieczenia obejmują wdrożenie stosownych środków technicznych i organizacyjnych w celu realizacji zasady minimalizacji danych.

3. Udostępnienie danych osobowych przetwarzanych w ramach działalności archiwalnej wymaga ich pseudonimizacji.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do udostępniania dokumentacji niearchiwalnej.

5. Wymogu pseudonimizacji nie stosuje się, jeżeli udostępnia się dane osobowe za zgodą osoby, której dane dotyczą, jej pełnomocnika lub przedstawiciela ustawowego.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440 z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 13f dodaje się art. 13fa w brzmieniu:

„Art. 13fa. 1. W celu poboru opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, oraz opłaty dodatkowej, o której mowa w art. 13f ust. 1, zarząd drogi, a w przypadku jego braku zarządca drogi może gromadzić i przetwarzać dane dotyczące pojazdów oraz użytkowników dróg publicznych, w tym dane osobowe.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL;
- 3) rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości;
- 4) adres miejsca zamieszkania albo adres do korespondencji;
- 5) obrazy pojazdów, w tym zawierające wizerunek osób;
- 6) numer rejestracyjny pojazdu.”;

2) w art. 13hd po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 3, operator może przetwarzać dane dotyczące pojazdów oraz użytkowników dróg publicznych, w tym dane osobowe, pozyskane w związku z funkcjonowaniem systemu poboru opłaty elektronicznej. Przepis art. 18 ust. 2b pkt 2 oraz ust. 2c-2j stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 16i:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) współpracować z podmiotem uprawnionym do kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej, o którym mowa w art. 13l ust. 1, w tym przekazywać temu podmiotowi dane osobowe użytkowników EETS naruszających obowiązki, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3, art. 13i ust. 4a lub ust. 4b, na zasadach określonych w odrębnym porozumieniu;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1 pkt 4, obejmują:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) Numer Identyfikacji Podatkowej;
- 3) rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1920, 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 191 i 1089.

- 4) adres miejsca zamieszkania albo adres do korespondencji;
 - 5) numer rejestracyjny pojazdu;
 - 6) dane identyfikacyjne urządzenia, o którym mowa w art. 16l ust. 1.”;
- 4) w art. 17 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. Minister właściwy do spraw transportu w celu realizacji ustawowych zadań w zakresie, o którym mowa w art. 16f ust. 1 oraz art. 24n ust. 5 i 7, a także w związku z powoływaniem i obsługą Komisji, o której mowa w art. 16z ust. 1, może gromadzić i przetwarzać dane osobowe.4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 3, obejmują:
- 1) w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 16f ust. 1, dane audytora, o którym mowa w art. 16e ust. 4, oraz osób, o których mowa w art. 16f ust. 3 pkt 3:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL;
 - 2) w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 24n ust. 5 i 7, dane osoby składającej wniosek:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia,
 - c) obywatelstwo,
 - d) numer PESEL,
 - e) imię ojca i matki,
 - f) nazwisko rodowe matki,
 - g) adres miejsca zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) w celu realizacji zadań związanych z powoływaniem i obsługą Komisji, o której mowa w art. 16z ust. 1, dane członków Komisji oraz osób, które udzieliły Komisji informacji na podstawie art. 16zb ust. 4:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL,
 - c) adres miejsca zamieszkania lub adres do korespondencji.”;
- 5) w art. 18 po ust. 2a dodaje się ust. 2a-2j w brzmieniu:
- „2a. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 8 i 8a oraz art. 20 pkt 12, może przetwarzać dane dotyczące pojazdów oraz użytkowników dróg publicznych, w tym dane osobowe.

- 2b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2a, gromadzone:
- 1) w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 8 obejmują:
 - a) dane korzystającego z autostrady płatnej:
 - imię i nazwisko,
 - numer PESEL,
 - rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości,
 - adres miejsca zamieszkania albo adres do korespondencji,
 - b) obrazy pojazdów, w tym zawierające wizerunek kierującego pojazdem,
 - c) numer rejestracyjny pojazdu,
 - 2) w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 2 pkt 8a obejmują:
 - a) dane korzystającego z drogi krajowej:
 - imię i nazwisko,
 - Numer Identyfikacji Podatkowej,
 - rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości
 - adres miejsca zamieszkania albo adres do korespondencji,
 - b) obrazy pojazdów, w tym zawierające wizerunek kierującego pojazdem,
 - c) numer rejestracyjny pojazdu,
 - d) dane identyfikacyjne urządzenia, o którym mowa w art. 13i ust. 3 lub art. 161 ust. 1,
 - e) dane umożliwiające określenie miejsca i czasu przemieszczania się pojazdu na sieci dróg krajowych;
 - 3) w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 20 pkt 12, obejmują:
 - a) obrazy pojazdów, w tym zawierające wizerunek kierującego pojazdem,
 - b) numer rejestracyjny pojazdu,
 - c) dane umożliwiające określenie miejsca i czasu przemieszczania się pojazdu na sieci dróg krajowych.

2c. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2a, przechowuje się przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia ich uzyskania, chyba że dłuższe przechowywanie jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania administracyjnego, sądowego lub egzekucyjnego albo dla zapewnienia prawidłowego wnoszenia opłat elektronicznych przez użytkowników dróg oraz ich rozliczania. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad dokonuje weryfikacji tych danych, nie rzadziej niż co 3 miesiące od dnia ich uzyskania, usuwając dane zbędne.

2d. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, przetwarzając dane, o których mowa w ust. 2a, zwolniony jest z obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679.

2e. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad lub osoba przez niego upoważniona, na podstawie pisemnego wniosku, udostępnia nieodpłatnie dane, o których mowa w ust. 2a:

- 1) Policji,
- 2) Inspekcji Transportu Drogowego,
- 3) Żandarmerii Wojskowej,
- 4) Straży Granicznej,
- 5) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 6) Agencji Wywiadu,
- 7) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu,
- 8) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego,
- 9) Służbie Wywiadu Wojskowego,
- 10) prokuratorowi,
- 11) sądom,
- 12) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektorowi izby administracji skarbowej, naczelnikowi urzędu celno-skarbowego

– w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.

2f. Wniosek, o którym mowa w ust. 2e, wskazuje:

- 1) oznaczenie sprawy,
- 2) okoliczności, z których wynika konieczność pozyskania żądanych danych;
- 3) dane podlegające udostępnieniu.

2g. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad może wyrazić zgodę na udostępnienie za pomocą środków komunikacji elektronicznej danych, o których mowa w ust. 2a, podmiotom, o których mowa w ust. 2e pkt 1 – 4 i 6 – 12, bez konieczności składania pisemnych wniosków, jeżeli jest to uzasadnione rodzajem lub zakresem wykonywanych zadań.

2h. Udostępnianie danych, o których mowa w ust. 2a, w sposób określony w ust. 2e, następuje po złożeniu przez podmioty, o których mowa w ust. 2e pkt 1 – 4 i 6 – 12, wniosku zawierającego:

- 1) określenie zakresu danych podlegających udostępnieniu;
- 2) określenie osób uprawnionych do przetwarzania danych, o których mowa w pkt 1;
- 3) oświadczenie, że podmioty te posiadają:
 - a) urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał, oraz
 - b) zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania.

2i. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad udostępnia Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego dane, o których mowa w ust. 2a, w sposób, o którym mowa w ust. 2g, jeżeli jednostka organizacyjna Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego będąca odbiorcą danych złoży oświadczenie, o którym mowa w ust. 2h pkt 3.

2j. Podmioty, o których mowa w ust. 2e, dokonują weryfikacji danych, o których mowa

w ust. 2a, uzyskanych zgodnie z ust. 2e i 2g, pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań danego podmiotu, nie rzadziej niż co 3 miesiące od dnia ich uzyskania, usuwając dane zbędne.”;

- 6) po art. 20g dodaje się art. 20h w brzmieniu:

„Art. 20h. 1. Zarządca drogi w celu realizacji ustawowych zadań w zakresie, o którym mowa w art. 20 pkt 12 i 15, może gromadzić i przetwarzać dane dotyczące pojazdów oraz użytkowników dróg publicznych, w tym dane osobowe w tym pozyskane w związku z funkcjonowaniem inteligentnych systemów transportowych, także bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą. Przepis art. 18 ust. 2b ust. 1 oraz ust. 2c-2i stosuje się odpowiednio.

2. Zarządca drogi może gromadzić i przetwarzać dane osobowe osób, które złożyły wniosek o wyrażenie zgody, o której mowa w art. 38 ust. 2, art. 42 ust. 2 i 3 oraz art. 43 ust. 2.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, obejmują:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL;
- 3) adres miejsca zamieszkania albo adres do korespondencji.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 958) art. 17c otrzymuje brzmienie:

„Art. 17c.1. Rzecznik może przetwarzać wszelkie informacje, w tym dane osobowe niezbędne do realizacji swoich ustawowych zadań.

2. Rzecznik może przetwarzać dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), wyłącznie w celu ochrony wolności i praw człowieka i obywatela przy realizacji swoich ustawowych zadań.”

Art. 16. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1629 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Bazy danych, ewidencje oraz rejestry, o których mowa w ustawie, są prowadzone dla potrzeb statystyki publicznej lub innych celów wynikających z przepisów ustawy, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.

2. W odniesieniu do baz danych, ewidencji oraz rejestrów, o których mowa w ustawie, administratorem danych osobowych są określone w ustawie organy prowadzące te bazy danych, ewidencje i rejestry.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1796, 1948, 2175 i 2261) w dziale I dodaje się Rozdział 8 w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 8

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 78b. § 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Minister Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku postępowań administracyjnych i innych, prowadzonych na podstawie ustawy oraz postępowań w zakresie skarg i wniosków,
 - b) w ramach kontroli uchwał organów samorządu notarialnego,
 - c) podczas wykonywania przewidzianych przez ustawę kompetencji nadzorczych nad notariuszami i organami samorządu notarialnego oraz w toku postępowań dyscyplinarnych przeciwko aplikantom notarialnym, zastępcom notarialnym oraz notariuszom,

- d) na potrzeby wykonywania zadań związanych z działalnością zespołu do przygotowania pytań testowych oraz zespołu do przygotowania zadań na egzamin notarialny, a także komisji kwalifikacyjnych i odwoławczych;
- 2) Krajowa Rada Notarialna – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku prowadzonych przez ten organ postępowań administracyjnych, postępowań w zakresie skarg i wniosków oraz innych przewidzianych przez ustawę lub wydane na podstawie ustawy akty prawne organów samorządu notarialnego postępowań dotyczących notariuszy, aplikantów notarialnych, zastępców notarialnych lub osób ubiegających się o powołanie na stanowisko notariusza lub wpis na listę aplikantów notarialnych, a także osób przystępujących do egzaminu wstępnego i notarialnego,
 - b) w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań publicznych określonych w ustawie oraz nadzoru wynikającego z ustawy,
 - c) w toku postępowań dyscyplinarnych prowadzonych przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny;
 - 3) rady izb notarialnych – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku prowadzonych przez ten organ postępowań administracyjnych, postępowań w zakresie skarg i wniosków, oraz innych przewidzianych przez ustawę lub wydane na podstawie ustawy akty prawne organów samorządu notarialnego postępowań dotyczących notariuszy, aplikantów notarialnych, zastępców notarialnych lub osób ubiegających się o powołanie na stanowisko notariusza lub wpis na listę aplikantów notarialnych a także osób przystępujących do egzaminu wstępnego i notarialnego,
 - b) w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań publicznych określonych w ustawie oraz nadzoru wynikającego z ustawy,
 - c) w toku postępowań dyscyplinarnych prowadzonych przez sąd dyscyplinarny izby notarialnej;
 - 4) komisje kwalifikacyjne i odwoławcze – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku postępowania o dopuszczenie do egzaminu wstępnego i notarialnego oraz w toku postępowania odwoławczego od wyników tych egzaminów;
 - 5) notariusze – w przypadku danych osobowych pozyskanych przy dokonywaniu czynności notarialnych.

§ 2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w § 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, 18, 19 i 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwane dalej „rozporządzenie 2016/679”, nie stosuje się.

§ 3. Wyłączenia, o których mowa w § 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w § 1.

§ 4. Przepisu art. 16 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

§ 5. Dane osobowe, o których mowa w § 1, podlegają zabezpieczeniu zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Art. 78c. W przypadku danych osobowych, które notariusz lub podmiot przetwarzający otrzymał lub pozyskał w wyniku lub ze względu na wykonywane czynności notarialne i jest zobowiązany do zachowania w tym zakresie tajemnicy, o której mowa w art. 18 § 1, przepisów art. 58 ust. 1 lit. e i f rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.

Art. 78d. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w art. 78b § 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, biorąc pod uwagę przepisy odrębne dotyczące terminów, przy czym w przypadku danych osobowych uzyskanych przy dokonywaniu czynności notarialnych nie może on być dłuższy niż okres przechowywania, o którym mowa w art. 90 ustawy.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943 z późn. zm.²⁾) po art. 95a dodaje się art. 95b w brzmieniu:

„Art. 95b. 1. Dla realizacji zadań, o których mowa w art. 10a, art. 22an, art. 22aq, art. 22ar, art. 22c, art. 44zh, art. 44zn, art. 80 oraz art. 90, w stosunku do uczniów i ich rodziców, dyrektorów, nauczycieli oraz innych pracowników szkół artystycznych lub placówek prowadzonych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw kultury

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1954, 1985 i 2169 oraz z 2017 r. poz. 60, 949 i 1292.

i ochrony dziedzictwa narodowego, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub odpowiednio specjalistyczna jednostka nadzoru, o której mowa w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949), przetwarza w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko, w tym wysokość wynagrodzenia;
- 6) numer NIP lub numer PESEL, w przypadku jego braku – rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego.

2. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 12 i art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13 i art. 14 oraz art. 17-19 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 10a, art. 22an, art. 22aq, art. 22ar, art. 22c, art. 44zh, art. 44zn, art. 80 oraz art. 90.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 – w zakresie obowiązku wykazywania przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

5. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda

komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji publicznej lub na swojej stronie internetowej.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

7. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2-5, na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

8. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, specjalistyczna jednostka nadzoru, dyrektor szkoły artystycznej lub placówki prowadzonej lub nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, mogą zlecać przetwarzanie w ich imieniu danych osobowych, o których mowa w ust. 1, lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego te dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 862) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6a po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe kandydata lub odznaczonego:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 4) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 5) opis pracy i zdobyte osiągnięcia w zakresie tworzenia, upowszechniania i ochrony kultury;
- 6) informacje o posiadanych orderach i odznaczeniach.

2b. Okres przechowywania danych, o których mowa w ust. 2a, wynosi 80 lat.”;

2) w art. 7 po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe kandydata lub odznaczonego:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 4) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;

- 5) informacje o posiadanych orderach i odznaczeniach;
 - 6) stopień i rok nadania Medalu niższego stopnia;
 - 7) opis pracy w zakresie twórczości artystycznej, działalności kulturalnej lub ochrony kultury i dziedzictwa narodowego;
 - 8) opis zasług uzasadniających przyznanie Medalu.
- 4b. Okres przechowywania danych, o których mowa w ust. 4a, wynosi 80 lat.”;
- 3) w art. 7a po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. Podmiot przyznający nagrodę przetwarza następujące dane osobowe kandydata lub nagrodzonego:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) pseudonim artystyczny;
 - 3) data i miejsce urodzenia;
 - 4) imiona rodziców;
 - 5) adres zamieszkania lub do korespondencji;
 - 6) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
 - 7) numer NIP;
 - 8) numer PESEL;
 - 9) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 10) właściwy urząd skarbowy,
 - 11) numer rachunku bankowego.
- 2b. Okres przechowywania danych, o których mowa w ust. 2a, wynosi 5 lat.”;
- 4) w art. 7b po ust. 2 dodaje się ust. 2a - 2c w brzmieniu:
- „2a. Podmiot przyznający stypendium przetwarza następujące dane osobowe wnioskodawcy lub stypendysty:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) data i miejsce urodzenia;
 - 3) imiona rodziców;
 - 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
 - 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
 - 6) numer NIP;
 - 7) numer PESEL;
 - 8) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 9) właściwy urząd skarbowy;

- 10) numer rachunku bankowego;
- 11) dane związane z sytuacją życiową lub zawodową zawarte we wniosku o zmianę terminu realizacji przedsięwzięcia, na które zostało przyznane stypendium, lub terminu rozliczenia stypendium.
 - 2b. Dane o stanie zdrowia stypendysty, przekazane przez stypendystę na podstawie ust. 2a pkt 11, nie podlegają dalszemu udostępnianiu.
 - 2c. Okres przechowywania danych, o których mowa w ust. 2a, wynosi 5 lat.”;
- 5) w art. 14 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 - „1a. W związku z procedurą prowadzenia rejestru instytucji kultury przetwarza się następujące dane osobowe:
 - 1) imię i nazwisko dyrektora instytucji kultury i jego zastępców albo oznaczenie osoby fizycznej, której powierzono pełnienie obowiązków dyrektora albo której powierzono zarządzanie instytucją kultury;
 - 2) imiona i nazwiska pełnomocników instytucji kultury uprawnionych do dokonywania czynności prawnych w imieniu instytucji oraz zakres ich upoważnień;
 - 3) imię i nazwisko likwidatora;
 - 4) imię i nazwisko pełnomocnika organizatora dokonującego wpisu.”;
- 6) po art. 16a dodaje się art. 16b w brzmieniu:
 - „16b. W związku z powoływaniem i odwoływaniem dyrektora instytucji kultury oraz powierzaniem pełnienia obowiązków dyrektora albo powierzaniem zarządzania instytucją kultury osobie fizycznej organizator przetwarza następujące dane osobowe:
 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 4) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe niezbędne odpowiednio do pełnienia funkcji albo prawidłowego wykonania zadania, posiadane tytuły i stopnie naukowe;
 - 5) opis pracy i zdobyte osiągnięcia zawodowe.”;
- 7) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
 - „2a. Dane, o których mowa w ust. 2, przetwarza organ gminy.”;

8) po art. 37d dodaje się art. 37e w brzmieniu:

„Art. 37e. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 1 ust. 2-4, art. 5, art. 9 ust. 3 oraz art. 28 ust. 1a i 1b, minister, kierownik urzędu centralnego, jednostka samorządu terytorialnego oraz instytucja kultury przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer NIP;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego;
- 9) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe niezbędne do prawidłowego wykonania zadania.

2. Podmiot wykonujący zadania z zakresu działalności kulturalnej może zlecać przetwarzanie w jego imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, art. 6a ust. 2a, art. 7 ust. 4a, art. 7a ust. 2a, art. 7b ust. 2a, art. 14 ust. 1a i art. 16b, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1, art. 6a ust. 2a, art. 7 ust. 4a, art. 7a ust. 2a, art. 7b ust. 2a, art. 14 ust. 1a i art. 16b, ogranicza się stosowanie art. 12 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

5. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, art. 6a ust. 2a, art. 7 ust. 4a, art. 7a ust. 2a, art. 7b ust. 2a, art. 14 ust. 1a i art. 16b, nie stosuje się art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 1 ust. 2-4, art. 5, art. 9 ust. 3, art. 15 ust. 1, art. 15a ust. 1, art. 16 ust. 1, art. 16a oraz art. 28 ust. 1a i 1b.

6. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator danych osobowych w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

7. Administrator danych osobowych informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 4-6, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475 i 1266 oraz z 2016 r. poz. 1948) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. Prezydent oraz podmiot uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o nadanie orderu lub odznaczenia na podstawie art. 2, w celu realizacji zadań wynikających z ustawy, przetwarzają dane osobowe osób ubiegających się o nadanie orderu lub odznaczenia oraz osób, którym order lub odznaczenie zostało nadane.”;

2) art. 37a otrzymuje brzmienie:

„Art. 37a Przetwarzanie danych osobowych zawartych we wnioskach o nadanie orderu, odznaczenia lub tytułu honorowego albo we wnioskach o pozbawienie orderu, odznaczenia lub tytułu honorowego w tym danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), następuje w celu realizacji zadań ustawowych.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 880 i 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.35² ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wynagrodzenie za użyczenie przysługuje po złożeniu przez podmiot, o którym mowa w art. 28 ust. 5, pisemnego oświadczenia o woli otrzymywania wynagrodzenia za użyczenie, zwanego dalej „oświadczeniem”, zawierającego:

- 1) imię i nazwisko twórcy albo twórców utworu wyrażonego słowem oraz pseudonim, jeżeli był używany w odniesieniu do danego utworu;
- 2) imię i nazwisko tłumacza albo tłumaczy utworu wyrażonego słowem oraz pseudonim, jeżeli był używany w odniesieniu do danego utworu;
- 3) tytuł utworu wyrażonego słowem;
- 4) nazwę wydawcy utworu wyrażonego słowem;
- 5) rok wydania utworu wyrażonego słowem;
- 6) imię, nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby składającego oświadczenie;
- 7) w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 28 ust. 5 pkt 1-3, wskazanie, do której z wymienionych w art. 28 ust. 5 kategorii uprawnionych należy dany podmiot, a także, jeżeli istnieje wielu uprawnionych, wskazanie wielkości udziału uprawnionego składającego oświadczenie, ustalonego w oparciu o umowę zawartą z wydawcą wraz z jej kopią;
- 8) dane niezbędne do zrealizowania płatności, w tym numer rachunku bankowego;
- 9) w przypadku wydawców, informację o numerze ISBN utworu wyrażonego słowem;
- 10) w przypadku spadkobierców uprawnionych, o których mowa w art. 28 ust. 5 pkt 1-3, do oświadczenia dołącza się dokumenty potwierdzające przejście autorskich praw majątkowych do utworu wyrażonego słowem w drodze dziedziczenia oraz wskazuje przysługujący im udział.”;

2) w art. 35⁴ uchyla się pkt 3;

3) po rozdziale 13 dodaje się rozdział 13¹ w brzmieniu:

„Rozdział 13¹ Ochrona danych osobowych

Art. 114a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 352, art. 357, art. 351¹ oraz art. 11027 i 11028, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer NIP;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego.

2. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 20, art. 20¹, art. 28 ust. 4 i 5 oraz art. 35², organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi przetwarza w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer NIP;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego.

3. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 35⁶ i 35⁷, podmioty wymienione w art. 35⁵ ust. 2 przetwarzają w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer NIP;

- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego.

Art. 114b. 1. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w art. 114a, ogranicza się stosowanie art. 12 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 114a, przepisów art. 14 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 20, art. 20 1, art. 28 ust. 4 i 5, art. 35², art. 35⁶, art. 35⁷, art. 35¹¹ oraz art. 110²⁷ i 110²⁸.

3. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1-3, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

5. Dane osobowe, o których mowa w art. 114a, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

6. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi i podmioty wymienione w art. 35⁵ ust. 2 mogą zlecać przetwarzanie w ich imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 14 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 800, 1984 i 2255) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

1) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ - 1⁴ w brzmieniu:

„1¹. W celu uzyskania ulgowej usługi i świadczenia osoba uprawniona wyraża zgodę na podanie jej danych osobowych, danych osobowych członków jej rodziny oraz innych osób pozostających z nią we wspólnym gospodarstwie domowym, obejmujących: imię i nazwisko, datę urodzenia, stopień pokrewieństwa, adres zamieszkania, a także innych danych osobowych tych osób, jeżeli podanie takich danych jest niezbędne do ustalenia sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej.

1². Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1¹, następuje w oświadczeniu złożonym w postaci papierowej lub elektronicznej. Zgoda jest wyrażana przy poszanowaniu pełnej swobody w jej udzielaniu.

1³. Udostępnienie pracodawcy danych osobowych, o których mowa w ust. 1¹, następuje w formie oświadczenia osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu. Pracodawca żąda udokumentowania danych osobowych, o których mowa w ust. 1¹, jeżeli uzna za konieczne ich potwierdzenie.

1⁴. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w ust. 1¹ i 1³, jest możliwe tylko w zakresie niezbędnym do ustalenia prawa osoby uprawnionej do ulgowej usługi i świadczenia.”;

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zasady i warunki korzystania z usług i świadczeń finansowanych z Funduszu, z uwzględnieniem ust. 1 - 1⁴ oraz zasady przeznaczania środków Funduszu na poszczególne cele i rodzaje działalności socjalnej określa pracodawca w regulaminie ustalonym zgodnie z art. 27 ust. 1 albo z art. 30 ust. 5 ustawy o związkach zawodowych. Pracodawca, u którego nie działa zakładowa organizacja związkowa, uzgadnia regulamin z pracownikiem wybranym przez załogę do reprezentowania jej interesów.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2015 r., poz. 1892) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Wspólnota mieszkaniowa jest administratorem danych osobowych w zakresie danych związanych z zarządem nieruchomości.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2017 r. poz. 882) w art. 10b wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ochrona praw osób, o których mowa w art. 10a ust. 1 jest zadaniem Rzecznika Praw Pacjenta, które realizuje w szczególności przy pomocy Rzeczników Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego.”;

2) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dostępu do dokumentacji medycznej osoby, o której mowa w art. 10a ust. 1;”.

Art. 25. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 641 i 2260) w art. 63d po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2b w brzmieniu:

„2a. W celu realizacji uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad lub drogowa spółka specjalnego przeznaczenia mogą przetwarzać dane osobowe osób, które złożyły wyjaśnienia, o których mowa w ust. 2 pkt 2.

2b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2a, obejmują:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL;
- 3) adres zamieszkania lub adres do korespondencji. „

Art. 26. W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2017 r. poz. 524) użyte w art. 4 ust. 1 i 2 wyrazy „Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych” zastępuje się wyrazami „Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych”.

Art. 27. W ustawie z dnia 5 stycznia 1995 r. o fundacji - Zakład Narodowy imienia Ossolińskich (Dz. U. poz. 121, z 2002 r. poz. 1271, z 2007 r. poz. 768 i 1029 oraz z 2016 r. poz. 2260) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dla realizacji celów, o których mowa w art. 5, Zakład przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;

- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
 - 6) numer NIP;
 - 7) numer PESEL;
 - 8) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 9) numer rachunku bankowego;
 - 10) wizerunek;
 - 11) numer karty bibliotecznej.”;
- 2) w art. 12 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. W związku z wykonywaniem nadzoru, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli;
 - 2) imię i nazwisko Dyrektora Zakładu lub upoważnionej przez niego osoby.”;
- 3) w art. 15 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. W związku z realizacją zadań, o których mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 4) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe niezbędne odpowiednio do pełnienia funkcji oraz posiadane tytuły i stopnie naukowe;
 - 5) opis pracy i zdobyte osiągnięcia zawodowe.”;
- 4) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:
- „Art. 17a.1. Dane osobowe, o których mowa w art. 5 ust. 2, art. 12 ust. 2a i art. 15 ust. 2a, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.
2. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w art. 5 ust. 2, art. 12 ust. 2a i art. 15 ust. 2a, ogranicza się stosowanie art. 12 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej

„rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych osobowych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 5 ust. 2, art. 12 ust. 2a i art. 15 ust. 2a, nie stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, w zakresie obowiązku wykazywania przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia oraz art. 13-14 i art. 17-19 rozporządzenia 2016/679, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji celów i zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 15 ust. 2.

4. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli odpowiedni Zakład albo minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

5. Zakład oraz minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2 - 4, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

6. Zakład oraz minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego mogą zlecać przetwarzanie w swoim imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1068 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) dane statystyczne - dane dotyczące zjawisk, zdarzeń, obiektów i działalności podmiotów gospodarki narodowej oraz życia i sytuacji osób fizycznych, w tym dane osobowe, pozyskane bezpośrednio od respondentów albo z systemów informacyjnych administracji publicznej, rejestrów urzędowych lub niepublicznych systemów informacyjnych, od momentu ich zebrania na potrzeby wykonywania zadań statystyki publicznej;”.

- b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
 - „8) operat do badań statystycznych - wykaz objętych badaniami statystycznymi, podmiotów gospodarki narodowej, osób fizycznych oraz innych podmiotów podlegających obserwacji statystycznej uporządkowany według określonych cech, zawierający dane jednostkowe wraz z ich identyfikacją teleadresową;”
 - c) po pkt 11a dodaje się pkt 11b w brzmieniu:
 - „11b) osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą - osobę fizyczną będącą przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819) i inną osobę fizyczną prowadzącą działalność na własny rachunek w celu osiągnięcia zysku oraz osobę fizyczną prowadzącą indywidualne gospodarstwo rolne;”
 - d) w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 15 w brzmieniu:
 - „15) niepubliczne systemy informacyjne – systemy zbierania, gromadzenia i przetwarzania informacji prowadzone przez podmioty inne niż organy i podmioty, o których mowa w pkt 13, w szczególności podmioty wykonujące działalność w zakresie:
 - a) sprzedaży lub dostawy energii elektrycznej,
 - b) zbiorowego odprowadzania ścieków i zbiorowego zaopatrzenia w wodę,
 - c) przesyłu, dystrybucji i obrotu paliwami gazowymi,
 - d) obrotu, przesyłu i wytwarzania energii cieplnej,
 - e) telekomunikacji,
 - f) ubezpieczeń,
 - g) transportu i leasingu,
 - h) zarządzania portami lotniczymi,
 - i) zarządzania i administrowania nieruchomościami.”
- 2) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Szczegółowy zakres prowadzonych badań statystycznych statystyki publicznej jest ustalany w trybie określonym w rozdziale 2 ustawy, a w przypadku spisów powszechnych, w których nakłada się obowiązek przekazywania danych na osoby fizyczne w odrębnych ustawach.”;

3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Służby statystyki publicznej:

- 1) zbierają, gromadzą i opracowują dane od podmiotów gospodarki narodowej i o tych podmiotach oraz ich działalności, a także dane od osób fizycznych i o tych osobach, ich życiu i sytuacji, oraz dane dotyczące zjawisk, zdarzeń i obiektów;
- 2) przechowują, łączą pozyskane dane i wtórnie je wykorzystują w celu realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Dostęp do danych dla służb statystyki publicznej jest nieodpłatny.

3. Przekazywanie danych do celów statystycznych nie stanowi naruszenia tajemnic prawnie chronionych, z wyłączeniem informacji, o których mowa w przepisach o ochronie informacji niejawnych.”;

4) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Służby statystyki publicznej zbierają dane statystyczne, w tym dane osobowe ze wszystkich dostępnych źródeł, określonych w ustawie i wydanych na jej podstawie aktach wykonawczych albo w odrębnych ustawach.

2. W celu realizacji zadań określonych w ustawie, w tym badań statystycznych, służby statystyki publicznej zbierają dane:

- 1) z rejestrów urzędowych;
- 2) z systemów informacyjnych administracji publicznej;
- 3) z niepublicznych systemów informacyjnych;
- 4) od respondentów.

3. Służby statystyki publicznej zbierają również dane z publicznie dostępnych źródeł danych, w tym dużych zbiorów danych, których wielkość stale przyrasta, o zróżnicowanym charakterze i formie, mających różne formaty, pozyskiwanych w sposób zautomatyzowany.

4. Dane są zbierane z wykorzystaniem dostępnych technik, w tym z wykorzystaniem zautomatyzowanych narzędzi elektronicznych lub informatycznych.

5. Dane ze źródeł, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1-3, są przekazywane lub udostępniane w formatach, o których mowa w art. 18a ust. 2 i 3 ustawy.”;

5) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W ramach prowadzonych badań statystycznych dane od respondentów są zbierane metodą obserwacji pełnej lub metodą reprezentacyjną na wylosowanej próbie danej zbiorowości lub metodą doboru celowego.”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Badania statystyczne z udziałem osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dotyczące działalności gospodarczej tych osób są prowadzone na zasadzie obowiązku.

5. Badania statystyczne, o których mowa w ust. 3, w których osoby fizyczne udzielają bezpośrednio odpowiedzi, są prowadzone po uprzednim ich poinformowaniu o podstawie prawnej badania, celu badania i gwarancjach zachowania tajemnicy statystycznej oraz czy badanie jest prowadzone na zasadzie obowiązku czy dobrowolności.”;

6) w art. 7 uchyla się ust. 2;

7) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. W przypadku danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe, przynależność do związków zawodowych, oraz danych biometrycznych i genetycznych, danych dotyczących zdrowia, seksualności lub orientacji seksualnej tej osoby oraz wyroków skazujących i naruszeń prawa lub powiązanych środków bezpieczeństwa nie mogą być one zbierane na zasadzie obowiązku w badaniach statystycznych prowadzonych z udziałem osób fizycznych.”;

8) w art. 9:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tryb wprowadzania obowiązków dla badań statystycznych innych niż wymienione w rozdziale 2b określa niniejsza ustawa.”;

9) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Dane jednostkowe identyfikowalne zebrane przez statystykę publiczną podlegają bezwzględnej ochronie. Dane te mogą być wykorzystywane wyłącznie do opracowań, zestawień i analiz statystycznych oraz do tworzenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego operatu do badań statystycznych; udostępnianie lub

wykorzystywanie tych danych dla innych niż podane w ustawie celów jest zabronione (tajemnica statystyczna).”;

10) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Organy administracji publicznej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Narodowy Fundusz Zdrowia, Komisja Nadzoru Finansowego, a także inne państwowe lub samorządowe osoby prawne, organy rejestrowe oraz inne podmioty prowadzące rejestry urzędowe lub niepubliczne systemy informacyjne przekazują lub udostępniają nieodpłatnie służbom statystyki publicznej zgromadzone dane w szczegółowym zakresie, postaci i terminach, określonych w programie badań statystycznych statystyki publicznej w szczególności w postaci zbiorów danych z systemów teleinformatycznych, w tym wyników pomiarów, danych monitoringu środowiska, a w przypadku braku systemu teleinformatycznego - w innej utrwalonej postaci.”,

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem podmiotów prowadzących niepubliczne systemy informacyjne, są obowiązane do:”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego jest uprawniony do zgłaszania organom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem podmiotów prowadzących niepubliczne systemy informacyjne, wniosków dotyczących zawartości informacyjnej i wymogów jakości danych w nich zawartych w celu umożliwienia wykorzystania tych danych na potrzeby statystyki publicznej.”;

11) w art. 15 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedstawianie Radzie Ministrów, nie później niż do dnia 30 września każdego roku, projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej;”;

12) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2b w brzmieniu:

„Rozdział 2b

Spisy powszechnie

Art. 21c. Prace związane z organizacją i prowadzeniem spisów powszechnych, zwane dalej „pracami spisowymi”, obejmują:

- 1) prace przygotowawcze, w tym spisy próbne dla spisów powszechnych;
- 2) spisy powszechnie;

- 3) badania spisowe przeprowadzane metodą ciągłą;
- 4) opracowanie wyników spisu;
- 5) udostępnianie i upowszechnianie wynikowych informacji statystycznych.

Art. 21d. 1. Pracami spisowymi kieruje Prezes Głównego Urzędu Statystycznego - jako Generalny Komisarz Spisowy przy pomocy zastępcy, którym jest kierownik komórki organizacyjnej odpowiedzialnej za prace związane z organizacją i prowadzeniem spisów powszechnych.

2. Generalnego Komisarza Spisowego i jego zastępcę obsługuje Centralne Biuro Spisowe i Wojewódzkie Biura Spisowe.

3. Centralne Biuro Spisowe i Wojewódzkie Biura Spisowe są tworzone przez Generalnego Komisarza Spisowego, w drodze zarządzenia, z chwilą rozpoczęcia prac przygotowawczych do spisów.

4. Do zadań Centralnego Biura Spisowego i Wojewódzkich Biur Spisowych należy prowadzenie prac spisowych.

5. Prace spisowe, w tym działalność Centralnego Biura Spisowego i Wojewódzkich Biur Spisowych, są finansowane z budżetu państwa, z części dotyczącej Głównego Urzędu Statystycznego, oraz ze środków Unii Europejskiej.

Art. 21e. 1. Zadaniem rachmistrzów spisowych jest zbieranie danych statystycznych w spisach powszechnych.

2. Zasady i tryb powoływania rachmistrzów spisowych określają odrębne ustawy.

3. Rachmistrzom spisowym w czasie wykonywania czynności określonych w ust. 1 przysługuje ochrona prawna przewidziana dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 21f. Informacja o spisach powszechnych jest rozpowszechniana z wykorzystaniem środków masowego przekazu.

Art. 21g. 1. Spisy powszechne prowadzone są na zasadzie obowiązku.

2. Służby statystyki publicznej w pierwszej kolejności zbierają dane zgromadzone w urzędowych rejestrach, systemach informacyjnych administracji publicznej oraz niepublicznych systemach informacyjnych.

3. W przypadku braku danych w całości lub części dane objęte spisem są zbierane od respondentów.

4. W spisach powszechnych dane dotyczące osób nieobecnych i osób małoletnich przekazują osoby pełnoletnie wspólnie z nimi zamieszkałe.

5. Respondenci są obowiązani do udzielenia i przekazania pełnych, zgodnych ze stanem faktycznym, rzetelnych i wyczerpujących danych, zgodnie ze szczegółowym zakresem, w określonej formie, postaci i terminach określonych w odrębnych ustawach.

Art. 21h. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, szczegółowe zasady przeprowadzania spisów powszechnych regulują odrębne ustawy.”;

13) w art. 25:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rozpoznawanie zapotrzebowania na informacje i analizy statystyczne;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a-1c w brzmieniu:

„1a) koordynowanie prac w zakresie przygotowywanego corocznie projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej, w tym w zakresie opracowywanych przez organy i podmioty prowadzące badania statystyczne statystyki publicznej zestawów danych niezbędnych do osiągnięcia celów badawczych;

1b) przedstawianie projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej Radzie;

1c) prowadzenie operatu do badań statystycznych;”,

– uchyla się pkt 3a,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) opracowywanie i ogłaszanie prognoz demograficznych;” ,

– po pkt 8 dodaje się pkt 8a-8f w brzmieniu:

„8a) opiniowanie projektów ustaw i rozporządzeń dotyczących zadań określonych w ustawie, w tym infrastruktury informacyjnej Państwa, w szczególności w zakresie funkcjonowania rejestrów urzędowych oraz systemów informacyjnych, o których mowa w art. 2 pkt 13 i 15, w zakresie dotyczącym uwzględnienia potrzeb statystyki publicznej;

8b) opiniowanie metodyki badań statystycznych prowadzonych przez podmioty, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1;

8c) prowadzenie systemu teleinformatycznego obsługującego system statystyki publicznej, o którym mowa w art. 28a, w szczególności w zakresie badań statystycznych prowadzonych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;

- 8d) współpraca z organami prowadzącymi urzędowe rejestry i systemy informacyjne administracji publicznej w zakresie ich wykorzystania dla celów statystycznych;
 - 8e) koordynowanie działań prowadzonych na poziomie krajowym do celów opracowania, tworzenia i rozpowszechniania statystyki europejskiej oraz pełnienie roli jedyne punktu kontaktowego Komisji (Eurostatu) w sprawach dotyczących statystyki, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 164, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 223/2009”;
 - 8f) ocena jakości badań w statystyce publicznej;”
- pkt 13 otrzymuje brzmienie:
- „13) wykonywanie przyjętych przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań przekazywania danych statystycznych na potrzeby Europejskiego Systemu Statystycznego i organizacji międzynarodowych;”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Urzędy statystyczne wykonują zadania wymienione w ust. 1 pkt 1, 1c, 2-5 i 6 – w zakresie interpretacji, 7-8, 8b-d, 8f, 9-12, 14, 16 i 17 w zakresie określonym w trybie ust. 4.”;
- 14) art. 25a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 25a. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, wykonując zadania określone w ustawie, kieruje się zasadami niezależności zawodowej, bezstronności, rzetelności i odpowiedzialności za wysoką jakość statystyk krajowych i międzynarodowych, zgodnie z europejskim kodeksem praktyk statystycznych, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia nr 223/2009.”;

15) w art. 28:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Badania statystyczne mogą być prowadzone z udziałem ankierów statystycznych i rzeczoznawców.

2. Zadaniem ankierów statystycznych jest zbieranie danych w badaniach statystycznych.”,

b) uchyla się ust. 6,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Ankierom statystycznym w czasie wykonywania czynności określonych w ust. 2 przysługuje ochrona prawna przewidziana dla funkcjonariuszy publicznych.”;

16) w art. 35a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Służby statystyki publicznej, realizując dla dobra publicznego zadania określone ustawą przetwarzają dane osobowe określone w art. 35b ust. 1 w celu statystycznym, w szczególności:

- 1) organizacji i prowadzenia badań statystycznych, w tym spisów powszechnych, o których mowa w art. 18 lub odrębnych ustawach, oraz badań statystycznych, opracowań i analiz, o których mowa w art. 21 ust. 2;
- 2) opracowywania i ogłaszania prognoz demograficznych;
- 3) prowadzenia badań i analiz, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 11;
- 4) opracowywania wyników badań statystycznych, w tym wyników spisów powszechnych;
- 5) prowadzenia analiz i opracowań statystycznych;
- 6) prowadzenia prac naukowych i badawczo-rozwojowych, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 15;
- 7) prowadzenia i aktualizacji operatu do badań statystycznych, o którym mowa w rozdziale 5a;
- 8) realizacji zadań wynikających z uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w Europejskim Systemie Statystycznym (ESS), Europejskim Systemie Banków Centralnych (ESBC) i członkostwa w organizacjach międzynarodowych.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Służby statystyki publicznej przetwarzają dane osobowe do celów prowadzenia i aktualizacji krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1.”;

17) po art. 35a dodaje się art. 35aa – 35ac w brzmieniu:

„Art. 35aa. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego jest administratorem w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

Art. 35ab. Dane osobowe są przetwarzane przez służby statystyki publicznej w operacje do badań statystycznych, o którym mowa w rozdziale 5a.

Art. 35ac. 1. Dane osobowe od momentu ich zebrania bezpośrednio od respondentów albo z systemów informacyjnych administracji publicznej i rejestrów urzędowych lub niepublicznych systemów informacyjnych na potrzeby wykonywania zadań określonych w ustawie, stają się danymi statystycznymi i objęte są tajemnicą statystyczną, o której mowa w art. 10, z wyłączeniem prowadzenia krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej.

2. Dane osobowe zebrane do celów statystycznych wykorzystywane są wyłącznie do realizacji zadań określonych w ustawie.”;

18) w art. 35b:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Służby statystyki publicznej przetwarzają dla celów statystycznych następujące dane osobowe:”;

– pkt 1-2 otrzymują brzmienie:

„1) imiona i nazwiska;

2) data urodzenia;”;

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) kraj urodzenia i miejsce urodzenia;”;

– po pkt 5 dodaje się pkt 5a-5c w brzmieniu:

„5a) dane biometryczne;

- 5b) dane genetyczne;
- 5c) seksualność lub orientacja seksualna;”,
- po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:
 - „12a) pozostawanie w konkubinacie;”,
- po pkt 14 dodaje się pkt 14a-14b w brzmieniu:
 - „14a) dochód, w tym wynagrodzenie;
 - 14b) składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne;”,
- po pkt 16 dodaje się pkt 16a-16c w brzmieniu:
 - „16a) użytkowanie gospodarstwa rolnego;
 - 16b) kierowanie gospodarstwem rolnym;
 - 16c) adres miejsca pracy;”,
- pkt 20 otrzymuje brzmienie:
 - „20) adres zameldowania, adres zamieszkania lub adres miejsca pobytu;”,
- po pkt 20 dodaje się pkt 20a-w brzmieniu:
 - „20a) kraj poprzedniego zamieszkania;
 - 20b) kraj wyjazdu;”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, są przetwarzane przez służby statystyki publicznej w ramach badań statystycznych, które dostarczają informacji o życiu i sytuacji osób fizycznych lub o wybranych aspektach życia i sytuacji tych osób, w następujących obszarach:
 - 1) ludność, procesy demograficzne i migracje;
 - 2) gospodarstwa domowe i rodziny;
 - 3) aktywność obywatelską i społeczno-polityczną, członkostwo i wspieranie organizacji społecznych i politycznych;
 - 4) pracujących, bezrobotnych i biernych zawodowo, według cech społeczno-ekonomicznych;
 - 5) prowadzenie działalności gospodarczej, rolnej i leśnej;
 - 6) dojazdy do pracy;
 - 7) warunki pracy, choroby zawodowe;
 - 8) wypadki i poszkodowanych;
 - 9) czas pracy;
 - 10) źródła utrzymania, w tym dochody, wynagrodzenia i ich strukturę;

- 11) składki na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz okresy składkowe i wymiar etatu;
 - 12) świadczenia z ubezpieczeń społecznych;
 - 13) sytuację finansową i zamożność osób oraz gospodarstw domowych i rodzin;
 - 14) wydatki i spożycie ilościowe przez osoby i gospodarstwa domowe;
 - 15) warunki mieszkaniowe i wyposażenie gospodarstw domowych;
 - 16) budżet czasu;
 - 17) subiektywne oceny dotyczące jakości życia i sytuacji społeczno-ekonomicznej;
 - 18) pomoc społeczną, w tym beneficjentów pomocy społecznej;
 - 19) ubóstwo i wykluczenie społeczne;
 - 20) wspieranie rodziny i pieczę zastępczą;
 - 21) świadczenia na rzecz rodziny;
 - 22) opiekę nad dziećmi i młodzieżą;
 - 23) szkolnictwo wyższe, w tym nauczycieli akademickich, studentów i doktorantów;
 - 24) oświatę i wychowanie, w tym uczniów i nauczycieli;
 - 25) aktywność edukacyjną, w tym kształcenie ustawiczne;
 - 26) uczestnictwo ludności w sporcie, rekreacji, turystyce oraz kulturze, w tym wypoczynek dzieci i młodzieży;
 - 27) zachorowania i leczenie, korzystanie z usług medycznych, zachowania prozdrowotne i antyzdrowotne;
 - 28) ograniczenia wykonywania podstawowych czynności życiowych;
 - 29) dostęp i korzystanie z usług społecznych i publicznych;
 - 30) ruch graniczny osób i pojazdów;
 - 31) kapitał ludzki i społeczny;
 - 32) zachowania społeczno-religijne;
 - 33) relacje społeczne;
 - 34) społeczeństwo informacyjne;
 - 35) bezpieczeństwo, zagrożenie przestępczością, przemoc;
 - 36) udział w korzystaniu i ochronie środowiska.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Służby statystyki publicznej przetwarzają do celów statystycznych także dane osobowe inne niż wymienione w ust. 1, jeżeli zostaną one uzyskane w wyniku

przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, w celach określonych w ust. 2.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane, o których mowa w ust. 1, mogą być pozyskiwane bezpośrednio od osoby fizycznej, której dotyczą, lub pełnoletniego domownika albo z systemów informacyjnych administracji publicznej, rejestrów urzędowych lub niepublicznych systemów informacyjnych.”,

e) uchyla się ust. 4;

19) w art. 35c:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1:

– w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) informatyzacji – z rejestru PESEL, centralnej ewidencji pojazdów i rejestru stanu cywilnego,”,

– dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) Ministra Sprawiedliwości z rejestru Centralnej Bazy Danych Ksiąg Wieczystych,”,

c) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Służby statystyki publicznej przetwarzają dane osobowe określone w art. 35b ust. 1 oraz informacje o życiu i sytuacji osób fizycznych lub o wybranych aspektach życia i sytuacji tych osób, o których mowa w art. 35b ust. 2, pochodzące z niepublicznych systemów informacyjnych w szczegółowym zakresie określonym w programie badań statystycznych statystyki publicznej.

3. Służby statystyki publicznej przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 8, zbierane z systemów informacyjnych administracji publicznej, rejestrów urzędowych i niepublicznych systemów informacyjnych bez zgody osoby, której dane dotyczą, zapewniając gwarancje ich pełnej ochrony na zasadach określonych w ustawie.”;

20) art. 35d otrzymuje brzmienie:

„Art. 35d. 1. Dane osobowe po ich zebraniu przez służby statystyki publicznej, jeżeli nie wymaga tego cel ich przetwarzania, są pseudonimizowane. Sposób i tryb pseudonimizacji danych osobowych określa, w drodze zarządzenia, Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.

2. Dane osobowe, jeżeli jest to niezbędne do realizacji zadań określonych w ustawie, w zakresie dotyczącym celów statystycznych, są łączone z danymi pochodzącymi z różnych badań statystycznych, rejestrów urzędowych, systemów informacyjnych administracji publicznej i niepublicznych systemów informacyjnych.”;

21) uchyla się art. 35e i art. 35f;

22) art. 35g otrzymuje brzmienie:

„Art. 35g. Przepisy art. 35a, art. 35ac– art. 35c, art. 35d ust. 1 i art. 35h stosuje się do innych organów i podmiotów prowadzących badania statystyczne, o których mowa w art. 20, w zakresie prowadzonych przez nie badań statystycznych.”;

23) po art. 35g dodaje się art. 35h w brzmieniu:

„Art. 35h. 1. W związku z przetwarzaniem danych osobowych w celu wykonywania zadań określonych w ustawie przez służby statystyki publicznej nie stosuje się rozporządzenia 2016/679 art. 15, art. 16, art. 18, art. 21, na podstawie art. 89 ust. 2.

2. W związku z przetwarzaniem danych osobowych w celu wykonywania zadań określonych w ustawie, przez służby statystyki publicznej ogranicza się stosowanie następujących przepisów rozporządzenia 2016/679:

1) art. 5 ust. 2 w przypadku, gdy jego realizacja spowodowałaby nadmierny koszt po stronie służb statystyki publicznej;

2) art. 12 stosuje się w ten sposób, że służby statystyki publicznej udzielają informacji osobie fizycznej, której dane dotyczą, na jej wniosek, nie częściej niż raz na sześć miesięcy, a w pozostałych przypadkach mogą pobierać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom przygotowania informacji;

3) art. 13 ust. 3 nie stosuje się;

4) art. 34 stosuje się w ten sposób, że służby statystyki publicznej zamieszczają informację w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu.”;

24) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego zapewnia przechowywanie zgromadzonych danych zgodnie z zasadami określonymi w art. 10 i art. 35d i rozdziale 5a.”;

25) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Operat do badań statystycznych

Art. 39a. 1. W celu realizacji badań statystycznych Prezes Głównego Urzędu Statystycznego prowadzi operat do badań statystycznych, zwany dalej „OBS”, w którym znajdują się informacje o podmiotach podlegających obserwacji statystycznej według określonych cech.

2. OBS prowadzony jest w systemie teleinformatycznym.

3. Dane osobowe, w zależności od podmiotu podlegającego obserwacji statystycznej, są przechowywane w OBS nie dłużej niż przez 100 lat.

Art. 39b. 1. OBS podlega stałej i bieżącej aktualizacji w celu umożliwienia prowadzenia obserwacji statystycznej podmiotu tej obserwacji w czasie i przestrzeni.

2. OBS jest aktualizowany danymi pochodzącymi z rejestrów urzędowych i systemów informacyjnych oraz badań statystycznych, w tym spisów powszechnych.

Art. 39c. 1. Dane gromadzone w OBS są wykorzystywane wyłącznie przez służby statystyki publicznej do prowadzenia badań statystycznych, w tym spisów powszechnych.

2. Dane gromadzone w OBS mogą być udostępniane wyłącznie w trybie, o którym mowa w art. 20 ust. 4.

3. Dane w OBS są gromadzone, opracowywane i przechowywane z zachowaniem szczególnych warunków bezpieczeństwa i bezwzględnej ochrony danych, o której mowa w art. 10.”;

26) w art. 41 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Administratorem danych osobowych przetwarzanych w rejestrze, o którym mowa w pkt 1 jest Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.”;

27) w art. 42 uchyla się ust. 2;

28) w art. 53 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przekazywanie danych w formie i trybie określonym w programie badań statystycznych statystyki publicznej, a w przypadku spisów powszechnych - w odrębnej ustawie, odbywa się odpowiednio na koszt podmiotu obserwacji statystycznej lub gestora systemu informacyjnego administracji publicznej albo prowadzącego rejestr urzędowy albo niepubliczny system informacyjny.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869) po art. 15b dodaje się art. 15c w brzmieniu:

„Art. 15c. Do przetwarzania danych osobowych w CRP KEP nie stosuje się art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1).”.

Art. 30. W ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach. (Dz. U. z 2017 r. poz. 972 i 1086) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, muzeum przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko lub pseudonim;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 4) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 6) opis pracy i zdobyte osiągnięcia w zakresie działalności muzealniczej;
- 7) wizerunek.”;

2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 2 ust.2, art. 5b ust. 2 pkt 3, art. 6 ust. 8, art. 6a ust. 2a, art. 7 ust. 4a, art. 10 ust. 3c, art. 12a, art. 13 ust. 7, art. 19 ust. 1a, art. 19a ust. 5, art. 20 ust. 5, art. 23 ust. 2a, art. 29 ust. 1a, art. 29a ust. 3a, art. 31e ust. 2 pkt 1 i 3, art. 33d ust. 2a oraz art. 33e, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których art. 2 ust.2, art. 5b ust. 2 pkt 3, art. 6 ust. 8, art. 6a ust. 2a, art. 7 ust. 4a, art. 10 ust. 3c, art. 12a, art. 13 ust. 7, art. 19 ust. 1a, art. 19a ust. 5, art. 20 ust. 5, art. 23 ust. 2a, art. 29 ust. 1a, art. 29a ust. 3a, art. 31e ust. 2 pkt 1 i 3, art. 33d ust. 2a oraz art. 33e nie stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony

osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w zakresie obowiązku wykazywania przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

3. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 5b ust. 2 pkt 3, art. 6 ust. 8, art. 6a ust. 2a, art. 7 ust. 4a, art. 10 ust. 3c, art. 12a, art. 13 ust. 7, art. 19 ust. 1a, art. 19a ust. 5, art. 20 ust. 5, art. 23 ust. 2a, art. 29 ust. 1a, art. 29a ust. 3a, art. 31e ust. 2 pkt 1 i 3, art. 33d ust. 2a oraz art. 33e, ogranicza się stosowanie art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych osobowych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 5b ust. 2 pkt 3, art. 6 ust. 8, art. 6a ust. 2a, art. 7 ust. 4a, art. 10 ust. 3c, art. 12a, art. 13 ust. 7, art. 19 ust. 1a, art. 19a ust. 5, art. 20 ust. 5, art. 23 ust. 2a, art. 29 ust. 1a, art. 29a ust. 3a, art. 31e ust. 2 pkt 1 i 3, art. 33d ust. 2a oraz art. 33e przepisów art. 13, 14 i 19 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1, art. 5b ust. 1, art. 6 ust. 1 i 7, art. 6a ust. 1, art. 7 ust. 4, art. 10 ust. 3c, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 1 i 6, art. 19 ust. 1, art. 19a ust. 1, art. 20 ust. 1 i 2, art. 23 ust. 1 i 2, art. 29 ust. 1, art. 29a ust. 3, art. 31e ust. 1 i 3, art. 33c ust. 1 oraz art. 33d ust. 1 i 2.

5. Do przetwarzania danych osobowych przez muzeum w celach naukowych na podstawie art. 2 pkt 2, 6 i 8, art. 33-33a oraz 33b ust. 2 nie stosuje się art. 15, 16, 18 i 21 rozporządzenia 2016/679. Muzeum podejmuje szczególne środki ochrony w związku z udostępnianiem danych osobowych w celach naukowych, zapewniające w szczególności realizację zasady minimalizacji danych.

6. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

7. Administrator danych osobowych może zlecać przetwarzanie w jego imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.

8. Administrator danych osobowych informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2 - 6 na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”;

3) w art. 5b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W związku z prowadzeniem wykazu muzeów, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 3.”;

4) w art. 6 po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. W związku z uzgadnianiem regulaminów muzeów oraz prowadzeniem spisu uzgodnionych regulaminów, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
- 4) numer PESEL;
- 5) numer NIP;
- 6) opis pracy i zdobyte osiągnięcia w zakresie tworzenia, upowszechniania i ochrony kultury.”;

5) w art. 6a po ust. 1 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W związku z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
- 4) numer PESEL;
- 5) numer NIP;
- 6) opis pracy i zdobyte osiągnięcia w zakresie tworzenia, upowszechniania i ochrony kultury.”;

6) w art. 7 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków Rady do Spraw Muzeów, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe, miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 5) opis pracy i zdobyte osiągnięcia w zakresie działalności muzealniczej.”;

7) w art. 10 po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:

„3c. W celu stwierdzenia uprawnienia do ulgi w opłacie lub zwolnienia z opłaty za wstęp do muzeum, muzeum przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data urodzenia;
- 3) obywatelstwo;
- 4) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
- 5) wykształcenie, miejsce pobierania nauki albo miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) informacje o posiadanych orderach i odznaczeniach.”;

8) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków rady muzeum oraz członków kolegium doradczego odpowiednio podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lub 3, albo dyrektor muzeum przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe, miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 5) opis pracy i zdobyte osiągnięcia w zakresie działalności muzealniczej.”;

9) w art. 13 ust. po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W związku prowadzeniem Rejestru oraz ogłaszaniem wykazu muzeów rejestrowanych, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe, miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 5) zdobyte osiągnięcia w zakresie działalności muzealniczej.”;

10) w art. 19 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W związku z powoływaniem i dowoływaniem członków rady powierniczej, organ, o którym mowa w art. 16 i art. 17, przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe, miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 5) opis pracy i zdobyte osiągnięcia w zakresie działalności muzealniczej.”;

11) w art. 19a po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W związku ze zwrotem kosztów przejazdów oraz przyznawaniem wynagrodzenia, muzeum przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) wysokość wynagrodzenia;
- 5) numer rachunku bankowego.”;

12) w art. 20 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W związku z zakupem zabytku, muzeum przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) imiona i nazwiska rodziców;
- 3) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 4) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;

- 5) numer PESEL;
 - 6) numer NIP;
 - 7) rodzaj, seria i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość;
 - 8) numer rachunku bankowego.”;
- 13) w art. 23 po ust. 2 dodaje się ust. 2a otrzymuje brzmienie:
- „2a. W związku z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, muzeum, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego i Rada do Spraw Muzeów przetwarzają następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) imiona i nazwiska rodziców;
 - 3) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 4) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 5) numer PESEL;
 - 6) numer NIP;
 - 7) rodzaj, seria i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość;
 - 8) numer rachunku bankowego.”;
- 14) w art. 29 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W związku z przenoszeniem muzealium, muzeum lub podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 1, przetwarzają następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) imiona i nazwiska rodziców;
 - 3) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 4) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 5) numer PESEL;
 - 6) numer NIP;
 - 7) rodzaj, seria i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość;
 - 8) numer rachunku bankowego.”;
- 15) w art. 29a po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. W związku z pozwoleniami, o których mowa w ust. 2, wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko lub pseudonim autora muzealium;
 - 2) imię i nazwisko osoby uprawnionej do podpisu wykazu wywożonych muzealiów, w przypadku pozwolenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.”;

16) w art. 31e po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W związku z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1 i 3, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3.”;

17) w art. 33d po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków komisji kwalifikacyjnej, minister właściwy do spraw kultury i dziedzictwa narodowego i Rada do Spraw Muzeów przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe, miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 5) opis pracy, zdobyte osiągnięcia i dorobek zawodowy w zakresie działalności muzealniczej.”;

18) po art. 33d dodaje się art. 33e w brzmieniu:

„Art. 33e. W związku z prowadzeniem procedury dotyczącej stwierdzenia posiadania dorobku zawodowego wymaganego na stanowisku kustosza dyplomowanego albo kustosza, minister właściwy do spraw kultury i dziedzictwa narodowego i komisja kwalifikacyjna, o której mowa w art. 33d ust. 1, przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe, miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 5) opis pracy, zdobyte osiągnięcia i dorobek zawodowy w zakresie działalności muzealniczej.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9c ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Operatorzy systemów dystrybucyjnych instalujący u odbiorców końcowych przyłączonych do ich sieci liczniki zdalnego odczytu są obowiązani chronić dane

pomiarowe dotyczące tych odbiorców, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych.”

2) w art. 32d wprowadza się następujące zmiany:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wykreślenie podmiotu przywożącego z rejestru podmiotów przywożących skutkuje usunięciem z rejestru jego danych.”,

b) w ust. 4 słowo „przekazuje” zastępuje się słowem „udostępnia”.

Art. 32. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 128, 777 i 966) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 80a:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji przetwarza, w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 3) data i miejsce urodzenia,
- 4) adres zamieszkania

– w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań określonych w art. 80a.”

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a - 5f w brzmieniu:

5a. Podmioty, o których mowa w art. 80ba ust. 1 oraz art. 80c ust. 1 i ust. 2a:

- 1) przetwarzają dane osobowe, o których mowa w ust. 5, w zakresie w jakim jest to niezbędne dla realizacji ich ustawowych zadań,
- 2) wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych, o których mowa w ust. 5.

5b. Administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji przetwarzający dane osobowe na potrzeby centralnej ewidencji pojazdów, jest zwolniony z obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, s. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

5c. Dane osobowe zgromadzone w centralnej ewidencji pojazdów podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu tych danych, opisanym w stosownych politykach bezpieczeństwa danych osobowych.

5d. Do przetwarzania danych osobowych zgromadzonych w centralnej ewidencji pojazdów, przepisów art. 15, 18, 19, 20 i 21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 80a.

5e. Przepisu art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji przetwarzający dane osobowe na potrzeby centralnej ewidencji pojazdów, w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

5f. Administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 5b-5e na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”,

c) po ust. 5f dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w interesie publicznym oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, podejmuje działania mające na celu:

- 1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do ewidencji;
- 2) zapewnienie integralności danych w ewidencji;
- 3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym ewidencja jest prowadzona dla podmiotów przetwarzających dane i informacje;
- 4) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych i informacji, w tym danych osobowych;
- 5) zapewnienie rozliczalności ewidencji.”;

2) w art. 100a:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji przetwarza, w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko,

- 2) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 3) data i miejsce urodzenia,
- 4) adres zamieszkania,
- 5) unikalny numer identyfikujący profil kandydata na kierowcę,
- 6) fotografię,
- 7) wzór podpisu,
- 8) numer telefonu,
- 9) adres poczty elektronicznej

- w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań określonych w art. 100a.”

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a - 6f w brzmieniu:

„6a. Podmioty, o których mowa w art. 100ac ust. 1 oraz art. 100ah ust. 1 i 1a:

- 1) przetwarzają dane osobowe, o których mowa w ust. 5, w zakresie w jakim jest to niezbędne dla realizacji ich ustawowych zadań,
- 2) wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych, o których mowa w ust. 5.”

6b. Administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji przetwarzający dane osobowe na potrzeby centralnej ewidencji kierowców jest zwolniony z obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, s. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

6c. Dane osobowe zgromadzone w centralnej ewidencji kierowców podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu tych danych, opisanym w stosownych politykach bezpieczeństwa danych osobowych.

6d. Do przetwarzania danych osobowych zgromadzonych w centralnej ewidencji kierowców, przepisów art. 15, 18, 19, 20 i 21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 100a.

6e. Przepisu art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji przetwarzający dane osobowe na potrzeby centralnej ewidencji kierowców, w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

6f. Administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 5b-5e na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

c) po ust. 6f dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w interesie publicznym oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, podejmuje działania mające na celu:

- 1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do ewidencji;
- 2) zapewnienie integralności danych w ewidencji;
- 3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym ewidencja jest prowadzona dla podmiotów przetwarzających dane i informacje;
- 4) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych i informacji, w tym danych osobowych;
- 5) zapewnienie rozliczalności ewidencji.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2012 r. poz. 642 i 908, z 2013 r. poz. 829 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1086) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:

„2d. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków Rady do Spraw Narodowego Zasobu Bibliotecznego przetwarza się następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe, miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 5) opis pracy i zdobyte osiągnięcia związane z działalnością biblioteczną.”;

2) w art. 6a po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W związku z pozwoleniami, o których mowa w ust. 2, Dyrektor Biblioteki Narodowej przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko lub pseudonim autora materiału bibliotecznego;
- 2) imię i nazwisko osoby uprawnionej do podpisania wykazu wywożonych materiałów bibliotecznych, w przypadku pozwolenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.”;

3) po art. 6a dodaje się art. 6b i 6c w brzmieniu:

„Art. 6b. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 4, art. 17 ust. 1 i 2, art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 i 2, art. 20a ust. 1 i 2, art. 21 ust. 1, art. 22 ust. 1 i 2, art. 24, art. 25 i art. 26 ust. 1, biblioteki przetwarzają w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) pseudonim;
- 3) data i miejsce urodzenia;
- 4) obywatelstwo;
- 5) płeć;
- 6) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 7) wykształcenie, zawód, miejsce pracy lub afiliacja, zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 8) numer PESEL;
- 9) numer NIP;
- 10) rodzaj, seria i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 11) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 12) numer rachunku bankowego;
- 13) adres prowadzenia działalności gospodarczej;
- 14) wizerunek;
- 15) język;
- 16) miejsce i obszar prowadzonej działalności;
- 17) nazwa, pod którą jest prowadzona działalność gospodarcza;
- 18) dotyczące bieżącego udostępniania lub użyczenia materiałów bibliotecznych, historii ich udostępniania lub użyczenia oraz rezerwacji tych materiałów;
- 19) numer karty bibliotecznej.

Art. 6c. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 6 ust. 2d, art. 6a ust. 4a, art. 6b, art. 7 ust. 6a oraz art. 17 ust. 4, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom

lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań, obowiązków i uprawnień.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 6 ust. 2d, art. 6a ust. 4a, art. 6b, art. 7 ust. 6a oraz art. 17 ust. 4, nie stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w zakresie obowiązku wykazywania przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

3. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w art. 6 ust. 2d, art. 6a ust. 4a, art. 6b, art. 7 ust. 6a oraz art. 17 ust. 4, ogranicza się stosowanie art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach biblioteka realizuje bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach biblioteka może pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

4. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator danych osobowych w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

5. Administrator danych osobowych może zlecać przetwarzanie w ich imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.

6. Administrator danych osobowych informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 4-6, na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”;

4) w art. 7 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków Krajowej Rady Bibliotecznej przetwarza się następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;

- 4) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe, miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
 - 5) opis pracy i zdobyte osiągnięcia związane z działalnością biblioteczną.”;
- 5) w art. 17 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków Rady Naukowej przetwarza się następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 5) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe, miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 6) opis pracy i zdobyte osiągnięcia związane z działalnością biblioteczną.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624 i 820) w art. 60 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych” zastępuje się wyrazami „Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych”.

Art. 35. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 358 i 2103) po art. 6a dodaje się art. 6b i 6c w brzmieniu:

„Art. 6b § 1. Sądy wojskowe są administratorami danych osobowych przetwarzanych w postępowaniach sądowych.

§ 2. Do przetwarzania danych osobowych w postępowaniach sądowych przepis art. 175f ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.) stosuje się odpowiednio.

Art. 6c. § 1. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w postępowaniach sądowych wykonują:

- 1) w zakresie działalności wojskowego sądu garnizonowego – prezes wojskowego sądu okręgowego;
- 2) w zakresie działalności wojskowego sądu okręgowego – Krajowa Rada Sądownictwa.

§ 2. Do nadzoru, o którym mowa w § 1, przepisy art. 175g § 2-4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych stosuje się odpowiednio.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1371) w art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Administratorem danych gromadzonych w systemie e-krew jest minister właściwy do spraw zdrowia.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2046 oraz z 2017 r. poz. 777, 935 i 1428) w art. 6d ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Podmioty wymienione w ust. 4a mogą przetwarzać dane udostępnione z systemu w celu, w którym te dane zostały im udostępnione, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1277 i 1343) po rozdziale 11 dodaje się rozdział 11a w brzmieniu:

„Rozdział 11a

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 94b. 1. Komornik przetwarza dane osobowe stron, uczestników postępowania oraz innych osób wyłącznie w zakresie niezbędnym do wykonywania swoich ustawowych zadań.

2. Komornik jest administratorem przetwarzanych danych osobowych, o których mowa w ust. 1.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust.1 i 3, 18, 19 i 21 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o danych osobowych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwane dalej „rozporządzenie 2016/679”, nie stosuje się.

4. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

Art. 94c. 1. Minister Sprawiedliwości oraz podmioty, o których mowa w art. 64 ust. 2, mogą przetwarzać dane osobowe komorników i asesorów komorniczych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w przepisach ustawy, w szczególności w celu wykonywania zadań z zakresu nadzoru nad działalnością komorników.

2. W zakresie niezbędnym do wykonywania zadań z zakresu nadzoru nad działalnością komorników lub w ramach wglądu w czynności komorników osoby powołane do sprawowania nadzoru mogą również przetwarzać dane osobowe stron, uczestników postępowania oraz innych osób zawarte w dokumentacji, o której mowa w art. 37a.

Art. 94d. 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Minister Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku postępowań administracyjnych i innych, prowadzonych na podstawie ustawy w Ministerstwie Sprawiedliwości,
 - b) na potrzeby wykonywania zadań związanych z działalnością zespołu do przygotowania pytań testowych i zadań na egzamin konkursowy i komorniczy, a także komisji egzaminacyjnych i odwoławczych;
- 2) Krajowa Rada Komornicza – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w ramach realizacji jej zadań określonych w ustawie;
- 3) izby komornicze – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku prowadzonych postępowań administracyjnych, postępowań w zakresie skarg i wniosków oraz innych przewidzianych przez ustawę lub wydane na podstawie ustawy akty prawne organów samorządu komorniczego postępowań dotyczących aplikantów komorniczych lub osób ubiegających się o wpis na listę aplikantów komorniczych, a także osób przystępujących do egzaminu konkursowego i komorniczego;
- 4) komisje egzaminacyjne i odwoławcze – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku postępowania o dopuszczenie do egzaminu konkursowego i komorniczego oraz w toku postępowania odwoławczego od wyników tych egzaminów;
- 5) prezesi właściwych sądów – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w ramach realizacji ich zadań określonych w ustawie.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-art. 15 ust. 1 i 3, 18, 19 i 21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.

3. Wyłączenia, o których mowa w ust. 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w ust. 1.

4. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016.679 o ochronie danych nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Art. 94e. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w art. 94d ust. 1, określa administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 187 i 1334 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Jeżeli jest to uzasadnione zakresem usług hotelarskich, przedsiębiorcy prowadzący obiekty hotelarskie są administratorami danych osobowych klientów w tym danych osobowych dotyczących zdrowia.

5. Personel obiektu hotelarskiego jest obowiązany do zachowania w tajemnicy informacji związanych z klientem uzyskanych w związku ze świadczeniem usług hotelarskich.”

2) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„35a. W stosunku do przedsiębiorców prowadzących obiekty hotelarskie ogranicza się stosowanie art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwane dalej „rozporządzenie 2016/679”, w ten sposób, że w celu zawarcia umowy o usługi hotelarskie, jeżeli dane niezbędne do zawarcia umowy pozyskane zostały w sposób inny niż od klientów, przedsiębiorcy prowadzący obiekty hotelarskie zobowiązani są podać klientom informacje, o których mowa w art. 14 rozporządzenia 2016/679 najpóźniej w chwili rozpoczęcia świadczenia usługi hotelarskiej.”

Art. 40. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935 i 1428) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia funkcjonowanie portalu podatkowego i jest administratorem danych podatników, płatników, inkasentów, ich następców prawnych oraz osób trzecich korzystających z tego portalu.”;

2) w art. 293 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Do przetwarzania danych osobowych objętych tajemnicą skarbową nie stosuje się art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/579 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1).”.

Art. 41. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988 z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 dodaje się pkt 39 i 40 w brzmieniu:

„39) profilowanie – profilowanie osób fizycznych w rozumieniu art. 4 pkt. 4 rozporządzenia nr 2016/679;

40) rozporządzenie nr 2016/679 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/579 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1).”;

2) po art. 13b dodaje się art. 13c w brzmieniu:

„Art. 13c. 1. W przypadku pracownika i osoby ubiegającej się o zatrudnienie na stanowisku umożliwiającym dostęp do danych dotyczących banku lub klientów banku, bank może żądać od pracownika i tej osoby przedłożenia informacji dotyczących karalności, w tym informacji czy ich dane osobowe są zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym.

2. Bank ma prawo żądać od pracownika danych biometrycznych, w szczególności w postaci odcisków palców, głosu, obrazu rogówki i sieci żył palców, jeżeli podanie

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1997 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 85, 724, 768, 791 i 1089.

takich danych jest konieczne ze względu na kontrolę dostępu do informacji przetwarzanych przez bank i pomieszczeń.

3. Bank ma prawo przechowywania informacji i danych, o których mowa w ust. 1 i 2, wyłącznie przez okres zatrudnienia pracownika.

4. Przepis ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio do osoby ubiegającej się o zatrudnienie u przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, o których mowa w art. 6a ust. 1.”;

3) w art. 70 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W celu oceny zdolności kredytowej, o której mowa w ust. 1, oraz wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 50 ust. 2, bank może przetwarzać dane osobowe w sposób zautomatyzowany, w tym poprzez profilowanie.”.

4) w art. 105:

a) w ust. 1 w pkt 2 lit. n otrzymuje brzmienie:

„n) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań,”

b) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje upoważnione do gromadzenia, przetwarzania, w tym profilowania i udostępniania.”;

5) art. 105a ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przetwarzanie, w tym profilowanie, przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów, instytucje pożyczkowe oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, a także instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4, informacji stanowiących tajemnicę bankową i informacji udostępnionych przez instytucje pożyczkowe oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, art. 105 i art. 106-106d:

- 1) w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego,
- 2) do celów statystycznych i analiz - stanowiących realizację obowiązków określonych w przepisach odrębnych - których wynikiem nie są dane osobowe i wynik ten nie służy za podstawę podejmowania decyzji dotyczących konkretnych osób fizycznych.”;

6) art. 106d otrzymuje brzmienie:

„Art. 106d. 1. Banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów, instytucje utworzone na mocy art. 105 ust. 4, instytucje pożyczkowe, podmioty, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu, oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, mogą przetwarzać, w tym dokonywać profilowania, i wzajemnie udostępniać informacje, w tym informacje objęte tajemnicą bankową, w przypadkach:

- 1) uzasadnionych podejrzeń, o których mowa w art. 106a ust. 3;
- 2) przestępstw lub uzasadnionych podejrzeń popełnienia przestępstw dokonywanych na szkodę banków, innych instytucji ustawowo upoważnionych do udzielania kredytów, instytucji kredytowych, instytucji finansowych, instytucji pożyczkowych oraz podmiotów, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, i ich klientów, w celu i zakresie niezbędnym do zapobiegania tym przestępstwom.

2. Do przetwarzania danych osobowych zgodnie z ust. 1 nie stosuje się art. 13 rozporządzenia nr 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

3. Przetwarzanie danych osobowych zgodnie z ust. 1 podlega zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.”;

7) art. 112b otrzymuje brzmienie:

„Art. 112b. 1. Banki w zakresie realizowanych zadań mogą przetwarzać dla celów prowadzonej działalności bankowej informacje zawarte w dokumentach tożsamości osób fizycznych oraz dane biometryczne w rozumieniu art. 4 pkt 14 rozporządzenia nr 2016/679 w celu zidentyfikowania lub weryfikacji tożsamości osoby fizycznej, a także uwierzytelnienia czynności dokonywanej przez osobę fizyczną.

2. Instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 mogą przetwarzać informacje zawarte w dokumentach tożsamości osób fizycznych oraz dane biometryczne w rozumieniu art. 4 pkt. 14 rozporządzenia 2016/679 w celu zidentyfikowania lub weryfikacji tożsamości osoby fizycznej.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób

przetwarzania danych biometrycznych, uwzględniając zapewnienie ochrony przetwarzanych danych biometrycznych odpowiedniej do zagrożeń.”;

8) po art. 112d dodaje się art. 112e w brzmieniu:

„Art. 112e. 1. Banki oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4, będące administratorami danych w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia 2016/679, nie są obowiązane do:

- 1) wykonywania obowiązków określonych w art. 13 ust. 2 lit. f, art. 14 ust. 2 lit. g i art. 15 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679 w przypadku przetwarzania danych osobowych, na potrzeby przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z art. 106 oraz przeciwdziałania przestępstwom, zgodnie z art. 106a i 106d;
- 2) zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, jeżeli takie zawiadomienie może spowodować naruszenie stabilności funkcjonowania sektora bankowego;
- 3) udzielania informacji i prowadzenia komunikacji zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 częściej niż raz na 3 miesiące; w przypadku żądania klienta udostępniania informacji częściej niż raz na 3 miesiące, bank jest uprawniony do pobrania opłaty w wysokości odpowiadającej kosztom poniesionym w związku z udzieleniem informacji.

2. Uprawnienie do przenoszenia danych, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia 2016/679, nie dotyczy przenoszenia danych, które stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia i pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2014 r, poz. 1510) po art. 9a dodaje się art. 9b w brzmieniu:

„Art. 9b. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa art. 9a przepisów art. 12 ust. 3 i 4, art. 13, art. 14, art. 17-22 oraz art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1575) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 57f ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu prowadzenia prac poszukiwawczych oraz identyfikacji tożsamości osób, o których mowa w art. 53b, w Instytucie Pamięci tworzy się Bazę Materiału Genetycznego, zwaną dalej „Bazą”, której administratorem jest Prezes Instytutu Pamięci.”;

2) w art. 53h uchyla się ust. 3;

3) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. W działalności Instytutu Pamięci określonej w art. 1 do przetwarzania danych osobowych w celach archiwalnych, przepisów art. 15 i 16 oraz 18 - 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) nie stosuje się.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z 2013 r. poz. 829, z 2014 r. poz. 295, z 2015 r. poz. 1505, z 2016 r. poz. 1948) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Żandarmeria Wojskowa przetwarza dane, o których jest mowa w ust. 2 i 2a, z wyłączeniem ust. 2 pkt 2, dotyczące żołnierzy zawodowych. Dane te przetwarza się w celu realizacji zadań, o których jest mowa w ust. 1:

1) na obszarze całego kraju — w Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej;

2) na obszarze właściwości miejscowej — w Oddziałach Żandarmerii Wojskowej.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Dane osobowe, o których mowa w ust. 3, stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka (Dz. U. z 2017 r. poz. 922) art. 10c otrzymuje brzmienie:

„Art. 10c.1. Rzecznik może przetwarzać wszelkie informacje, w tym dane osobowe niezbędne do realizacji swoich ustawowych zadań.

2. Rzecznik może przetwarzać dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i

w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), wyłącznie w celu ochrony praw dziecka przy realizacji swoich ustawowych zadań.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 678) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości jest administratorem danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do przetwarzania danych osobowych w ramach realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 18, 19 i 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.”;

2) w art. 8 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 15 ust. 1, 16, 18 i 21 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych nie stosuje się.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1222, z 2015 r. poz. 201 oraz z 2017 r. poz. 1442) w art. 1 po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Spółdzielnia mieszkaniowa jest administratorem danych osobowych w zakresie danych członków spółdzielni oraz osób niebędących członkami spółdzielni, którym przysługuje tytuł prawny do lokalu znajdującego się w zasobach spółdzielni mieszkaniowej.”.

Art. 48. W ustawie z dnia 3 lutego 2001 r. o ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina (Dz. U. poz. 168) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 5, Instytut przetwarza w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) obywatelstwo;
- 5) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 6) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) informacje dotyczące działalności w zakresie ochrony dziedzictwa Fryderyka Chopina.

2. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, wynosi 80 lat.

3. Instytut może zlecać przetwarzanie w jego imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”;

2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym wyróżniającym się w ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina, w szczególności w kultywowaniu wiedzy i pamięci o kompozytorze, prowadzeniu badań i współdziałaniu w rozwijaniu wiedzy o twórczości i osobie Fryderyka Chopina, popularyzowaniu jego twórczości, a także pozyskiwaniu, gromadzeniu, zabezpieczaniu i udostępnianiu przedmiotów oraz miejsc związanych z jego życiem i twórczością, nadaje się odznakę honorową „Zasłużony dla Ochrony Dziedzictwa Fryderyka Chopina”, zwaną dalej „Odznaką”.

2. Odznaka może być przyznana tej samej osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej tylko jeden raz.

3. Odznakę nadaje minister z własnej inicjatywy lub na wniosek:

- 1) ministra lub kierownika urzędu centralnego;
- 2) terenowego organu administracji rządowej albo organu jednostki samorządu terytorialnego;
- 3) kierownika placówki zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 161);
- 4) podmiotu prowadzącego statutową działalność kulturalną, organizacji społecznej lub stowarzyszenia, działających na rzecz ochrony dziedzictwa Fryderyka Chopina;

- 5) kierownika publicznej albo niepublicznej szkoły artystycznej;
- 6) instytutu badawczego albo innej jednostki naukowej prowadzącej badania naukowe i poszerzającej wiedzę o życiu i twórczości Fryderyka Chopina.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) w przypadku gdy kandydatem jest osoba fizyczna:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia,
 - c) imiona rodziców,
 - d) obywatelstwo,
 - e) adres zamieszkania lub do korespondencji,
 - f) wykształcenie i posiadane tytuły naukowe,
 - g) miejsce pracy i zajmowane stanowisko,
 - h) numer telefonu i adres poczty elektronicznej,
 - i) informacje dotyczące działalności w zakresie ochrony dziedzictwa Fryderyka Chopina;
- 2) w przypadku gdy kandydatem jest jednostka organizacyjna:
 - a) nazwę,
 - b) siedzibę i adres,
 - c) charakter prowadzonej działalności,
 - d) datę utworzenia,
 - e) osiągnięcia,
- 3) uzasadnienie wniosku.

5. Okres przechowywania danych osobowych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, wynosi 80 lat.

6. W związku z procedurą nadawania Odznaki minister przetwarza dane osobowe kandydata lub odznaczonego zawarte we wniosku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.

7. Wniosek podlega zaopiniowaniu przez komisję do spraw opiniowania wniosków o nadanie Odznaki, zwaną dalej „komisją”, która rekomenduje ministrowi osobę lub jednostkę organizacyjną do nadania Odznaki.

8. W skład Komisji wchodzi od 5 do 9 osób, powoływanych przez ministra na okres roku, uznawanych za autorytety artystyczne i naukowe w dziedzinie badania życia i twórczości Fryderyka Chopina. Członkowie komisji pełnią swoje funkcje społecznie.

9. W Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra w terminie 14 dni przed dniem posiedzenia komisji, o której mowa w ust. 5, ogłasza się termin składania wniosków, o których mowa w ust. 3.

10. Informacje o nadanych Odznakach podaje się do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra.

11. Instytut prowadzi ewidencję osób fizycznych oraz jednostek organizacyjnych, którym nadano Odznakę.

12. Ewidencja zawiera dane, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, oraz datę nadania Odznaki.

13. Minister określi, w drodze rozporządzenia, tryb rozpatrywania wniosku o nadanie odznaki honorowej „Zasłużony dla Ochrony Dziedzictwa Fryderyka Chopina”, sposób nadania i noszenia Odznaki, tryb działania komisji do spraw opiniowania wniosków o nadanie Odznaki, w tym sposób wybierania Przewodniczącego i Sekretarza, wzór wniosku o nadanie Odznaki, wzór Odznaki i jej miniatury, wzór legitymacji potwierdzającej nadanie Odznaki, wzór duplikatu Odznaki i legitymacji oraz warunki ich wydawania, uwzględniając sprawne przeprowadzenie postępowania o nadanie Odznaki, ujednoczenie sposobu składania wniosków o nadanie Odznaki, wzornictwo stosowane w polskiej falerystyce oraz godne i uroczyste uhonorowanie osób fizycznych oraz jednostek organizacyjnych, którym jest nadawana Odznaka.”;

3) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 5a ust. 1, oraz zawarte we wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 4 pkt 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań. 2. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w art. 5a ust. 1, oraz zawartych we wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 4 pkt 1, ogranicza się stosowanie art. 12 i art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach Instytut realizuje bezpłatnie raz na sześć miesięcy.

W pozostałych przypadkach administrator danych osobowych może pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 5a ust. 1 nie stosuje się art. 14 i 19 rozporządzenia 2016/679, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 5.

4. Do przetwarzania danych osobowych zawartych we wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 4 pkt 1, nie stosuje się art. 14 rozporządzenia 2016/679, w zakresie w jakim dane te pochodzą od podmiotu wnioskującego o przyznanie odznaki.

5. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator danych osobowych w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

6. Administrator danych osobowych informuje o ograniczeniach, o których mowa w art. 2-5, na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.”.

Art. 49. W ustawie z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. z 2001 r. poz. 763 i 1798 oraz z 2009 r. poz. 120 i 753) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli wyniki badań mają służyć nie tylko do informacji klienta, stosuje się przepisy o ochronie danych osobowych.”.

Art. 50. W ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1610 oraz z 2017 r. poz. 1442) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy ust. 2 i 3, art. 21 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 oraz art. 21a dotyczące mieszkaniowego zasobu gminy oraz praw i obowiązków organów gminy stosuje się odpowiednio do mieszkaniowego zasobu innych jednostek samorządu terytorialnego oraz praw i obowiązków organów takich jednostek.”;

2) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. Gmina jest administratorem danych osobowych w zakresie danych dotyczących umowy najmu lub przekazanych do podjęcia działań na wniosek osoby, której dane dotyczą, przed zawarciem tej umowy.”.

Art. 51. W ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2017 r., poz. 180) w art. 7 po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:

„1aa. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta, o którym mowa w ust. 1, jest administratorem danych osobowych.”.

Art. 52. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 157 po § 2 dodaje się § 2a-2f w brzmieniu:

„§ 2a. Administratorami danych osobowych biegłych sądowych oraz osób ubiegających się o ustanowienie biegłym sądowym przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień dotyczących ustanawiania biegłych sądowych, zwalniania ich z funkcji oraz prowadzenia list biegłych sądowych są prezesi sądów okręgowych oraz Minister Sprawiedliwości w zakresie realizowanych zadań.

§ 2b. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w § 2a, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, 18, 19 i 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

§ 2c. Wyłączenia, o których mowa w § 2b, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w § 2a.

§ 2d. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, chyba, że przepis szczególny stanowi inaczej.

§ 2e. Dane osobowe, o których mowa w § 2a, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

§ 2f. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w § 2a, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania.”;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2103 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 803 i 1139.

2) po art. 157e dodaje się art. 157ea w brzmieniu:

„Art. 157ea. § 1. Administratorami danych osobowych stałych mediatorów oraz osób ubiegających się o wpis na listę stałych mediatorów przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień dotyczących wpisu na listę stałych mediatorów, skreślenia z tej listy oraz prowadzenia list stałych mediatorów są prezesi sądów okręgowych, prezesi sądów apelacyjnych oraz Minister Sprawiedliwości w zakresie realizowanych zadań.

§ 2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w § 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, 18, 19 i 21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.

§ 3. Wyłączenia, o których mowa w § 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w § 1.

§4. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/79 nie stosuje się, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

§5. Dane osobowe, o których mowa w § 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

§6. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w § 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania.”;

3) po art. 168 dodaje się art. 168a w brzmieniu:

„Art. 168a. §1. Administratorami danych osobowych ławników oraz osób ubiegających się o funkcję ławnika przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień dotyczących wyborów ławników, odwołania z funkcji albo stwierdzenia wygaśnięcia mandatu ławnika, prowadzenia list ławników oraz wyznaczania ławników do orzekania są rady gmin, prezesi właściwych sądów oraz Minister Sprawiedliwości w zakresie realizowanych zadań.

§2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w § 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, 18, 19 i 21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.

§3. Wyłączenia, o których mowa w § 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w § 1.

§4. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/79 nie stosuje się, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

§5. Dane osobowe, o których mowa w § 1, podlegają zabezpieczeniu zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

§6. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w § 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania.”.

4) w art. 175a:

a) w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) referendarzy sądowych, asystentów sędziów, dyrektorów sądów oraz ich zastępców, kuratorów sądowych, aplikantów aplikacji sądowej, aplikantów kuratorskich, urzędników oraz innych pracowników sądów.”,

b) uchyla się § 2;

5) w art. 175c § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister Sprawiedliwości jest administratorem systemu służącego do przetwarzania danych osobowych uzyskanych z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 213 § 1a Kodeksu postępowania karnego.”;

6) po art. 175c dodaje się art. 175d-175g w brzmieniu:

„Art.175d. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w systemach teleinformatycznych obsługujących postępowania sądowe, w systemach teleinformatycznych, w których prowadzone są rejestry sądowe oraz w systemach teleinformatycznych, w których prowadzone są urządzenia ewidencyjne (sądowe systemy teleinformatyczne) są: sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej, prezesi właściwych sądów oraz Minister Sprawiedliwości w ramach realizowanych zadań.

Art. 175e. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w postępowaniach sądowych są sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej.

Art. 175f. Do przetwarzania danych osobowych w postępowaniach sądowych, w rejestrach sądowych albo w sądowych systemach teleinformatycznych, przepisów art. 13-16 oraz 18-21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.

Art. 175g. §1. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych, których administratorami są sądy zgodnie z art. 175d i 175e wykonują:

- 1) w zakresie działalności sądu rejonowego – prezes sądu okręgowego;
- 2) w zakresie działalności sądu okręgowego – prezes sądu apelacyjnego;

3) w zakresie działalności sądu apelacyjnego – Krajowa Rada Sądownictwa.

§2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, organy, o których mowa w § 1:

- 1) rozpatrują skargi związane z operacjami przetwarzania danych osobowych;
- 2) podejmują działania mające na celu upowszechnianie wśród nadzorowanych administratorów i podmiotów przetwarzających wiedzy o obowiązkach wynikających z rozporządzenia 2016/679;
- 3) współpracują z innymi organami sprawującymi nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w ramach postępowań prowadzonych przez sądy i trybunały oraz z organami nadzorczymi w rozumieniu art. 51 rozporządzenia 2016/679, w tym dzielą się informacjami oraz świadczą wzajemną pomoc, w celu zapewnienia spójnego stosowania rozporządzenia 2016/679.

§3. Organy, o których mowa w § 1, są uprawnione do:

- 1) nakazywania administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu albo ich przedstawicielom dostarczenia wszelkich informacji potrzebnych do realizacji zadań tego organu;
- 2) zawiadamiania administratora lub podmiotu przetwarzającego o podejrzeniu naruszenia rozporządzenia 2016/679;
- 3) uzyskiwania od administratora i podmiotu przetwarzającego dostępu do wszelkich danych osobowych i wszelkich informacji niezbędnych organowi nadzorczemu do realizacji swoich zadań;
- 4) uzyskiwania dostępu do wszystkich pomieszczeń administratora i podmiotu przetwarzającego, w tym do sprzętu i środków służących do przetwarzania danych, zgodnie z procedurami określonymi w prawie unijnym lub w prawie państwa członkowskiego;
- 5) wydawania ostrzeżeń administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu dotyczących możliwości naruszenia przepisów rozporządzenia 2016/679;
- 6) udzielania upomnień administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia 2016/679 przez operacje przetwarzania;
- 7) wzywania administratora lub podmiotu przetwarzającego do dostosowania operacji przetwarzania danych do przepisów rozporządzenia 2016/679.

§4. Do przyjmowania i rozpatrywania skarg związanych z operacjami przetwarzania danych osobowych przez sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo

realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 5a”.

Art. 53. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 795 i 1689 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Kurator zawodowy przetwarza dane osób, których dotyczy postępowanie oraz innych osób wyłącznie w zakresie niezbędnym do wykonywania swoich ustawowych zadań, w tym również dane w formie zapisu elektronicznego, uzyskane przez podmioty i osoby, o których mowa w art. 9 pkt 5 oraz, podmioty lecznicze w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1638, 1948 i 2260).

2. Administrator danych, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany udostępnić dane osobowe również w zakresie dotyczącym stanu zdrowia, stanu majątkowego, sytuacji bytowej, zatrudnienia, nauki, nałogów lub życia rodzinnego oraz dane dotyczące przestrzegania porządku prawnego, skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

3. Administrator danych udostępnia dane kuratorowi zawodowemu nieodpłatnie.”;

2) po art. 35 dodaje się art. 35a i 35b w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. Kurator okręgowy, zastępca kuratora okręgowego oraz zawodowy kurator sądowy delegowany do biura kuratora okręgowego w celu wykonywania ustawowych zadań, w szczególności nadzoru nad działalnością kuratorów sądowych, może przetwarzać dane osobowe kuratorów sądowych, aplikantów kuratorskich, kandydatów na aplikację kuratorską, pracowników zapewniających obsługę biurową kuratorów sądowych, kuratorów delegowanych do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także osób, o których mowa w art. 9a.

2. Prezes sądu okręgowego, a także prezes sądu rejonowego może przetwarzać dane osobowe osób, o których mowa w ust. 1, w zakresie niezbędnym do prawidłowego realizowania obowiązków i praw pracodawcy wynikających ze stosunku pracy albo innych stosunków służbowych lub realizacji zadań z zakresu nadzoru administracyjnego nad działalnością sądów.

3. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują również kierownikowi zespołu w związku z wykonywaniem przez niego ustawowych działań w zakresie działań zespołu.

4. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują również Krajowej Radzie Kuratorów w związku z wykonywaniem przez nią ustawowych zadań określonych w art. 46, z wyłączeniem danych osobowych osób, o których mowa w art. 9a.

Art. 35b. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu wykonania zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Minister Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku postępowań administracyjnych i innych, prowadzonych na podstawie ustawy w Ministerstwie Sprawiedliwości;
 - 2) prezesi właściwych sądów w zakresie wykonywania zadań ustawowych;
 - 3) Krajowa Rada Kuratorów w zakresie wykonywania zadań ustawowych;
 - 4) okręgowe zgromadzenia kuratorów – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w zakresie wykonywania przewidzianych przez ustawę zadań organów samorządu kuratorskiego dotyczących kuratorskiej służby sądowej.”
- 3) w art. 87 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kuratorowi społecznemu, w związku z wykonywaniem czynności zleconych przez sąd lub kuratora zawodowego, przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 9 i 9a.”.

Art. 54. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U z 2016 r. poz. 1483 i 1948), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„1. Żandarmeria Wojskowa, w celu realizacji zadań określonych w art. 4 ust. 1, z zachowaniem ograniczeń wynikających z art. 30—33 przetwarza dane osobowe.

2. Żandarmeria Wojskowa w celu realizacji zadań, o których jest mowa w art. 4 ust. 1 przetwarza informacje, w tym dane osobowe, dotyczące osób:

- 1) podejrzanych o popełnienie czynów zabronionych;
- 2) zatrzymanych;
- 2) o nieustalonej tożsamości lub usiłujących ukryć swoją tożsamość;
- 3) poszukiwanych;
- 4) zaginionych;
- 5) zobowiązanych do złożenia oświadczeń o stanie majątkowym.

2a. Dane osobowe o których mowa w ust. 2 obejmują:

- 1) dane dotyczące kodu genetycznego obejmującego informacje wyłącznie o niekodującej części DNA;
- 2) odciski linii papilarnych;
- 3) zdjęcia, szkice i opisy wizerunku;
- 4) cechy i znaki szczególne, pseudonimy;
- 5) informacje o:
 - a) miejscu zamieszkania lub pobytu,
 - b) wykształceniu, zawodzie, miejscu i stanowisku pracy oraz sytuacji materialnej i stanie majątku,
 - c) dokumentach i przedmiotach którymi sprawca się posługuje,
 - d) sposobie działania sprawcy, jego środowisku i kontaktach,
 - e) sposobie zachowania się sprawcy wobec osób pokrzywdzonych.

2b. Informacji, o których jest mowa w ust 2a, nie pobiera się w przypadku gdy nie mają one przydatności wykrywczej, dowodowej lub identyfikacyjnej w prowadzonym postępowaniu lub nie są przydatne do dokonania analizy oświadczenia o stanie majątkowym.

2c. Żandarmeria Wojskowa może przetwarzać w celu realizacji zadań, o których jest mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4 i 5 dane osobowe pokrzywdzonych czynem zabronionym oraz osób, które mogą dostarczyć informacji o czynach zabronionych.

2d. Dane osobowe, o których jest mowa w ust. 2c obejmują imię i nazwisko, imiona rodziców, numer PESEL, stopień wojskowy, lub miejsce pracy albo pełnienia służby oraz miejsce zamieszkania.

3. Dane osobowe, o których jest mowa w ust. 2 i 5 6, z wyłączeniem danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową oraz dane o stanie zdrowia, nałogach lub życiu seksualnym, przechowuje się, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, przez okres niezbędny do wykonania ustawowych zadań przez Żandarmerię Wojskową. Organy Żandarmerii Wojskowej dokonują weryfikacji tych danych nie rzadziej, niż co 10 lat od dnia uzyskania informacji.

4. Dane osobowe ujawniające pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową oraz dane o stanie zdrowia, nałogach lub życiu seksualnym osób podejrzanych

o popełnienie przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego, które nie zostały skazane za te przestępstwa, podlegają komisyjnemu i protokolarnemu zniszczeniu niezwłocznie po uprawomocnieniu się stosownego orzeczenia.

5. Żandarmeria Wojskowa w celu realizacji zadań wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy może przetwarzać informacje w tym dane osobowe, również w formie zapisu elektronicznego, uzyskane przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe, w szczególności z Krajowego Rejestru Karnego oraz rejestru PESEL, a także uzyskane w wyniku wykonywania przez te organy czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym również w wyniku wykonywania przez te organy czynności operacyjno-rozpoznawczych, bez wiedzy i zgody osoby, której te dane dotyczą. Administratorzy danych, gromadzonych w tych zbiorach są obowiązani do nieodpłatnego ich udostępniania, na podstawie imiennego upoważnienia Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej lub komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, okazanego przez żołnierza Żandarmerii Wojskowej, wraz z legitymacją służbową. Fakt udostępnienia tych danych podlega ochronie na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

6. Organy, o których mowa w ust. 5 6, mogą zawierać z Komendantem Głównym Żandarmerii Wojskowej pisemną umowę o udostępnianiu jednostkom organizacyjnym Żandarmerii Wojskowej informacji w tym danych osobowych w drodze teletransmisji bez konieczności składania każdorazowo pisemnych wniosków o udostępnienie danych, jeżeli jednostki te spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności.

7. Żandarmeria Wojskowa w celu realizacji zadań, o których jest mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1-7 przetwarza dane osobowe, w:

- 1) Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej na obszarze całego kraju;
- 2) jednostkach i komórkach organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej — na obszarze ich właściwości miejscowej.

8. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, sposób przetwarzania informacji, w tym danych

osobowych, o których jest mowa w ust. 2a i 6, reguły ich przechowywania, a także wzory dokumentów obowiązujących przy ich przetwarzaniu.

9. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym jest mowa w ust. 6, uwzględniając niezbędne dane żołnierza Żandarmerii Wojskowej.

10. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb gromadzenia, sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, o których mowa w ust. 2, 2a, 2c, 2d i 3, w zbiorach danych, pionów funkcjonalne uprawnione do korzystania z tych zbiorów, wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych oraz sposób oceny danych pod kątem ich przydatności w prowadzonych postępowaniach, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem i przesłanki zaniechania zbierania określonych rodzajów informacji;
 - 2) wzór upoważnienia o którym mowa w ust. 5, uwzględniając niezbędne dane żołnierza Żandarmerii Wojskowej.
- 2) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. W stosunku do osób ubiegający się o przyjęcie do służby lub pracy w Żandarmerii Wojskowej przeprowadza się postępowanie kwalifikacyjne. W ramach postępowania kwalifikacyjnego można przeprowadzić dobór celowy na stanowiska specjalistyczne, polegający na selekcji pozytywnej, określającej predyspozycje do objęcia stanowiska służbowego w strukturze organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej lub na danym stanowisku specjalistycznym.

2. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej organizuje i prowadzi postępowanie kwalifikacyjne w stosunku do wszystkich kandydatów ubiegających się o przyjęcie do służby lub pracy w Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej, Centrum Szkolenia Żandarmerii Wojskowej w Mińsku Mazowieckim i Oddziale Zabezpieczenia Żandarmerii Wojskowej w Warszawie oraz w stosunku do kandydatów na stanowiska w korpusie oficerów zawodowych ubiegających się o przyjęcie do służby w pozostałych jednostkach organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej może upoważnić właściwego komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej do organizacji lub przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego.

3. Z zastrzeżeniem ust. 2 komendanci jednostek organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej podległych bezpośrednio Komendantowi Głównemu Żandarmerii Wojskowej

organizują i prowadzą postępowanie kwalifikacyjne w stosunku do kandydatów ubiegających się o przyjęcie do służby lub pracy w podległych im jednostkach organizacyjnych.

4. Postępowanie kwalifikacyjne ma na celu ustalenie, czy kandydat posiada predyspozycje i spełnia warunki do służby lub pracy w Żandarmerii Wojskowej.

5. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub osoby przez niego upoważnione w ramach postępowania kwalifikacyjnego mogą przeprowadzić:

- 1) wobec kandydata do pracy:
 - a) rozmowę kwalifikacyjną,
 - b) sprawdzenie w Krajowym Rejestrze Karnym i Kartotece Komendy Głównej Policji – Krajowy System Informacji Policyjnej (KSIP) oraz ewidencjach i kartotekach powszechnie niedostępnych, o których jest mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935),
 - c) wywiad o kandydacie w miejscu zamieszkania i pracy,
 - d) badania psychologiczne - w przypadku stanowisk pracowniczych wymagających szczególnych predyspozycji psychofizycznych;
- 2) wobec kandydata do służby, czynności wymienione w pkt 1, oraz:
 - a) egzamin ze sprawności fizycznej,
 - b) egzamin z poziomu znajomości języków obcych,
 - c) badania psychologiczne,
 - d) badania psychofizjologiczne.

6. Żandarmeria Wojskowa, w granicach prowadzonych postępowań kwalifikacyjnych, z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych może przetwarzać informacje, w tym dane osobowe kandydatów do służby i pracy w Żandarmerii Wojskowej. Informacje te przetwarza się w zbiorach danych prowadzonych w systemach informatycznych lub w formie drukowanych wykazów lub rejestrów przeznaczonych do przetwarzania danych lub ręcznie wypełnionych arkuszy w celu prowadzenia postępowań kwalifikacyjnych o przyjęcie do Żandarmerii Wojskowej.

7. Informacje, o których jest mowa w ust. 6 mogą obejmować:

- 1) wobec kandydata do pracy:
 - a) zdjęcie kandydata,
 - b) nazwisko kandydata,

- c) nazwiska poprzednie (również nazwisko rodowe) kandydata,
- d) imiona kandydata,
- e) imię ojca kandydata,
- f) imię i nazwisko panieńskie matki kandydata,
- g) imiona poprzednie (w razie ich zmiany) kandydata,
- h) stan cywilny,
- i) data urodzenia kandydata,
- j) miejsce urodzenia kandydata,
- k) posiadane obywatelstwo kandydata,
- l) posiadane uprzednio obywatelstwa kandydata,
- m) seria i numer dowodu osobistego kandydata,
- n) PESEL kandydata,
- o) Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP) kandydata,
- p) posiadany stopień wojskowy kandydata lub inny stopień w instytucji określonej w art. 17a ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1726 i 2138),
- r) seria i nr książeczki wojskowej kandydata,
- s) aktualne miejsce zamieszkania (zameldowanie na pobyt stały) kandydata,
- t) aktualny adres pobytu czasowego kandydata,
- u) seria i nr paszportu kandydata,
- w) aktualne miejsce (a) pracy, służby kandydata,
- y) dochody kandydata,
- z) dane dotyczące służby (zatrudnienia) w okresie ostatnich 10 lat,
- aa) posiadane wykształcenie kandydata,
- ab) dane dotyczące ukończenia uczelni, szkół i kursów,
- ac) wyniki rozmowy kwalifikacyjnej,
- ad) wyniki wywiadu o kandydacie w miejscu zamieszkania i pracy,
- ae) wyniki sprawdzeń w kartotekach niedostępnych powszechnie o których jest mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych,
- af) wynik sprawdzenia w Krajowym Rejestrze Karnym i Kartotece Komendy Głównej Policji - Krajowy System Informacji Policyjnej (KSIP),
- ag) wynik badania psychologicznego,

- ah) wynik postępowania kwalifikacyjnego;
- 2) wobec kandydata do służby, informacje wymienione w pkt 1, oraz:
 - a) wynik badania psychofizjologicznego,
 - b) wyniki testu sprawnościowego,
 - c) wyniki sprawdzianu kwalifikacji językowych.

7. Przepis ust. 5 pkt 2 lit. d można stosować odpowiednio do żołnierzy Żandarmerii Wojskowej przed wyznaczeniem na stanowiska służbowe.

8. Informacje, o których jest mowa w ust. 7 są przechowywane przez okres 5 lat od zakończenia postępowania kwalifikacyjnego, z wyjątkiem dokumentacji badania psychologicznego zakończonego wynikiem pozytywnym, którą przechowuje się przez okres 20 lat, licząc od dnia przeprowadzenia badania. Administratorem danych osobowych jest organ właściwy do przeprowadzenia kwalifikacji. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych uzyskanych w procesie kwalifikacji na stanowiska służby i pracy w jednostkach organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej w zakresie niezbędnym do działalności kadrowej.

9. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 7 pkt 1 lit. ac -ah oraz pkt 2, przepisów art. 5 ust. 2, art. 15 ust. 3 oraz art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowego przebiegu i wyniku kwalifikacji.

10. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia sposób i tryb prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego do Żandarmerii Wojskowej oraz wzory ankiety kwalifikacyjnej i wniosku o przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego.

- 3) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Do jednostek organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej oraz żołnierzy pełniących służbę w tych jednostkach w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy dotyczące jednostek wojskowych i żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, dodatkowe - poza warunkami ogólnymi ustalonymi dla żołnierzy - warunki fizyczne i psychiczne oraz kwalifikacje żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, w szczególności wymagania co do stanu zdrowia i sprawności fizycznej oraz wykształcenia i umiejętności, a także wymogu niekaralności, z rozróżnieniem żołnierzy zawodowych i niezawodowych.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, dodatkowe - obok posiadanego przez żołnierzy - umundurowanie, uzbrojenie i wyposażenie żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, niezbędne im do wykonywania zadań Żandarmerii Wojskowej.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia:

- 1) plany i programy szkolenia specjalistycznego żołnierzy Żandarmerii Wojskowej;
- 2) formy, metody, sposoby i środki wykonywania czynności służbowych przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, w zakresie objętym przepisami ustawy.”.

Art. 55. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1907, 1935 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 708 i 1214) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 51 po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Organy, o których mowa w ust. 1, w związku z wykonywaniem przez nie ustawowych zadań uprawnione są do przetwarzania danych osobowych na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych.”;

- 2) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

Art. 55a. 1. W granicach zadań, o których mowa w art. 50, Inspekcja Transportu Drogowego może przetwarzać dane osobowe, w tym dane wskazane w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, bez wiedzy i zgody osoby, której te dane dotyczą.

2. W zakresie, o którym mowa w ust. 1, Inspekcja Transportu Drogowego może nieodpłatnie uzyskiwać dane ze zbiorów danych, w tym zbiorów danych osobowych, prowadzonych przez organy władzy publicznej oraz państwowe lub samorządowe jednostki organizacyjne.

3. Jeżeli przepisy odrębnych ustaw nie stanowią inaczej, administratorzy zbiorów danych, o których mowa w ust. 2, udostępniają Inspekcji Transportu Drogowego przetwarzane w nich dane na podstawie pisemnego wniosku Głównego Inspektora Transportu Drogowego, wojewódzkiego inspektora lub osoby przez niego upoważnionej.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) oznaczenie sprawy;
- 2) określenie zbioru danych, z którego te dane mają zostać udostępnione;

3) wskazanie danych podlegających udostępnieniu.

5. Administratorzy zbiorów danych, o których mowa w ust. 2, mogą zawierać z Głównym Inspektorem Transportu Drogowego lub wojewódzkim inspektorem pisemną umowę o udostępnianiu jednostkom organizacyjnym Inspekcji Transportu Drogowego informacji zgromadzonych w zbiorach w drodze teletransmisji bez konieczności składania każdorazowo pisemnych wniosków o udostępnienie danych, jeżeli jednostki te spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) specyfika lub zakres wykonywanych przez nie zadań uzasadnia takie udostępnienie.

6. Przepisy ust. 2-5 stosuje się odpowiednio do danych osobowych i innych informacji uzyskiwanych w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez uprawnione do tego organy, służby i instytucje państwowe.

7. Podmioty, o których mowa w ust. 6, mogą odmówić przekazania Inspekcji Transportu Drogowego informacji lub ograniczyć ich zakres, jeżeli mogłoby to uniemożliwić wykonywanie ich ustawowych zadań lub spowodować ujawnienie danych o osobie niebędącej ich funkcjonariuszem i udzielającej pomocy tym podmiotom.

8. Inspekcja Transportu Drogowego przetwarza dane osobowe przez okres, w którym są one niezbędne do realizacji jej ustawowych zadań. Inspekcja Transportu Drogowego dokonuje, nie rzadziej niż co 5 lat, weryfikacji potrzeby dalszego przetwarzania tych danych, usuwając dane zbędne.”.

3) art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Art. 82. Administrator danych przetwarzający dane osobowe na potrzeby ewidencji jest zwolniony z obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia 2016/679.”.

Art. 56. W ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1874) po dziale IV dodaje się dział IV a w brzmieniu:

„DZIAŁ IVA

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 43a. Do przetwarzania danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy stosuje się odpowiednio przepisy art. 16a-16 c ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze i art. 5a-5c ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.”.

Art. 57. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2016 r. poz. 1030 i 1579) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wybrane zasady ochrony danych osobowych osób fizycznych korzystających z usług świadczonych drogą elektroniczną.”;
- 2) w art. 2 po pkt 8 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) rozporządzenie 2016/679 - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1).”;
- 3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Do uzyskania zgody usługobiorcy zastosowanie mają przepisy o ochronie danych osobowych.”;
- 4) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informację handlową uważa się za zamówioną, jeżeli odbiorca wyraził zgodę na otrzymywanie takiej informacji.”;
- 5) tytuł Rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Wybrane zasady ochrony danych osobowych w związku ze świadczeniem usług drogą elektroniczną”;
- 6) uchyla się art. 16 i 17;
- 7) w art. 18:
 - a) uchyla się ust. 1-4,

b) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Uwzględniając przepisy rozporządzenia 2016/679 w tym zasady wskazane w art. 5, usługodawca w związku ze świadczeniem usług drogą elektroniczną może przetwarzać w szczególności dane charakteryzujące sposób korzystania przez usługobiorcę z usługi świadczonej drogą elektroniczną (dane eksploatacyjne):”

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Usługodawca nieodpłatnie udostępnia dane, w tym dane eksploatacyjne, przetwarzane w związku ze świadczeniem usług drogą elektroniczną, organom państwa uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań.”;

8) w art. 19 uchyla się ust. 1, 2, 4 i 5;

9) uchyla się art. 20 - 22.

Art. 58. W ustawie z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1066 i 2261) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. § 1. Sądy administracyjne są administratorami danych osobowych przetwarzanych w postępowaniach sądowych.

§ 2. Do przetwarzania danych osobowych w postępowaniach sądowych przepis art. 175f ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.) stosuje się odpowiednio.”;

2) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. § 1. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych przez wojewódzkie sądy administracyjne w postępowaniach sądowych sprawuje Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego.

§ 2. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych przez Naczelny Sąd Administracyjny w postępowaniach sądowych sprawuje Krajowa Rada Sądownictwa.

§ 3. Do nadzoru, o którym mowa w § 1 i 2, przepisy art. 175g § 2-4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, stosuje się odpowiednio.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1254, 2103, 2261 oraz z 2017 r. poz. 38) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. § 1. Sąd Najwyższy jest administratorem danych osobowych w ramach realizacji zadań, o których mowa w art. 1 pkt 1-2a.

§ 2. Do przetwarzania danych osobowych w ramach realizacji zadań, o których mowa w art. 1 pkt 1-2a, przepisów art. 13-16 oraz 18-21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem 2016/679” nie stosuje się.”;

2) po art. 65 dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a. 1. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych przez Sąd Najwyższy w ramach realizacji zadań, o których mowa w art. 1 pkt 1-2a, wykonuje Krajowa Rada Sądownictwa.

2. Do nadzoru, o którym mowa w § 1, przepisy art. 175g § 2-4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.) stosuje się odpowiednio.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2060 oraz z 2017 r. poz. 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 98 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Fundusz przetwarza dane osobowe w zakresie niezbędnym do wykonywania przepisów art. 11 ust. 3, art. 14 ust. 4-5, art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 2, art. 43, art. 58, art. 84-87, art. 88 ust. 7, art. 90, art. 91, art. 94, art. 98 ust. 1-4, art. 102, art. 102a, art. 110-111 oraz art. 113-114.

7. Fundusz może przetwarzać dane osobowe dotyczące zdrowia, a także dane dotyczące wyroków skazujących oraz naruszeń prawa lub powiązanych środków bezpieczeństwa, w zakresie niezbędnym do:

1) dochodzenia zwrotu odszkodowania, o którym mowa w art. 11 ust. 3, art. 43 i art. 58;

- 2) zaspokajania roszczeń, o których mowa w art. 98;
 - 3) ustalenia okoliczności zdarzenia oraz rozmiaru szkody, o którym mowa w art. 16 ust. 3;
 - 4) kontroli spełnienia obowiązków zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych i OC rolników, o której mowa w art. 84 ust. 2 pkt 2 lit. a i ust. 3 pkt 2 lit. b, oraz dochodzenia opłaty za niespełnienie tych obowiązków, o którym mowa w art. 90 i art. 91;
 - 5) realizacji zadań, o których mowa w art. 102 i art. 102a;
 - 6) dochodzenia zwrotu świadczenia i poniesionych kosztów, w przypadkach określonych w art. 110 ust. 1, a także określenia sytuacji materialnej i majątkowej, o którym mowa w art. 94 i art. 110 ust. 2;
 - 7) wypłaty świadczeń, o których mowa w art. 111, art. 113 i art. 114.”;
- 2) po art. 98 dodaje się art. 98a-98d w brzmieniu:

„Art. 98a. Prawa osoby, której dane dotyczą, określone w art. 15-22 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzenie 2016/679”, Fundusz realizuje bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach Fundusz może pobrać opłatę w rozsądnej wysokości.

Art. 98b. Do przetwarzania danych osobowych w celu wykonywania przez Fundusz zadań ustawowych, nie stosuje się:

- 1) art. 13 ust. 2 lit. f i ust. 3 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań ustawowych;
- 2) art. 19 rozporządzenia 2016/679 - w przypadku danych osobowych przekazanych przez zakład ubezpieczeń;
- 3) art. 34 rozporządzenia 2016/679 - w przypadku gdy realizacja obowiązku wynikającego z tego przepisu spowodowałaby nadmierny koszt po stronie Funduszu.

Art. 98c. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 88, art. 98, art. 102 i art. 102a, Fundusz podejmuje decyzje w indywidualnych przypadkach w oparciu o zautomatyzowane przetwarzanie, w tym profilowanie.

Art. 98d. Bez uszczerbku dla realizacji zadań ustawowych, Fundusz może zlecać przetwarzanie w jego imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”;

3) w art. 102 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Fundusz przetwarza dane, o których mowa w art. 102 ust. 2-4 oraz art. 103, w celu:

- 1) kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego;
- 2) identyfikacji i weryfikacji zjawisk związanych z przestępczością ubezpieczeniową;
- 3) identyfikacji szkód wynikających z przestępstwa;
- 4) w innym niż wskazany w pkt 1-3 - po modyfikacji, która nie pozwoli na ustalenie tożsamości osoby, której dane dotyczą.”;

4) w art. 102a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz tworzy i prowadzi informatyczną bazę danych w zakresie niezbędnym do przeciwdziałania przestępczości ubezpieczeniowej, identyfikacji, weryfikacji i przeciwdziałania naruszeniu interesów uczestników rynku ubezpieczeniowego, obejmującą w szczególności informacje o wypłaconych odszkodowaniach i świadczeniach z umów ubezpieczenia, o których mowa w dziale I lub II załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej.”;

5) w art. 122:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do zadań Biura należy:”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Bez uszczerbku dla realizacji zadań ustawowych, Biuro może zlecać przetwarzanie w jego imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”;

6) po art. 136 dodaje się art. 136a-136f w brzmieniu:

„Art. 136a. Biuro przetwarza dane osobowe, w tym dane dotyczące zdrowia, wyroków skazujących, naruszeń prawa oraz powiązanych środków bezpieczeństwa, w zakresie niezbędnym do wykonywania przepisów art. 14 ust. 6, art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 3 oraz realizacji zadań, o których mowa w art. 78, art. 83-83b, art. 122 ust. 1 pkt 3-4 i 6-8, art. 123-125 oraz art. 129-136.

Art. 136b. Prawo osoby, której dane dotyczą, określone w art. 15-22 i art. 34 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, Biuro realizuje bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach Biuro może pobrać opłatę w rozsądnej wysokości.

Art. 136c. W związku z przetwarzaniem danych osobowych w celu wykonywania przez Biuro zadań ustawowych, nie stosuje się:

- 1) art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 2016/679;
- 2) art. 14 rozporządzenia nr 2016/679 - w przypadku otrzymania danych od zagranicznego biura narodowego, krajowego lub zagranicznego zakładu ubezpieczeń, zagranicznego organu odszkodowawczego, zagranicznego ośrodka informacji, Funduszu lub zagranicznego funduszu gwarancyjnego;
- 3) art. 19 rozporządzenia nr 2016/679 - w przypadku, gdy odbiorcą danych było zagraniczne biuro narodowe, krajowy lub zagraniczny zakład ubezpieczeń, zagraniczny organ odszkodowawczy, zagraniczny ośrodek informacji, Fundusz lub zagraniczny fundusz gwarancyjny;
- 4) art. 34 rozporządzenia nr 2016/679 - w przypadku, gdy realizacja obowiązku wynikającego z tego przepisu spowodowałaby nadmierne koszty po stronie Biura.

Art. 136d. Biuro w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 122 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz art. 123 pkt 1 i 2, może podejmować decyzje w indywidualnych przypadkach w oparciu o zautomatyzowane przetwarzanie, w tym profilowanie.

Art. 136e. Biuro przekazuje dane osobowe wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym do ich otrzymania na podstawie przepisów ustawowych, w tym zagranicznemu biuru narodowemu, zagranicznemu organowi odszkodowawczemu, zagranicznemu ośrodkowi informacji, zagranicznemu funduszowi gwarancyjnemu, krajowemu i zagranicznemu zakładowi ubezpieczeń oraz Funduszowi.

Art. 136f. Biuro przechowuje otrzymane dane przez 21 lat.”.

Art. 61. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1828) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się art. 8b w brzmieniu:

„Art. 8b.1. Centrum przetwarza, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, dane osobowe uczestników, w tym dane dotyczące: pochodzenia etnicznego, stanu zdrowia, nałogów, skazań, orzeczeń o ukaraniu, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym, w zakresie niezbędnym do realizacji usług określonych w art. 3 ust. 1.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, art. 18, art. 19 i art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

3. Wyłączenia, o których mowa w ust. 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji usług określonych w art. 3 ust. 1.

4. Centrum jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji usług określonych w art. 3 ust. 1.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

6. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania.

7. Centrum i osoby realizujące usługi określone w art. 3 ust. 1 zobowiązane są do zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które uzyskały przy realizacji tych usług.”;

2) po art. 18c dodaje się art. 18d w brzmieniu:

„Art. 18d. 1. Podmioty, o których mowa w art. 18 ust. 1, przetwarzają, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, dane uczestników klubów integracji społecznej, w tym dane dotyczące: pochodzenia etnicznego, stanu zdrowia, nałogów, skazań, orzeczeń o ukaraniu, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym, w zakresie niezbędnym do prowadzenia reintegracji zawodowej i społecznej.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, art. 18, art. 19 i art. 21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.

3. Wyłączenia, o których mowa w ust. 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do prowadzenia reintegracji zawodowej i społecznej.

4. Podmioty, o których mowa w art. 18 ust. 1, są administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu prowadzenia reintegracji zawodowej i społecznej.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

6. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 2, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania.

7. Podmioty, o których mowa w art. 18 ust. 1, zobowiązane są do zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które uzyskały przy prowadzeniu działań w ramach reintegracji zawodowej i społecznej.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 8 ust. 1a, art. 14a ust. 1a, art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 3, art. 24a ust. 1a, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 29 ust. 4a, art. 30 ust. 2a, art. 32 ust. 11, art. 34 ust. 2b, art. 35a, art. 36 ust. 9, art. 38 ust. 1c, art. 50a, art. 59a ust. 3, art. 58a, art. 74 ust. 3, art. 81 ust. 3, art. 82a ust. 3, art. 83 ust. 2, art. 83a ust. 2a, art. 90 ust. 3, art. 91 ust. 5, art. 98 ust. 2a, art. 99a, art. 101a, art. 105a oraz art. 106 ust. 5, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

2. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w art. 8 ust. 1a, art. 14a ust. 1a, art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 3, art. 24a ust. 1a, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 29 ust. 4a, art. 30 ust. 2a, art. 32 ust. 11, art. 34 ust. 2b, art. 35a, art. 36 ust. 9, art. 38 ust. 1c, art. 50a, art. 59a ust. 3, art. 58a, art. 74 ust. 3, art. 81 ust. 3, art. 82a ust. 3, art. 83 ust. 2, art. 83a ust. 2a, art. 90 ust. 3, art. 91 ust. 5, art. 98 ust. 2a, art. 99a, art. 101a, art. 105a oraz art. 106 ust. 5, ogranicza się stosowanie art. 12 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 397, 774 i 1505, z 2016 r. poz. 1330, 1887 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1089.

pozostałych przypadkach administrator danych osobowych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 8 ust. 1a, art. 14a ust. 1a, art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 3, art. 24a ust. 1a, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 29 ust. 4a, art. 30 ust. 2a, art. 32 ust. 11, art. 34 ust. 2b, art. 35a, art. 36 ust. 9, art. 38 ust. 1c, art. 50a, art. 59a ust. 3, art. 58a, art. 74 ust. 3, art. 81 ust. 3, art. 82a ust. 3, art. 83 ust. 2, art. 83a ust. 2a, art. 90 ust. 3, art. 91 ust. 5, art. 98 ust. 2a, art. 99a, art. 101a, art. 105a oraz art. 106 ust. 5 przepisów art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 8 ust. 1, art. 14a ust. 1, art. 22 ust. 1, 2, 4 i 6, art. 23 ust. 1, art. 24a ust. 1, art. 25 ust. 2, art. 27 ust. 1, art. 29 ust. 1, 3 i 4, art. 30 ust. 2, art. 32 ust. 2, 3, 5, 7, 8 i 10, art. 33 ust. 2-4, art. 34 ust. 2a, art. 35a, art. 36 ust. 1- 3, art. 38 ust. 1 i 1b, art. 42, art. 43, art. 44 ust. 1 i 2, art. 45 ust. 1 i 2, art. 46 ust. 1 i 2, art. 47, art. 48, art. 49 ust. 1, 1a i 3, art. 50 ust. 1, art. 52 ust. 1, art. 53 ust. 1 i 1a, art. 54 ust. 1, art. 55 ust. 1, art. 59 ust. 1, art. 74 ust. 1, art. 81 ust. 1, art. 82a ust. 1, art. 83 ust. 1, art. 83a ust. 2, art. 90 ust. 2, art. 91 ust. 1 i 4, art. 97 ust. 3, art. 98 ust. 3, art. 99 ust. 2, art. 100 ust. 1, art. 103, art. 105 ust. 1 oraz art. 106 ust. 2.

4. Do przetwarzania danych, o których mowa w art. 35a, w celu prowadzenia dokumentacji aukcji, których przedmiotem są zabytki archeologiczne albo przedmioty wykopane z ziemi o cechach zabytku, nie stosuje art. 16 rozporządzenia 2016/679.

5. Do przetwarzania danych, o których mowa w art. 8 ust. 1, art. 14a ust. 1a, art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 3, art. 24a ust. 1a, art. 34 ust. 2b, art. 59a ust. 3, art. 101 ust. 1a oraz art. 105a, nie stosuje się przepisów art. 18-20 rozporządzenia 2016/679.

6. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

7. Administrator danych osobowych może zlecać przetwarzanie w jego imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.

8. Administrator danych osobowych informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2-6 na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”;

- 2) w art. 8 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W związku z prowadzeniem rejestru wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe właściciela zabytku lub użytkownika wieczystego gruntu, na którym znajduje się zabytek nieruchomy:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji.”;
- 3) w art. 14a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W związku z prowadzeniem Listy Skarbów Dziedzictwa minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe właściciela zabytku:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji.”;
- 4) w art. 22 po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W związku z prowadzeniem ewidencji, o których mowa w ust. 1, 2, 4 i 6, podmioty prowadzące ewidencje przetwarzają następujące dane osobowe właściciela lub posiadacza zabytku:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji.”;
- 5) w art. 23 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W związku z prowadzeniem krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem, Generalny Konserwator Zabytków przetwarza następujące dane osobowe właściciela lub posiadacza zabytku:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji.”;
- 6) w art. 24a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W związku z prowadzeniem krajowego rejestru utraconych dóbr kultury minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:

 - 1) imię i nazwisko właściciela, posiadacza lub użytkownika zabytku;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji właściciela, posiadacza lub użytkownika zabytku;
 - 3) imię i nazwisko wnioskodawcy;

- 4) znajdujące się kopii zawiadomienia o przestępstwie, o której mowa w art. 24a ust. 6 pkt 1.”;
- 7) w art. 25 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W związku z udostępnianiem dokumentów, o których mowa w ust. 2, wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe właściciela lub posiadacza zabytku:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;
- 8) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Na wniosek właściciela lub posiadacza zabytku wojewódzki konserwator zabytków przedstawia, w formie pisemnej, zalecenia konserwatorskie, określające sposób korzystania z zabytku, jego zabezpieczenia i wykonania prac konserwatorskich, a także zakres dopuszczalnych zmian, które mogą być wprowadzone w tym zabytku.

2. W związku z przedstawianiem zaleceń konserwatorskich, wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe właściciela lub posiadacza zabytku:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;
- 9) w art. 29 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W związku z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1 i ust. 3-4, odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków albo minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarzają następujące dane osobowe właściciela lub posiadacza zabytku:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

10) w art. 30 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W związku z wydawaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe właściciela lub posiadacza zabytku:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

11) w art. 32 po ust. 10 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 2–3 oraz ust. 5, 7, 8 i 10, odpowiednio wójt (burmistrz, prezydent miasta), wojewódzki konserwator zabytków lub dyrektor urzędu morskiego przetwarzają następujące dane osobowe osoby, która odkryła przedmiot, o którym mowa w ust. 1:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

12) w art. 33 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 2-4, odpowiednio wójt (burmistrz, prezydent miasta), wojewódzki konserwator zabytków lub dyrektor urzędu morskiego przetwarzają następujące dane osobowe osoby, która znalazła przedmiot, o którym mowa w ust. 1:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

13) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2b w brzmieniu:

„2a. Nagrodę przyznaje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków składany za pośrednictwem Generalnego Konserwatora Zabytków.

2b. W związku z przyznawaniem nagrody minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wojewódzki konserwator zabytków oraz Generalny Konserwator Zabytków przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji znalazcy;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej znalazcy;

4) imię i nazwisko autora opinii w sprawie.”;

14) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. W celu prowadzenia dokumentacji aukcji, których przedmiotem są zabytki archeologiczne albo przedmioty wykopane z ziemi o cechach zabytku, oraz w celu prowadzenia internetowej bazy danych zawierającej informacje o wybranych stanowiskach archeologicznych minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko użytkownika portalu;
- 2) imię i nazwisko osoby prowadzącej badania archeologiczne.”;

15) w art. 36 po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. W związku z pozwoleniami, o których mowa w ust. 1-2, odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego albo dyrektor urzędu morskiego przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 37 ust. 3 i 4.”;

16) w art. 38 po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. W związku z przeprowadzaniem kontroli, odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego albo Generalny Konserwator Zabytków przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli;
- 2) imię, nazwisko i adres zamieszkania lub adres do korespondencji kontrolowanej osoby fizycznej albo imię i nazwisko kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub upoważnionej przez niego osoby.”;

17) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. W związku z prowadzeniem postępowań w sprawach decyzji, o których mowa w art. 43, art. 44 ust. 1 i 2, art. 45 ust. 1 i 2, art. 46 ust. 1 i 2, art. 47 i 48, art. 49 ust. 1, 1a i 3 oraz art. 50 ust. 1, odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, dyrektor urzędu morskiego, wojewoda lub Generalny Konserwator Zabytków przetwarzają następujące dane osobowe osób, których te postępowania dotyczą:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

18) po art. 58 dodaje się art. 58a w brzmieniu:

„Art.58a. W związku z pozwoleniami, o których mowa w art. 52 ust. 1, art. 53 ust. 1 i 1a, art. 54 ust. 1, art. 55 ust. 1, odpowiednio minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wojewódzki konserwator zabytków albo Dyrektor Biblioteki Narodowej przetwarzają następujące dane osobowe w odniesieniu do osób fizycznych:

- 1) imię i nazwisko, adres zamieszkania lub adres do korespondencji właściciela zabytku;
- 2) imię, nazwisko, adres zamieszkania lub adres do korespondencji wnioskodawcy;
- 3) imię i nazwisko osoby uprawnionej do podpisu wykazu wywożonych zabytków, w przypadku pozwolenia, o którym mowa w art. 55 ust. 1.”;

19) w art. 59a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W związku z prowadzeniem księgi ewidencyjnej, podmiot prowadzący księgę przetwarza dane osób, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, w odniesieniu do osób fizycznych w zakresie:

- 1) imienia i nazwiska;
- 2) numeru NIP lub numeru PESEL, a w odniesieniu do cudzoziemców i osób niemających tych numerów - adres zamieszkania lub adres do korespondencji oraz serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość.”;

20) w art. 74 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W związku z udzielaniem dotacji, o których mowa w ust. 1 i 2, odpowiednio minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego albo wojewódzki konserwator zabytków przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) numer NIP;
- 5) numer rachunku bankowego;
- 6) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe wymagane w związku z działaniami przy zabytkach.”;

21) w art. 81 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W związku z udzielaniem dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru, organ stanowiący gminy, powiatu lub samorządu województwa przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) numer NIP;
- 5) numer rachunku bankowego;
- 6) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe wymagane w związku z działaniami przy zabytkach.”;

22) w art. 82a po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W związku z udzielaniem dotacji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) numer NIP;
- 5) numer rachunku bankowego;
- 6) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe wymagane w związku z działaniami przy zabytkach.”;

23) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Art. 83. 1. Na zasadach określonych w przepisach o zasadach finansowania nauki, minister właściwy do spraw nauki może przyznać środki finansowe na badania konserwatorskie, architektoniczne, archeologiczne lub inne badania naukowe związane z prowadzeniem prac konserwatorskich i restauratorskich przy zabytkach.

2. W związku z przyznawaniem środków finansowych na badania konserwatorskie, architektoniczne, archeologiczne lub inne badania naukowe związane z prowadzeniem prac konserwatorskich i restauratorskich przy zabytkach, minister właściwy do spraw nauki przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;

- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 4) numer NIP;
 - 5) numer rachunku bankowego;
 - 6) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe wymagane w związku z działaniami przy zabytkach.”;
- 24) w art. 83a po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. W związku z udzielaniem dotacji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 4) numer NIP;
 - 5) numer rachunku bankowego;
 - 6) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe wymagane w związku z działaniami przy zabytkach.”;
- 25) w art. 90 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W związku z wykonywanymi zadaniami Generalny Konserwator Zabytków przetwarza następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;
- 26) w art. 91 po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:
- „5. W związku z powoływaniem wojewódzkiego konserwatora zabytków oraz jego zastępcy odpowiednio wojewoda i Generalny Konserwator Zabytków albo wojewoda i wojewódzki konserwator zabytków przetwarzają następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) data i miejsce urodzenia;
 - 3) imiona rodziców;
 - 4) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
 - 6) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

6. W związku z wykonywanymi zadaniami wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

27) w art. 98 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W związku z wykonywaniem swoich zadań Główna Komisja Konserwatorska przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

28) po art. 99 dodaje się art. 99a w brzmieniu:

„Art. 99a. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków Rady Ochrony Zabytków, Głównej Komisji Konserwatorskiej i Wojewódzkiej Rady Ochrony Zabytków odpowiednio minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Generalny Konserwator Zabytków albo wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

29) w art. 100 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W związku z nadawaniem i cofaniem uprawnień rzeczoznawcy, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) stopień i tytuł naukowy.”;

30) po art. 105 dodaje się art. 105a w brzmieniu:

„Art. 105a. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 103 i art. 105 ust. 1, odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków lub starosta przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) miejsce zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) stanowisko służbowe.”;

31) w art. 106 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W związku z procedurą nadawania odznaki honorowej „Za opiekę nad zabytkami” minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wnioskodawca, Generalny Konserwator Zabytków lub minister właściwy do spraw zagranicznych przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko kandydata lub odznaczonego;
- 2) data i miejsce urodzenia kandydata lub odznaczonego;
- 3) obywatelstwo kandydata lub odznaczonego;
- 4) adres zamieszkania lub adres do korespondencji kandydata lub odznaczonego;
- 5) numer telefonu i adres poczty elektronicznej kandydata lub odznaczonego;
- 6) miejsce pracy i zajmowane stanowisko kandydata lub odznaczonego;
- 7) tytuły naukowe, informacje dotyczące całokształtu działalności kandydata lub odznaczonego;
- 8) opis zasług na rzecz ochrony zabytków i dziedzictwa narodowego kandydata lub odznaczonego;
- 9) imię i nazwisko wnioskodawcy;
- 10) adres zamieszkania lub adres do korespondencji wnioskodawcy;
- 11) numer telefonu i adres poczty elektronicznej wnioskodawcy.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1726 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 48:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Dane dotyczące stanu zdrowia, o których mowa w ust. 3, obejmują w szczególności: badania psychologiczne, orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej, zwolnienia lekarskie.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a -6d w brzmieniu:

„6a. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 48 ust. 3 i 4a, przepisów art. 12 ust. 3 i 4, art. 13,14 i art. 17 - 22 oraz art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679” nie stosuje się.

6b. Wyłączenia, o których mowa w ust. 6a, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewniania prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w art. 48 ust.2.

6c. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególnie przewidują odrębny tryb sprostowania.

6d. Dane osobowe, o których mowa w art. 48 ust. 3 -4a podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.”;

2) w art. 84 po ust. 1ab dodaje się ust. 1ac w brzmieniu:

„1ac. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 84 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 1a, 1aa i 1ab przepisów art. 12 ust. 3 i 4, art. 13, art. 14, art. 17-22 oraz art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.”

3) w art. 132a:

a) po ust. 3 dodaje się 3a:

„3a. Dane dotyczące stanu zdrowia, o których mowa w ust. 2 obejmują, w szczególności: badania profilaktycznie i okresowe, badania psychologiczne, orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej oraz zwolnienia lekarskie.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a - 5d w brzmieniu:

„5a. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 2 i 3, przepisów art. 12 ust. 3 i 4, art. 13, 14 i 17 - 22 oraz art. 34 rozporządzenia 2016/679, nie stosuje się.

5b. Wyłączenia, o których mowa w ust. 5a, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w art. 132a ust.1.

5c. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

5d. Dane osobowe, o których mowa w art. 132a ust. 2 - 3a podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.”.

Art. 64. W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1453) w art. 43 po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1g w brzmieniu:

„1a. W związku z przyznawaniem dotacji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, przetwarza w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) numer NIP;
- 5) numer rachunku bankowego;
- 6) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe niezbędne do prawidłowego wykonania zadania objętego mecenatem państwa w dziedzinie kultury.

1b. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może zlecać przetwarzanie w jego imieniu danych osobowych, o których mowa w ust. 1a, lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.

1c. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1a, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań, obowiązków i uprawnień.

1d. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1a, ogranicza się stosowanie art. 12 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

1e. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1a, nie stosuje się art. 13 i art. 14 rozporządzenia 2016/679, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1.

1f. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

1g. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1d-1f, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”.

Art. 65. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1518, z późn. zm.⁶⁾) w art. 23 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Informacje, o których mowa w ust. 8, mogą być przetwarzane przez ministra właściwego do spraw rodziny w celu umożliwienia organom właściwym i marszałkom województw weryfikacji prawa do świadczeń rodzinnych oraz przez podmioty wymienione w ust. 10 w celu, w którym informacje te zostały im udostępnione na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych. Organy właściwe i marszałkowie województw przekazują dane do rejestru centralnego, wykorzystując oprogramowanie, o którym mowa w ust. 7.”.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579 oraz z 2017 r. poz. 60, 624, 777, 1321 i 1428.

Art. 66. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25 dodaje ust. 6 – 7 w brzmieniu:

„6. Podmioty wymienione w ust. 1, którym zlecono realizację zadania z zakresu pomocy społecznej, przetwarzają, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, dane osobowe, w tym dane dotyczące: pochodzenia etnicznego, stanu zdrowia, nałogów, skazań, orzeczeń o ukaraniu, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym, w zakresie niezbędnym do realizacji zleconego zadania.

7. Podmioty i osoby wykonujące zadania zlecone zgodnie z ust. 1, zobowiązane są do zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które uzyskały przy wykonywaniu tych zadań.”;

2) w art. 100 dodaje się ust. 3 – 7 w brzmieniu:

„3. Do przetwarzania danych osobowych osób ubiegających się i korzystających ze świadczeń pomocy społecznej, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, 18, 19 i 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

4. Wyłączenia, o których mowa w ust. 3, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do przyznawania, udzielania i kontroli świadczeń z pomocy społecznej.

5. Jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 110, art. 111, art. 112 ust. 1, 2 i 7 oraz art. 113 ust. 1 i 3, są administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu przyznawania i udzielania świadczeń z pomocy społecznej.

6. Dane osobowe osób ubiegających się i korzystających ze świadczeń pomocy społecznej podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1583, 1948 i 2147 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 624, 777 i 1292.

7. Okres przechowywania danych osobowych osób ubiegających się i korzystających ze świadczeń pomocy społecznej ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania.”;

3) w art. 126 po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji celu kontroli.”.

Art. 67. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.⁸⁾) w art. 286b ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Komisja może przekazać organowi nadzoru państwa trzeciego informacje dotyczące sprawy indywidualnej prowadzonej przez Komisję, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) - w przypadku danych osobowych, oraz jeżeli ich przekazanie jest niezbędne dla realizacji zadań określonych ustawą. Komisja może w takim przypadku wyrazić zgodę na dalsze przekazanie tych informacji organowi nadzoru innego państwa trzeciego.”.

Art. 68. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi pojedynczy punkt kontaktowy przy użyciu systemu teleinformatycznego i jest administratorem danych jego użytkowników.”;

2) w art. 34:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane zawarte w CEIDG nie mogą być z niej usunięte, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.”,

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819.

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Po upływie 10 lat od dnia wykreślenia przedsiębiorcy z CEIDG usunięciu podlegają dane wpisane do CEIDG przed dniem tego wykreślenia.”;

3) uchyla się art. 39b.

Art. 69. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 57:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 3,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W celu dokonania oceny wiarygodności płatniczej użytkownika końcowego, o której mowa w ust. 2 pkt 2 oraz w ust. 3, dostawca usług może przetwarzać dane osobowe w sposób zautomatyzowany, w tym poprzez profilowanie, o ile dostawca usług wdrożył właściwe środki ochrony praw, wolności i prawnie uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą.”;

2) w art. 78 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku abonenta będącego konsumentem:

a) dane, o których mowa w art. 169 ust. 1,

b) adres miejsca zamieszkania i adres korespondencyjny - jeżeli jest on inny niż adres miejsca zamieszkania,

c) numer ewidencyjny PESEL - w przypadku obywatela Rzeczypospolitej Polskiej,

d) nazwę, serię i numeru dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej - numer paszportu lub karty pobytu;”;

3) w art. 159 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane dotyczące użytkownika, z zastrzeżeniem art. 161 ust. 2;”;

4) w art. 161:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przetwarzanie danych osobowych użytkownika - innych niż wskazane w art. 159 ust. 1 pkt 2-5 - będącego osobą fizyczną odbywa się na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych.”;

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579, 1823, 1948, 1954 i 2003 oraz z 2017 r. poz. 935.

- b) uchyla się ust. 3;
- 5) art. 174 otrzymuje brzmienie:

„Art. 174. Do uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego zastosowanie mają przepisy o ochronie danych osobowych.”;
- 6) uchyla się art. 174a - 174d.

Art. 70. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 32b dodaje się art. 32ba w brzmieniu:

„Art. 32ba. Administratorem danych które gromadzone są przez świadczeniodawcę na podstawie art. 32b ust. 4 i w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 32 ust. 5, jest świadczeniodawca.”.
- 2) w art. 56 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wypełnione deklaracje wyboru świadczeniodawca przechowuje w swojej siedzibie, zapewniając ich dostępność świadczeniobiorcom, którzy je złożyli w zachowaniem wymagań wynikających z przepisów o ochronie danych osobowych.”;
- 3) w art. 188:
 - a) w ust. 1:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Fundusz przetwarza dane osobowe ubezpieczonych w celu.”,
 - w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) prowadzenia prac analitycznych i prognostycznych związanych z realizacją świadczeń opieki zdrowotnej.”,
 - b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Fundusz przetwarza dane osobowe osób uprawnionych do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji oraz umów międzynarodowych w celu.”,
 - c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Fundusz przetwarza dane osobowe w celu realizacji zadań określonych w art. 97 ust. 3 pkt 2 i 3a.”,

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1807, 1860, 1948, 2138, 2173 i 2250 oraz z 2017 r. poz. 759, 777, 844, 858, 1089, 1139, 1200, 1321 i 1428.

- d) w ust. 2b wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Fundusz przetwarza następujące dane osobowe pacjentów z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 97a ust. 2 i 5:”;
- e) ust. 2c otrzymuje brzmienie:
„2c. Fundusz przetwarza dane osobowe związane z wystawieniem recept na refundowane leki, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyroby medyczne oraz związane z ich realizacją w aptece.”;
- f) po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:
„2d. Do przetwarzania danych osobowych przez Fundusz przepisu art. 14 ust. 1 - 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) nie stosuje się.”;
- g) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw zdrowia przetwarza dane osobowe:”;
- h) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-3, minister właściwy do spraw zdrowia i Fundusz przetwarzają następujące dane osobowe:”;
- 4) w art. 188a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W celu realizacji zadań określonych w ustawie Fundusz przetwarza następujące dane osobowe osób wystawiających recepty na refundowane leki, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyroby medyczne, osób udzielających świadczeń na podstawie umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej oraz ubiegających się o zawarcie takich umów:”;
- 5) w art. 188b wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W celu realizacji zadań określonych w art. 97a ust. 2 pkt 3 Fundusz jest uprawniony do przetwarzania następujących danych dotyczących osób wykonujących zawody medyczne:”;

6) w art. 191 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw zdrowia oraz Fundusz są uprawnieni do uzyskiwania i przetwarzania danych osobowych świadczeniobiorców innych niż ubezpieczeni, w celu:”.

Art. 71. W ustawie z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1222 i 1579) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 4A

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 29a. 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Minister Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku postępowań administracyjnych i innych prowadzonych na podstawie ustawy w Ministerstwie Sprawiedliwości,
 - b) podczas wykonywania kompetencji przewidzianych przez ustawę związanych z egzaminem na tłumacza przysięgłego oraz czynnościami zmierzającymi do dokonania wpisu na listę tłumaczy przysięgłych,
 - c) podczas wykonywania kompetencji przewidzianych przez ustawę związanych z odpowiedzialnością zawodową tłumaczy przysięgłych;
- 2) wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamieszkania tłumacza przysięgłego – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku prowadzonych kontroli działalności tłumaczy przysięgłych;
- 3) tłumacz przysięgły – w przypadku danych, o których dowiedział się w związku z tłumaczeniem.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, 18, 19 i 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwane dalej „rozporządzenie 2016/679”, nie stosuje się.

3. Wyłączenia, o których mowa w ust. 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w ust. 1.

4. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Art. 29b. W przypadku danych osobowych, które tłumacz przysięgły otrzymał lub pozyskał w wyniku lub w ramach działania objętego obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej tłumacza przysięgłego, przepisów art. 58 ust. 1 lit. e i f rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.

Art. 29c. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w art. 29a ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, biorąc pod uwagę przepisy odrębne dotyczące terminów.”.

Art. 72. W ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1311) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 47 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;”;
- 2) w art. 52 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;”.

Art. 73. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 4 wyrazy „Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych” zastępuje się wyrazami „Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych”;
- 2) w art. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) przepisów o ochronie danych osobowych;”;
- 3) w art. 19a ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest administratorem danych użytkowników ePUAP.”.

Art. 74. W ustawie z dnia z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U z 2016 r. poz. 438 oraz z 2017 r. poz. 961) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a. Ochrona danych osobowych

Art. 30a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 6, art. 10, art. 14 ust. 1, 4 i 6, art. 15 ust. 2, art.16, art. 23 ust 1 -5 oraz art. 24, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer NIP;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego.

2. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 8, art. 13, art. 14 ust. 6, art. 17, art. 19, art. 22, art. 23 ust. 1 – 5, art. 24 oraz art. 26 ust. 1 Instytut przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer NIP;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego.

3. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 28 i 30, państwowa instytucja kultury wyspecjalizowana w zakresie ochrony narodowego dziedzictwa kulturalnego w dziedzinie kinematografii przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;

- 6) numer NIP;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego.

4. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 28 ust. 2, filmoteka regionalna przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer NIP;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego.

5. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 2, przetwarzanych w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 6 i 7, wynosi 20 lat.

Art. 30b. 1. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w art. 30 a ust. 1-4, ogranicza się stosowanie art. 12 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 30a ust. 3 i 4, przepisów art. 14 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 3, 5 i 6.

3. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda

komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1-3, na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

5. Dane osobowe, o których mowa w art. 30 a ust. 1-4, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań, obowiązków i uprawnień.

6. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Instytut, państwowa instytucja kultury wyspecjalizowana w zakresie ochrony narodowego dziedzictwa kulturalnego w dziedzinie kinematografii i filmoteki regionalne mogą zlecać przetwarzanie w ich imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”.

Art. 75. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.¹²⁾) w art. 88 uchyla się ust. 5.

Art. 76. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2017 r. poz. 783) w art. 24b w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) inne informacje wymagane przez protokół Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii niebędące danymi osobowymi, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1).”.

Art. 77. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1318, 1955 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 768) w art. 38 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13 - 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933, 2169 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 777, 853, 859, 1321 i 1428.

rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), nie stosuje się w zakresie w jakim te dane są niezbędne do zapewniania prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1.”.

Art. 78. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 758) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a.1. W celu zapewnienia bezpieczeństwa obrotu prawnego dokumentami tożsamości wydawanym obywatelom polskim, w tym wiarygodnego powiązania osoby z wydawanym dokumentem paszportowym oraz umożliwienia wydawania obywatelom polskim dokumentów paszportowych i umożliwienia ustalenia prawa do posiadania dokumentu paszportowego organy paszportowe, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw zagranicznych oraz minister właściwy do spraw informatyzacji przetwarzają dane osobowe zgodnie z niniejszą ustawą i w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Przetwarzanie danych osobowych następuje z wyłączeniem art. 16, 18, 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwane dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, podlegają zabezpieczeniom przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Informacje o ograniczeniach w stosowaniu rozporządzenia 2016/679 organy, o których mowa w ust. 1, udostępniają na swoich stronach podmiotowych w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

2) w art. 46:

a) uchyła się ust. 2,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 - 4 w brzmieniu:

„3. W centralnej ewidencji gromadzi się:

1) dane, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1-6 i 9 i art. 25;

2) imiona i nazwiska rodowe rodziców;

- 3) dane biometryczne w postaci odcisków palców;
- 4) dane biometryczne w postaci wizerunku twarzy;
- 5) serię i numer dowodu osobistego;
- 6) dane dotyczące wniosku o wydanie dokumentu paszportowego:
 - a) numer wniosku;
 - b) datę złożenia wniosku;
 - c) datę opracowania i przekazania wniosku do sporządzenia dokumentu paszportowego;
 - d) nazwę organu wydającego dokument paszportowy;
 - e) status wniosku;
 - f) dane o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania: datę pozostawienia wniosku bez rozpoznania, nazwę organu pozostawiającego wniosek bez rozpoznania oraz przyczynę pozostawienia wniosku bez rozpoznania;
- 7) dane dotyczące dokumentu paszportowego, w tym:
 - a) dane, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 7-8 i 10;
 - b) status dokumentu paszportowego:
 - datę sporządzenia dokumentu paszportowego,
 - datę wysłania dokumentu paszportowego do organu paszportowego,
 - datę przyjęcia przez organ paszportowy dokumentu paszportowego nieuszkodzonego i prawidłowo sporządzonego,
 - datę i przyczynę wycofania dokumentu paszportowego, w przypadku, gdy dokument paszportowy został wadliwie sporządzony, uległ uszkodzeniu lub utracie przed odbiorem przez obywatela,
 - datę odbioru dokumentu paszportowego przez obywatela,
 - datę unieważnienia,
 - datę i przyczynę utraty ważności dokumentu paszportowego,
 - c) informacje dotyczące wniosku o odmowę wydania lub unieważnienie dokumentu paszportowego (lub dane dotyczące wniosku, o którym mowa w art. 17 ust. 1 i w art. 38 ust. 1 pkt 1 i w ust. 3), w tym:
 - dane dotyczące tożsamości osoby, której wniosek dotyczy,
 - dane dotyczące organu, który wniosek złożył,
 - sygnaturę i podstawę prawną wniosku,
 - datę wpływu wniosku,

- datę wycofania wniosku przez uprawniony organ,
 - d) informacje o zastosowaniu oraz uchyleniu lub zmianie przez uprawniony organ środka zapobiegawczego w postaci zakazu opuszczania kraju połączonego z zatrzymaniem dokumentu paszportowego lub o tymczasowym zatrzymaniu dokumentu paszportowego przez uprawniony organ, w tym:
 - dane dotyczące tożsamości osoby, wobec której zastosowano środek zapobiegawczy lub tymczasowe zatrzymanie dokumentu paszportowego,
 - dane dotyczące organu, który wydał postanowienie o zastosowaniu środka zapobiegawczego lub zawiadomił o tymczasowym zatrzymaniu dokumentu paszportowego,
 - datę wpływu i sygnaturę akt sprawy w której wydano postanowienie o zastosowaniu środka zapobiegawczego lub zawiadomienie o tymczasowym zatrzymaniu dokumentu paszportowego,
 - datę wydania oraz dane dotyczące organu wydającego postanowienie o uchyleniu lub zmianie zastosowanego środka zapobiegawczego;
 - e) informację o decyzji wydanej na podstawie art. 39, w tym:
 - datę i przyczynę wydania decyzji,
 - nazwę organu wydającego decyzję;
 - sygnaturę akt. ;
 - 8) dane dotyczące utraconych niespersonalizowanych książeczek paszportowych, książeczkach paszportowych wybrakowanych w procesie sporządzania, a także dane o dokumentach paszportowych utraconych przed odbiorem przez obywatela polskiego, w tym:
 - a) serię i numer książeczki paszportowej lub dokumentu paszportowego,
 - b) datę i przyczynę utraty książeczki paszportowej,
 - c) datę i przyczynę wybrakowania książeczki paszportowej w czasie sporządzania,
 - d) datę i przyczynę utraty dokumentu paszportowego.
4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 3 są przekazywane do centralnej ewidencji z ewidencji paszportowych oraz z rejestru PESEL.”;
- 3) w art. 47:
- a) uchyla się ust. 2,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W ewidencjach, o których mowa w ust. 1, gromadzi się dane określone w art. 46 ust. 4 pkt 1-7.”

4) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a.1. Danych zgromadzonych w centralnej ewidencji i ewidencjach paszportowych nie usuwa się, za wyjątkiem danych, o których mowa w art. 50a ust. 1.”;

5) uchyla się art. 48;

6) w art. 49:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Centralna ewidencja i ewidencje paszportowe są prowadzone w systemie teleinformatycznego zbioru danych o osobie i wszystkich sporządzonych dla tej osoby dokumentach paszportowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy paszportowe przekazują, w formie elektronicznej za pośrednictwem ewidencji paszportowych, do centralnej ewidencji dane z ewidencji paszportowych niezwłocznie po podjęciu decyzji o wydaniu, odmowie wydania lub unieważnieniu dokumentu paszportowego.”

7) po art. 49 dodaje się art. 49a i 49b w brzmieniu:

„Art. 49a.1. Utrzymanie i rozwój centralnej ewidencji zapewnia minister właściwy do spraw informatyzacji, w tym podejmuje działania mające na celu:

1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do centralnej ewidencji;
2) zapewnienie integralności danych w centralnej ewidencji;
3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym prowadzona jest centralna ewidencja dla podmiotów przetwarzających dane w tej ewidencji;

4) przeciwdziałanie uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym prowadzona jest centralna ewidencja;

5) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych w tym danych osobowych;

6) zapewnienie rozliczalności centralnej ewidencji.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia utrzymanie i rozwój centralnej ewidencji uwzględniając potrzebę realizacji zadań określonych w ustawie.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek osób, których dane dotyczą, udziela informacji o podmiotach dokonujących operacji na danych dokonywanych w rejestrze.

Art. 49b. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia utrzymanie i rozwój systemu teleinformatycznego za pomocą którego wojewodowie prowadzą ewidencje paszportowe, w tym podejmuje działania mające na celu:

- 1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do ewidencji;
- 2) zapewnienie integralności danych w ewidencjach;
- 3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym prowadzone są ewidencje dla podmiotów przetwarzających dane w tych ewidencjach;
- 4) przeciwdziałanie uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym prowadzone są ewidencje;
- 5) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych w tym danych osobowych;
- 6) zapewnienie rozliczalności ewidencji.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia istnienie wydzielonej sieci zapewniającej łączność elektroniczną umożliwiającą komunikację pomiędzy centralną ewidencją a ewidencjami paszportowymi dla wojewodów, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych i ministra właściwego do spraw informatyzacji.

3. Minister właściwy do spraw zagranicznych zapewnia istnienie wydzielonej sieci zapewniającej łączność elektroniczną umożliwiającą komunikację pomiędzy centralną ewidencją a ewidencjami paszportowymi prowadzonymi przez konsulów.

- 8) uchyla się art. 50;
- 9) po art. 50a dodaje się art. 50b w brzmieniu:

„Art. 50b.1. Przyjmując wniosek o wydanie nowego dokumentu paszportowego organy paszportowe dokonują z urzędu sprawdzenia danych w ewidencjach paszportowych oraz w centralnej ewidencji, z danymi zawartymi we wniosku o wydanie dokumentu paszportowego.

2. W przypadku stwierdzenia niezgodności danych w ewidencjach paszportowych oraz w centralnej ewidencji z danymi zawartymi we wniosku o wydanie dokumentu paszportowego oraz przedkładanej dokumentacji organ, który stwierdził niezgodności

podejmuje działania celem ich usunięcia, zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2017 r. poz. 657).”;

10) uchyla się art. 51 i 52;

11) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53.1. 1. Poza ewidencją centralną i ewidencjami paszportowymi organy paszportowe gromadzą i przechowują w postaci akt dokumentację stanowiącą podstawę wydania, odmowy wydania i unieważnienia dokumentów paszportowych.

3. Dokumentację, o której mowa w ust. 1 gromadzi się i przechowuje na zasadach i w trybie przepisów wydanych na podstawie art. 6 ust.2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1506, 1948, z 2017 r. poz. 1086).”;

12) w art. 54 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) udostępniania danych i informacji z ewidencji paszportowych, centralnej ewidencji i z gromadzonej i przechowywanej przez organy paszportowe dokumentacji stanowiącej podstawę wydania, odmowy wydania i unieważnienia dokumentów paszportowych.”;

13) po Rozdziale 6 dodaje się Rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Udostępnianie danych

Art. 54a. Organy paszportowe na wniosek osoby, której dane dotyczą, złożony w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, udzielają informacji zawierającej pełny odpis danych dotyczących tej osoby przetwarzanych w prowadzonych przez nie ewidencjach paszportowych, z wyłączeniem danych biometrycznych w postaci odcisków palców.

2. Informacji udziela się, w zależności od żądania wnioskodawcy, w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, może mieć formę wydruku z systemu teleinformatycznego.

4. Informacja, o której mowa w ust. 1, udzielana jest nieodpłatnie.

Art. 54b.1. Organy paszportowe na uzasadniony wniosek podmiotów, o których mowa w art. 54d, złożony w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, udostępniają z ewidencji

paszportowych dane dotyczące dokumentu lub dane dotyczące osoby, z wyłączeniem danych biometrycznych w postaci odcisków palców.

2. W trybie, o którym mowa w ust. 1, dane udostępnia się nieodpłatnie.

Art. 54c. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw zagranicznych, wojewoda, konsul, Komendant Główny Policji, oraz Komendant Główny Straży Granicznej mają bezpośredni dostęp do danych zgromadzonych w centralnej ewidencji, w zakresie niezbędnym do wykonywania ustawowych zadań.

Art. 54d. Dane zgromadzone w centralnej ewidencji, z wyłączeniem danych biometrycznych w postaci odcisków palców, udostępnia minister właściwy do spraw informatyzacji, w zakresie niezbędnym do wykonywania ustawowych zadań:

- 1) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 2) Agencji Wywiadu;
- 3) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu;
- 4) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;
- 5) prokuraturze
- 6) sądom;
- 7) Służbie Więziennej;
- 8) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego;
- 9) Służbie Wywiadu Wojskowego;
- 10) Żandarmerii Wojskowej;
- 11) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych;
- 12) Szefowi Biura Ochrony Rządu.

Art. 54e. Dane z centralnej ewidencji udostępnia się:

- 1) w trybie pełnej teletransmisji danych;
- 2) w trybie jednostkowym.

Art. 54f.1. Minister właściwy do spraw informatyzacji może wyrazić zgodę, w drodze decyzji, na udostępnienie danych zgromadzonych w ewidencji podmiotom, o których mowa w art. 54d, albo ich jednostkom organizacyjnym, za pomocą urządzeń teletransmisji danych, bez konieczności składania pisemnego wniosku, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;

2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;

3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia udostępnienia danych w trybie pełnej teletransmisji danych, jeżeli podmioty uprawnione nie spełniają wymogów określonych w ust. 1.

Art. 54g.1. W trybie jednostkowym z centralnej ewidencji minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia dane dotyczące dokumentu lub dane dotyczące osoby na jednorazowy wniosek podmiotów, o których mowa w art. 54d, złożony w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.

2. W trybie, o którym mowa w ust. 1 dane udostępnia się nieodpłatnie.

Art. 54h. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o udzielenie informacji zawierającej pełny odpis danych dotyczących danej osoby
- 2) wzór wniosku o udostępnienie danych z ewidencji paszportowych;
- 3) wzór wniosku o udostępnianie danych z centralnej ewidencji w trybie pełnej teletransmisji danych,
- 4) wzór wniosku o udostępnienie danych z centralnej ewidencji w trybie jednostkowym,
- 5) wzór wniosku o udostępnienie dokumentacji stanowiącej podstawę wydania, odmowy wydania i unieważnienia dokumentów paszportowych.

–uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawności i bezpieczeństwa udostępniania danych oraz dokumentacji stanowiącej podstawę wydania dokumentów paszportowych.”.

Art.79. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285 i 624) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wykreślenie wytwórcy z rejestru wytwórców skutkuje usunięciem z rejestru jego danych.”

- 2) w art. 12g po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Wykreślenie podmiotu prowadzącego z rejestru podmiotów skutkuje usunięciem z rejestru jego danych.”;
- 3) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Rejestr rolników jest jawny, z wyłączeniem adresów zamieszkania, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 1.”;
- 4) w art. 19 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Wykreślenie wpisu z rejestru rolników skutkuje usunięciem danych z rejestru.”;
- 5) w art. 28o po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Wykreślenie administratora systemów certyfikacji z rejestru administratorów systemów certyfikacji skutkuje usunięciem z rejestru jego danych.”;
- 6) w art. 28u dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Wykreślenie jednostki certyfikującej z rejestru jednostek certyfikujących skutkuje usunięciem jej danych z rejestru.”.

Art. 80. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1868 i 2020 oraz z 2017 r. poz. 60) art. 24c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24c. 1. „Minister właściwy do spraw zdrowia jest administratorem danych uzyskanych w związku z przyjmowaniem oraz obsługą zgłoszeń alarmowych i powiadomień o zdarzeniach z wykorzystaniem SWD PRM.”.

Art. 81. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1721, 1948, 2260 i 2261) w art. 22 w ust. 1 pkt 8c otrzymuje brzmienie:

„8c) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;”.

Art. 82. W ustawie z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia (Dz. U. z 2015 r. poz. 1502 i 2260 oraz z 2016 r. poz. 2260) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. W celu realizacji ustawowych zadań w zakresie, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 7 i 8a oraz w art. 20 pkt 12 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, spółka może przetwarzać dane dotyczące pojazdów oraz użytkowników dróg publicznych, w tym dane osobowe.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, gromadzone:

- 1) w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 7, obejmują:
 - a) dane korzystającego z autostrady płatnej:
 - imię i nazwisko,
 - numer PESEL,
 - rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości,
 - adres miejsca zamieszkania albo adres do korespondencji,
 - b) obrazy pojazdów, w tym zawierające wizerunek kierującego pojazdem,
 - c) numer rejestracyjny pojazdu;
- 2) w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 8a, obejmują:
 - a) dane korzystającego z drogi krajowej:
 - imię i nazwisko,
 - Numer Identyfikacji Podatkowej,
 - rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości,
 - adres miejsca zamieszkania albo adres do korespondencji,
 - b) obrazy pojazdów, w tym zawierające wizerunek osób,
 - c) numer rejestracyjny pojazdu,
 - d) dane identyfikacyjne urządzenia, o którym mowa w art. 13i ust. 3 lub art. 16l ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
 - e) dane umożliwiające określenie miejsca i czasu przemieszczania się pojazdu na sieci dróg krajowych;
- 3) w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 20 ust. 12 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, obejmują:
 - a) obrazy pojazdów, w tym zawierające wizerunek kierującego pojazdem,
 - b) numer rejestracyjny pojazdu,
 - c) dane umożliwiające określenie miejsca i czasu przemieszczania się pojazdu na sieci dróg.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, przechowuje się przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia ich uzyskania, chyba że dłuższe przechowywanie jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania administracyjnego, sądowego lub egzekucyjnego albo dla zapewnienia prawidłowego wnoszenia opłat elektronicznych przez użytkowników dróg oraz ich rozliczania. Spółka dokonuje weryfikacji tych danych, nie rzadziej niż co 3 miesiące od dnia ich uzyskania, usuwając dane zbędne.

4. Spółka, przetwarzając dane, o których mowa w ust. 1, zwolniona jest z obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1).

5. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, spółka, na podstawie pisemnego wniosku, udostępnia nieodpłatnie dane, o których mowa w ust. 1:

- 1) Policji,
- 2) Inspekcji Transportu Drogowego,
- 3) Żandarmerii Wojskowej,
- 4) Straży Granicznej,
- 5) Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 6) Agencję Wywiadu,
- 7) Centralne Biuro Antykorupcyjnego,
- 8) Służbę Kontrwywiadu Wojskowego,
- 9) Służbę Wywiadu Wojskowego,
- 10) prokuratorowi,
- 11) sądom,
- 12) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektorowi izby administracji skarbowej, naczelnikowi urzędu celno - skarbowego
- w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) oznaczenie sprawy;
- 2) okoliczności, z których wynika konieczność pozyskania żądanych danych;
- 3) dane podlegające udostępnieniu.

7. Spółka może wyrazić zgodę na udostępnienie za pomocą środków komunikacji elektronicznej danych, o których mowa w ust. 1, podmiotom, o których mowa w ust. 5 pkt 1 – 4 i 6 – 12, bez konieczności składania pisemnych wniosków, jeżeli jest to uzasadnione rodzajem lub zakresem wykonywanych zadań.

8. Udostępnianie danych, o których mowa w ust. 1, w sposób określony w ust. 7, następuje po złożeniu przez podmioty, o których mowa w ust. 5 pkt 1 – 4 i 6 – 12, wniosku zawierającego:

- 1) określenie zakresu danych podlegających udostępnieniu;
- 2) określenie osób uprawnionych do przetwarzania danych, o których mowa w pkt 1;
- 3) oświadczenie, że podmioty te posiadają:
 - a) urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał, oraz
 - b) zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania.

9. Spółka udostępnia Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego dane, o których mowa w ust. 1, w sposób, o którym mowa w ust. 7, jeżeli jednostka organizacyjna Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego będąca odbiorcą danych złoży oświadczenie, o którym mowa w ust. 8 pkt 3.

10. Podmioty, o których mowa w ust. 5, dokonują weryfikacji danych, o których mowa w ust. 1, uzyskanych zgodnie z ust. 5 i 7, pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań danego podmiotu, nie rzadziej niż co 3 miesiące od dnia ich uzyskania, usuwając dane zbędne.”.

Art. 83. W ustawie dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1210 i 1387) w art. 29b uchyla się ust. 5.

Art. 84. W ustawie z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym (Dz. U. poz. 849, z 2008 r. poz. 293 i z 2011 r. poz. 622) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a.1. Administratorami danych osobowych lekarzy sądowych oraz kandydatów na lekarzy sądowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień dotyczących nabycia prawa do wykonywania czynności lekarza sądowego, utraty tego prawa oraz prowadzenia wykazu lekarzy sądowych są okręgowe rady lekarskie, prezesi sądów okręgowych oraz Minister Sprawiedliwości w zakresie realizowanych zadań.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, 18, 19 i 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 96/46/WE (dalej „rozporządzenie 2016/79”) (Dz. U.UE.L.2016.119.1) nie stosuje się.

3. Wyłączenia, o których mowa w ust. 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w ust. 1.

4. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/79 nie stosuje się, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

6. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania.”;

2) w art. 15 uchyla się ust. 6.

Art. 85. W ustawie z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 883) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 3A

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 20a. 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Minister Sprawiedliwości oraz organy działające w jego imieniu lub na podstawie jego upoważnienia – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku postępowań administracyjnych i innych, prowadzonych na podstawie ustawy w Ministerstwie Sprawiedliwości,
 - b) w związku z uczestnictwem Ministra Sprawiedliwości w postępowaniach prowadzonych przez inne organy, w których ten udział wynika z ustawy,
 - c) na potrzeby wykonywania zadań związanych z działalnością zespołu do przygotowania pytań i zadań problemowych na egzamin dla osób ubiegających się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego, a także Komisji Egzaminacyjnej;

- 2) Komisja Egzaminacyjna do przeprowadzenia egzaminu dla osób ubiegających się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego oraz zespół do przygotowania pytań i zadań problemowych na ten egzamin – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w związku z realizacją przez te podmioty wynikających z ustawy ich zadań związanych z przygotowaniem materiałów egzaminacyjnych, przeprowadzeniem postępowań o dopuszczenie do egzaminu dla osób ubiegających się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego oraz z przeprowadzeniem egzaminu;
- 3) prezesi sądów okręgowych w zakresie czynności wynikających z ustawy oraz udzielonych na jej podstawie upoważnień do przyjmowania ślubowania od osób, którym przyznana została licencja doradcy restrukturyzacyjnego;
- 4) doradcy restrukturyzacyjni w zakresie niezbędnym do wykonywania uprawnień i obowiązków wynikających z posiadanej licencji.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, 18, 19 i 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwane dalej „rozporządzenie 2016/679”, nie stosuje się.

3. Wyłączenia, o których mowa w ust. 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w ust. 1.

4. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 o ochronie danych nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania..

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Art. 20b. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w art. 20a ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, biorąc pod uwagę przepisy odrębne dotyczące terminów.”.

Art. 86. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2017r. poz. 489, 624, 777, 952 i 1428) w art. 15 ust. 8b otrzymuje brzmienie:

„8b. Informacje zawarte w rejestrze centralnym, o którym mowa w ust. 8a, mogą być przetwarzane przez ministra właściwego do spraw rodziny i wojewodę w celu monitorowania realizacji świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz w celu umożliwienia organom właściwym dłużnika i organom właściwym wierzyciela weryfikacji prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz przez podmioty wymienione w ust. 8c w celu, w którym informacje te zostały im udostępnione na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych. Organy właściwe wierzyciela oraz organy właściwe dłużnika przekazują dane do rejestru centralnego, wykorzystując oprogramowanie, o którym mowa w ust. 8.”.

Art. 87. W ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2017 r. poz. 1318) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych może w drodze umowy powierzyć przetwarzanie danych podmiotowi przetwarzającemu. Umowa taka powinna spełniać wymagania, o których mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1).”;

2) w art. 47:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) ochrona praw pacjentów korzystających ze świadczeń zdrowotnych udzielanych przez szpital psychiatryczny, o którym mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 546, 960 oraz 1245);”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zadanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3a, Rzecznik realizuje w szczególności przy pomocy Rzeczników Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego, których zadania i zakres działania określa ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego.”;

2) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a.1. Rzecznik może przetwarzać wszelkie informacje, w tym dane osobowe niezbędne do realizacji swoich ustawowych zadań.

2. Rzecznik przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), wyłącznie w celu ochrony praw pacjentów przy realizacji zadań, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1 – 3a i 7 – 10.

3. Administratorem danych, o których mowa w ust. 1 i 2 jest Rzecznik.”.

Art. 88. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605, 1807, 1948 oraz 2260) art. 15 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Szef Służby Cywilnej przetwarza w celu realizacji ustawowych zadań informacje, w tym dane osobowe członków korpusu służby cywilnej, z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1).”.

Art. 89. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2017 r. poz. 146 i 1139) w art. 56 uchyla się ust. 2.

Art. 90. W ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1160) w art. 37 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zapewnienie bezpieczeństwa przetwarzanych informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych;”.

Art. 91. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2012 r. poz. 161, z 2013 r. poz. 1650, z 2015 r. poz. 1274 oraz z 2016 r. poz. 753) w art. 59 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych jest administratorem danych przetwarzanych w rejestrze centralnym.”.

Art. 92. W ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1000 i 1948) w art. 101 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przekazanie dokumentacji rewizyjnej, o której mowa w ust. 1, powinno być zgodne z przepisami o ochronie danych osobowych oraz z przepisami o ochronie informacji niejawnych, a tajemnica zawodowa powinna być odpowiednio chroniona.”.

Art. 93. W ustawie z dnia 27 września 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.¹³⁾) użyte w art.139 ust. 2 wyrazy „Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych” zastępuje się wyrazami „Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych”.

Art. 94. W ustawie z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 772 i 2138) w art. 84 po ust. 10 dodaje się ust. 10a -10d w brzmieniu:

„10a. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 84 ust. 2 - 4, przepisów art. 12 ust. 3 i 4, art. 13, 14, 17 - 22 oraz art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679” nie stosuje się.

10b. Wyłączenia, o których mowa w ust. 10a, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w art. 84 ust. 4 - 9.

10c. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

10d. Dane osobowe, o których mowa w art. 84 ust. 2 -4, podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.”.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1984 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 191, 659, 933 i 935.

Art. 95. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1910, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9f w ust. 1 pkt 18 otrzymuje brzmienie:
„18) na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań;”;
- 2) po art. 16 dodaje się art. 16b w brzmieniu:
„Art. 16b. Do działalności kas stosuje się odpowiednio przepisy art. 13c, art. 106d, art. 112b ust. 1 i art. 112e ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”.

Art. 96. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 88 i 1089) w art. 87 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie :
„4) twórców, artystów i animatorów kultury, w tym w formie indywidualnych lub zbiorowych nagród dla twórców, artystów i animatorów kultury lub pomocy socjalnej dla twórców i artystów;”;
- 2) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6i w brzmieniu:
„6a. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, przetwarza w szczególności następujące dane osobowe:
 - 1) w odniesieniu do zadań realizowanych w formie nagród lub pomocy socjalnej:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) data i miejsce urodzenia,
 - c) pseudonim artystyczny,
 - d) imiona rodziców,
 - e) identyfikator podatkowy, o którym mowa art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869),
 - f) adres zamieszkania lub do korespondencji,
 - g) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko,
 - h) numer telefonu i adres poczty elektronicznej,
 - i) właściwy urząd skarbowy,

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 60, 85, 245, 768 i 1089.

- j) numer rachunku bankowego,
 - k) informacje dotyczące dotychczasowej działalności lub osiągnięcia, uzasadniające przyznanie nagrody,
 - l) informacje o dorobku twórczym lub artystycznym twórcy lub artysty ubiegającego się o pomoc socjalną,
 - m) informację o sytuacji materialnej twórcy lub artysty ubiegającego się o pomoc socjalną,
 - n) dane o dochodach uzyskanych w okresie ostatnich dwunastu miesięcy przez twórcę lub artystę ubiegającego się o pomoc socjalną,
 - o) dokumenty potwierdzające zaistnienie okoliczności uprawniających do zwolnienia przyznanej pomocy socjalnej z podatku dochodowego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 26 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.);
- 2) w odniesieniu do pozostałych zadań:
- a) imię i nazwisko,
 - b) adres zamieszkania lub do korespondencji,
 - c) numer telefonu i adres poczty elektronicznej,
 - d) numer NIP,
 - e) numer rachunku bankowego,
 - f) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe niezbędne do prawidłowego wykonania zadania.

6b. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa:

- 1) w ust. 6a pkt 1 wynosi 5 lat;
- 2) w ust. 6a pkt 2 wynosi 20 lat.

6c. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może zlecać przetwarzanie w jego imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.

6d. Dane osobowe, o których mowa w ust. 6a, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań, obowiązków i uprawnień.

6e. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 6a, ogranicza się stosowanie art. 12 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady

(UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

6f. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 6a, nie stosuje się art. 13, art. 14 i art. 19 rozporządzenia 2016/679, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w ust. 4.

6g. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 6a, nie stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, w zakresie obowiązku wykazywania przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

6h. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator danych osobowych w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

6i. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 6e-6h, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”.

Art. 97. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1015, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Regulamin podlega zatwierdzeniu w drodze decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Ministra Sprawiedliwości oraz Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.”.

Art. 98. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935) w art. 34 w ust. 10 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;”.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1188, z 2015 r. poz. 396, z 2016 r. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 819 i 933.

Art. 99. W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2016 r. poz. 391, 862, 1579 i 1948) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a.1. W celu zapewnienia bezpieczeństwa obrotu prawnego dokumentami tożsamości wydawanym obywatelom polskim, w tym wiarygodnego powiązania osoby ze spersonalizowanym dowodem osobistym oraz umożliwienia wydawania obywatelom polskim dokumentów tożsamości organ gminy, wojewoda, konsul, minister właściwy do spraw wewnętrznych i minister właściwy do spraw informatyzacji przetwarzają dane osobowe zgodnie z niniejszą ustawą i w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Przetwarzanie danych osobowych następuje z wyłączeniem art. 16, 18, 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwane dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, podlegają zabezpieczeniu przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Informacje o ograniczeniach w stosowaniu rozporządzenia 2016/679 organy, o których mowa w ust. 1, udostępniają na swoich stronach podmiotowych w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

2) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55.1 Rejestr Dowodów Osobistych jest rejestrem centralnym prowadzonym w systemie teleinformatycznym.

2. Utrzymanie i rozwój Rejestru Dowodów Osobistych dla realizacji zadań określonych w ustawie zapewnia minister właściwy do spraw informatyzacji, w tym podejmuje działania mające na celu:

1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do Rejestru Dowodów Osobistych;

2) zapewnienie integralności danych w Rejestrze Dowodów Osobistych;

3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym rejestr jest prowadzony dla podmiotów przetwarzających dane w Rejestrze Dowodów Osobistych;

4) przeciwdziałanie uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym rejestr jest prowadzony;

5) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych w tym danych osobowych;

6) zapewnienie rozliczalności Rejestru Dowodów Osobistych.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek osób, których dane dotyczą, udziela informacji o podmiotach dokonujących operacji na danych w rejestrze.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia istnienie wydzielonej sieci zapewniającej łączność elektroniczną umożliwiającą dostęp do rejestru organom, o których mowa w art. 9a.

5. Dane do Rejestru Dowodów Osobistych wprowadzają:

1) organ gminy właściwy do wydania dowodu osobistego w zakresie danych:

a) zawartych we wniosku o wydanie dowodu osobistego określonych w art. 28 pkt 1-7 ustawy, wraz z zeskanowaną fotografią albo plikiem zawierającym fotografię, oraz danych określonych w art. 56 ust. 1 pkt 3 lit. b, pkt 4 lit. d tiret od trzeciego do szóstego i lit. e ustawy;

b) daty i przyczyny pozostawienia wniosku o wydanie dowodu osobistego bez rozpoznania;

c) numeru i daty wydania decyzji administracyjnej o odmowie wydania dowodu osobistego, o której mowa w art. 32 ustawy;

d) numeru i daty wydania decyzji administracyjnej o stwierdzeniu nieważności dowodu osobistego, o której mowa w art. 52 ustawy.

2) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w zakresie danych określonych w art. 56 ust. 1 ustawy, z wyłączeniem danych wprowadzonych przez organ gminy.”;

3) w art. 56:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Danych zgromadzonych w Rejestrze Dowodów Osobistych nie usuwa się.”;

- 4) po art. 56 dodaje się art. 56a i 56b w brzmieniu:

„Art. 56a. 1. Organ gminy, przyjmując wniosek o wydanie nowego dowodu osobistego, z urzędu dokonuje sprawdzenia danych zawartych we wniosku o wydanie dowodu osobistego z danymi zawartymi w Rejestrze Dowodów Osobistych.

2. W przypadku stwierdzenia niezgodności danych zawartych we wniosku z danymi zawartymi w Rejestrze Dowodów Osobistych organ, który stwierdził niezgodność danych, podejmuje działania celem ich usunięcia zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 24 września 2010 roku o ewidencji ludności (Dz. U. z 2017 r. poz. 657).

Art. 56b.1 W przypadku stwierdzenia błędu lub braku danych w Rejestrze Dowodów Osobistych w odniesieniu do danych, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2-4 i 6, organy według swojej właściwości, dokonują niezwłocznie ich sprostowania lub uzupełnienia.

2. W przypadku przeszkód technicznych sprostowanie lub uzupełnienie danych może odbywać się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw informatyzacji, z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego.”

- 5) art. 57a otrzymuje brzmienie:

„Art. 57a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych wprowadza dane, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 6, bezpośrednio w czasie rzeczywistym do Rejestru Dowodów Osobistych.”;

- 6) uchyla się art. 58.

Art. 100. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2017 r. poz. 657) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. W celu zapewnienia jednoznacznej identyfikacji oraz ustalenia statusu administracyjno-prawnego osób fizycznych organ gminy, kierownik urzędu stanu cywilnego, organy paszportowe, wojewoda, minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz minister właściwy do spraw informatyzacji przetwarzają dane osobowe zgodnie z niniejszą ustawą i w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Przetwarzanie danych osobowych następuje z wyłączeniem art. 16, 18, 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwane dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, podlegają zabezpieczeniom przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Informacje o ograniczeniach w stosowaniu rozporządzenia 2016/679 organy, o których mowa w ust. 1, udostępniają na swoich stronach podmiotowych w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6.1. Rejestr PESEL jest centralnym zbiorem danych, o których mowa w art. 8, prowadzonym w systemie teleinformatycznym.

2. Utrzymanie i rozwój rejestru PESEL dla realizacji zadań określonych w ustawie zapewnia minister właściwy do spraw informatyzacji, w tym podejmuje działania mające na celu:

- 1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do rejestru PESEL;
- 2) zapewnienie integralności danych w rejestrze PESEL;
- 3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym rejestr jest prowadzony dla podmiotów przetwarzających dane w rejestrze PESEL;
- 4) przeciwdziałanie uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym rejestr PESEL jest prowadzony;
- 5) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych w tym danych osobowych;
- 6) zapewnienie rozliczalności rejestru PESEL.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek osób, których dane dotyczą, udziela informacji o podmiotach dokonujących operacji na danych w rejestrze.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia istnienie wydzielonej sieci zapewniającej łączność elektroniczną umożliwiającą dostęp do rejestru organom, o których mowa w art. 5a.”;

3) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a.1. Rejestr mieszkańców jest prowadzony zgodnie z właściwością miejscową przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zwanego dalej „organem gminy”.

2. Utrzymanie i rozwój rejestru mieszkańców zapewnia organ właściwy do jego prowadzenia, który w zakresie tego rejestru podejmuje działania wskazane w art. 6 ust. 2.”;

4) w art. 11:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Usuwanie niezgodności może polegać w szczególności na sprostowaniu danych nieprawidłowych lub uzupełnianiu danych.”,

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL, adres do korespondencji – jeżeli korespondencja ma być prowadzona drogą pocztową oraz uzasadnienie.”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”;

5) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. Danych zgromadzonych w rejestrze PESEL i rejestrach mieszkańców nie usuwa się, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 6.”.

Art. 101. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz. U z 2017 r. 15 i 1089) w art. 143 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wykaz wpłat obywateli polskich na rzecz komitetu wyborczego organizacji i komitetu wyborczego wyborców Państwowa Komisja Wyborcza i komisarz wyborczy udostępniają do wglądu na wniosek, w trybie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych.”.

Art. 102. W ustawie z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 494) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Osobom wyróżniającym się w inicjowaniu, wspieraniu i podejmowaniu działań na rzecz dialogu i porozumienia w stosunkach polsko-rosyjskich, w szczególności pracownikom naukowym, studentom oraz osobom wyróżniającym się w działaniach, o których mowa w art. 3 ust. 2, Centrum może ustanawiać i finansować stypendia ze środków z funduszu stypendialnego, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3.

2. Stypendium przyznaje Dyrektor Centrum na wniosek osoby ubiegającej się o jego przyznanie.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) imię i nazwisko;

2) datę i miejsce urodzenia;

- 3) imiona rodziców;
- 4) obywatelstwo;
- 5) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 6) wykształcenie i posiadane tytuły naukowe;
- 7) miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 8) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 9) numer NIP;
- 10) numer rachunku bankowego;
- 11) informacje o osiągnięciach naukowych, popularyzatorskich i artystycznych, mających znaczenie dla polsko-rosyjskiego dialogu i porozumienia, wraz z dokumentacją;
- 12) program stypendium obejmujący zadania, na które ma być przeznaczone stypendium, plan wydatków pokrywanych ze stypendium oraz harmonogram prac w okresie wypłacania stypendium;
- 13) opinię opiekuna naukowego w przypadku wniosku uczestnika studiów doktoranckich.

4. W związku z procedurą ustanawiania stypendium Centrum przetwarza dane osobowe kandydata lub stypendysty zawarte we wniosku, o którym mowa w ust. 2.

5. Okres przechowywania danych osobowych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 2, wynosi 20 lat.

6. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i wysokość stypendiów, o których mowa w ust. 1, szczegółowe warunki i tryb ich przyznawania oraz pozbawiania, a także elementy umowy stanowiącej podstawę wypłaty stypendium, uwzględniając znaczenie osiągnięć i inicjatyw dla dialogu i porozumienia w stosunkach polsko-rosyjskich.”;

- 2) w art. 25 po ust. 2 dodaje się ust. 3-7 w brzmieniu:
„3. Wniosek o udzielenie dofinansowania przedsięwzięcia zawiera:
 - 1) w przypadku gdy kandydatem jest osoba fizyczna:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia,
 - c) imiona rodziców,
 - d) obywatelstwo,
 - e) adres zamieszkania lub do korespondencji,
 - f) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko,

- g) numer telefonu i adres poczty elektronicznej,
 - h) numer NIP,
 - i) numer rachunku bankowego,
 - j) opis planowanego przedsięwzięcia,
 - k) określenie wysokości i formy wnioskowanego dofinansowania,
 - l) budżet przedsięwzięcia, ze wskazaniem źródeł finansowania, w tym wysokości i źródeł własnego wkładu finansowego oraz wysokości i źródeł wkładu finansowego pochodzącego ze środków publicznych,
 - m) oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w ust. 1 i 2;
- 2) w przypadku gdy kandydatem jest jednostka organizacyjna:
- a) nazwę,
 - b) wskazanie statusu prawnego,
 - c) siedzibę i adres,
 - d) opis planowanego przedsięwzięcia,
 - e) określenie wysokości i formy wnioskowanego dofinansowania,
 - f) budżet przedsięwzięcia, ze wskazaniem źródeł finansowania, w tym wysokości i źródeł własnego wkładu finansowego oraz wysokości i źródeł wkładu finansowego pochodzącego ze środków publicznych,
 - g) numer REGON,
 - h) wskazanie osoby odpowiedzialnej za sporządzenie i złożenie wniosku,
 - i) numer rachunku bankowego,
 - j) oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w ust. 1 i 2.
4. Do rozpatrywania wniosków, o których mowa w ust. 1, Dyrektor powołuje komisję konkursową. Członkostwo w komisji jest odpłatne.
5. W związku z procedurą udzielania dofinansowania przedsięwzięcia Centrum przetwarza dane osobowe zawarte we wniosku, o którym mowa w ust. 1.
6. Dane zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. m i pkt 2 lit. j, nie podlegają dalszemu udostępnieniu.
7. Okres przechowywania danych osobowych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, wynosi 20 lat.”;
- 3) w art. 26 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kryteria, warunki i tryb udzielania dofinansowania przedsięwzięcia,
 - 2) tryb powoływania i odwoływania członków komisji konkursowej do rozpatrywania wniosków o dofinansowanie przedsięwzięcia,
 - 3) dokumenty dołączane do wniosku o dofinansowanie przedsięwzięcia,
 - 4) elementy umowy o dofinansowanie przedsięwzięcia
- uwzględniając konieczność realizacji celów, o których mowa w art. 3 ust. 1, efektywnego i skutecznego wykorzystania dofinansowania przedsięwzięcia oraz zapewnienia przejrzystości jego udzielania.”;
- 4) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 8 ust. 1, art. 10 ust. 1 i 3, art. 11, art. 12 ust. 2, art. 13, art. 16, art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 21 ust. 2, art. 24 ust. 1, art. 25, art. 26 ust. 1-3, art. 27 oraz art. 28, odpowiednio minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz Centrum przetwarzają w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) obywatelstwo;
- 5) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 6) wykształcenie i posiadane tytuły naukowe;
- 7) miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 8) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 9) numer NIP;
- 10) numer rachunku bankowego.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz Centrum mogą zlecać przetwarzanie w ich imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, oraz zawarte we wnioskach, o których mowa w art. 24 ust. 2 i art. 25 ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz zawartych we wnioskach, o których mowa w art. 24 ust. 2 i art. 25 ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 12 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

5. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz zawartych we wnioskach, o których mowa w art. 24 ust. 2 i art. 25 ust. 1, nie stosuje się art. 13 i art. 19 rozporządzenia 2016/679, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 8 ust. 1, art. 10 ust. 1 i 3, art. 11, art. 12 ust. 2, art. 13, art. 16, art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 21 ust. 2, art. 24 ust. 1, art. 25, art. 26 ust. 1-3, art. 27 oraz art. 28.

6. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 4-5, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.”.

Art. 103. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1927 i 1984) po art. 116 dodaje się art. 116a w brzmieniu:

„Art. 116a. 1. Dla realizacji zadań, o których mowa w ustawie, w stosunku do uczniów i ich rodziców, dyrektorów, nauczycieli oraz innych pracowników szkół artystycznych lub placówek prowadzonych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub odpowiednio specjalistyczna jednostka nadzoru, o której mowa w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949), przetwarza w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;

5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko, w tym wysokość wynagrodzenia;

6) numer NIP lub numer PESEL, w przypadku jego braku – rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;

7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;

8) numer rachunku bankowego.

2. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 12 i art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13 i art. 14 oraz art. 17-19 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w ustawie.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 – w zakresie obowiązku wykazywania przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

5. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

7. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2-5, na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

8. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, specjalistyczna jednostka nadzoru, dyrektor szkoły artystycznej lub placówki

prowadzonej lub nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, mogą zlecać przetwarzanie w ich imieniu danych osobowych, o których mowa w ust. 1, lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego te dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”.

Art. 104. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1638, 1948 i 2260) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 118:
 - a) w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji celu kontroli;”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 2, minister właściwy do spraw zdrowia może wykonywać czynności wskazane w ust. 2 pkt 1 – 3, 5 i 8.”;
- 2) w art. 122 w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji celu kontroli.”.

Art. 105. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1535, 1579 i 2020 oraz z 2017 r. poz. 599) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) administrator danych – administratora danych, o którym mowa w art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1);”;
- 2) w art. 9a w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Dane przetwarzane w systemach, o których mowa w ust. 1, podlegają ochronie zapewniającej odpowiedni stopień bezpieczeństwa, uwzględniający aktualny stan wiedzy technicznej, charakter i cele przetwarzania danych oraz ryzyko naruszenia praw osób, których dane dotyczą.”;

- 3) w art. 19:
- a) w ust. 1 po pkt 4 dodaje się przecinek oraz pkt 5 w brzmieniu:
„5) prowadzenia badań naukowych lub do celów statystycznych w ochronie zdrowia;”,
 - b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Dane zawarte w rejestrach medycznych, o których mowa w ust. 1, mogą być udostępniane w celu prowadzenia badań naukowych i do celów statystycznych jedynie w formie uniemożliwiającej ich powiązanie z konkretną osobą fizyczną.”,
 - c) uchyla się ust. 9;

- 3) w art. 20 w ust. 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Dane gromadzone w rejestrach medycznych podlegają ochronie zapewniającej odpowiedni stopień bezpieczeństwa, uwzględniający aktualny stan wiedzy technicznej, charakter i cele przetwarzania danych oraz ryzyko naruszenia praw osób, których dane dotyczą.”.

Art. 106. W ustawie z dnia 11 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 976 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1139 i 1183) w art. 3 ust. 1 po pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) sprawowanie nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych przez Trybunał Konstytucyjny, Naczelny Sąd Administracyjny, Sąd Najwyższy oraz sądy apelacyjne, w ramach prowadzonych przez nie postępowań.”.

Art. 107. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697 i 1292) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do przetwarzania danych, o których mowa w ust.1, w celu realizacji zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej przez podmioty i osoby realizujące te zadania, nie stosuje się obowiązku, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1).”.

Art. 108. W ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2017 r. poz. 552) w art. 46 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inwestor gromadzi i przechowuje dane, o których mowa w art. 45 ust. 2 i 3, w sposób umożliwiający ich udostępnienie na żądanie służb lub organów uprawnionych na podstawie odrębnych przepisów do występowania do administratora z żądaniem ich przekazania.”.

Art. 109. W ustawie z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. z 2011 r. poz. 1038, z późn. zm.¹⁶⁾) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. Administratorem danych osobowych zawartych w rejestrach, o których mowa w art. 31 pkt 3, są okręgowe rady pielęgniarek i położnych.”.

Art. 110. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1251 i 2020) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Postępowanie w sprawach określonych w ust. 1 – 6 jest poufne i odbywa się z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.”;

2) w art. 43 po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Administratorem danych osobowych zawartych w rejestrze jest Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych.”.

Art.111. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1572 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Dostawcy i podmioty prowadzące systemy płatności mogą przetwarzać dane osobowe w zakresie niezbędnym do zapobiegania oszustwom związanym z wykonywanymi usługami płatniczymi lub prowadzeniem systemu płatności oraz dochodzenia i wykrywania tego rodzaju oszustw przez właściwe organy, z wyjątkiem danych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych

¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 779, 1247 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 1004, z 2015 r. poz. 1640 oraz z 2017 r. poz. 836.

oraz uchylecia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2016/679”.

2. Instytucje płatnicze oraz instytucje pieniądza elektronicznego mogą przetwarzać dla celów prowadzonej działalności w zakresie świadczenia usług płatniczych informacje zawarte w dokumentach tożsamości osób fizycznych oraz dane biometryczne w rozumieniu art. 4 pkt 14 rozporządzenia nr 2016/679.”;

2) po art. 10 dodaje się art. 10a i art. 10b w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. W przypadku pracownika i osoby ubiegającej się o zatrudnienie na stanowisku umożliwiającym dostęp do danych dotyczących instytucji płatniczej, instytucji pieniądza elektronicznego lub klientów instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego, instytucja ta może żądać od pracownika i tej osoby przedłożenia informacji dotyczących karalności, a w szczególności informacji czy ich dane osobowe są zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym.

2. Instytucja płatnicza oraz instytucja pieniądza elektronicznego mają prawo żądać od pracownika danych biometrycznych w szczególności w postaci odcisków palców, głosu, obrazu rogówki i sieci żył palców, jeżeli podanie takich danych jest konieczne ze względu na kontrolę dostępu do informacji i pomieszczeń.

3. Instytucja płatnicza oraz instytucja pieniądza elektronicznego mają prawo przechowywania informacji i danych, o których mowa w ust. 1 i 2, wyłącznie przez czas zatrudnienia pracownika.

4. Przepis ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio do osoby ubiegającej się o zatrudnienie u agenta lub przedsiębiorcy, któremu instytucja płatnicza instytucja pieniądza elektronicznego powierzyła wykonywanie określonych czynności operacyjnych związanych ze świadczeniem usług płatniczych lub z działalnością w zakresie wydawania pieniądza elektronicznego.

Art. 10b. 1. Instytucje płatnicze oraz instytucje pieniądza elektronicznego będące administratorem danych w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia nr 2016/679 nie są obowiązane do:

1) wykonywania obowiązków określonych w art. 13 ust. 2 lit f, art. 14 ust. 2 lit g i art. 15 ust. 1 lit h rozporządzenia nr 2016/679 w przypadku przetwarzania danych osobowych w celach określonych w art. 10 ust. 1, a także przetwarzania danych osobowych na potrzeby przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z odrębnymi przepisami;

- 2) zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych na podstawie art. 34 rozporządzenia nr 2016/679, jeżeli takie zawiadomienie może spowodować naruszenie stabilności funkcjonowania sektora finansowego;
- 3) udzielania informacji i prowadzenia komunikacji zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 2016/679 w sprawie przetwarzania danych osobowych częściej niż raz na 3 miesiące; w przypadku żądania klienta udostępniania informacji częściej niż raz na 3 miesiące, instytucja płatnicza oraz instytucja pieniądza elektronicznego są uprawnione do pobrania opłaty w wysokości adekwatnej do ponoszonych kosztów w związku z udzieleniem informacji.

2. Instytucje płatnicze oraz instytucje pieniądza elektronicznego są uprawnione do ograniczenia prawa do przenoszenia danych, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia nr 2016/679, i prawa do usunięcia danych, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia nr 2016/679, gdy obowiązek lub uprawnienie do przetwarzania danych przez określony czas i określonym zakresie wynika z przepisów prawa.

3. Uprawnienie do przenoszenia danych, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia nr 2016/679, nie dotyczy przenoszenia danych, które stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa.”.

Art. 112. W z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. poz. 1203 i z 2017 r. poz. 60) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 7-10, art. 26 i art. 31 przepisów art. 12 ust. 3 i 4, art. 13, art. 14, art. 17-22 oraz art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.”.

Art. 113. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, 1250, 1823 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 1128) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wraz z wnioskiem o wpis do rejestru przedsiębiorca składa na piśmie oświadczenie następującym brzmieniu: „Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych podanych we wniosku o wpis do rejestru operatorów pocztowych w zakresie i celu niezbędnym dla realizacji zadań i obowiązków Prezesa UKE jako organu regulacyjnego w dziedzinie rynku usług pocztowych, o którym mowa w art.

190 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016r. poz. 1489 z późn. zm.)”. Ustęp 4 stosuje się.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5 Wniosek o wpis do rejestru, oświadczenie o którym mowa w ust. 3 oraz w ust. 4a mogą być złożone w postaci elektronicznej.”;

2) dodaje się art. 13 a w brzmieniu:

„13a. Dane osobowe gromadzone i przetwarzane przez Prezesa UKE jako organ regulacyjny w dziedzinie rynku usług pocztowych mogą być przechowywane w okresie niezbędnym dla realizacji jego zadań i obowiązków ustawowych, nie dłużej jednak niż 10 lat od ich otrzymania.”.

Art. 114. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987 oraz z 2017 r. poz. 785) w art. 80 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zapewnia bezpieczeństwo danych i informacji zbieranych i przetwarzanych oraz dokumentów, które otrzymał w związku z prowadzeniem BDO, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.”.

Art. 115. W ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności (Dz. U. z 2016 r. poz. 217, 1579 i 1948) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego jest administratorem danych osobowych gromadzonych w centralnych systemie teleinformatycznym.”.

Art. 116. W ustawie z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz. U. z 2014 r. poz. 1200, z 2015 r. poz. 151 oraz z 2016 r. poz. 1250 i 1948) w art. 31 po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Wykazy, o których mowa w ust. 1, są prowadzone w celu realizacji interesów publicznych w tym dla potrzeb statystyki publicznej, służą zapewnieniu weryfikacji świadectw charakterystyki energetycznej budynków i protokołów z przeglądów systemów ogrzewania lub systemów klimatyzacji oraz zapewniają publiczną dostępność list osób uprawnionych do ich sporządzania, z uwzględnieniem wymagań dotyczących ochrony danych osobowych wynikających z przepisów o ochronie danych.

5. W odniesieniu do wykazów, o których mowa w ust. 1, administratorem jest organ prowadzący wykazy.”.

Art. 117. W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2016r. poz. 2064) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rejestracji stanu cywilnego dokonuje się w rejestrze stanu cywilnego w formie aktów stanu cywilnego dla odzwierciedlenia stanu cywilnego danej osoby.”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art.5. 1. Rejestr stanu cywilnego jest prowadzony w systemie teleinformatycznym.

2. Utrzymanie i rozwój rejestru stanu cywilnego dla realizacji zadań określonych w ustawie, zapewnia minister właściwy do spraw informatyzacji, w tym podejmuje działania mające na celu:

- 1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do rejestru stanu cywilnego;
- 2) zapewnienie integralności danych w rejestrze stanu cywilnego;
- 3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym rejestr jest prowadzony dla podmiotów przetwarzających dane w rejestrze stanu cywilnego;
- 4) przeciwdziałanie uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym rejestr jest prowadzony;
- 5) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych w tym danych osobowych;
- 6) zapewnienie rozliczalności rejestru stanu cywilnego.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek osób, których dane dotyczą, udziela informacji o podmiotach dokonujących operacji na danych w rejestrze.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia istnienie wydzielonej sieci zapewniającej łączność elektroniczną umożliwiającą dostęp do rejestru organom, o których mowa w art. 5a.

5. Wpisu w rejestrze stanu cywilnego dokonuje kierownik urzędu stanu cywilnego lub zastępca kierownika urzędu stanu cywilnego.”;

3) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a 1. W celu rejestrowania podstawowych zdarzeń w życiu osoby fizycznej takich jak urodzenie, małżeństwo i zgon, które określają status administracyjno-prawny osób fizycznych kierownik urzędu stanu cywilnego, wojewoda, minister właściwy do spraw wewnętrznych i minister właściwy do spraw informatyzacji przetwarzają dane osobowe zgodnie z niniejszą ustawą i w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Przetwarzanie danych osobowych następuje z wyłączeniem art. 16, 18, 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwane dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, podlegają zabezpieczeniu przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Informacje o ograniczeniach w stosowaniu rozporządzenia 2016/679 organy, o których mowa w ust. 1, udostępniają na swoich stronach podmiotowych w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

4) w art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Akty stanu cywilnego oraz akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego kierownik urzędu stanu cywilnego przechowuje przez okres:

1) 100 lat - akty urodzenia oraz akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego dotyczące aktu urodzenia;

2) 80 lat - akty małżeństwa, akty zgonu oraz akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego dotyczące aktu małżeństwa i aktu zgonu.

2. Okresy, o których mowa w ust. 1, są liczone od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło sporządzenie aktu stanu cywilnego.

3 Jeżeli osoba, której dotyczy akt urodzenia lub akt małżeństwa żyje dłużej niż okres przechowywania tego aktu przez kierownika urzędu stanu cywilnego akt jest przechowywany do czasu sporządzenia dla tej osoby aktu zgonu lub zarejestrowania informacji o zgonie tej osoby.

4. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 1 i 3, akty stanu cywilnego oraz akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego kierownik urzędu stanu cywilnego przekazuje w ciągu 2 lat do właściwego archiwum państwowego.

5. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 1, a przed przekazaniem akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego do właściwego archiwum państwowego ich udostępnianie następuje zgodnie z art. 26.”

5) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51.1. Dokumenty z rejestru stanu cywilnego wydaje się przez okresy przechowywania aktów, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 3, a także po upływie tych okresów a przed przekazaniem aktów stanu cywilnego do właściwego archiwum państwowego.

2. Osoba, której akt stanu cywilnego dotyczy, może wystąpić do dowolnego kierownika urzędu stanu cywilnego z wnioskiem o uzyskanie informacji o wydanych z aktu stanu cywilnego odpisach a także zaświadczeniach o zamieszczonych lub niezamieszczonych w rejestrze stanu cywilnego danych dotyczących wskazanej osoby wraz z informacją komu wydano odpis lub zaświadczenie.”

6) w art. 124 ust.8 otrzymuje brzmienie:

„8. Dane zgromadzone w systemie informatycznym na podstawie przepisów dotychczasowych mogą być wykorzystane do przenoszenia do rejestru stanu cywilnego aktu stanu cywilnego sporządzonego w księdze stanu cywilnego prowadzonej na podstawie przepisów dotychczasowych. Po przeniesieniu aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego dane wykorzystane do przeniesienia aktu ulegają usunięciu z systemu informatycznego. Do czasu przeniesienia aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego kierownik urzędu stanu cywilnego jest administratorem danych zgromadzonych w systemie informatycznym.”

Art. 118. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wykreślenie wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji skutkuje usunięciem z rejestru jego danych.”

2) w art. 22 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego oraz Prezes ARR są administratorami danych osobowych przetwarzanych w związku z przekazywaniem sprawozdań, o których mowa w ust. 1 oraz informacji, o których mowa w art. 21.”

- 3) w art. 31 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Wykreślenie wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego skutkuje usunięciem z rejestru jego danych.”
- 4) w art. 51 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w związku z wydawaniem:
1) świadectw pochodzenia – są Prezes URE oraz operator systemu elektroenergetycznego,
2) świadectw pochodzenia biogazu rolniczego – są Prezes URE oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego.”
- 5) w art. 121 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
„5a. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz Prezes URE są administratorami danych osobowych przetwarzanych w związku z wydawaniem gwarancji pochodzenia.”
- 6) w art. 159 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Prezes UDT administruje i przetwarza dane zawarte w rejestrach, o których mowa w art. 158 ust. 1, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.”.

Art. 119. W ustawie z dnia 25 czerwca 2015 r. o leczeniu niepłodności (Dz. U. z 2017 r. poz. 865) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 37 ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Dane gromadzone w rejestrze podlegają ochronie zapewniającej odpowiedni stopień bezpieczeństwa, uwzględniający aktualny stan wiedzy technicznej, charakter i cele przetwarzania danych oraz ryzyko naruszenia praw osób, których dane dotyczą.”;
- 2) w art. 47 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Dane przetwarzane przez ośrodek medycznie wspomaganą prokreacji oraz bank komórek rozrodczych i zarodków podlegają ochronie zapewniającej odpowiedni stopień bezpieczeństwa, uwzględniający aktualny stan wiedzy technicznej, charakter i cele przetwarzania danych oraz ryzyko naruszenia praw osób, których dane dotyczą.”.

Art. 120. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1485 oraz z 2017 r. poz. 579) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Decyzje o zakazie zgromadzenia udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych przez 3 miesiące od dnia jej wydania.”.

Art. 121. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1273, z późn. zm. ¹⁷⁾) w pkt 19 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 100f:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji przetwarza, w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 3) numer karty wydanej dla osoby

– w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań określonych w art. 100f.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a - 4f w brzmieniu:

„4a. Podmioty, o których mowa w art. 100g ust. 2 oraz art. 100k ust. 1:

- 1) przetwarzają dane osobowe, o których mowa w ust. 4, w zakresie w jakim jest to niezbędne dla realizacji ich ustawowych zadań,
- 2) wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych, o których mowa w ust. 4.

4b. Administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji przetwarzający dane osobowe na potrzeby centralnej ewidencji kart parkingowych jest zwolniony z obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, s. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 2183 i 2281, z 2016 r. poz. 352 i 2001 oraz z 2017 r. poz. 379 i 777.

4c. Dane osobowe zgromadzone w centralnej ewidencji pojazdów podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu tych danych, opisanym w stosownych politykach bezpieczeństwa danych osobowych i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań, obowiązków i uprawnień.

4d. Do przetwarzania danych osobowych zgromadzonych w centralnej ewidencji pojazdów, przepisów art. 15, 18, 19, 20 i 21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 100f.

4e. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji przetwarzający dane osobowe na potrzeby ewidencji, w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4f. Administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 4b-4e na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”,

c) po ust. 4f dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw informatyzacji w interesie publicznym oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, podejmuje działania mające na celu:

- 1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do ewidencji;
- 2) zapewnienie integralności danych w ewidencji;
- 3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym ewidencja jest prowadzona dla podmiotów przetwarzających dane i informacje;
- 4) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych i informacji, w tym danych osobowych;
- 5) zapewnienie rozliczalności ewidencji.”.

Art.122. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35:

a) w ust. 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, w zakresie wykonywanych przez niego ustawowych zadań;”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do Polskiej Izby Ubezpieczeń i Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego oraz osób w nich zatrudnionych w zakresie wykonywania ustawowych zadań.”;

2) w art. 38 w ust. 6 i 8 wyraz „pisemnej” zastępuje się wyrazem „wyraźnej”;

3) w art. 39 w ust. 1 skreśla się użyty dwukrotnie w różnym rodzaju i przypadku wyraz „pisemny”;

4) w art. 41:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakład ubezpieczeń zbiera dane ubezpieczonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia, zawarte w umowach ubezpieczenia lub oświadczeniach ubezpieczających składanych przed zawarciem umowy ubezpieczenia, odpowiednio w celu oceny ryzyka ubezpieczeniowego lub wykonania umowy ubezpieczenia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Zakład ubezpieczeń w celu wykonania obowiązku dokonania oceny ryzyka ubezpieczeniowego lub wykonania umowy ubezpieczenia, przetwarza dane osobowe dotyczące zdrowia ubezpieczonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia.

1b. Zakład ubezpieczeń w celu wykonania obowiązku dokonania oceny ryzyka ubezpieczeniowego może przetwarzać dane osobowe w indywidualnych przypadkach ubezpieczonych lub ubezpieczających w sposób zautomatyzowany, w tym poprzez profilowanie.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1 i 1a, zakład ubezpieczeń nie ma obowiązku podawania informacji, o którym mowa art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1) w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 i 1 a.”,

d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przetwarzanie danych o którym mowa w ust. 1 i 1a podlega zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są

przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do oceny ryzyka ubezpieczeniowego i wykonywania umowy ubezpieczenia.”.

Art. 123. W ustawie z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (Dz. U. z 2015 r. poz. 1994 i z 2017 r. poz. 599) w art. 12 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Postępowanie w sprawach określonych w ust. 1 – 7 jest poufne i odbywa się z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.”.

Art. 124. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1926 oraz z 2016 r. poz. 2003) w art. 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Raport oraz dane, o których mowa w ust. 1, nie mogą obejmować danych podlegających ochronie na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych.”.

Art. 125. W ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§5. Prokurator Generalny jest administratorem danych przetwarzanych w ogólnokrajowych systemach teleinformatycznych jednostek organizacyjnych prokuratury.”;

2) w art. 191 uchyla się § 2.

Art. 126. W ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowaniu dzieci (Dz. U. z 2016 r. poz. 195, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacje, o których mowa w ust. 2, mogą być przetwarzane przez ministra właściwego do spraw rodziny w celu umożliwienia organom właściwym i marszałkom województw weryfikacji prawa do świadczenia wychowawczego oraz przez podmioty wymienione w ust. 4, w celu, w jakim informacje te zostały im udostępnione na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych. Organy właściwe i marszałkowie województw przekazują dane do rejestru centralnego, wykorzystując systemy teleinformatyczne, o których mowa w ust. 1.”.

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579, 2103, 2149 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 38 i 1139.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579 oraz z 2017 r. poz. 60, 245, 624, 777 i 1428.

Art. 127. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o bezpieczeństwie obrotu prekursorami materiałów wybuchowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 669 i 1948) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9 Do danych osobowych zgromadzonych w systemie zgłaszania stosuje się przepisy o ochronie danych osobowych.”.

Art. 128. W ustawie z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań z zakresu informatyzacji działalności organów Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 781, 1948 i 2260) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do przetwarzania danych osobowych przez spółkę celową nie stosuje się art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1).”;

2) w art. 18:

a) ust. 1 i 2 trzymają brzmienie:

„1. Nadzór nad zgodnością przetwarzania danych osobowych gromadzonych przez spółkę celową z ustawą, z przepisami o ochronie danych osobowych oraz przestrzeganiem przepisów o ochronie tajemnic prawnie chronionych sprawuje pełnomocnik.

2. Pełnomocnik wykonuje również uprawnienia i obowiązki inspektora ochrony danych.”,

b) ust. 6 utrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku stwierdzenia naruszenia ustawy, przepisów o ochronie danych osobowych lub przepisów o ochronie tajemnic prawnie chronionych pełnomocnik podejmuje działania zmierzające do wyjaśniania okoliczności tego naruszenia, zawiadamiając o tym niezwłocznie zarząd spółki celowej i ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”.

Art.129. W ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. poz. 862 i 1948) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości jest administratorem danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze.”;

2) w art. 17 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a) Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 15, 16, 18 i 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 96/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwane dalej „rozporządzenie 2016/679”, nie stosuje się.”.

Art.130. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.²⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do przetwarzania danych osobowych w CRDP nie stosuje się art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.”;

2) w art. 45:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy KAS, w celu realizacji ustawowych zadań w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 6 i 8, mogą zbierać i wykorzystywać informacje, w tym dane osobowe, od osób prawnych, jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, o zdarzeniach mających bezpośredni wpływ na powstanie lub wysokość zobowiązania podatkowego lub należności celnych, oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów ogólnego rozporządzeniem o ochronie danych, a także

²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2255 oraz z 2017 r. poz. 88, 244, 379, 707, 768, 1086 i 1321.

występować do tych podmiotów o udostępnienie dokumentów zawierających informacje.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do przetwarzania danych osobowych na podstawie ust. 1 nie stosuje się art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia nr 2016/679”;

3) w art. 47:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– mogą zbierać i wykorzystywać niezbędne informacje zawierające dane osobowe oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 2016/679, z tym że do przetwarzania tych danych nie stosuje się art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia nr 2016/679.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 i art. 10 rozporządzenia nr 2016/679, mogą być zbierane i wykorzystywane oraz przetwarzane przez organy KAS wyłącznie, gdy jest to niezbędne ze względu na zakres lub charakter prowadzonego postępowania lub przeprowadzanych czynności.”;

4) w art. 127 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do przetwarzania danych osobowych na podstawie ust. 1 nie stosuje się art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia nr 2016/679.”.

Art. 131. W ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072) po art. 35 dodaje się art. 35a i 35b w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. Trybunał Konstytucyjny jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w ramach prowadzonych przez niego postępowań.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepis art. 175f ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.) stosuje się odpowiednio.

Art. 35b. 1. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych przez Trybunał w ramach prowadzonych przez niego postępowań wykonuje Krajowa Rada Sądownictwa.

2. Do nadzoru, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 175g § 2-4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych stosuje się odpowiednio.”.

Art. 132. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 59 i 949) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 68 ust. 1 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:
„12) przetwarza dane osobowe uczniów, nauczycieli i innych osób w zakresie niezbędnym do prowadzenia działalności dydaktyczno - wychowawczej oraz wykonywania czynności związanych z organizacją pracy szkoły, placówki, przedszkola, innej formy wychowania przedszkolnego.”
- 2) po art. 188 dodaje się Rozdział 10 w brzmieniu:

„Rozdział 10.

Ochrona danych osobowych w szkołach i placówkach artystycznych

„Art. 188a. 1. Dla realizacji zadań, o których mowa w art. 8, art. 15, art. 36, art. 45, art. 53, art. 66, art. 68, art. 77, art. 80, art. 81, art. 83, art. 88-90, art. 115, art. 124, art. 142, art. 149-151, art. 165, art. 168 i art. 169, art. 176 oraz art. 178-180, w stosunku do uczniów i ich rodziców, dyrektorów, nauczycieli oraz innych pracowników szkół artystycznych lub placówek prowadzonych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub odpowiednio specjalistyczna jednostka nadzoru, o której mowa w art. 53 ust. 1, przetwarza w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko, w tym wysokość wynagrodzenia;
- 6) numer NIP lub numer PESEL, w przypadku jego braku – rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego.

2. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 12 i art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych

oraz uchylecia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13 i art. 14 oraz art. 17-19 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 8, art. 15, art. 36, art. 45, art. 53, art. 66, art. 68, art. 77, art. 80, art. 81, art. 83, art. 88-90, art. 115, art. 124, art. 142, art. 149-151, art. 165, art. 168 i art. 169, art. 176 oraz art. 178-180.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 – w zakresie obowiązku wykazywania przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

5. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji publicznej lub na swojej stronie internetowej.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

7. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2-5, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

8. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, specjalistyczna jednostka nadzoru, dyrektor szkoły artystycznej lub placówki prowadzonej lub nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, mogą zlecać przetwarzanie w ich imieniu danych osobowych, o których mowa w ust. 1, lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego te dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”.

Art.133. W ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. poz. 648) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Raportująca instytucja finansowa wykonuje obowiązki określone w art. 13 rozporządzenia parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) w terminie pozwalającym na zrealizowanie przez osobę raportowaną jej uprawnień, określonych w art. 15-20 tego rozporządzenia, przed przekazaniem informacji, o których mowa w art. 33 ust. 1 oraz art. 36 ust. 1.”.

Rozdział 3

Przepisy uchylające, dostosowujące i przejściowe

Art. 134. 1. Osoby wykonujące w dniu 24 maja 2018 r. funkcję administratora bezpieczeństwa informacji, pełnią funkcję inspektora ochrony danych do dnia 1 września 2018 r.

2. W terminie, o którym mowa w ust. 1, administrator lub podmiot przetwarzający zawiadamiają Prezesa Urzędu o wyznaczeniu inspektora ochrony danych osobowych zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy, albo, że administrator bezpieczeństwa informacji nie pełni funkcji inspektora ochrony danych.

Art. 135.1. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych staje się Urzędem Ochrony Danych Osobowych.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, pracownicy zatrudnieni w Biurze Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych stają się pracownikami Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Przepis art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

Art. 136. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art.1, mienie Skarbu Państwa będące we władaniu Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych staje się mieniem Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Art.137. Należności i zobowiązania Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art.1, stają się należnościami i zobowiązaniami Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Art. 138. Do czynności kontrolnych wszczętych przed dniem 25 maja 2018 r. stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 147.

Art. 139. 1. Postępowania wszczęte i niezakończone przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, toczą się przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, prowadzi się na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, z zastrzeżeniem ust. 8.

3. Wszystkie czynności przeprowadzone w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, pozostają skuteczne.

4. W przypadku wniesienia zażalenia na postanowienie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, postępowanie wszczęte tym zażaleniem, umarza się z mocy prawa z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

5. Stronę, która zainicjowała postępowanie, o którym mowa w ust. 4, organ poucza o prawie zaskarżenia postanowienia wydanego przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w skardze na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

6. W przypadku wniesienia, na podstawie art. 21 ustawy, o której mowa w art. 146, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, postępowanie wszczęte tym wnioskiem umarza się z mocy prawa z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

7. Stronę, która zainicjowała postępowanie, o których mowa w ust. 6, organ poucza o prawie złożenia skargi do sądu administracyjnego.

8. Termin na wniesienie skargi w przypadku, o którym mowa w ust. 6, wynosi 3 miesiące od dnia doręczenia pouczenia. Do czasu upływu tego terminu decyzja, od której strona złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, nie podlega wykonaniu.

9. Postępowania prowadzone na podstawie rozdziału 6 ustawy, o której mowa w art. 146, umarza się z mocy prawa z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 140. Podmiot, do którego przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zostało skierowane wystąpienie lub wnioski, o których mowa w art. 19a ustawy, o której mowa w art. 146, jest obowiązany przekazać Prezesowi Urzędu odpowiedź na wystąpienie lub wnioski w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 141. W przypadku, gdy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie złoży sprawozdania ze swojej działalności, sprawozdanie

z działalności Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych składa Prezes Urzędu w terminie do dnia 31 lipca 2018 r.

Art. 142. Dane zgromadzone w rejestrze, o którym mowa w art. 42 ustawy, o której mowa w art. 146, Prezes Urzędu przechowuje przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 143. 1. Rejestr administratorów bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 46c ustawy, o której mowa w art. 146, Prezes Urzędu prowadzi do dnia 1 września 2018 r.

2. Dane zgromadzone w rejestrze, o którym mowa w art. 46c ustawy o której mowa w art. 146, Prezes Urzędu przechowuje przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 144. Administrator, który przekazuje dane osobowe na podstawie zatwierdzonych przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wiążących reguł korporacyjnych, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 146, jest uprawniony do ich przekazywania na tej podstawie nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 145. W sprawach sądowych, sądowno-administracyjnych lub administracyjnych, w których, stroną lub uczestnikiem był Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stroną lub uczestnikiem staje się, z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, Prezes Urzędu.

Art. 146. Traci moc ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922, z późn. zm.).

Art. 147. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Katarzyna Prusak-Górniak
Dyrektor Departamentu Prawnego MC
/-podpisano elektronicznie/

Uzasadnienie

do projektu ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych

W dniu 25 maja 2016 r. weszło w życie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, zwane dalej „rozporządzeniem 2016/679”. Rozporządzenie 2016/679 zacznie być aktem bezpośrednio stosowanym od dnia 25 maja 2018 r. i do tego czasu każde z państw członkowskich zobowiązane jest do zapewnienia jego skutecznego stosowania w swoim porządku prawnym poprzez przyjęcia właściwych przepisów wewnętrznych. Tym samym, począwszy od tej daty, polskie przepisy muszą zapewniać skuteczne stosowanie przepisów rozporządzenia 2016/679, nie powielając rozwiązań rozporządzenia ani nie będąc z nim sprzecznymi. W tym celu konieczne jest poza uchwaleniem nowej ustawy o ochronie danych osobowych także dokonanie licznych zmian w innych ustawach zapewniających dostosowanie krajowego porządku prawnego do nowych norm prawnych. Z uwagi na ich liczbę zdecydowano się dokonać tego w projekcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych.

W projekcie ustawy zawarto szereg zmian ustaw, wypracowanych wspólnie z właściwymi resortami, zapewniających dostosowanie krajowego porządku prawnego do nowych norm prawnych zawartych w rozporządzeniu 2016/679. W kolejnych punktach omówione zostaną zmiany dokonywane w projekcie ustawy.

Projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych zawiera poza przepisami zmieniającymi także przepis uchylający ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych a także przepisy dostosowujące oraz przejściowe.

W kolejnych punktach omówione zostaną zmiany wprowadzane w poszczególnych ustawach. W przypadku gdy zmiany w różnych ustawach pozostających tym samym obszarze działania dotyczyły tych samych kwestii, zmiany omówiono łącznie.

1. Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

Zmiana w art.2 – dodanie § 1 pkt 12

Zmiana ma charakter dostosowawczy i związana jest ze zmianą organu właściwego w sprawach ochrony danych osobowych. Zmiana polega na zastąpieniu odwołania do Generalnego Inspektora Danych Osobowych odwołaniem do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Zmiana w art. 36 – dodanie § 4

Propozycja dodania § 4 do art. 36 dopuszcza, w sytuacji opisanej w § 1, możliwość ograniczenia praw podmiotów danych wskazanych w art. 12-22 i art. 34 RODO. Ograniczenie praw podmiotów danych jest możliwe na podstawie art. 23 ust. 1 lit. d i e RODO, o ile ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych lub wykonywaniu kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom oraz innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu. W przypadku art. 36 § 1 ograniczenie to zostało zastosowane w zakresie niezbędnym do realizacji zadań publicznych przez organy egzekucyjne i wierzycieli.

Przepis został uzupełniony ponadto o wymaganą przez przepisy unijne regulację zobowiązującą administratora danych do wdrożenia odpowiednich zabezpieczeń zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu danych osobowych. Przepis ten wskazuje także, że osoby, których dane dotyczą mają prawo uzyskania od administratora danych informacji, o powyższych ograniczeniach, o ile nie narusza to celu ograniczenia.

2. Ustawa z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawa z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawa z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej, ustawa z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

Obowiązek obrony Rzeczypospolitej Polskiej wynika z art. 85 Konstytucji RP. Ustawa o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej określa zakres praw i obowiązków obywateli i organów związanych z realizacją powszechnego obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, w tym zbieranie, zakres, przetwarzanie, udostępnianie i przechowywanie danych osobowych.

W związku z powyższym w ww. ustawach proponuje się wyłączenie praw określonych w szczególności w następujących przepisach rozporządzenia 2016/679:

1) art. 14 – ewidencja wojskowa jest w dużej mierze uzupełniana danymi, które pozyskiwane są od innych podmiotów, niż osoba, której dane dotyczą. Na podstawie przepisów art. 49 ust. 2b ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP jest aktualizowana (w cyklu miesięcznym) danymi pozyskiwanym z rejestrów państwowych. Ponadto, zgodnie z przepisami art. 50 i 51, wojskowi komendanci uzupełnień pozyskują niektóre dane dotyczące osoby, następnie gromadzone i przetwarzane w ewidencji wojskowej, nie od osoby której te dane dotyczą lecz od innych podmiotów, tj.:

- a) pracodawców (w zakresie zatrudnienia, zwolnienia oraz kwalifikacjach i zajmowanym stanowisku),
- b) rektorów szkół wyższych, dyrektorów zakładów kształcenia nauczycieli, dyrektorów szkół ponadgimnazjalnych (w zakresie przyjęcia do szkoły, czasu trwania nauki, powtarzaniu roku/semestru, skreślenia z listy uczniów/studentów, wydaleniu ze szkoły, uzyskaniu statusu absolwenta /ukończenia nauki),
- c) sądów (w zakresie zastosowania tymczasowego aresztowania, prawomocnego skazania),
- d) zakładów karnych, poprawczych i aresztów śledczych (w zakresie informacji o osadzeniu w tych zakładach/aresztach lub zwolnieniu z nich).

Zakres pozyskiwanych w ten sposób danych jest na tyle szeroki, że nie widzi się możliwości informowania osobę przez administratora w zakresie, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia 2016/679;

2) art. 17 i art. 21 – dane osobowe w ewidencji wojskowej są gromadzone i przetwarzane w celu realizacji zadań z zakresu powszechnego obowiązku obrony. Żądanie usunięcia tych danych przez osobę, której dotyczą lub zgłoszenie sprzeciwu wobec przetwarzania dotyczących

jej danych uniemożliwiłoby właściwe administrowanie rezerwami osobowymi dla celów powszechnego obowiązku obrony;

3) art. 19 – w art. 49 ust. 1d ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP ustawodawca szczegółowo określa podmioty, którym mogą być udostępniane dane o osobie zgromadzone w ewidencji wojskowej. Szeroki katalog tych podmiotów uniemożliwia informowanie o każdym przypadku sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania danych. Ponadto liczba osób, których dane zgromadzone są w ewidencji wojskowej (szacunkowo około 8 mln) wyklucza, aby administrator informował wszystkie te osoby, których dane dotyczą o odbiorcach tych danych;

4) art. 20 – wojskowy komendant uzupełnień (administrator) prowadzi ewidencję wojskową (tj. gromadzi i przetwarza dane o osobach) na terenie objętym zakresem jego działania (opartym o miejsce stałego lub czasowego pobytu osób). Szczegółowe rozwiązania w tym zakresie określają przepisy rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 października 2010 r. w sprawie prowadzenia ewidencji wojskowej (Dz. U. Nr 199, poz. 1321, z późn. zm.). Podkreślenia ponadto wymaga, że w ewidencji wojskowej mogą być również gromadzone dane, które stanowią informacje niejawne. Dlatego też nie widzi się możliwości, aby żądanie osoby, której dane dotyczą decydowało o przekazaniu danych innym administratorom, w szczególności spoza resortu obrony narodowej (np. na potrzeby ZUS).

W art. 38 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1318) proponuje się dodać przepis zgodnie z którym, do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-22 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1.

W zakresie swojej właściwości SKW i SWW mogą zbierać, także niejawnie, wszelkie dane osobowe, w tym również, jeżeli jest to uzasadnione charakterem realizowanych zadań, dane wskazane w art. 27 i 28 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922), a także korzystać z danych osobowych i innych informacji uzyskanych w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez uprawnione do tego organy, służby i instytucje państwowe oraz przetwarzać je, w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych, bez wiedzy i zgody osoby, której te dane dotyczą.

W zakresie realizacji zadań ustawowych SKW i SWW, o których mowa odpowiednio w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego stosowanie przepisów rozporządzenia unijnego powinno być wyłączone. Jednocześnie, w zakresie danych osobowych przetwarzanych w związku z realizacją innych zadań, dopuszczalne wydaje się stosowanie, w ograniczonym zakresie, przepisów tego rozporządzenia. Każda jednak aktywność powinna być przy tym analizowana odrębnie, jak również zakres ewentualnego stosowania przepisów tego rozporządzenia do danych osobowych przetwarzanych w związku z daną aktywnością powinien być określany odrębnie w sposób zapewniający bezpieczeństwo realizacji wszystkich zadań w pełnym zakresie funkcjonowania.

3. Ustawa z dnia 19 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy

Zmiany zaproponowane w Kodeksie pracy mają na celu przede wszystkim dostosowanie brzmienia obowiązujących przepisów prawa pracy do art. 6 ust. 1 lit c. rozporządzenia 2016/679 o ochronie danych, który wprowadził przesłankę istnienia „obowiązku prawnego” jako podstawy przetwarzania danych osobowych. Wskazana przesłanka stanowi główną podstawę legalizującą przetwarzanie danych osobowych pracowników lub kandydatów do pracy.

Przepisy rozporządzenia 2016/679 o ochronie danych przyznają państwom członkowskim swobodę, w określeniu zasad przetwarzania przez pracodawców danych osobowych pracowników, w tym poprzez uzależnienie ich gromadzenia od wyrażenia zgody osoby ubiegającej się o zatrudnienie bądź pracownika. Nowe brzmienie przepisów Kodeksu pracy w Art. 22¹ § 1 i 2 wskazuje na kategorie danych osobowych, które są niezbędne do pozyskania przez pracodawcę w związku z podejmowaniem przez niego działań przed zawarciem umowy o pracę oraz po jej zawarciu. W związku z tym, pracodawca może żądać ich udostępnienia przez pracownika.

Gromadzenie pozostałych kategorii danych osobowych osoby ubiegającej się o zatrudnienie lub pracownika uzależnione zostało od pozyskania na to dobrowolnej zgody, złożonej w postaci papierowej lub elektronicznej. Wyjątkiem w tym zakresie, jest pozyskanie przez pracodawcę danych osobowych biometrycznych, które mogą być pozyskane na podstawie udzielonej uprzednio, dobrowolnej zgody wyłącznie od pracownika. Brak jest bowiem uzasadnienia, dla pozyskiwania danych biometrycznych od osób ubiegających się o zatrudnienie. W wielu przypadkach, gromadzenie danych biometrycznych uzasadnione jest

stosunkiem pracy a jednocześnie ich gromadzenie w żadnym zakresie nie stanowi ograniczenie praw i wolności osób, których dane dotyczą. Ich udostępnienie musi być bowiem w pełni dobrowolne, a w wielu przypadkach może wiązać się z korzyściami dla samych pracowników. Biometryczny dostęp do pomieszczeń jest bardzo często szybszy i bardziej skuteczny, niż za pośrednictwem innych form uwierzytelniania tożsamości. Jednocześnie, konieczne jest zapewnienie szczególnych warunków technicznych gromadzenia danych biometrycznych, które zawiera rozporządzenie wydane przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Należy jednak wyodrębnić kategorie danych osobowych, których przetwarzanie z uwagi na ich szczególnie związek ze sferą intymności człowieka nie powinno nastąpić za zgodą. Należą do nich dane o nałogach, o stanie zdrowia, o życiu seksualnym lub orientacji seksualnej. Ich gromadzenie możliwe będzie więc wyłącznie w przypadkach, gdy jest to konieczne dla wypełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Przepisy takie, mogą również zobowiązywać do gromadzenia innych kategorii danych, w tym danych biometrycznych, co wyłącza konieczność pozyskania zgody na ich gromadzenie. Dodatkowo, mając na względzie motyw 42, 43 i 155 ww. rozporządzenia oraz korzystając z możliwości wprowadzenia przez państwo członkowskie przepisów szczególnych dotyczących przetwarzania danych osobowych w zatrudnieniu (art. 88 ww. rozporządzenia), w przepisach prawa pracy wprowadzona została instytucja „monitoringu”, jako szczególna forma przetwarzania danych osobowych pracowników.

4. Ustawa z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach, uprawnienia do nadawania odznaki honorowej mogą wynikać z rozporządzeń lub decyzji odpowiednich organów. Podmioty uprawnione do nadania odznaki honorowej przetwarzają dane osobowe w celu nadania odznaki honorowej oraz co do zasady prowadzą ewidencje osób, którym odznaka honorowa została nadana. Przetwarzanie danych osobowych jest niezbędne do realizacji obowiązków nałożonych na podmioty uprawnione przez rozporządzenia bądź decyzje odpowiednich organów. Szczegółowy zakres danych osobowych przetwarzanych przez podmioty uprawnione do nadania odznaki honorowej na podstawie rozporządzenia wydanego zgodnie z art. 4 ust. 1, 2 lub ust. 4 ww. ustawy określony został przez organy ustanawiające odznakę w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 6 ust. 1 ww. ustawy.

5. Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela

W proponowanych zmianach ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, zgodnie z propozycją ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego, uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych osobowych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań.

Z tego względu proponuje się wprowadzenie do ustawy - Karta Nauczyciela, przepisów określających obowiązki przetwarzania danych w związku z wykonywaniem określonych w tych ustawach zadań.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w zakresie, w jakim sprawuje nadzór nad szkolnictwem artystycznym, inne jednostki nadzoru nad tym szkolnictwem, szkoły i placówki artystyczne jako podmioty publiczne narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, zobowiązując zarazem administratora danych do umieszczenia na swojej internetowej stronie podmiotowej lub w Biuletynie Informacji Publicznej komunikatu o zaistniałym naruszeniu nie później niż 72 godziny od stwierdzenia naruszenia. Wprowadzenie ograniczeń praw określonych w art. 13 i 14 (prawo do informacji) oraz obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 (dokumentowanie przestrzegania przepisów o ochronie danych) jest konieczne nie tylko z uwagi na nadmierny koszt ale również inne niewspółmierne nakłady.

Należy podkreślić, że administrator byłby zobowiązany do publicznego poinformowania o wprowadzonych ww. ograniczeniach i włączeniach na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

Zmiana dokonywana w art. 85 w ust. 4 ma charakter porządkowy i polega na usunięciu odesłania do art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

6. Ustawa z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze, ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, ustawa z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawa z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie, ustawa z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego i ustawa z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego

Przepisy rozporządzenia w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE dotyczą w dużej mierze zadań wykonywanych przez samorządy zawodowe adwokatów, radców prawnych, notariuszy i komorników oraz Ministra Sprawiedliwości na podstawie obowiązujących ustaw:

- 1) z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze;
- 2) z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych;
- 3) z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie;
- 5) z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji;
- 6) z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego;
- 7) z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego.

Powyższe ustawy nie przewidują regulacji związanych z ochroną danych osobowych, jednak określają zadania publiczne, prowadzące do gromadzenia i przetwarzania takich danych, w związku z czym w świetle nowych regulacji prawa Unii Europejskiej zajdzie konieczność wprowadzenia stosownych przepisów ustawowych, w których zostaną określone ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z rozporządzenia 2016/679.

Wyłączenia znajdują umocowanie w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679: częściowo w lit. e (ważne cele leżące w ogólnym interesie publicznym), częściowo w lit. g (zapobieganie naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzenie postępowań w takich

sprawach, ich wykrywanie oraz ściganie) oraz częściowo w lit. h (funkcje kontrolne i regulacyjne związane ze sprawowaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa w lit. e oraz g).

Zastosowanie podstawy derogacyjnej zawartej w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do samorządów zawodowych, ich organów i przedstawicieli znajduje uzasadnienie w przepisie art. 17 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który stanowi, że w drodze ustawy można tworzyć samorzady zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę na należywym wykonywaniu tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Umieszczenie tego przepisu w pierwszym rozdziale Konstytucji RP zatytułowanym „Rzeczpospolita” świadczy o zaliczeniu przez ustawodawcę normy z niego wynikającej do zasad ustrojowych.

Samorzady zawodowe są publicznymi korporacjami, a więc zrzeszeniami, czy też wspólnotami opartymi na więziach zawodowych. Z art. 17 ust. 1 Konstytucji RP wynikają funkcje samorządów zawodowych, do których prawidłowego wykonywania niezbędne jest wyposażenie ich w stosowne ustawowe kompetencje. Funkcje te obejmują reprezentację osób wykonujących dany zawód oraz sprawowanie pieczy nad jego należywym wykonywaniem w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. W tym kontekście Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że „piecza” samorządów zawodów zaufania publicznego nad należywym wykonywaniem tych zawodów ma charakter działalności (funkcji) o cechach władztwa publicznego (wyrok TK z 18 lutego 2004 r., sygn. akt P 21/02).

Stąd też usprawienie wykonywania zadań samorządów i związanych z nimi kompetencji nadzorczych Ministra Sprawiedliwości służy właściwemu wypełnianiu zasady prymatu interesu publicznego, wynikającej bezpośrednio ze wskazanej normy konstytucyjnej. Dotyczy to również postępowań administracyjnych skutkujących nabyciem bądź utratą uprawnień do wykonywania zawodu zaufania publicznego, wszczynanych zarówno na wniosek jak i z urzędu (m.in. o powołanie na stanowisko notariusza, cofnięcie licencji doradcy restrukturyzacyjnego). W tych przypadkach wskazać należy na istotny interes publiczny, polegający na konieczności sprawnego wykluczenia wykonywania uprawnień publicznoprawnych przez osoby, które w sposób określony obowiązującymi przepisami nimi utraciły przymiot dawania rękojmi należytego ich wykonywania.

Podkreślenia wymaga, że funkcje kontrolne Ministra Sprawiedliwości wobec zawodów zaufania publicznego (adwokata, radcy prawnego czy notariusza) nie ograniczają się jedynie do nadzoru nad prawidłowym wykonywaniem tych zawodów, ale także obejmują także proces dochodzenia do tych zawodów, stąd też, w ramach przesłanki określonej w art. 23 ust. 1 pkt e i h rozporządzenia 2016/679 celowe jest ograniczenie stosowania tego rozporządzenia zarówno przez Ministra Sprawiedliwości jak i powołane przez niego organy (m.in. komisje egzaminacyjne), a także organy samorządów zawodowych uczestniczące, z woli ustawodawcy, w tym procesie.

Zapobieganie naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzenie postępowań w takich sprawach, ich wykrywanie oraz ściganie (art. 23 ust. 1 pkt g rozporządzenia 2016/679) stanowi z kolei podstawę do wprowadzenia ograniczeń w przypadku przetwarzania danych osobowych przez adwokatów, radców prawnych czy notariuszy, w związku z dokonywanymi przez te podmioty czynnościami zawodowymi, prowadzonymi przeciwko nim postępowaniami dyscyplinarnymi jak również ma związek z ochroną tajemnicy zawodowej.

Zakres wprowadzonych ograniczeń proponuje się określić przez wymienienie *expressis verbis* przepisów rozporządzenia, których nie stosuje się w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku procedur ustawowych.

Proponuje się określić ograniczenia zakresu obowiązków wynikających z art. 13-15 ust. 1 i 3, 18, 19 i 21 rozporządzenia 2016/679, przez nowelizację ustawy – Prawo o adwokaturze, ustawy o radcach prawnych i adekwatnej (przez wprowadzenie odpowiedniego odesłania) ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, a także ustawy – Prawo o notariacie, ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego oraz ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego.

Proponowane ograniczenia wynikają z konieczności zapewnienia prawidłowego toku prowadzonych postępowań i ich sprawnego przebiegu oraz sprawnego wykonywania przez wymienione organy przypisanych im ustawowo zadań publicznoprawnych. Pozostaje to, co do zasady, w zgodzie z interesem indywidualnym osób, których dotyczą prowadzone postępowania wyrażającym się oczekiwaniem szybkiego przeprowadzenia poszczególnych postępowań administracyjnych, z których większość wszczynana jest na ich wniosek.

Jednocześnie, celowe i niezbędne dla ochrony osób, których dane osobowe są przetwarzane, wydaje się pozostawienie takich uprawnień jak prawo do żądania sprostowania danych osobowych (art. 16 rozporządzenia 2016/679) w sytuacji, gdy przepisy ustaw szczególnych nie regulują tej kwestii, czy prawo do przenoszenia danych osobowych (art. 20 rozporządzenia 2016/679).

Z uwagi na brzmienie art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 nowelizacja wskazanych ustaw powinna określić cele przetwarzania i administratorów, dlatego też proponuje się wskazanie jako cel przetwarzania danych realizację ustawowych zadań, obowiązków lub uprawnień przez samorządy zawodowe adwokatów i radców prawnych oraz Ministra Sprawiedliwości, z jednoczesnym wskazaniem jako administratorów organów, którym są przypisane ustawowo zadania nadzorcze i kontrolne w ramach postępowań, wynikających z nowelizowanych ustaw oraz notariuszy, adwokatów i radców prawnych przetwarzających dane osobowe na potrzeby wykonywanego zawodu.

W celu wykonania dyrektyw zawartych w art. 23 ust. 2 lit. b, d i f rozporządzenia 2016/679 proponuje się wyraźne wskazanie, że wprowadzone wyłączenia stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień administratorów i podmiotów przetwarzających, dane osobowe podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane oraz okres przechowywania danych osobowych ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, biorąc pod uwagę przepisy odrębne dotyczące terminów.

Jednocześnie należy wskazać, że charakter działań objętych wyłączeniem, w których są przetwarzane dane osobowe, minimalizuje potencjalne ryzyka naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą, stąd nie ma potrzeby dodatkowej regulacji określającej te ryzyka (art. 23 ust. 2 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych). Nie ma również zastosowania dyrektywa zawarta w art. 23 ust. 2 lit. h ogólnego rozporządzenia o ochronie danych.

Ponadto proponuje się zastosowanie art. 90 rozporządzenia 2016/679 przez wprowadzenie regulacji, że w przypadku danych osobowych, które administrator lub podmiot przetwarzający otrzymali lub pozyskali w wyniku lub w ramach działania objętego obowiązkiem zachowania tajemnicy adwokackiej lub radcowskiej, notarialnej, tajemnicy tłumacza przysięgłego uprawnienia organu nadzorczego, o których mowa w art. 58 ust. 1 lit. e i f rozporządzenia 2016/679, zostają wyłączone.

7. Ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece

Zmiana w ustawie o księgach wieczystych i hipotece jest podyktowana koniecznością uregulowania w akcie prawnym rangi ustawy zakresu danych osób fizycznych, podlegających ujawnieniu w księdze wieczystej. Obecnie rodzaj danych osobowych wpisywanych w księgach wieczystych określa rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 lutego 2016 r. w sprawie zakładania i prowadzenia ksiąg wieczystych w systemie teleinformatycznym (Dz. U. poz. 312, z późn. zm.). Zaproponowany w projektowanym art. 25 ust. 4 i art. 682 ust. 51 ustawy o księgach wieczystych i hipotece zakres danych jest identyczny jak ten określony w § 33 rozporządzenia w sprawie zakładania i prowadzenia ksiąg wieczystych w systemie teleinformatycznym.

8. Ustawa z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych

W związku z tym, że Generalny Inspektor ochrony Danych Osobowych w wyniku zmian wprowadzonych ustawą o ochronie danych osobowych stanie się Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, a Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przekształcone zostanie w Urząd Ochrony Danych Osobowych, konieczne stało się zastąpienie w ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, wyrazów „biuro generalnego Inspektora ochrony Danych Osobowych” wyrazami „Urząd Ochrony Danych Osobowych”.

9. Ustawa z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach

Celem proponowanych wyjątków od rygorów ochrony danych osobowych jest z jednej strony wskazanie, że działalność archiwalna stanowi obowiązek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit c rozporządzenia 2016/679, z drugiej - zapewnienie możliwości korzystania z publicznych zasobów informacyjnych, w części stanowiącej państwowy zasób archiwalny w rozumieniu ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1506 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 1086). Ustawodawca uznał, że wolny dostęp do nich ma doniosłe znaczenie naukowe i kulturotwórcze, a przez to leży w interesie publicznym. Zasadne jest więc całkowite wyłączenie lub częściowe złagodzenie w tym zakresie wymogów ochronnych, których respektowanie na zasadach ogólnych wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku i zaangażowania dużych kosztów po stronie jednostek państwowej sieci archiwalnej określonych w art. 22 unza albo wręcz uniemożliwiłoby udostępnianie składników państwowego zasobu archiwalnego zawierających chronione dane osobowe.

Argument niewspółmierności odnosi się również do obowiązku stosowania zasady rozliczalności (art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679), informowania osób na podstawie art. 14 rozporządzeniem 2016/679, prawa do usunięcia danych na podstawie art. 17 rozporządzenia 2016/679 (w obu tych przepisach jest już zawarta możliwość ograniczeń w ramach działalności archiwalnej, ale propozycja ograniczenia dotyczy samej kwestii kosztów) oraz powiadamiania osób fizycznych na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679 o ryzyku naruszenia ich wolności i praw w następstwie przetwarzania dotyczących ich danych osobowych. W przypadku archiwów historycznych należy wziąć pod uwagę, że dysponują one na ogół danymi wytworzonymi albo zebranymi w przeszłości przez inne podmioty. Skutkuje to dodatkowo faktyczną niemożnością komunikowania się z osobami, których dotyczą zarchiwizowane dane.

Ranga celów działalności archiwalnej przemawia ponadto za wyłączeniem prawa do sprzeciwu wobec przetwarzania danych, zastrzeżonego w art. 21 rozporządzenia 016/679. Zasoby archiwalne służą zachowaniu zbiorowej pamięci oraz wiedzy o przeszłości społeczeństwa i państwa – co również należy do sfery wolności i praw obywateli. Wobec tego pozostaje przyjąć w stosunku do nich środki ochrony inne niż wyłączenie przetwarzania danych. W obecnym stanie prawnym rodzaje dokumentacji o typowo sensytywnej zawartości informacyjnej podlegają np. karencjom dostępowym. Wyłączenie to jest dopuszczalne na podstawie art. 89 ust. 3 rozporządzenia 2016/679. Proponuje się także całkowite wyłączenie uprawnień, o których mowa w art. 16 oraz 18-20 rozporządzenia 2016/679. Zrezygnowano z wyłączenia art. 15 rozporządzenia 2016/679 (prawo dostępu do danych) oraz z możliwości ograniczenia korespondencji z podmiotem danych w tym zakresie. W pozostałym zakresie komunikacja z klientem zostałaby ograniczona w sposób wskazany w proponowanym art. 22c ust. 1.

Jednocześnie proponujemy w art. 22d wdrożenie w działalności archiwalnej odpowiednich środków zabezpieczenia, wymaganych przez art. 89 ust. 1 rozporządzenia 2016/679.

Do cech państwowego zasobu archiwalnego należy, że podlega on wieczystemu przechowywaniu przez podmioty inne niż te, które go wytworzyły albo zgromadziły, Materiały archiwalne stanowią historyczne świadectwo i zasługują na prawną ochronę przed zniszczeniem albo ingerencjami w ich treść.

Powyżej termin „cel archiwalny”, użyty w art. 89 ust. 3 rozporządzenia 2016/679, utożsamiony został z terminem „działalność archiwalna”, zdefiniowanym przez art. 23 ustawy o narodowym

zasobie archiwalnym i archiwach (dalej jako „unza”). Jego zakres znaczeniowy obejmuje gromadzenie, ewidencjonowanie, przechowywanie, opracowywanie, zabezpieczenie i udostępnianie materiałów archiwalnych oraz prowadzenie działalności informacyjnej. Dodatkowo uwzględniono „cele archiwalne” związane z przetwarzaniem danych zawartych w dokumentacji innej niż materiały archiwalne.

Ma to znaczenie również w sferze nadzoru archiwów państwowych nad postępowaniem z dokumentacją w państwowych i samorządowych jednostkach organizacyjnych, w której to dokumentacji występować mogą dane osobowe. Archiwiści w toku wykonywanych kontroli mogą incydentalnie mieć wgląd również w dane osobowe, a brak takiej możliwości ograniczałby realizację ustawowych zadań. W celu uniknięcia pod tym względem niepewności prawnej, proponuje się treść art. 22 b ust. 3.

Proponuje się także odstąpienie od błędnego zobowiązania Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, w ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, do zabezpieczania danych osobowych w systemach teleinformatycznych eksploatowanych w podległych mu jednostkach organizacyjnych. Charakterystyka pojęcia „administrator” w art. 4 pkt 7 rozporządzenia 2016/679 wskazuje bowiem na dyrektorów archiwów państwowych, którzy efektywnie decydują o celach i sposobach przetwarzania danych osobowych. Istotne jest przy tym, że archiwa państwowe stanowią odrębne jednostki organizacyjne i budżetowe, są tworzone w drodze rozporządzenia właściwego ministra i nie są zarządzane bezpośrednio przez Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych. Z tego względu w przepisach zmieniających proponuje się modyfikację art. 21 ust. 1 pkt 10 oraz wyraźne wskazanie administratorów w art. 22b ust. 4.

Proponuje się także wprowadzenie uprawnienia dla podmiotów prowadzących działalność archiwalną do zlecania przetwarzania danych oraz przyjmowania takich zleceń od innych podmiotów.

10. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych

Projektowany art. 13fa wprowadza upoważnienia dla zarządów dróg, a jeśli nie zostały one powołane - dla zarządców dróg do przetwarzania danych osobowych w związku z poborem opłat za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania. Opłaty te są pobierane w interesie publicznym, ponieważ mają na celu zwiększenie rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizację lokalnej polityki transportowej. W ust. 2 projektowanego przepisu ustalono zakres przetwarzanych danych osobowych, który zawiera

wyłącznie dane niezbędne dla prawidłowej egzekucji obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych.

W art. 13hd ustawy o drogach publicznych proponuje się dodanie ust. 3a, na podstawie którego podmiot, któremu powierzony zostanie pobór opłaty elektronicznej, będzie również uprawniony do przetwarzania danych osobowych użytkowników dróg ponoszących tę opłatę. Szczegółowe uzasadnienie dla zaproponowanych w tym zakresie rozwiązań zostało przedstawione przy zmianach wprowadzanych w art. 18 ustawy.

Zmiana w art. 16i pkt 4 ma na celu jednoznaczne wskazanie, że obowiązkiem dostawcy Europejskiej Usługi Opłaty Elektronicznej (EETS) jest przekazywanie podmiotowi kontrolującemu prawidłowość uiszczenia opłaty elektronicznej danych osobowych użytkowników dróg naruszających obowiązek uiszczenia opłaty elektronicznej. Przedmiotowe rozwiązanie ma na celu zapewnienie możliwości efektywnego sprawowania przez Inspekcję Transportu Drogowego ustawowych zadań dotyczących kontroli prawidłowości uiszczenia ww. opłaty w sytuacji, gdy na terytorium RP będzie świadczona usługa EETS.

W art. 17 przewiduje się dodanie ust. 3 i 4, na podstawie których minister właściwy do spraw transportu zostanie uprawniony do przetwarzania danych osobowych w zakresie, w którym jest to niezbędne do realizacji niektórych nałożonych na niego ustawą obowiązków. Po pierwsze, zgodnie z art. 16f ust. 1 ustawy o drogach publicznych, ww. minister prowadzi rejestr EETS, do którego wpisani mogą zostać przedsiębiorcy mający siedzibę na terytorium RP, zamierzający świadczyć usługę EETS.

W dokumentach przedkładanych ministrowi przez potencjalnego dostawcę EETS znajdują się dane osobowe audytora oceniającego plan zarządzania ryzykiem wiązany ze świadczeniem usługi EETS oraz dane osobowe członków władz podmiotu składającego wnioski o wpis do rejestru. Zakres przetwarzanych danych ustalono w oparciu o brzmienie art. 35 pkt 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 687, z późn. zm.), który określa jakie dane w odniesieniu do osób fizycznych (np. członków władz osób prawnych podlegających wpisowi do KRS) umieszcza się w Krajowym Rejestrze Sądowym. Po drugie, minister właściwy do spraw transportu jest odpowiedzialny za wydawanie oraz przedłużanie certyfikatów audytorów bezpieczeństwa ruchu drogowego (art. 24n ust. 5 i 7 ustawy o drogach publicznych). Oznacza to konieczność przetwarzania danych osobowych osób, które składają wnioski o wydanie lub przedłużenie ww. certyfikatu. Szeroki

zakres danych, które są przetwarzane przez ministra właściwego do spraw transportu wynika z faktu, że wnioskodawca musi wykazać, że nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe, co oznacza konieczność przedstawienia zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego. Po trzecie, minister właściwy do spraw transportu powołuje i obsługuje Komisję, o której mowa w art. 16z ust. 1 ustawy o drogach publicznych, której zadaniem jest wydawanie opinii w sprawie sporów związanych z usługą EETS. Minister powołuje Komisję w drodze zarządzenia, przechowuje dokumentację pracy Komisji oraz zapewnia jej obsługę organizacyjno-biurową. W ramach realizacji ww. obowiązków minister będzie przetwarzał dane osobowe członków Komisji oraz osób, które, na żądanie Komisji, złożą informacje związane z istotą sporu. Zakres danych podlegających przetworzeniu ustalono w sposób wąski, niezbędny dla prawidłowej realizacji zadań przez ministra właściwego do spraw transportu.

Zmiany wprowadzane w art. 18 ustawy o drogach publicznych mają na celu upoważnienie Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA) do przetwarzania danych osobowych w związku z funkcjonowaniem systemów transportowych na drogach krajowych, a także zapewnienie odpowiednim służbom państwowym dostępu do tych danych na potrzeby realizacji ich obowiązków ustawowych. GDDKiA jest właścicielem elektronicznego systemu poboru opłat viaTOLL, któremu podlegają pojazdy ciężkie, systemu poboru opłat za przejazd autostradą, który dotyczy pojazdów lekkich oraz systemu wag preselekcyjnych, który ma za zadanie kontrolę czy drogami krajowymi nie poruszają się pojazdy przeciążone. Przedmiotowe systemy działają w związku z realizacją przez GDDKiA obowiązków ustawowych, do których należy pobór opłaty elektronicznej i opłaty za przejazd autostradą, a także przeciwdziałanie niszczeniu dróg. Są to więc działania podejmowane w interesie publicznym i w takim też celu konieczne jest przetwarzanie przez GDDKiA danych osobowych w związku z funkcjonowaniem wymienionych systemów transportowych na drogach krajowych.

Z technicznego punktu widzenia przedmiotowe systemy składają się z szeregu urządzeń, które umożliwiają przetwarzanie tych samych informacji wejściowych na dane wyjściowe w różnej formie i różnym zakresie, stosownie do potrzeb odbiorców końcowych. Systemy mogą raz zebrane dane wykorzystywać wielokrotnie na potrzeby GDDKiA oraz innych organów, głównie w celu monitorowania przewozu. Znaczna część danych zbieranych przez ww. systemy jest nie tylko niezbędna do wykonywania zadań ustawowych przez

GDDKiA, ale jest również pomocna dla służb nadzorujących przestrzeganie prawa, w tym Służby Celnej, organów kontroli skarbowej, Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, gdyż są przez nie wykorzystywane do realizacji nałożonych na nich zadań ustawowych, w tym prowadzenia postępowań administracyjnych, karnych, wykroczeniowych, karno-skarbowych, a także prac statystycznych. Wraz z rozwojem systemów informatycznych w działalności operacyjnej poszczególnych służb, pojawiają się jednak nowe potrzeby na pozyskiwanie coraz większej liczby różnego rodzaju danych, które następnie są przez te służby wykorzystywane dla coraz efektywniejszego wypełniania swoich zadań, do których zaliczyć należy m.in. nadzór nad przestrzeganiem przepisów ruchu drogowego, rozwiązywanie spraw kryminalnych, ochronę granic państwa, nadzór nad realizacją dochodów z podatków. Stąd wynika coraz większa liczba wniosków o umożliwienie automatycznego dostępu do danych GDDKiA dla celów operacyjnych prowadzonych przez funkcjonariuszy ww. służb, dlatego też są one bardzo zainteresowane zacieśnianiem współpracy w tym zakresie. W związku z przyrostem wniosków o przekazanie danych, należy stworzyć rozwiązania prawne na szczeblu ustawowym umożliwiające gromadzenie i przetwarzanie danych przez GDDKiA pozyskiwanych w związku z funkcjonowaniem systemów poboru opłat oraz systemów ważenia pojazdów, a także z informatyzowaniem wymiany informacji pomiędzy systemami transportowymi GDDKiA a właściwymi organami państwa. Zaproponowane zmiany w art. 18 ustawy o drogach publicznych wpłyną na poprawę efektywności działania organów aparatu administracji publicznej, a także na obniżenie kosztów funkcjonowania systemów informatycznych, obsługujących każdą z instytucji współpracujących.

Mając powyższe na względzie, w art. 18 ustawy o drogach publicznych proponuje się dodanie ust. 2a, który wprowadzi jednoznaczne upoważnienie dla przetwarzania danych, w tym danych osobowych, przez GDDKiA w zakresie niezbędnym dla zadań ustawowych realizowanych bezpośrednio przez ten organ. Zakres gromadzenia i przetwarzania danych ograniczono do tych zadań, w których wykonywanie tych czynności jest rzeczywiście niezbędne. Uzyskane dane będą mogły być wykorzystywane przy wykonywaniu ściśle określonych ustawowych zadań GDDKiA, a także udostępniane odpowiednim upoważnionym organom państwowym.

W projektowanym ust. 2b szczegółowo określono zakres danych osobowych, które będą przetwarzane w związku z koniecznością wykonywania poszczególnych obowiązków

ustawowych nałożonych na GDDKiA. W celu realizacji zadania polegającego na poborze opłat za przejazd autostradą przetwarzane będą dane konieczne do wystawiania wezwań do zapłaty, w sytuacji gdy użytkownik autostrady nie uiszcza opłaty za przejazd w Miejscu Poboru Opłat. W celu realizacji zadania polegającego na poborze opłaty elektronicznej konieczne jest przetwarzanie przez GDDKiA danych osobowych w związku z umowami zawieranymi z użytkownikami korzystającymi z dróg krajowych lub ich odcinków, na których pobiera się tę opłatę. Dane zebrane w tym zakresie są konieczne do prawidłowej identyfikacji użytkownika w ramach realizowanego procesu pobierania opłaty elektronicznej. Dane te umożliwiają również weryfikację tożsamości użytkownika podczas dokonywania wszelkich czynności w ramach umowy z GDDKiA (modyfikacja konta, doładowanie konta, zamknięcie umowy, dopisanie pojazdu do konta), a także są niezbędne do zapewnienia prawidłowości procesów związanych z naliczaniem opłaty elektronicznej (w tym weryfikacji czy opłata została naliczona w należytej wysokości). Oprócz tego gromadzone i przetwarzane są dane tych użytkowników, którzy zostali zidentyfikowani jako osoby naruszające obowiązek uiszczenia opłaty elektronicznej. W celu realizacji zadań z zakresu przeciwdziałania niszczeniu dróg krajowych przez ich użytkowników przetwarzaniu podlegać będą dane w postaci obrazu pojazdu, jego numeru rejestracyjnego oraz dane umożliwiające określenie miejsca i czasu przemieszczenia się na pojeździe na sieci dróg krajowych. Dane te są zbierane przez urządzenia systemu wag preselekcyjnych (m. in. kamery) i mają na celu zidentyfikowanie użytkowników dróg, którzy poruszają się drogami krajowymi pojazdami przeciążonymi, niezgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

W ust. 2c ustawy ustalono okres, przez który mogą być przechowywane dane osobowe, o których mowa w ust. 2a. Co do zasady termin ten będzie wynosić nie dłużej niż 12 miesięcy. Wyjątkiem będą sytuacje, w których dane osobowe są niezbędne do prowadzenia postępowania administracyjnego, sądowego lub egzekucyjnego albo dla zapewnienia prawidłowego wnoszenia opłat elektronicznych przez użytkowników dróg oraz ich rozliczania (zadanie GDDKiA polegające na poborze opłaty elektronicznej ma charakter ciągły, więc nie jest możliwe określenie terminu przetwarzania przez ten organ danych osobowych użytkowników dróg zarejestrowanych w elektronicznym systemie poboru opłat). W celu zapobieżenia konieczności zbyt długiego przechowywania danych przepis zobowiązuje GDDKiA do ich weryfikacji nie rzadziej niż co 3 miesiące, w celu oceny czy określona grupa danych jest rzeczywiście niezbędna do wykonywania przez GDDKiA zadań ustawowych.

Zgodnie z projektowanym ust. 2d do danych osobowych gromadzonych i przetwarzanych przez GDDKiA nie będą miały zastosowania art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE. Przepisy te nakładają na administratora danych obowiązek poinformowania danej osoby o zbieraniu dotyczących jej danych osobowych. Przedmiotowy obowiązek można wyłączyć na mocy art. 23 ww. rozporządzenia. Obowiązek ten należy wyłączyć w stosunku do danych określonych w projektowanym art. 18 ust. 2a, ponieważ zadania dla których realizacji niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych przez GDDKiA obejmują pobór danin publicznych (opłat za przejazd) oraz przeciwdziałanie niszczeniu dróg, a więc zadania które są realizowane w ważnym ogólnym interesie publicznym, w tym ważnym interesie finansowym. Środki z opłat trafiają do Krajowego Funduszu Drogowego, z którego realizowane są inwestycje na drogach krajowych. Budowa dróg krajowych jest niewątpliwie zadaniem realizowanym w interesie publicznym, ponieważ ma istotny wpływ na bezpieczne przemieszczanie się obywateli po terytorium RP. Podobnie istotne jest zadanie polegające na przeciwdziałaniu niszczeniu dróg, które ma na celu zapobieżenie poruszaniu się drogami krajowymi pojazdów przeciążonych, które nie tylko niszczą nawierzchnię dróg (co oznacza konieczność wydatkowania środków publicznych na remonty dróg), lecz również bezpośrednio zagrażają bezpieczeństwu ruchu. Wyłączenie obowiązku informowania ma na celu umożliwienie GDDKiA skutecznego wykonywania jej zadań ustawowych. Brak takiego wyłączenia mógłby prowadzić do nadużyć ze strony użytkowników dróg, którzy na podstawie informacji uzyskanych od GDDKiA byłiby w stanie zawczasu uniknąć kontroli prowadzonych przez zarządcę drogi, co niweczyłoby cele, dla których funkcjonują systemy poboru opłat za przejazd oraz system wag preselekcyjnych.

W ust. 2e wskazano zamknięty katalog służb i innych podmiotów, które będą miały dostęp do danych gromadzonych przez GDDKiA w zakresie niezbędnym do realizacji przez nie ustawowych zadań. W powyższym katalogu wymieniono służby i inne podmioty, które wykonują zadania istotne z punktu widzenia interesu publicznego, takie jak ochrona bezpieczeństwa państwa, ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, ochrona ważnego interesu finansowego RP lub UE. Podkreślić w tym miejscu należy, że proponowane przepisy nie nakładają na GDDKiA obowiązku gromadzenia i przetwarzania danych, które nie są lub

nie mogą być pozyskiwane w związku z wykonywaniem zadań ustawowych przez ten organ. Wymaga podkreślenia, że rozwiązania zaproponowane w ust. 2e będą miały zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy odrębne przepisy, regulujące funkcjonowanie właściwych organów państwa, nie określają w inny sposób pozyskiwania przez nie danych. Intencją projektodawców nie jest bowiem w przedmiotowym zakresie wprowadzenie dodatkowych utrudnień dla podmiotów, które już pozyskują obecnie od GDDKiA w trybie pisemnym. Powinno więc to się odbywać na dotychczas obowiązujących zasadach uregulowanych w przepisach odrębnych. W ust. 2f określono przy tym jakie elementy składowe powinien zawierać pisemny wniosek o udostępnienie danych.

W projektowanych ust. 2g - 2i uregulowano tryb udostępniania danych znajdujących się w posiadaniu GDDKiA za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Zaproponowane rozwiązanie ma na celu przede wszystkim usprawnienie wymiany danych poprzez umożliwienie ich przekazywania w trybie automatycznym. W tym przypadku zastosowano więc inną konstrukcję niż w zakresie udostępniania tych danych w trybie pisemnym. Zasadą więc będzie, że udostępnianie danych w trybie automatycznym będzie następować zgodnie z wprowadzonym art. 18 ust. 2g - 2i, a nie przepisami właściwych ustaw regulujących funkcjonowanie poszczególnych organów, służb i innych instytucji państwowej. Jako, że poszczególne ustawy ustrojowe w różny sposób regulują kwestię dostępu ww. podmiotów do danych za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej albo w ogóle nie przewidują tego typu rozwiązań, zasadnym jest wprowadzenie przepisu umożliwiającego niedyskryminacyjny dostęp wszystkim podmiotom wymienionym w projektowanym art. 18 ust. 2c, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, na takich samych zasadach. W celu uzyskania danych w trybie automatycznym właściwe organy muszą spełniać dodatkowe warunki, które zostały wymienione w ust. 2h. Zasadą będzie pozyskiwanie danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej wyłącznie w przypadku uzyskania stosownej zgody GDDKiA. Odrębne rozwiązanie przewidziano w projektowanym ust. 2i dla Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ABW), ponieważ zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 34 ust. 2a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1897) na administratorach zbiorów danych ciąży obowiązek udostępniania danych w trybie automatycznym Szefowi ABW.

W celu zapewnienia, że podmioty, który uzyskały dane od GDDKiA, nie przechowują ich przez czas dłuższy niż jest to niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań wprowadzono w ust. 2j

zasadę, zgodnie z którą rzeczone podmioty dokonują weryfikacji danych, nie rzadziej niż co 3 miesiące od dnia ich uzyskania, usuwając dane zbędne.

W ustawie o drogach publicznych dodaje się również nowy art. 20h, który ma na celu upoważnienie zarządców dróg publicznych do przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań. W ust. 1 uregulowano kwestię przetwarzania danych w celu realizacji zadań polegających na przeciwdziałaniu niszczeniu dróg przez użytkowników oraz dokonywaniu okresowych pomiarów ruchu drogowego.

W przedmiotowym zakresie odesłano do odpowiedniego stosowania do przepisów regulujących przetwarzanie danych osobowych przez GDDKiA oraz określających zasady ich udostępniania uprawnionym służbom i instytucjom państwowym. W ust. 2 wprowadzono uprawnienie dla zarządców dróg publicznych w celu realizacji zadań polegających na wydawaniu zgód na przebudowę lub remont obiektów budowlanych lub urządzeń istniejących w pasie drogowym niezwiązanych z gospodarką drogową lub obsługą ruchu, na umieszczenie nadziemnych urządzeń liniowych w odległości mniejszej niż 5 m od granicy pasa drogowego oraz na usytuowanie obiektu budowlanego i niebędących obiektami budowlanymi reklam w odległości mniejszej niż określona w art. 43 ust. 1 ustawy o drogach publicznych.

11. Ustawa z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich

Dokonywana zmiana ma charakter dostosowujący. Po pierwsze, obowiązujące przepisy w zakresie ochrony danych osobowych - ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922) - zostaną uchylone. Odwołania zawarte w ustawie o Rzeczniku Praw Obywatelskich do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych musiały więc zostać dostosowane do nowej sytuacji prawnej.

Po drugie, art. 9 rozporządzenia 2016/679 wskazuje na przesłanki przetwarzania danych osobowych wrażliwych. Spośród wszystkich przewidzianych w rozporządzeniu, do Rzecznika Praw Obywatelskich mogłaby znaleźć zastosowanie - oprócz art. 9 ust. 2 lit. a, c, e lub f - również art. 9 ust. 2 lit. g, tj. gdy przetwarzanie jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego. Konstrukcja tej przesłanki może rodzić poważne wątpliwości interpretacyjne, czy norma kompetencyjna stanowiąca wyrażnie o przetwarzaniu danych musi znaleźć się w ustawie, czy też wystarczającym byłoby, by ustawa przewidywała zadanie, dla którego

realizacji konieczne jest przetwarzanie danych. Z tego względu, uwzględniając konieczność utrzymania dotychczasowych kompetencji Rzecznika Praw Obywatelskich do przetwarzania danych osobowych dla skutecznego wykonywania jego konstytucyjnych i ustawowych zadań, zdecydowano się wprowadzić przepis upoważniający do przetwarzania danych osobowych wrażliwych. Jednocześnie wskazano, że uprawnienie to znajduje zastosowanie wyłącznie w celu ochrony wolności i praw człowieka i obywatela i przy realizacji przez Rzecznika jego ustawowych zadań.

Uwzględniając powyższe, zmiana w art. 17c ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich związana jest po pierwsze z uchyleniem ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Dotychczasowe brzmienie art. 17c ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich przyznawało podstawę prawną do przetwarzania wszelkich danych osobowych, w tym danych, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych niezbędnych do realizacji ustawowych zadań Rzecznika. Po drugie, zmiana wynika z brzmienia art. 9 rozporządzenia 2016/679.

12. Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne

Wprowadzane zmiany mają cel doprecyzowujący. Ich istotą jest wskazanie celu przetwarzania danych osobowych.

13. Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty

W proponowanych zmianach ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty zgodnie z propozycją ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego, uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych osobowych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań.

Z tego względu proponuje się wprowadzenie do ustawy przepisów określających obowiązki przetwarzania danych w związku z wykonywaniem określonych w tych ustawach zadań.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w zakresie, w jakim sprawuje nadzór nad szkolnictwem artystycznym, inne jednostki nadzoru nad tym szkolnictwem, szkoły i placówki artystyczne jako podmioty publiczne narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, zobowiązując zarazem administratora danych do umieszczenia na swojej stronie internetowej lub w Biuletynie Informacji Publicznej komunikatu o zaistniałym naruszeniu nie później niż 72 godziny od stwierdzenia naruszenia. Wprowadzenie ograniczeń praw określonych w art. 13 i 14 (prawo do informacji) oraz obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 (dokumentowanie przestrzegania przepisów o ochronie danych) jest konieczne nie tylko z uwagi na nadmierny koszt ale również inne niewspółmierne nakłady.

Należy podkreślić, że administrator byłby zobowiązany do publicznego poinformowania o wprowadzonych ww. ograniczeniach i włączeniach na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

Zmiana dokonywana w art. 92k w ust. 2 pkt 2 lit g ma charakter porządkowy i polega na usunięciu odesłania do art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

14. Ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

W proponowanej zmianie przepisów ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 862), uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych.

W związku z powyższym w przepisach ustawy zaproponowano zmiany polegające na określeniu zakresu danych przetwarzanych w związku z przyznawaniem przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego odznak, nagród i stypendiów, prowadzeniem rejestru instytucji kultury, a także powoływaniem i odwoływaniem dyrektora instytucji kultury oraz powierzaniem pełnienia obowiązków dyrektora albo powierzaniem zarządzania instytucją kultury osobie fizycznej. Z tego samego powodu proponuje się wprowadzenie nowych przepisów określających obowiązek przetwarzania danych w związku z wykonywaniem określonych w ustawie zadań przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, jednostki samorządu terytorialnego oraz instytucje kultury. Obowiązek ten dotyczy także przetwarzania danych w związku z wszelkiego typu dofinansowaniem działalności kulturalnej w ramach mecenatu państwa nad działalnością kulturalną.

Jednocześnie proponuje się wskazanie 80-letniego okresu przechowywania danych osobowych w związku z nadaniem odznaki honorowej „Zasłużony dla Kultury Polskiej” i nadaniem Medalu „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” oraz 5-letniego w związku z przyznaniem nagrody za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechniania i ochrony kultury lub stypendium osobom zajmującym się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury oraz opieką nad zabytkami. W pozostałym zakresie okres przetwarzania danych byłby zależny od realizacji celu przetwarzania.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom ponoszonym w związku ze sporządzeniem odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, jednostka samorządu terytorialnego oraz instytucja kultury, jako podmioty publiczne, których działalność finansowana jest ze środków budżetowych narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, poprzez wprowadzenie normy nakazującej nie później niż 72 godziny od stwierdzenia naruszenia, umieszczenie komunikatu na stronie podmiotowej w

Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej. Prawa określone w art. 13 i 14 (prawo do informacji) rozporządzenia 2016/679 również byłyby ograniczone w takim zakresie, w jakim są niezbędne do realizacji zadań ustawowych administratora tych danych. Należy podkreślić, że administrator danych osobowych byłby zobowiązany do publicznego poinformowania o wprowadzonych ww. ograniczeniach.

15. Ustawa z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach, ordery i odznaczenia nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej z własnej inicjatywy lub na wniosek innych instytucji lub organów. W celu realizacji obowiązków wynikających z ustawy niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych osób ubiegających się o nadanie orderu lub odznaczenia. Informacje dotyczące rodzaju danych osobowych przetwarzanych przez Prezydenta oraz uprawnione osoby są określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 9 ustawy. Wniosek o nadanie orderu lub odznaczenia powinien zawierać szczegółową informację o zasługach i osiągnięciach osoby, której dotyczy, w szczególności niezbędne jest wykazanie zasług po otrzymaniu ostatniego orderu lub odznaczenia.

16. Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych

W projektowanych zmianach ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679 (określającego podstawę przetwarzania danych osobowych), który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz wskazywał rodzaj przetwarzanych danych osobowych.

Z tego względu zaproponowano zmiany określające zakres danych przetwarzanych w związku z wynagrodzeniem z tytułu tzw. public lendingrights, a także wprowadzenie nowych przepisów określających obowiązek przetwarzania danych w związku z wykonywaniem określonych w ustawie zadań przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz organizacje zbiorowego zarządzania.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy.

Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister właściwy do spraw kultury i dziedzictwa narodowego oraz organizacja zbiorowego zarządzania jako podmioty publiczne narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadomienia podmiotu danych o naruszeniu ochrony, na podstawie art. 34 rozporządzeniem 2016/679, z jednoczesnym zobowiązaniem do publicznego poinformowania na stronie podmiotowej w BIP lub internetowej stronie podmiotowej, o naruszeniu ochrony w ciągu 72 godzin od jego stwierdzenia. Prawo określone w art.14 rozporządzeniem 2016/679 (prawo do informacji) również byłyby ograniczone w takim zakresie, w jakim są niezbędne do realizacji zadań ustawowych administratora danych osobowych. Należy podkreślić, że administrator byłby zobowiązany do publicznego poinformowania o wprowadzonych ww. ograniczeniach poprzez umieszczenie stosownej informacji na stronie BIP.

17. Ustawa z dnia 14 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych

Zaproponowane zmiany mają na celu przede wszystkim dostosowanie brzmienia obowiązujących przepisów do art. 6 ust. 1 lit c. rozporządzenia 2016/679 o ochronie danych, który wprowadził przesłankę istnienia „obowiązku prawnego” jako podstawy pobierania danych osobowych.

Zgodnie z projektowaną regulacją w celu uzyskania ulgowej usługi i świadczenia osoba uprawniona wyraża zgodę na podanie jej danych osobowych, danych osobowych członków jej rodziny oraz innych osób pozostających z nią we wspólnym gospodarstwie domowym, obejmujących: imię i nazwisko, datę urodzenia, stopień pokrewieństwa, adres zamieszkania, a także innych danych osobowych tych osób, jeżeli podanie takich danych jest niezbędne do ustalenia sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej. Wyrażenie zgody następuje w oświadczeniu złożonym w postaci papierowej lub elektronicznej.

18. Ustawa z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali

Wprowadzana zmiana ma charakter doprecyzowujący. Jej istotą jest wskazanie na rolę ujętego w nim podmiotu jako na administratora danych.

19. Ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego

Dla systemowej spójności w wyniku zmian dokonywanych w ustawie o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta konsekwentnie należy dokonać zmiany w ustawie o ochronie zdrowia psychicznego w zakresie organu obowiązanej do ochrony praw osób korzystających ze świadczeń zdrowotnych udzielanych przez szpital psychiatryczny (art. 10b ust. 1 ww. ustawy).

Zmiana ww. ustawy dotyczy przetwarzania danych osobowych przez Rzeczników Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego w ramach przysługujących im uprawnień. W celu realizacji określonych zadań Rzecznik Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego ma prawo między innymi do wglądu w dokumentację medyczną za zgodą pacjenta, jego przedstawiciela ustawowego, opiekuna prawnego lub faktycznego. Zaznaczyć przy tym należy, że zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 13 stycznia 2006 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu działania Rzecznika Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego, Rzecznik Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego z własnej inicjatywy dokonuje oceny przestrzegania praw pacjenta, w szczególności w odniesieniu do pacjentów:

- 1) przyjętych do szpitala psychiatrycznego bez zgody;
- 2) wobec których zastosowano przymus bezpośredni;
- 3) niezdolnych do wyrażenia zgody lub stosunku do przyjęcia albo leczenia;
- 4) przebywających w szpitalu psychiatrycznym na mocy orzeczenia sądowego o zastosowaniu środka zabezpieczającego.

Zatem dla realizacji ww. zadań - z własnej inicjatywy - konieczne jest wyposażenie Rzeczników w uprawnienie dostępu do dokumentacji medycznej, bez zgody ww. osób.

20. Ustawa z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym

W ustawie o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym zachodzi konieczność nowelizacji art. 63d, który reguluje kwestię kontroli budowy i eksploatacji autostrady w zakresie przestrzegania warunków umowy o budowę i eksploatację autostrady. Jako, że osoby kontrolujące mogą żądać pisemnych lub ustnych wyjaśnień mających związek z przedmiotem kontroli wprowadzono upoważnienie dla podmiotów kontrolnych do gromadzenia i przetwarzania danych osobowych osób, które złożyły wyjaśnienia (por. projektowany art. 63d ust. 3). Zakres danych, które będą przetwarzane w powyższym zakresie ustalono w dodawanym w ust. 4, który zostanie dodany w art. 64d.

21. Ustawa z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli

Zmiana o charakterze dostosowującym. W związku z tym, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w wyniku zmian wprowadzonych ustawą o ochronie danych osobowych stanie się Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, a Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przekształcone zostanie w Urząd Ochrony Danych Osobowych, konieczne stało się zastąpienie w ustawie wyrazów „Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych” wyrazami „Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych”.

22. Ustawa z dnia 5 stycznia 1995 r. o fundacji – Zakład Narodowy imienia Ossolińskich.

W proponowanych zmianach ustawy z dnia 5 stycznia 1995 r. o fundacji - Zakład Narodowy imienia Ossolińskich (Dz. U. poz. 121, z późn. zm.) uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych przetwarzanych w ramach zadań przypisanych ustawą. Zagadnienie to uregulowano w dodawanych przepisach art. 5 ust. 2, art. 12 ust. 2a, art. a5 ust. 2a.

Na podstawie art. 23 rozporządzeniem 2016/679 proponuje się ograniczenie niektórych praw podmiotu danych, o których mowa w rozporządzeniu 2016/679. Wynika to z charakteru Zakładu, którego głównymi celami działalności są:

- 1) utrzymywanie Narodowej Biblioteki Ossolineum i pomnażanie jej zbiorów, zwłaszcza w zakresie humanistyki polskiej i słowiańskiej, oraz ich opracowywanie i upowszechnianie,
- 2) utrzymywanie Muzeum Książąt Lubomirskich i pomnażanie jego zbiorów w zakresie sztuki i pamiątek historycznych oraz ich opracowywanie i upowszechnianie,
- 3) wspieranie i prowadzenie prac naukowo-badawczych,
- 4) działalność wydawnicza.

Działalność ta nie jest bezpośrednio związana z przetwarzaniem danych osobowych, choć Zakład niewątpliwie takimi dysponuje i są one niezbędne do realizacji zadań nałożonych ustawą. Brak proponowanych ograniczeń spowodowałby konieczność zaangażowania nadmiernych kosztów, czasu i działań.

Proponuje się zatem ograniczenie praw podmiotów danych, o których mowa w art. 12 i 15 rozporządzeniem 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz Zakład jako podmioty publiczne narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony, na podstawie art. 34 rozporządzeniem 2016/679, wprowadzając normę nakazującą umieścić na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informację o zaistniałym naruszeniu w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia.

Prawa określone w art. 13-14 (prawo do informacji) oraz 17-19 rozporządzeniem 2016/679 również byłyby ograniczone z jednoczesnym nałożeniem na ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego i Zakład obowiązku zamieszczenia na stronie podmiotowej stosownej informacji o obowiązujących ograniczeniach i włączeniach. Proponuje się także, aby ww. podmioty mogły pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu lub zlecać przetwarzanie w jego imieniu danych osobowych.

23. Ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej

Projektowana nowelizacja ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1068, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą” lub „ustawą o statystyce publicznej”, ma przede wszystkim za zadanie dostosowanie przepisów ustawy do zasad przetwarzania danych osobowych, wprowadzonych przepisami rozporządzenia 2016/679.

W tym celu została dokonana analiza obowiązujących przepisów ustawy w zakresie zasad przetwarzania danych osobowych dla celów statystycznych, zawartych w rozdziale 4a ustawy oraz w jej przepisach ogólnych. W konsekwencji konieczne okazało się przeprowadzenie szeregu zmian, tak aby wprowadzone rozwiązania legislacyjne, wynikające z rozporządzenia 2016/679, były spójne i miały zastosowanie do całokształtu działań służb statystyki publicznej.

W przypadku statystyki publicznej dane osobowe stanowią część zbieranych, opracowywanych, gromadzonych i przechowywanych danych statystycznych. Dane osobowe, tak samo jak inne dane, z chwilą ich zebrania przez służby statystyki publicznej, stają się danymi statystycznymi i są objęte tajemnicą statystyczną. Tajemnica statystyczna jest określona w art. 10 ustawy i gwarantuje pełną poufność zebranych danych. To nie jedyne

rozwiązanie funkcjonujące na gruncie przepisów ustawy, które ma zastosowanie zarówno do danych niebędących danymi osobowymi, jak i danych osobowych zbieranych przez służby statystyki publicznej. Wszelkie mechanizmy określone w ustawie, takie jak: pozyskiwanie, gromadzenie, opracowywanie danych, uprawnienia i obowiązki odnoszą się do danych statystycznych, jako ogółu. Wobec czego, w pewnym zakresie mogą dotyczyć tej części danych, które są danymi osobowymi.

Zatem dostosowując przepisy ustawy do rozporządzenia 2016/679 konieczne stało się szersze ujęcie zmian. Wprowadzone zmiany obejmują: przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych, na które składają się zmiany w obowiązującym rozdziale 4a, w przepisach ogólnych, wprowadzenie dwóch nowych rozdziałów 2b i 5a, doprecyzowanie zadań Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego oraz zmiany, które wynikają z zamieszczenia w ustawie przepisów projektowanej nowelizacji i polegają na dostosowaniu obowiązujących przepisów do projektowanych zmian.

W pkt 1 wprowadzającym zmiany w art. 2 ustawy o statystyce publicznej modyfikacji w stosunku do obecnie obowiązujących definicji uległy definicje danych statystycznych i operatu do badań statystycznych. Definicja osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą została przeniesiona z art. 42 ust. 2 ustawy. Wprowadzenie definicji niepublicznych systemów informacyjnych wynika ze wskazania tych systemów jako jednego ze źródeł danych, z których statystyka publiczna zbiera dane w celu realizacji zadań ustawowych. Związane jest to również z faktem, że zgodnie z obowiązującym art. 13 ust. 5 i art. 18 ust. 3 służby statystyki publicznej są obowiązane do wykorzystywania danych już zgromadzonych i przechowywanych w istniejących rejestrach i systemach informacyjnych prowadzonych przez różnego rodzaju podmioty i organy. W przypadku niepublicznych systemów informacyjnych, jest to wskazanie tych rejestrów, ewidencji i baz danych, które zawierają istotne dane z punktu widzenia prowadzonych przez służby statystyki publicznej prac. Przyjęta na gruncie ustawy konstrukcja przepisów jest analogiczna do konstrukcji rejestrów urzędowych i systemów informacyjnych administracji publicznej i składa się z: definicji (projektowany pkt 15 w art. 2 ustawy), wskazania tych systemów wśród źródeł pozyskiwania danych (projektowane - art. 5a ust. 2 i art. 35c ust. 2 ustawy). Zakłada się, że dane z tych systemów będą przekazywane bezpłatnie, podobnie jak ma to miejsce w przypadku rejestrów urzędowych i systemów informacyjnych administracji publicznej.

Natomiast zrezygnowano z nakładania na podmioty prowadzące te systemy administracyjne obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 3 ustawy, tj.:

- 1) stosowania standardów klasyfikacyjnych, numeru identyfikacyjnego i oznaczeń kodowych przyjętych w rejestrze terytorialnym, o których mowa w rozdziale 6;
- 2) przekazywania, na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, informacji o zawartości informacyjnej eksploatowanych systemów informacyjnych administracji publicznej oraz rejestrów urzędowych;
- 3) informowania Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego o projektowanym zakresie informacyjnym systemów informacyjnych administracji publicznej oraz rejestrów urzędowych na etapie ich tworzenia lub modernizacji.

U podstaw wykorzystania danych zgromadzonych w niepublicznych systemach informacyjnych leży zasada maksymalnego wykorzystania danych już przetwarzanych w systemach dla innych celów niż cele statystyczne statystyki publicznej i tym samym stałe dążenie do redukcji, do niezbędnego minimum, obciążeń respondentów przekazywaniem określonych danych bezpośrednio służbom statystyki, jak również obciążeń administracyjnych. Pozyskiwanie danych z tych systemów może wpłynąć na znaczną poprawę jakości badania przy ograniczeniu jego kosztów i ograniczeniu obciążeń informacyjnych respondentów. W przypadku danych osobowych ich dalsze przetwarzanie do celów statystycznych jest, zgodnie z rozporządzeniem, operacją przetwarzania zgodną z prawem. Dodatkowo, dane pozyskane z tego źródła, tak samo jak dane pozyskiwane z innych źródeł, będą objęte tajemnicą statystyczną, która gwarantuje ich poufność i wykorzystanie wyłącznie w celu statystycznym.

W pkt 2 zmiana art. 4 ust. 2 wynika z wprowadzenia rozdziału 2a i konieczności doprecyzowania przepisu w zakresie spisów powszechnych.

W pkt 3 wprowadzone zostało nowe brzmienie art. 5 w celu jednoznacznego wskazania działań wykonywanych przez służby statystyki publicznej w związku z realizowaniem zadań określonych w ustawie. Podkreślona została zasada nieodpłatnego dostępu do danych, co koreluje z obowiązującym przepisem art. 13 ust. 1 oraz art. 53 ustawy. W związku z faktem, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy badania statystyczne statystyki publicznej mogą dotyczyć każdej dziedziny życia społecznego i gospodarczego oraz występujących w nim zjawisk konieczne jest zapewnienie dostępu do danych, niezbędnych do realizacji badań, a więc również tych objętych tajemnicami prawnie chronionymi, z wyłączeniem informacji

chronionych na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych. Podkreślić należy, że wszystkie dane zbierane przez służby statystyki publicznej są objęte bezwzględną ochroną jaką gwarantuje tajemnica statystyczna i są wykorzystywane wyłącznie do prac statystycznych. Takie podejście wynika też bezpośrednio z art. 20 rozporządzenia rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 164, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem 223/2009”.

W pkt 4 w dodawanym art. 5a wskazane zostały źródła danych wykorzystywanych przez służby statystyki publicznej. Art. 5a ust. 1 został przeniesiony z aktualnie obowiązującego art. 5 ust. 1 pkt 1. Ust. 2 odnosi się do źródeł danych wykorzystywanych dla potrzeb służb statystyki publicznej. W związku z rozwojem nowych technologii i możliwością wykorzystania nowych, publicznie dostępnych informacji i dbałością służb statystyki publicznej o zagwarantowanie podstaw działania w oparciu o przepisy ustawowe wprowadzone zostały ust. 3 i 4. Z kolei ust. 5 projektowanego art. 5a precyzuje format przekazywanych lub udostępnianych danych, odwołując się w tym zakresie do obowiązującego przepisu art. 18a ust. 2 i 3 ustawy o statystyce publicznej. Przepis ten określa aspekty techniczne przekazywania danych.

W pkt 5 wprowadzana jest zmiana w art. 6, i tak w ust. 1 doprecyzowane zostały metody zbierania danych od respondentów. Natomiast dodawane ust. 4 i 5 odnoszą się do zasad udziału w badaniach statystycznych osób fizycznych i osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą. W szczególności w przypadku badań, dotyczących działalności gospodarczej osób fizycznych konieczne było uszczegółowienie ogólnej zasady dobrowolnego udziału osób fizycznych w badaniach statystycznych prowadzonych przez służby statystyki publicznej. Ust. 5 został przeniesiony z obowiązującego art. 35b ust. 4.

W pkt 6 zmiana polegająca na uchyleniu w art. 7 ust. 2 związana jest ze zmianą brzmienia art. 5.

W pkt 7 zaproponowane zostało doprecyzowane brzmienie obecnego art. 8 ustawy, poprzez wprowadzenie nazewnictwa zgodnego z wdrażanym rozporządzeniem 2016/679 (art. 9 i 10). Co do zasady dane określane jako „dane sensytywne” mogą być zbierane wyłącznie na zasadzie dobrowolności udzielania odpowiedzi. Innymi słowy, zebranie tego rodzaju danych bezpośrednio od osoby, która udziela odpowiedzi będzie możliwe wyłącznie na podstawie jej świadomej i dobrowolnej decyzji.

W pkt 8 uchylenie art. 9 ust. 1 związane jest z wprowadzeniem nowego rozdziału dotyczącego ogólnych zasad prowadzenia spisów powszechnych. Natomiast zmiana w ust. 2 wynika z uchylenia ust. 1 tego przepisu.

W pkt 9, dotyczącym art. 10 ustawy o statystyce publicznej wprowadzono wyrazy „statystykę publiczną” w odniesieniu do zbierania danych, które objęte są tajemnicą statystyczną, tak aby jednoznacznie wskazać, że wszelkie dane zbierane przez służby statystyki publicznej są objęte tą tajemnicą. Pozostała część konstrukcji przepisu nie uległa zmianie w stosunku do brzmienia obecnie obowiązującego.

W pkt 10, dotyczącym art. 13 ustawy o statystyce publicznej zmiany wynikają z wprowadzenia do przepisów ustawy konstrukcji niepublicznych systemów informacyjnych.

W pkt 11 zmiana dotyczy terminu przekazania przez Radę Statystyki programu badań statystycznych statystyki publicznej (PBSSP) Radzie Ministrów, która zgodnie z art. 18 ustawy ustala program badań statystycznych w drodze rozporządzenia. Termin ten jest skorelowany z terminem przekazania projektu ustawy budżetowej. Przepis będzie miał zastosowanie do programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2019 i lata kolejne.

W pkt 12 wprowadzony został nowy rozdział 2b Spisy powszechne.

Wprowadzenie do ustawy o statystyce publicznej nowego rozdziału, dotyczącego spisów powszechnych ma na celu uspoźnienie w ramach statystyki publicznej przepisów, dotyczących wszystkich realizowanych w ramach systemu statystycznego badań statystycznych. Wprowadzenie omawianej zmiany w ramach nowelizacji związanej z wejściem w życie przepisów rozporządzenia nr 2016/679 znajduje swoje uzasadnienie w tym, iż spisy powszechne nie są niczym innym, jak badaniem statystycznym, a tym samym, powinny w stosunku do nich obowiązywać takie same zasady przetwarzania i ochrony danych, jak w stosunku do innych badań statystycznych. Proponowana zmiana ustawy pozwoli na regulację zadań nałożonych na Prezesa GUS, zwłaszcza tych związanych

z wyłączeniem albo ograniczeniem obowiązków wynikających z zapisów rozporządzenia nr 2016/679. Pozwoli też na uniknięcie wątpliwości, czy wyłączenia i ograniczenia obowiązków wynikających z rozporządzenia dotyczą też badań statystycznych, jakimi są spisy powszechne.

W proponowanej zmianie przepisy dotyczące spisów powszechnych stanowią odrębny rozdział, w którym znajdują się kwestie związane z organizacją i prowadzeniem spisów powszechnych, z których najbliższe planowane są na rok 2020 i 2021, jak też dla wszystkich prowadzonych w przyszłości spisów. W rozdziale tym ujęte zostały przepisy dotyczące obowiązku przekazywania danych, etapów prac spisowych, przepisy dotyczące struktury aparatu spisowego, czy wreszcie przepisy dotyczące finansowania prac spisowych.

Przepisy dotyczące spisów powszechnych będą także umiejscowione w innych rozdziałach ustawy o statystyce, tam gdzie uregulowane są zasady ogólne dla wszystkich prowadzonych badań statystycznych.

W zakresie nieunormowanym w ustawie będą przygotowywane odrębne regulacje ustawowe, których materię stanowić będzie zakres podmiotowy i przedmiotowy spisów powszechnych. Docelowo regulacje te będą ograniczone do obowiązków nakładanych na osoby fizyczne i wówczas będą określały szczegółowy zakres danych przekazywanych przez te osoby.

W pkt 13, wprowadzającym zmiany w art. 25 ustawy uszczegółowione zostały przepisy dotyczące zadań Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, co ma na celu dostosowanie do aktualnych potrzeb i jest odpowiedzią na zachodzące zmiany w postrzeganiu roli organu. Natomiast w związku z przyjętą konstrukcją w obowiązującej ustawie o statystyce publicznej, zgodnie z którą zadania dyrektorów urzędów statystycznych są określane poprzez odesłanie do zadań Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego doprecyzowania wymagał również ust. 2 art. 25.

W pkt 14, dotyczącym art. 25a ustawy zmiana wynika z wprowadzenia we wcześniejszym przepisie - projektowanym pkt 8e – skrótu rozporządzenia Parlamentu 223/2009.

W pkt 15, dotyczącym art. 28 ustawy wprowadzona zmiana jest związana z przeniesieniem dotychczasowych przepisów dotyczących rachmistrzów spisowych do nowego rozdziału 2a.

W pkt 16-23 wprowadzone zostały zmiany w rozdziale 4a Przetwarzanie danych osobowych dla celów statystycznych. Zmiany te związane są z wprowadzeniem przepisów dostosowujących do rozporządzenia 2016/679 oraz wynikami analizy ex post obowiązujących przepisów.

W projektowanym art. 35a ust. 1 określone zostały cele statystyczne, w realizacji których niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych. Zaproponowane rozwiązanie wychodzi naprzeciw dyspozycji ustawodawcy unijnego, który w art. 5 ust. 1 lit. b jako jedną z zasad przetwarzania danych osobowych wskazuje zbieranie ich w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach. Art. 35 ust. 3 odnosi się do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, którego prowadzenie jest jednym z zadań Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, realizowanym w ramach odrębnego od statystyki publicznej systemu informacyjnego administracji publicznej – art. 41 ust. 2.

Dodawany nowy art. 35aa określa administratora danych osobowych przetwarzanych przez służby statystyki publicznej, zarówno do celów statystycznych, jak i prowadzenia krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej. Organem, który ustala cele i sposoby przetwarzania danych osobowych jest Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.

Powyższe przepisy art. 35aa-35ac pozwalają na realizację zasady przejrzystości, przez zamieszczenie informacji o tożsamości administratora i celach przetwarzania danych osobowych. Rozstrzygają też ewentualne wątpliwości co do tego, że Prezes Głównego Urzędu Statystycznego jest organem decydującym o celach i środkach przetwarzania danych.

Wprowadzone w art. 35b zmiany wynikają z analizy obowiązującego art. 35b ustawy. Ze względu na konieczność prowadzenia badań statystycznych z obszaru statystyki społecznej i demografii konieczne okazało się uszczegółowienie katalogu danych osobowych, do których przetwarzania na mocy ustawy zobowiązane są służby statystyki publicznej. Jednocześnie katalog celów, w jakich przetwarzane są te dane, został uściślony w stosunku do aktualnie obowiązującego. W związku z tym, że badania statystyczne mogą dotyczyć każdej dziedziny życia społecznego oraz występujących w nim zjawisk, to przewidziana została sytuacja, w której przetwarzanie danych osobowych we wskazanych obszarach może powodować powstanie dodatkowo innych danych o osobach, które to dane pierwotnie charakteru danych osobowych nie posiadały. Zmiana w art. 35b ust. 3 polega na dodaniu niepublicznych systemów informacyjnych, jako potencjalnego źródła danych osobowych dla potrzeb służb

statystyki publicznej. W art. 35b ust. 4, który nakładał obowiązek informacyjnych na służby statystyki publicznej został uchylony w związku z przeniesieniem jego treści do art. 6 ust. 5.

Zmiany w art. 35c w stosunku do obecnego brzmienia tego przepisu polegają na wprowadzeniu Centralnej Bazy Danych Ksiąg Wieczystych prowadzonej przez Ministra Sprawiedliwości oraz rejestru stanu cywilnego prowadzonego w systemie centralnym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji do katalogu źródeł danych oraz doprecyzowaniu obowiązujących przepisów w związku z wprowadzeniem niepublicznych systemów administracyjnych, jako potencjalnego źródła danych osobowych dla potrzeb realizacji celów statystycznych.

Art. 35d związany jest ze szczególnym charakterem badań statystycznych. Co do zasady opracowywanie danych statystycznych, a takimi danymi są również i dane osobowe zebrane w ramach statystyki publicznej – projektowany art. 35ac – odbywa się z odłączeniem lub zakodowaniem informacji pozwalających na identyfikację konkretnego podmiotu obserwacji statystycznej. Sposób i tryb pseudonimizacji danych osobowych na potrzeby realizacji zadań określonych w ustawie przez służby statystyki publicznej będzie określał dokument opracowany i wydany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w drodze zarządzenia. Pseudonimizacja jest jednym ze sposobów zabezpieczenia danych, do których zachęca rozporządzenie 2016/679 (art. 32 ust. 1 lit. a), zatem ustawowe zagwarantowanie pseudonimizacji stanowi wyjście naprzeciw oczekiwaniom prawodawcy unijnego. Projektowany ust. 2 związany jest ze specyfiką badań statystycznych, które wymagają, w uzasadnionych przypadkach, dla osiągnięcia celu badania łączenia danych statystycznych pochodzących z różnych źródeł. Działanie takie podyktowane jest również dążeniem do wtórnego wykorzystania danych zgromadzonych w różnego rodzaju rejestrach i systemach informacyjnych lub zebranych na potrzeby innych badań statystycznych, tak by stale zmniejszać poziom obciążeń respondentów i ograniczać obowiązki informacyjne obywateli i przedsiębiorców. Należy również podnieść, że ustawodawca unijny pozwala na dalsze przetwarzania i wskazuje, że takie działanie w myśl art. 89 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 nie jest niezgodne z pierwotnymi celami, co znalazło odzwierciedlenie w art. 5 ust. 1 lit. b ww. rozporządzenia.

Zasady, dotyczące przetwarzania danych osobowych przez służby statystyki publicznej, stosowane są również przez inne organy i podmioty, które prowadzą badania statystyczne w ramach programu badań statystycznych statystyki publicznej. Projektowany art. 35g, który

reguluje te kwestie również na gruncie obowiązujących przepisów, został uszczegółowiony, tak aby odpowiadał zmianom wprowadzanym w rozdziale 4a.

Projektowany art. 35h jest nowym rozwiązaniem i w całości jest związany z rozporządzeniem 679/2012. Zgodnie z brzmieniem punktu 2 artykułu 89 rozporządzenia 2016/679 statystyka publiczna może zostać wyłączona z wypełniania obowiązków nałożonych art. 15, 16, 18, 21, gdy przepisy prawa unijnego lub prawa państwa członkowskiego przewidzą wyjątki od praw, o których w nich mowa w sytuacjach, gdy istnieje prawdopodobieństwo, że prawa te uniemożliwią lub utrudnią realizację celów statystycznych i jeżeli wyjątki te są konieczne do realizacji tych celów.

Należy podkreślić, że wykonanie art. 15 ww. rozporządzenia pociągałoby dodatkowe obciążenia finansowe i administracyjne dla statystyki publicznej. Skuteczne realizowanie prawa dostępu osoby fizycznej, której dane dotyczą w przypadku statystyki publicznej jest trudne do wykonania ze względu na prowadzone w jej ramach duże badania wykorzystujące dane zebrane z kilku źródeł administracyjnych lub badania obejmujące całe społeczeństwo (spisy powszechne). Statystyka publiczna z natury rzeczy prowadzi najszerzej zakrojone badania, dotyczące dużych części lub całości populacji. Możliwość skorzystania z prawa dostępu do danych może powodować ogromne koszty, a jednocześnie warto podkreślić, że w przeciwieństwie do sektora prywatnego źródła danych osobowych służby statystyki publicznej są uregulowane w przepisach prawa. Zatem, obywatele mają świadomość tego, jakie dane mogą być przetwarzane przez statystykę publiczną, ponieważ albo oni sami byli źródłem tych danych, albo dane pochodzą z rejestrów publicznych regulowanych ustawami, albo też z rejestrów niepublicznych, którym udostępnili dane w związku z korzystaniem z ich usług. Zakres danych w niektórych z tych rejestrów jest określony przepisami prawa, jak np. w Prawie telekomunikacyjnym. Przyjęty sposób postępowania, tzn. wskazanie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w przepisach prawnych, jako podmiotu upoważnionego do wykorzystywania gromadzonych przez inne organy i podmioty danych powoduje, że powszechna jest wiedza, jakie dane mogą być wykorzystywane przez służby statystyki publicznej. Warto również przypomnieć, że sama ustawa o statystyce publicznej zawiera zamknięty katalog danych osobowych, które mogą być wykorzystywane przez służby statystyki publicznej.

Trzeba mieć również na uwadze fakt, że żądanie dostępu do danych, ich sprostowania lub sprzeciwu wobec ich przetwarzania (określone w art. 15, 16, 21 rozporządzenia) przez podmiot może nastąpić po opracowaniu danych statystycznych (spseudonimizowaniu

i zanonimizowaniu) oraz publikacji wynikowych informacji statystycznych, do których opracowania posłużyły. Tym samym dotarcie do danych konkretnego podmiotu będzie obiektywnie niemożliwe.

W przypadku prawa do ograniczania przetwarzania danych - art. 18 rozporządzenia, należy podnieść, że przedmiotowa nowelizacja umacnia podstawy prawne przetwarzania danych osobowych, zgodnie z wymogami stawianymi przez rozporządzenia. Ponadto spełnienie ww. obowiązków przez służby statystyki publicznej może okazać się niemożliwe lub wymagające niewspółmiernie dużego wysiłku. I tu również należy podkreślić skalę działania służb statystyki publicznej oraz związany z nią duży koszt realizacji wspomnianych praw jednostki.

Z uwagi na fakt, iż dane wykorzystywane są wyłącznie dla celów statystycznych, osoba fizyczna, której dane są przetwarzane nie ponosi żadnych szkód w przypadku zastosowania wyjątków od praw, zgodnie z przyznaną możliwością w art. 89 ust. 2 rozporządzenia, dla statystyki publicznej, nie spowoduje to również jakiegokolwiek uszczerbku dla ochrony danych osobowych tej osoby przetwarzanych przez statystykę publiczną, gdyż nie są one wykorzystywane w żadnym innym celu niż statystyczny, tj.: wyłącznie do opracowywania i tworzenia wyników oraz analiz statystycznych i nie ma jakiegokolwiek wpływu na sytuację jednostki. Dane osobowe są dostępne tylko i wyłącznie określonej grupie osób, w związku z wykonywaniem przez nich zadań służbowych, po złożeniu pisemnego oświadczenia o przestrzeganiu zasad poufności przetwarzanych danych i ich ochrony. Ponadto w zakresie ograniczenia prawa wskazanego w art. 12 i art. 13 rozporządzenia 2016/679, dotyczącego przejrzystej i „wszelkiej” komunikacji z podmiotem danych oraz przekazania podstawowych informacji na temat procesów przetwarzania danych, należy zauważyć, że motyw 62 preambuły rozporządzenia 2016/679 wyraźnie wskazuje, iż ograniczenie obowiązków informacyjnych wobec podmiotów danych jest w szczególności możliwe wtedy, kiedy przetwarzanie danych ma miejsce na podstawie przepisów prawa, podmiot danych dysponuje informacjami dotyczącymi szczegółów operacji przetwarzania danych lub wykonanie obowiązku wobec podmiotów danych wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku. W motywie tym podkreśla się, że „sytuacja braku możliwości lub niewspółmiernie dużego wysiłku może zachodzić w szczególności przypadku, gdy przetwarzanie służy celom archiwalnym w interesie publicznym, celom badań naukowych lub historycznych lub celom statystycznym. Uwzględnić przy tym należy liczbę osób, których dane dotyczą, okres przechowywania danych oraz wszelkie przyjęte odpowiednie zabezpieczenia.” Z kolei motyw 63 stwierdza, że „każda osoba fizyczna

powinna mieć prawo dostępu do zebranych danych jej dotyczących oraz powinna mieć możliwość łatwego wykonywania tego prawa w rozsądnych odstępach czasu, by mieć świadomość przetwarzania i móc zweryfikować zgodność przetwarzania z prawem (...).”.

Mając na względzie wagę i potrzebę zapewnienia rozliczalności, określonej w art. 5 ust. 2 rozporządzenia, przestrzegania zasad Prezes Głównego Urzędu Statystycznego zapewnia wszelkie środki techniczne i organizacyjne pozwalające osiągnąć mu ten cel. Niemniej, z uwagi na ilość przetwarzanych danych w różnych działaniach zapewnienie pełnej rozliczalności może nie być w pełni fizycznie wykonalne.

W pkt 24 zmiana w art. 39 związana jest ze zmianami w rozdziale 4a.

W pkt 25 wprowadzony został nowy rozdział 5a Operat do badań statystycznych.

Operat do badań statystycznych (OBS) jest narzędziem umożliwiającym prowadzenie badań statystycznych, w tym spisów powszechnych. Ze względu na jego istotną rolę w pracach służb statystyki publicznej i przetwarzanie w nim danych osobowych, dotychczasowe przepisy ustawy o statystyce publicznej dotyczące operatu do badań statystycznych zostały przeniesione do nowego rozdziału i uszczegółowione.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ dotyczącym przechowywania zbiorów jednostkowych ze spisów, zaproponowany został zapis umożliwiający przetwarzanie w OBS danych osobowych przez okres maksymalnie 100 lat.

Podkreślić należy, że również ustawodawca unijny w art. 5 ust. 1 lit. e wskazał na możliwość dłuższego przechowywania danych, jeżeli są one przetwarzane do celów statystycznych, zgodnie z art. 89 ust. 1. Tak wskazany okres przechowywania danych z prowadzonych badań statystycznych znajduje swoje uzasadnienie w specyfice działalności służb statystyki publicznej. Uzasadnieniem tego jest konieczność dokonania odpowiednich porównań, czy zachowania ciągów czasowych. Zadaniem statystyki publicznej jest bowiem zapewnienie rzetelnej, obiektywnej i systematycznej informacji m.in. o sytuacji ekonomicznej, demograficznej, społecznej oraz środowiska naturalnego. Niezwykle istotny w przypadku gromadzonych i analizowanych danych jest także aspekt historyczny.

Projektowana zmiana zapewnia gwarancje ochrony przetwarzanych danych statystycznych przez odesłanie do bezwzględnej tajemnicy, jaką jest tajemnica statystyczna i wprowadza zapisy umożliwiające dostęp do gromadzonych danych jedynie na wniosek i tylko podmiotów współprowadzących badania statystyczne w ramach programu badań

statystycznych statystyki publicznej, co więcej ograniczając dostęp do danych adresowych i wprowadzając dodatkowy wymóg określania przez współprowadzących badania celu i zakresu udostępnianych danych oraz środków ochrony i zabezpieczenia przed nieuprawnionym dostępem.

W pkt 26 wprowadzony został w art. 41 ust. 1a, który wskazuje administratora danych osobowych przetwarzanych w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON.

Zmiana określona w pkt 27 związana jest z przeniesieniem definicji osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą do art. 2 ustawy (projektowany pkt 11b).

W pkt 28 zmiana w art. 53 związana jest z wprowadzeniem do ustawy konstrukcji niepublicznego systemu informacyjnego.

24. Ustawa z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników

Propozycja dodania art. 15c dopuszcza, w sytuacji przetwarzania danych osobowych w CRP KEP, możliwość ograniczenia praw podmiotów danych wskazanych w art. 12-22 i art. 34 RODO. Ograniczenie praw podmiotów danych jest możliwe na podstawie art. 23 ust. 1 lit. d i e RODO, o ile ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych lub wykonywaniu kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom oraz innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu. W przypadku art. 15c ograniczenie to zostało zastosowane w zakresie niezbędnym do realizowania zadań ustawowych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przy pomocy CRP KEP.

Przepis zawiera ponadto o wymaganą przez przepisy unijne regulację zobowiązującą administratora danych do wdrożenia odpowiednich zabezpieczeń zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu danych osobowych. Przepis ten

wskazuje także, że osoby, których dane dotyczą mają prawo uzyskania od administratora danych informacji, o powyższych ograniczeniach, o ile nie narusza to celu ograniczenia.

25. Zmiany w ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach

W projektowanych przepisach uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych, podmiot uprawniony do przetwarzania oraz rodzaj danych osobowych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań ustawowych. Z tego względu zaproponowano zmiany określające obowiązek przetwarzania danych osobowych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz muzea.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister oraz muzeum jako podmioty publiczne narażeni byłiby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony danych, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, z jednoczesnym zobowiązaniem do umieszczenia na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej komunikatu o naruszeniu ochrony w ciągu 72 godzin od stwierdzenia naruszenia.

Prawa określone w art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679 (prawo do informacji), a także art. 19 rozporządzenia 2016/679 (obowiązek poinformowania odbiorców o sprostowaniu danych) również byłyby ograniczone ze względu na wysoki koszt. Proponujemy także ograniczenie stosowania art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 z uwagi na konieczność ponoszenia niewspółmiernych do skali zadań nakładów, nie tylko finansowych.

26. Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne

Proponowana zmiana wynika z konieczności doprecyzowania skutku wykreślenia danych z rejestru poprzez wyraźne określenie, że wykreślenie z danego rejestru jest równoznaczne z fizycznym usunięciem z tego rejestru danych wykreślanego podmiotu. Pozwoli to uniknąć wątpliwości pojawiających się w związku z obecnym brzmieniem przepisu czy dane podmiotu wykreślonego są nadal widoczne, ale np. z adnotacją „wykreślony” lub odpowiadającym jej oznaczeniem graficznym. Należy jednocześnie wskazać, że wszystkie wykreślane dane nadal znajdują się w złożonych do organu rejestrowego wnioskach o wpis do rejestru, które stanowią akta sprawy. Ponieważ organ rejestrowy – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest organem państwowym, do postępowania z aktami sprawy stosuje przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1506, z późn. zm.), w rozumieniu której, akta sprawy są materiałem archiwalnym podlegającym archiwizacji przez okres czasu zgodny z nadaną im kategorią, zgodnie z wewnętrzną instrukcją kancelaryjną. W związku z tym, zrezygnowano z wprowadzania do ustawy – Prawo energetyczne przepisu określającego okres przechowywania wniosków o wpis do rejestru.

27. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawa z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym

W związku z wejściem w życie w dniu 25 maja 2018 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, zaistniała potrzeba uregulowania pewnych szczególnych kwestii na poziomie ustawodawstwa krajowego, w tym w ustawie Prawo o ruchu drogowym oraz w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw w zakresie centralnej ewidencji pojazdów, centralnej ewidencji kierowców oraz centralnej ewidencji posiadaczy kart parkingowych.

I. Centralna ewidencja pojazdów.

1. Zgodnie z projektowanymi przepisami w art. 80a ustawy proponuje się dodanie w ust. 5 przepisu wskazującego zakres danych osobowych przetwarzanych przed administratorem danych i informacji zgromadzonych na potrzeby centralnej ewidencji pojazdów. W szczególności, wskazuje się takie dane osobowe jak: imię i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość, datę i miejsce urodzenia, adres zamieszkania oraz identyfikator osoby dokonującej w ewidencji wprowadzenia lub zmiany danych. Dane te będą przetwarzane w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań określonych w art. 80a.

2. W kolejnym ust. 5a, wskazuje się, że podmioty, o których mowa w art. 80ba ust. 1, tj. podmioty zobowiązane do przekazywania danych do ewidencji oraz w art. 80c ust. 1 i ust. 2a, tj. podmioty, którym dane z ewidencji są udostępniane, przetwarzają ww. dane osobowe, w zakresie w jakim jest to niezbędne dla realizacji ich ustawowych zadań, przy jednoczesnej konieczności wdrożenia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych w celu ochrony tych danych osobowych.

3. Administrator danych i informacji przetwarzający dane osobowe na potrzeby centralnej ewidencji pojazdów, na mocy art. 80b ust. 4 Prd został zwolniony z obowiązku informacyjnego, określonego w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Konieczność dostosowania przepisów krajowych do rozporządzenia 2016/679, wymaga stworzenia w poszczególnych przepisach krajowych takich rozwiązań, które umożliwią stosowanie wyłączenia obowiązku informacyjnego określonego w art. 14 rozporządzenia 2016/679, z tym, że uwzględniającego jednocześnie ograniczenia przewidziane w art. 23 ust. 2 w przedmiocie stosowania tego wyłączenia.

W przypadku centralnej ewidencji pojazdów, wręcz koniecznym i niezbędnym pozostaje utrzymanie dotychczasowego „statusu quo”, w zakresie zwolnienia z obowiązku informacyjnego określonego w art. 14 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 - przewidzianego dla administratora tej ewidencji. To najszersze wyłączenie obowiązku informacyjnego, przy gromadzeniu danych z innych źródeł (aniżeli od osoby, której dane dotyczą), dotyczy przypadków, gdy dane są przetwarzane przez administratora będącego podmiotem publicznym. Zgodnie natomiast z pkt 45 preambuły do rozporządzenia 2016/679, jeżeli przetwarzanie odbywa się w celu wypełnienia obowiązku prawnego, któremu podlega administrator, lub jeżeli jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym, lub w ramach sprawowania władzy publicznej, podstawę przetwarzania powinno stanowić prawo UE lub

prawo państwa członkowskiego. Takie rozwiązanie znajduje właśnie oparcie w art. 80a ust. 5b ustawy, które wyłącza z obowiązku informacyjnego ewidencję, w której figuruje ok. 33 mln pojazdów. Udzielenie takich informacji okazałoby się praktycznie niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku i nakładów, zwłaszcza, że dotyczy przypadków przetwarzania, m.in. do celów archiwalnych, w interesie publicznym lub do celów statystycznych.

4. W kolejnych przepisach przewiduje się wyłączenia ze stosowania innych przepisów rozporządzenia 2016/679, w celu realizacji zadań władzy publicznej oraz zapewnienia prawidłowego funkcjonowania organów realizujących zadania publiczne. Dane osobowe zgromadzone w centralnej ewidencji pojazdów podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu tych danych, które następnie zostaną opisane w stosownych politykach bezpieczeństwa danych osobowych.

W ramach przetwarzania danych osobowych na potrzeby prowadzenia centralnej ewidencji pojazdów, ze stosowania rozporządzenia 2016/679 wyłączono:

- art. 15 rozporządzenia 2016/679, gdyż biorąc pod uwagę masowy charakter przetwarzania danych, wprowadzenie wszystkich wymagań określonych art. 15 rozporządzenia 2016/679 wymagałoby niewspółmiernie dużego nakładu środków, aby uzyskać pełną zgodność przekazywanych danych z wymaganiami rozporządzenia. Niemniej jednak należy wskazać, że przepisy ustawy jasno wskazują zasady udzielania osobom informacji o przetwarzanych danych osobowych, zatem postulat dostępu osoby do informacji, o tym jakie jej dane osobowe są przetwarzane pozostaje spełniony;
- art. 18 rozporządzenia 2016/679, z uwagi na konieczność zapewnienia istnienia możliwości nieprzerwanego przetwarzania danych przez organy publiczne, zatem ograniczenie przetwarzania danych jest niedopuszczalne;
- art. 19 rozporządzenia 2016/679, gdyż biorąc pod uwagę masowy charakter przetwarzania danych, wprowadzenie wszystkich wymagań określonych art. 19 rozporządzenia 2016/679 wymagałoby niewspółmiernie dużego nakładu środków lub też okazałoby się to praktycznie niemożliwe z przyczyn obiektywnych;
- art. 20 rozporządzenia 2016/679, gdyż prawo do przenoszenia danych nie ma zastosowania do przetwarzania, które jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi;

- art. 21 rozporządzenia 2016/679, albowiem przetwarzane w ewidencji dane są kluczowe dla bezpieczeństwa ruchu drogowego, zatem nie jest dopuszczalne zaprzestanie przetwarzania danych danej osoby na podstawie jej sprzeciwu.

5. Zgodnie z projektowanym ust. 6 w art. 80a, utrzymanie i rozwój centralnej ewidencji pojazdów zapewnia minister właściwy do spraw informatyzacji. W tym celu podejmuje on działania mające na celu: zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do ewidencji, zapewnienie integralności danych w ewidencji, zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym ewidencja jest prowadzona dla podmiotów przetwarzających dane i informacje, określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych i informacji, w tym danych osobowych oraz zapewnienie rozliczalności ewidencji.

II. Centralna ewidencja kierowców.

1. Zgodnie z projektowanymi przepisami w art. 100a ustawy proponuje się dodanie w ust. 6 przepisu wskazującego zakres danych osobowych przetwarzanych przed administratorem danych i informacji zgromadzonych na potrzeby centralnej ewidencji kierowców. W szczególności, wskazuje się takie dane osobowe jak: imię i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość, data i miejsce urodzenia, adres zamieszkania, unikalny numer identyfikujący profil kandydata na kierowcę, identyfikator osoby dokonującej w ewidencji zamieszczenia lub zmiany danych, fotografię, wzór podpisu, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej. Dane te będą przetwarzane w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań określonych w art. 100a.

2. W kolejnym ust. 6a, wskazuje się, że podmioty, o których mowa w art. 100b ust. 2, tj. podmioty zobowiązane do przekazywania danych do ewidencji oraz w art. 100c ust. 1 i ust. 1a, tj. podmioty, którym dane z ewidencji są udostępniane, przetwarzają ww. dane osobowe, w zakresie w jakim jest to niezbędne dla realizacji ich ustawowych zadań, przy jednoczesnej konieczności wdrożenia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych w celu ochrony tych danych osobowych.

3. Administrator danych i informacji przetwarzający dane osobowe na potrzeby centralnej ewidencji kierowców, na mocy art. 100b ust. 4 Prd został zwolniony z obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Konieczność dostosowania przepisów krajowych do rozporządzenia 2016/679, wymaga stworzenia w poszczególnych przepisach krajowych takich rozwiązań,

które umożliwią stosowanie wyłączenia obowiązku informacyjnego określonego w art. 14 rozporządzenia 2016/679, z tym, że uwzględniającego jednocześnie ograniczenia przewidziane w art. 23 ust. 2 w przedmiocie stosowania tego wyłączenia.

W przypadku centralnej ewidencji kierowców, wręcz koniecznym i niezbędnym pozostaje utrzymanie dotychczasowego „statusu quo”, w zakresie zwolnienia z obowiązku informacyjnego określonego w art. 14 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 - przewidzianego dla administratora tej ewidencji. To najszersze wyłączenie obowiązku informacyjnego, przy gromadzeniu danych z innych źródeł (aniżeli od osoby, której dane dotyczą), dotyczy przypadków, gdy dane są przetwarzane przez administratora będącego podmiotem publicznym. Zgodnie natomiast z pkt 45 preambuły do rozporządzenia 2016/679, jeżeli przetwarzanie odbywa się w celu wypełnienia obowiązku prawnego, któremu podlega administrator, lub jeżeli jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej, podstawę przetwarzania powinno stanowić prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego. Takie rozwiązanie znajduje właśnie oparcie w art. 100a ust. 5b ustawy, które wyłącza z obowiązku informacyjnego ewidencję, w której figuruje ok. 21 mln osób. Udzielenie takich informacji okazałoby się praktycznie niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku i nakładów, zwłaszcza, że dotyczy przypadków przetwarzania, m.in. do celów archiwalnych, w interesie publicznym lub do celów statystycznych.

4. W kolejnych przepisach przewiduje się wyłączenia ze stosowania innych przepisów rozporządzenia 2016/679, w celu realizacji zadań władzy publicznej oraz zapewnienia prawidłowego funkcjonowania organów realizujących zadania publiczne. Dane osobowe zgromadzone w centralnej ewidencji kierowców podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu tych danych, które następnie zostaną opisane w stosownych politykach bezpieczeństwa danych osobowych.

W ramach przetwarzania danych osobowych na potrzeby prowadzenia centralnej ewidencji kierowców, ze stosowania rozporządzenia 2016/679 wyłączono:

- art. 15 rozporządzenia 2016/679, gdyż biorąc pod uwagę masowy charakter przetwarzania danych, wprowadzenie wszystkich wymagań określonych art. 15 rozporządzenia 2016/679 wymagałaby niewspółmiernie dużego nakładu środków, aby uzyskać pełną zgodność przekazywanych danych z wymaganiami rozporządzenia. Niemniej jednak należy wskazać, że

przepisy ustawy jasno wskazują zasady udzielania osobom informacji o przetwarzanych danych osobowych, zatem postulat dostępu osoby do informacji, o tym jakie jej dane osobowe są przetwarzane pozostaje spełniony;

- art. 18 rozporządzenia 2016/679, z uwagi na konieczność zapewnienia istnienia możliwości nieprzerwanego przetwarzania danych przez organy publiczne, zatem ograniczenie przetwarzania danych jest niedopuszczalne;

- art. 19 rozporządzenia 2016/679, gdyż biorąc pod uwagę masowy charakter przetwarzania danych, wprowadzenie wszystkich wymagań określonych art. 19 rozporządzenia 2016/679 wymagałaby niewspółmiernie dużego nakładu środków lub też okazałoby się to praktycznie niemożliwe z przyczyn obiektywnych;

- art. 20 rozporządzenia 2016/679, gdyż prawo do przenoszenia danych nie ma zastosowania do przetwarzania, które jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi;

- art. 21 rozporządzenia 2016/679, albowiem przetwarzane w ewidencji dane są kluczowe dla bezpieczeństwa ruchu drogowego, zatem nie jest dopuszczalne zaprzestanie przetwarzania danych danej osoby na podstawie jej sprzeciwu.

5. Zgodnie z projektowanym ust. 7 w art. 100a, utrzymanie i rozwój centralnej ewidencji kierowców zapewnia minister właściwy do spraw informatyzacji. W tym celu podejmuje on działania mające na celu: zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do ewidencji, zapewnienie integralności danych w ewidencji, zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym ewidencja jest prowadzona dla podmiotów przetwarzających dane i informacje, określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych i informacji, w tym danych osobowych oraz zapewnienie rozliczalności ewidencji.

III. Centralna ewidencja posiadaczy kart parkingowych.

1. Zgodnie z projektowanymi przepisami w art. 100f ustawy proponuje się dodanie w ust. 4 przepisu wskazującego zakres danych osobowych przetwarzanych przed administratorem danych i informacji zgromadzonych na potrzeby centralnej ewidencji posiadaczy kart parkingowych. W szczególności, wskazuje się takie dane osobowe jak: imię i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość, identyfikator osoby dokonującej w ewidencji wprowadzenia lub

zmiany danych oraz numer karty wydanej dla osoby. Dane te będą przetwarzane w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań określonych w art. 100f.

2. W kolejnym ust. 4a, wskazuje się, że podmioty, o których mowa w art. 100g ust. 2, tj. powiatowe zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności, jako podmioty zobowiązane do przekazywania danych do ewidencji oraz w art. 100k ust. 1, tj. podmioty, którym dane z ewidencji są udostępniane, przetwarzają ww. dane osobowe, w zakresie w jakim jest to niezbędne dla realizacji ich ustawowych zadań, przy jednoczesnej konieczności wdrożenia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych w celu ochrony tych danych osobowych.

3. Administrator danych i informacji przetwarzający dane osobowe na potrzeby centralnej ewidencji posiadaczy kart parkingowych, na mocy art. 100g ust. 7 ustawy z dnia 25 lipca 2015 r. o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1273), został zwolniony z obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Konieczność dostosowania przepisów krajowych do rozporządzenia 2016/679, wymaga stworzenia w poszczególnych przepisach krajowych takich rozwiązań, które umożliwią stosowanie wyłączenia obowiązku informacyjnego określonego w art. 14 rozporządzenia 2016/679, z tym, że uwzględniającego jednocześnie ograniczenia przewidziane w art. 23 ust. 2 w przedmiocie stosowania tego wyłączenia.

W przypadku centralnej ewidencji posiadaczy kart parkingowych, wręcz koniecznym i niezbędnym pozostaje utrzymanie dotychczasowych założeń w zakresie zwolnienia z obowiązku informacyjnego określonego w art. 14 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 - przewidzianego dla administratora tej ewidencji. To najszersze wyłączenie obowiązku informacyjnego, przy gromadzeniu danych z innych źródeł (aniżeli od osoby, której dane dotyczą), dotyczy przypadków, gdy dane są przetwarzane przez administratora będącego podmiotem publicznym. Zgodnie natomiast z pkt 45 preambuły do rozporządzenia 2016/679, jeżeli przetwarzanie odbywa się w celu wypełnienia obowiązku prawnego, któremu podlega administrator, lub jeżeli jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej, podstawę przetwarzania powinno stanowić prawo UE lub prawo państwa członkowskiego. Takie rozwiązanie znajduje właśnie oparcie w art. 100f ust. 4 ustawy, które wyłącza z obowiązku informacyjnego ewidencję dotyczącą ok. 400 tyś. posiadaczy kart parkingowych. Udzielenie takich informacji okazałoby

się praktycznie niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku i nakładów, zwłaszcza, że dotyczy przypadków przetwarzania, m.in. do celów archiwalnych, w interesie publicznym lub do celów statystycznych.

4. W kolejnych przepisach przewiduje się wyłączenia ze stosowania innych przepisów rozporządzenia 2016/679, w celu realizacji zadań władzy publicznej oraz zapewnienia prawidłowego funkcjonowania organów realizujących zadania publiczne. Dane osobowe zgromadzone w centralnej ewidencji posiadaczy kart parkingowych podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu tych danych, które następnie zostaną opisane w stosownych politykach bezpieczeństwa danych osobowych.

W ramach przetwarzania danych osobowych na potrzeby prowadzenia centralnej ewidencji posiadaczy kart parkingowych, ze stosowania rozporządzenia 2016/679 wyłączono:

- art. 15 rozporządzenia 2016/679, gdyż biorąc pod uwagę masowy charakter przetwarzania danych, wprowadzenie wszystkich wymagań określonych art. 15 rozporządzenia 2016/679 wymagałoby niewspółmiernie dużego nakładu środków, aby uzyskać pełną zgodność przekazywanych danych z wymaganiami rozporządzenia. Niemniej jednak należy wskazać, że przepisy ustawy jasno wskazują zasady udzielania osobom informacji o przetwarzanych danych osobowych, zatem postulat dostępu osoby do informacji, o tym jakie jej dane osobowe są przetwarzane pozostaje spełniony;
- art. 18 rozporządzenia 2016/679, z uwagi na konieczność zapewnienia istnienia możliwości nieprzerwanego przetwarzania danych przez organy publiczne, zatem ograniczenie przetwarzania danych jest niedopuszczalne;
- art. 19 rozporządzenia 2016/679, gdyż biorąc pod uwagę masowy charakter przetwarzania danych, wprowadzenie wszystkich wymagań określonych art. 19 rozporządzenia 2016/679 wymagałoby niewspółmiernie dużego nakładu środków lub też okazałoby się to praktycznie niemożliwe z przyczyn obiektywnych;
- art. 20 rozporządzenia 2016/679, gdyż prawo do przenoszenia danych nie ma zastosowania do przetwarzania, które jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi;

- art. 21 rozporządzenia 2016/679, albowiem przetwarzane w ewidencji dane są kluczowe dla bezpieczeństwa ruchu drogowego, zatem nie jest dopuszczalne zaprzestanie przetwarzania danych danej osoby na podstawie jej sprzeciwu.

5. Zgodnie z projektowanym ust. 5 w art. 100f, utrzymanie i rozwój centralnej ewidencji posiadaczy kart parkingowych zapewnia minister właściwy do spraw informatyzacji. W tym celu podejmuje on działania mające na celu: zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do ewidencji, zapewnienie integralności danych w ewidencji, zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym ewidencja jest prowadzona dla podmiotów przetwarzających dane i informacje, określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych i informacji, w tym danych osobowych oraz zapewnienie rozliczalności ewidencji.

28. Ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach

W proponowanej zmianie przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2012 r. poz. 642 i 908, z 2013 r. poz. 829 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1086) uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych, oraz rodzaj danych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań ustawowych.

W związku z powyższym w projekcie zaproponowano zmiany polegające na określeniu zakresu danych, których przetwarzanie jest konieczne w związku z wykonywaniem poszczególnych obowiązków ustawowych. Proponuje się także, aby administrator danych osobowych mógł pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe lub zlecać przetwarzanie w swoim imieniu danych osobowych podmiotowi przetwarzającemu. Wprowadzono także możliwość zlecenia innym podmiotom przez administratora danych osobowych przetwarzania danych na swoją rzecz oraz pełnienia administratora danych osobowych funkcji przetwarzającego dane na zlecenie innego podmiotu.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i art. 15 rozporządzenia 2016/679 w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: administrator danych osobowych, w tym biblioteki, jako podmioty publiczne narażeni byłiby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony danych, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, wprowadzając zarazem normę nakazującą umieścić na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informację o zaistniałym naruszeniu w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia. Nadmierne nakłady środków powodowałyby również konieczność dokumentowania czynności z zakresu ochrony danych, o której mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, dlatego proponuje się ograniczenie tego obowiązku w stosunku do administratora danych osobowych.

Należy podkreślić, że administrator danych osobowych byłby zobowiązany do publicznego poinformowania o wprowadzonych ww. ograniczeniach przez umieszczenie stosownej informacji na stronie Biuletynu Informacji Publicznej.

29. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami

Zmiana o charakterze porządkowym. W związku z tym, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w wyniku zmian wprowadzonych ustawą o ochronie danych osobowych stanie się Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, a Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przekształcone zostanie w Urząd Ochrony Danych Osobowych, konieczne stało się zastąpienie w ustawie wyrazów „Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych” wyrazami „Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych”.

30. Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, w ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym

Zgodnie z art. 1 § 2 i 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.) sądy powszechne sprawują wymiar sprawiedliwości oraz wykonują inne zadania z zakresu ochrony prawnej powierzone w drodze ustaw. W ramach realizacji swoich zadań sądy przetwarzają dane osób fizycznych. Jest to bowiem niezbędne dla zapewnienia należytego biegu toczącym się postępowaniom (doręczanie zawiadomień o rozprawach, informacji, pism i orzeczeń sądowych).

W wymiarze sprawiedliwości przetwarzanie danych osobowych ma miejsce zarówno w systemach teleinformatycznych obsługujących postępowania sądowe (np. elektroniczne postępowanie upominawcze), systemach teleinformatycznych, w których prowadzone są rejestry sądowe (np. elektroniczna księga wieczysta, Krajowy Rejestr Sądowy) oraz w sądowych systemach informatycznych (biurowość sądowa), jak również w postępowaniach sądowych prowadzonych w tradycyjny sposób.

Sposób przetwarzania danych osobowych (elektronicznie albo papierowo) determinuje administratora danych. Sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej są administratorem danych osobowych przetwarzanych w prowadzonych papierowo aktach spraw, a także w elektronicznych postępowaniach sądowych oraz rejestrach sądowych.

W odniesieniu do niektórych z funkcjonujących w sądach systemów teleinformatycznych administratorem danych osobowych jest również Minister Sprawiedliwości jako podmiot odpowiedzialny za utrzymanie systemu i zapewnienie jego bezpieczeństwa, a także jako zwierzchnik komórki organizacyjnej Ministerstwa Sprawiedliwości wykonującej w systemie czynności określone w przepisach szczególnych (np. udzielanie informacji z rejestrów sądowych, zakładanie konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe).

W odniesieniu do sądowych systemów informatycznych, które wspierają pracę sądów, za administratora danych osobowych oprócz sądów należy również uznać prezesa właściwego sądu. Przepis § 82 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej (Dz. Urz. MIN. Sprawiedl. poz. 22) upoważnia bowiem prezesa sądu do zarządzenia prowadzenia urządzeń ewidencyjnych przez sekretariaty sądów przy wykorzystaniu systemów informatycznych, zastępujących tradycyjne urządzenia ewidencyjne.

Mając powyższe na względzie w projektowanym art. 175d ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych jako administratorów danych osobowych w systemach teleinformatycznych obsługujących postępowania sądowe, w systemach teleinformatycznych, w których prowadzone są rejestry sądowe oraz w sądowych systemach informatycznych wskazano: sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej, prezesów właściwych sądów oraz Ministra Sprawiedliwości w ramach realizowanych zadań.

Odrębnie natomiast określono administratorów danych osobowych w postępowaniach sądowych prowadzonych poza systemami teleinformatycznymi. Administratorami takich danych są wyłącznie sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej (projektowany art. 175e ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych).

Mając na względzie, że stosownie do art. 178 ust. 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej sędziowie w sprawowaniu swojego urzędu są niezawisli i podlegają tylko konstytucji i ustawom, a przetwarzanie danych osobowych w postępowaniach sądowych oraz w rejestrach sądowych określają przepisy ustaw szczególnych regulujących poszczególne procedury sądowe oraz rejestry sądowe, za celowe i uzasadnione uznano wyłączenie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE. Wprowadzenie takiego wyłączenia dopuszcza bowiem art. 23 ust. 1 pkt f rozporządzenia 2016/679.

Dane osobowe są przetwarzane w postępowaniach sądowych oraz rejestrach sądowych w celu wypełnienia obowiązku prawnego. Operacje i procedury, a także cel i podstawę prawną przetwarzania danych osobowych przez sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości w szerokim tego słowa znaczeniu, w sposób jasny i przejrzysty określają akty prawne regulujące poszczególne rodzaje postępowań sądowych oraz rejestrów sądowych. Przepisy szczególnych procedur sądowych regulują również prawa osób, których dane dotyczą. Zważywszy na powyższe, a nadto na istniejące już duże obciążenie sądów czynnościami niezwiązanymi bezpośrednio ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości, uzasadnione jest wyłączenie obowiązków informacyjnych z art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679. W przeciwnym razie można się spodziewać spadku wydajności sądów,

spowodowanego realizacją dodatkowych obowiązków, co oczywiście negatywnie odbije się na sprawności postępowań sądowych, w tym szeroko rozumianych postępowań rejestrowych.

Ze względu na określone w poszczególnych procedurach sądowych zasady dostępu do akt spraw i rejestrów sądowych celowe jest wyłączenie art. 15 rozporządzenia 2016/679. Jeżeli bowiem dane osobowe znajdują się w aktach spraw albo w rejestrach sądowych, to dostęp do tych danych może odbywać się tylko na zasadach określonych w przepisach ustaw szczególnych regulujących dostęp do akt spraw i rejestrów sądowych. Z kolei dostęp do sądowych systemów informatycznych, w których prowadzone są urządzenia ewidencyjne sądów mają tylko upoważnione osoby.

Wyłączenie art. 16 rozporządzenia 2016/679 jest konsekwencją zasady integralności akt, sprzeciwiającej się usuwaniu z akt tego, co zostało do nich złożone oraz dokonywaniu zmian w treści akt. Sprostowania w postępowaniach sądowych oraz rejestrach sądowych mogą odbywać się wyłącznie na zasadach określonych w konkretnych ustawach, regulujących procedury sądowe albo rejestry sądowe (np. art. 350 i 62613 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, art. 12 ust. 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym). Przepisy tych ustaw regulują również odrębnie obowiązek powiadomienia o dokonanych przez sąd czynnościach, co uzasadnia wyłączenie także art. 19 rozporządzenia 2016/679.

Z wyżej przytoczonych powodów wyłączenia wymaga również art. 18 rozporządzenia 2016/679, jeżeli dane osobowe są gromadzone w postępowaniach sądowych, rejestrach sądowych oraz sądowych systemach informatycznych.

Zbyt duże obciążenie sądów czynnościami niezwiązanymi bezpośrednio ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości uzasadnia wyłączenie art. 20 rozporządzenia 2016/679. Trzeba też mieć na względzie, że przetwarzanie danych osobowych w wymiarze sprawiedliwości jest niezbędne do wywiązania się z obowiązku prawnego, któremu podlega administrator. Brak jest zatem uzasadnienia dla nałożenia na administratorów obowiązku prowadzenia lub wprowadzenia kompatybilnych technicznie systemów przetwarzania.

Proponuje się również wyłączenie art. 21 rozporządzenia 2016/679 z uwagi na odrębne w wymiarze sprawiedliwości zasady przetwarzania danych osobowych przez sądy. Należy stanowczo podkreślić, że z uwagi na to, że przetwarzanie danych osobowych w postępowaniach sądowych związane jest ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości, zgromadzone w tych postępowaniach dane muszą być przechowywane tak długo, jak długo,

zgodnie z właściwymi przepisami, przechowywane są akt spraw sądowych oraz urządzenia ewidencyjne.

Przepisy regulujące rejestry sądowe, mając na względzie cel prowadzenia rejestrów, wyłączają z kolei trwale usuwanie danych z systemów teleinformatycznych.

Reasumując, zważywszy, że obowiązujące przepisy regulujące postępowania sądowe oraz rejestry sądowe zapewniają wysoki i spójny stopień ochrony osób fizycznych.

Kolejne zaproponowane zmiany w art. 157g i 171a ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych mają na celu spójne uregulowanie kwestii przetwarzania danych osobowych dotyczące stałych mediatorów, ławników i lekarzy sądowych. Przedstawione propozycje zostały oparte o uregulowanie odnoszące się do analogicznych kwestii jak w przypadku biegłych sądowych.

Zakres danych osobowych w przypadku stałych mediatorów oraz ławników określony został w postaci listy stałych mediatorów oraz listy ławników. Szczegółowy sposób prowadzenia listy stałych mediatorów został określony w odpowiednim akcie wykonawczym. W przypadku ławników zakres danych w postaci listy ławników przekazują właściwe rady gmin, po dokonaniu wyborów ławników.

W projektowanym art. 175f ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych proponuje się wyłączenie przepisów art. 13-16 oraz 18-21 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych.

Jednocześnie wskazać należy, że spełnione są przesłanki, o których mowa w art. 23 ust. 2 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. Właściwe akty prawne regulujące organizację sądów powszechnych, poszczególne procedury sądowe oraz rejestry sądowe określają podstawy prawne przetwarzania danych, cel przetwarzania danych, rodzaj danych osobowych podlegających przetwarzaniu, osoby, których dane dotyczą, podmioty którym można ujawnić dane osobowe, administratorów danych, okres przechowywania, zabezpieczenia zapobiegające nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, a także ryzyka naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą.

Zaproponowane w projektowanym art. 175f ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych wyłączenie dotyczy przetwarzania danych we wszystkich postępowaniach sądowych prowadzonych w tradycyjny sposób jak i elektronicznie, obejmuje wszystkie ich etapy i podejmowane w nich czynności nie tylko przez sądy, ale również przez te podmioty,

które w postępowaniu sądowym wykonują czynności na zlecenie sądu np. biegli sądowi czy tłumacze przysięgli.

Należy przyjąć, że zaproponowane w projektowanym art. 175f ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych wyłączenie obejmuje również udzielanie informacji z prowadzonych w systemach teleinformatycznych rejestrów sądowych przez utworzone w tym celu komórki organizacyjne Ministerstwa Sprawiedliwości. Wyłączenie to uzasadnia zakres zadań wyznaczonych tym komórkom w ustawach szczególnych. Żadna z centralnych informacji nie jest uprawniona do podejmowania czynności ingerujących w treść danych zamieszczanych w rejestrach. Rejestry prowadzą sądy i co do zasady to one są wyłącznie uprawnione do dokonywania wpisów w rejestrach. Rolą centralnych informacji jest wyłącznie udzielanie informacji o treści danych zamieszczonych w rejestrach przez sądy.

Zaproponowane zmiany art. 157 i 175a ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych uwzględniają odrębny charakter i przeznaczenie przetwarzania danych osobowych biegłych sądowych oraz osób ubiegających się o ustanowienie biegłymi sądowymi związane z prowadzonymi w odniesieniu do nich postępowaniami administracyjnymi i innymi czynnościami podejmowanymi wobec nich przez prezesów sądów okręgowych oraz Ministra Sprawiedliwości. W tym zakresie konieczne jest zapewnienie możliwości szybkiego podejmowania wobec nich zróżnicowanych czynności administracyjnych wynikających z wykonywanych przez te organy zadań, co związane jest z pozyskiwaniem i przekazywaniem danych osobowych. Czynności te mają charakter pomocniczy wobec czynności z zakresu wymiaru sprawiedliwości wykonywanych przez sądy. Ponieważ dotyczą ich jedynie pośrednio, za celowe uznać należy odrębne ich uregulowanie w proponowany sposób.

W ustawie – Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawie – Prawo o ustroju sądów administracyjnych oraz w ustawie o Sądzie Najwyższym zaproponowano rozwiązania analogiczne jak w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Sądy wojskowe, sądy administracyjne oraz Sąd Najwyższy podobnie jak sądy powszechne sprawują bowiem wymiar sprawiedliwości w ramach, którego przetwarzają dane osobowe. Dane przetwarza się w celu realizacji obowiązku prawnego. Konieczne jest zatem zachowanie odrębności postępowania z danymi osobowymi stosownie do reguł rządzących postępowaniami przed sądami administracyjnymi i Sądem Najwyższym.

Ze względu na specyfikę funkcjonowania sądownictwa w projekcie ustawy należało zawrzeć szczególną regulację dotyczącą nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych przez sądy. Art. 55 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 wprowadza istotny wyłom od ogólnej zasady dotyczącej nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych. Jasno wskazuje się w nim, że organy nadzorcze (centralny organ nadzorczy państwa członkowskiego) nie są właściwe do nadzorowania operacji przetwarzania dokonywanych przez sądy w ramach sprawowania przez nie wymiaru sprawiedliwości. Jednakże motyw 20 tego rozporządzenia dopuszcza możliwość powierzenia nadzoru nad operacjami przetwarzania danych osobowych specjalnym organom w systemie wymiaru sprawiedliwości państwa członkowskiego. Organy te, zgodnie z treścią motywu 20 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, powinny w szczególności zapewnić przestrzeganie przepisów ogólnego rozporządzenia, zwiększać wiedzę w wymiarze sprawiedliwości o jego obowiązkach wynikających z tego rozporządzenia oraz rozpatrywać skargi związane z operacjami przetwarzania danych.

W polskim systemie prawnym przetwarzanie danych osobowych w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości dokonuje się w toku postępowań prowadzonych przez sądy powszechne, sądy wojskowe, sądy administracyjne (Naczelny Sąd Administracyjny i wojewódzkie sądy administracyjne), Sąd Najwyższy oraz Trybunał Konstytucyjny. W związku z tym proponuje się, aby nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych dokonywany był w ramach prowadzonych przez te sądy postępowań sądowych. W pozostałym zakresie działalności sądów – innym niż dotyczący postępowań sądowych – nadzór pozostałby w zakresie właściwości centralnego organu nadzorczego.

Generalna zasada nadzoru oparta jest o system kontroli rozproszonej. Oznacza to, że nie wskazuje się jednego organu, który pełniłby funkcję organu nadzorczego, a jedynie istniejącym podmiotom powierza się pełnienie tej funkcji.

Planuje się, aby przetwarzanie danych osobowych przez sądy powszechne dokonywane w ramach prowadzonych postępowań sądowych podlegało nadzorowi:

- w zakresie działalności sądu rejonowego – prezesowi sądu okręgowego,
- w zakresie działalności sądu okręgowego – prezesowi sądu apelacyjnego,
- w zakresie działalności sądu apelacyjnego – Krajowej Radzie Sądownictwa.

Następnie, organem właściwym w zakresie nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych przez wojewódzkie sądy administracyjne będzie Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, a w zakresie nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych przez Naczelny Sąd Administracyjny – Krajowa Rada Sądownictwa. W końcu, organem właściwym w zakresie nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych przez Sąd Najwyższy oraz Trybunał Konstytucyjny będzie wyłącznie Krajowa Rada Sądownictwa. Wymaga to także zmiany w ustawie o Krajowej Radzie Sądownictwa, wskazującej dodatkową kompetencję Rady.

Należy zauważyć, że podmioty będące organami nadzoru nad poszczególnymi sądami chociaż same pozostają w strukturze wymiaru sprawiedliwości, to zachowują samodzielność i niezależność od sądów podlegających nadzorowi.

Przewiduje się, że nadzór polegać będzie na ocenie przestrzegania przepisów rozporządzenia 2016/679. Zakres zadań i uprawnień organów sprawujących nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w postępowaniach prowadzonych przez sądy został określony w oparciu o zadania i uprawnienia organu nadzorczego określone w art. 57 i 58 rozporządzenia 2016/679, przy czym ich wybór został dokonany z uwzględnieniem specyfiki wymiaru sprawiedliwości oraz konieczności zachowania zasad jego niezależności i niezawisłości.

31. Ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi

W związku z wejściem w życie rozporządzenia 2016/679 powstaje konieczność jednoznacznego wskazania podmiotu odpowiedzialnego za administrację danych osobowych zawartych w systemie e-krew, poprzez wyraźne wskazanie jako administratora tych danych – ministra właściwego do spraw zdrowia.

32. Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Zmiana o charakterze czysto technicznym polegająca na usunięciu odesłania w art. 6d ust. 4b do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

33. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji

W ustawie o komornikach sądowych i egzekucji projektowane przepisy regulują trzy odrębne zagadnienia i dzielą się na trzy części. Pierwsza dotyczy określenia warunków

przetwarzania danych osobowych przez komorników sądowych, jako podmiotów wykonujących zadania w ramach sprawowania władzy publicznej, polegające na prowadzeniu postępowań egzekucyjnych i zabezpieczających oraz wykonywanie innych zadań przewidzianych w ustawie. Druga dotyczy zadań Ministra Sprawiedliwości jako podmiotu wyposażonego w określone kompetencje wobec komorników sądowych i asesorów komorniczych, związane w szczególności z powoływaniem, odwoływaniem i zawieszaniem w czynnościach komorników. Trzecia wiąże się z zadaniami Ministra Sprawiedliwości oraz innych organów (prezesa sądów, sędziowie wizytatorzy, Krajowa Rada Komornicza i komornicy – wizytatorzy) w zakresie realizacji nadzoru nad działalnością komorników.

Mając na uwadze konieczność sprawnego i niezakłóconego wykonywania przez komorników czynności egzekucyjnych oraz innych powierzonych im zadań, konieczne było wyłączenie stosowania części przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych – zgodnie z upoważnieniem wynikającym z art. 23 tego rozporządzenia 2016/679. Dotyczy to w szczególności obowiązków informacyjnych administratora danych osobowych określonych w art. 13-15 ust. 1 i 3, 19 rozporządzenia 2016/679 oraz praw osoby, której dane są przetwarzane określonych w art. 18 i 21 ust. 1 tego rozporządzenia. Konieczność przetwarzania danych osobowych w toku prowadzonego przez komornika postępowania wyklucza również możliwość korzystania przez osobę, której dane są przetwarzane z prawa żądania ograniczenia przetwarzania danych i sprzeciwu wobec ich przetwarzania. Z kolei wykonywanie prawa do sprostowania tych danych (art. 16 rozporządzenia 2016/679) odbywać się musi z zachowaniem przepisów regulujących prowadzone przez komornika postępowanie, tj. przepisów Kodeksu postępowania cywilnego i ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Komornik został przy tym wskazany jako administrator danych. Natomiast funkcje przepisów dotyczących zabezpieczeń zapobiegających nadużyciom, niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu spełniają inne przepisy ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, w szczególności art. 20 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji regulujący tajemnicę komorniczą. Okresy przechowywania dokumentacji zawierającej dane osobowe reguluje art. 37b ustawy o komornikach sądowych i egzekucji i przepisy dotyczące archiwizacji akt wydane na jego podstawie.

Konieczność przetwarzania danych osobowych osób uczestniczących w postępowaniach, w zakresie w jakim dane te są zawarte w prowadzonych przez komorników aktach oraz urządzeniach ewidencyjnych, jest nieodłącznie związane z nadzorem

sprawowanym nad działalnością komorników. Stanowi bowiem nieodłączną część uprawnień do wglądu w czynności komorników. Stąd też konieczność przyznania określonych uprawnień i wyłączenia stosowanie przepisów rozporządzenia wobec podmiotów wykonujących funkcje nadzorcze.

Wreszcie uprawnienie do przetwarzania danych osobowych komorników i asesorów komorniczych przysługiwać powinno również Ministrowi Sprawiedliwości i organom za pośrednictwem których Minister wykonuje zwierzchni nadzór nad działalnością komorników. W ramach sprawowanego nadzoru organy te są również uprawnione do podejmowania samodzielnych działań wobec komorników i asesorów, wymagających przetwarzania danych osobowych.

34. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych

Zmiany proponowane w ustawie o usługach turystycznych mają na celu jednoznaczne określenie, że przedsiębiorcy prowadzący obiekty hotelarskie, w zakresie swojej działalności i w zakresie uzasadnionym świadczonymi usługami hotelarskimi przetwarzają dane osobowe dotyczące klientów w tym dane osobowe dotyczące zdrowia klientów. Wprowadzenie tej regulacji usankcjonuje działanie zwłaszcza przedsiębiorców prowadzących obiekty hotelarskie, którzy świadczą szeroko rozumiane usługi sanatoryjno-zdrowotne, a jednocześnie nie są oni objęci ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych.

W punkcie drugim proponuje się ograniczenie stosowania art. 14 rozporządzenia 2016/679. Obiekty hotelarskie bardzo często pozyskują dane osobowe klientów w sposób inny niż od nich samych. Dzieje się tak w szczególności w przypadku zawierania umów o usługi hotelarskie na rzecz klientów przez podmioty trzecie. Należy jednak zauważyć, że stosowanie art. 14 rozporządzenia 2016/679 zostało ograniczone w ten sposób, że obiekty hotelarskie będą zobowiązane do wypełniania obowiązku informacyjnego, o którym mowa w tym artykule najpóźniej w chwili faktycznego rozpoczęcia przez klienta korzystania z usług hotelarskich.

35. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 – Ordynacja podatkowa

Zmiana w art. 14 polega na rezygnacji z odwołania do pojęcia administratora w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych.

Propozycja dodania w art. 293 § 3 dopuszcza, w sytuacji przetwarzania danych osobowych objętych tajemnicą skarbową, możliwość ograniczenia praw podmiotów danych wskazanych w art. 12-22 i art. 34 RODO. Ograniczenie praw podmiotów danych jest możliwe na podstawie art. 23 ust. 1 lit. d i e RODO, o ile ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych lub wykonywaniu kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom oraz innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu. W przypadku dodawanego § 3 ograniczenie to zostało zastosowane w zakresie niezbędnym do realizowania zadań ustawowych przez organy podatkowe.

Przepis zawiera ponadto o wymaganą przez przepisy unijne regulację zobowiązującą administratora danych do wdrożenia odpowiednich zabezpieczeń zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu danych osobowych. Przepis ten wskazuje także, że osoby, których dane dotyczą mają prawo uzyskania od administratora danych informacji, o powyższych ograniczeniach, o ile nie narusza to celu ograniczenia.

36. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe

Zmiana w art. 4 dotyczy uzupełnienia tzw. słowniczka do ustawy i wynika z konieczności uwzględnienia odwołań do przepisów rozporządzenia 2016/679 w regulacjach ustawy - Prawo bankowe.

Zmiana (dodanie) art. 13c:

W związku ze szczególnym charakterem działalności jaką prowadzą banki i powszechnym korzystaniem z usług finansowych świadczonych przez banki, pożądanym jest zapewnienie adekwatnej ochrony informacji powierzanych podmiotom świadczącym tego typu usługi.

Proponuje się zatem wprowadzenie do przepisów Prawa bankowego postanowień, które dawałyby bankom podstawę prawną do pozyskiwania i przetwarzania danych o niekaralności pracowników zatrudnianych na określonych stanowiskach. Należy wskazać, że w obecnym stanie prawnym przepisy prawa pracy nie dają pracodawcom instrumentów, aby politykę

bezpieczeństwa informacji poufnych wdrażać już na etapie doboru pracowników. Mając na uwadze, że osoby zatrudnione przez banki mają bezpośredni dostęp do danych objętych ochroną, zasadnym jest zachowanie szczególnej ostrożności przy doborze kadry. Intencją regulacji jest zminimalizowanie ryzyka zatrudnienia osoby, która mogłaby mieć zamiar wykorzystania przedmiotowego dostępu w celach nieuczciwych.

Ponadto, w celu zapobieżenia przed dostępem nieuprawnionych osób do informacji przetwarzanych przez bank i pomieszczeń, regulacje w art. 13c stwarzają możliwość żądania od pracownika danych biometrycznych, co pozwoli na kontrolę dostępu do ww. informacji. Należy jednocześnie zwrócić uwagę, że umożliwienie instytucjom finansowym korzystania z nowoczesnych rozwiązań w zakresie identyfikacji pracowników stanowi istotną przesłankę w związku rozwojem nowoczesnych form komunikacji oraz stosowanych zabezpieczeń. Uwzględniając, że banki mogą, w drodze umowy agencyjnej, powierzyć wykonywanie określonych czynności objętych działalnością banku przedsiębiorcom krajowym lub zagranicznym, przewidziano również możliwość żądania informacji dotyczącej niekaralności od osób ubiegających się o zatrudnienie (a także pracowników) u tych przedsiębiorców (art. 13c ust. 4).

Zmiana art. 70 – dodanie ust. 1a:

Obowiązek badania zdolności kredytowej klienta przez banki wynika z przepisów Prawa bankowego. Zakres badania zdolności kredytowej jest określony również w Rekomendacji T i S wydanej przez Komisję Nadzoru Finansowego. KNF dzieli badanie zdolności kredytowej na dwa podstawowe elementy (zasady):

- 1) badanie zdolności kredytowej w aspekcie ilościowym, czyli badanie zdolności finansowej klienta do obsługi zaciąganego zadłużenia;
- 2) badanie zdolności kredytowej w aspekcie jakościowym, czyli badanie skłonności klienta do spłaty zadłużenia, nazywane również badaniem wiarygodności kredytowej.

Do prognozy skłonności klienta do spłaty kredytu (wiarygodności kredytowej) wykorzystuje się modele scoringowe, które są modelami statystycznymi, czyli budowanymi z wykorzystaniem metod statystycznych. Oprócz modelu wymagane są dane dotyczące klienta lub jego historii kredytowej, na podstawie których model wylicza ocenę wiarygodności kredytowej danej osoby.

Banki wykorzystują oceny punktowe i modele scoringowe udostępniane przez rejestry kredytowe do podejmowania decyzji kredytowych w indywidualnych przypadkach, również tych odbywających się w procesach automatycznych. Pomimo samodzielnego uprawnienia banków do profilowania klienta w procesie oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego, to dopiero modele scoringowe wykorzystywane przez rejestry kredytowe (przetwarzające dane z całego sektora bankowego) pozwalają na przygotowanie adekwatnej oceny punktowej w procesie kredytowym.

Zmiana art. 70 ustawy – Prawo bankowe polegająca na odwołaniu się wprost do możliwości przetwarzania danych osobowych w drodze profilowania, zagwarantuje bankom możliwość wykorzystywania profilowania w procesie oceny zdolności kredytowej.

Zmiana art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. n i ust. 4:

Zmiana art. 105 ust. 1 ma charakter dostosowawczy i związana jest ze zmianą organu właściwego w sprawach ochrony danych osobowych. Natomiast zmiana ust. 4 ma na celu przesądzenie, że uprawnienie do profilowania przysługuje również instytucjom utworzonym na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy – Prawo bankowe (rejestrów kredytowych), które gromadzą i udostępniają informacje stanowiące tajemnicę bankową na zasadach określonych w tym przepisie.

Zmiana art. 105a ust. 1:

Zmiana polega na modyfikacji dotychczasowego brzmienia ww. artykułu przede wszystkim poprzez wskazanie, że przetwarzanie danych może obejmować również profilowanie.

Zapis ten jest spójny z innymi przepisami ustawy przyznającymi bankom oraz rejestrów kredytowych uprawnienie do profilowania klienta. Proponuje się zatem przepis art. 105a ust. 1 uzupełnić również o przetwarzanie danych osobowych obejmujące profilowanie.

Uprawnienie do przetwarzania zgromadzonych danych dla celów statystycznych ma istotne znaczenie dla umożliwienia przekazywania obowiązkowych sprawozdań na potrzeby Narodowego Banku Polskiego, Komisji Nadzoru Finansowego i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Przykładowo, zgodnie z art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, banki przekazują NBP m.in.: dane niezbędne do ustalania polityki pieniężnej i okresowych ocen sytuacji pieniężnej państwa oraz na jego żądanie, dane niezbędne do analiz ryzyka systemowego. Natomiast zgodnie z art. 330 ust. 3 ustawy z dnia 10 czerwca

2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, podmioty objęte systemem gwarantowania (banki) są obowiązane przekazywać Funduszowi informacje inne niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędne do wykonywania zadań Funduszu, w szczególności informacje o wartości wierzytelności i wartości środków gwarantowanych przez Fundusz oraz dane i informacje niezbędne do wyliczenia obowiązkowych składek, w tym banków. W przypadku Komisji Nadzoru Finansowego, zgodnie z art. 133a 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, Komisja Nadzoru Finansowego co najmniej raz w roku przeprowadza badanie i ocenę nadzorczą banku albo przegląd i weryfikację wyników poprzedniego badania i oceny nadzorczej. W ramach takiego badania i oceny nadzorczej ma prawo otrzymywania od banku wszelkich niezbędnych informacji, także z wykorzystaniem wszelkich zasobów, które bank posiada lub może posiadać jako dane w instytucji utworzonej na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego (w rejestrze kredytowym). Stworzenie wyraźnej podstawy prawnej przetwarzania przez banki, innych kredytodawców oraz rejestry kredytowe zgromadzonych danych do celów statystycznych, pozwala na wypełnienie przesłanek zgodności przetwarzania z prawem, określonych w art. 6 rozporządzenia 2016/679.

Zmiana art. 106d:

Art. 106d dotyczy przetwarzania i udostępniania informacji na potrzeby tzw. Platformy Antyfraudowej. Proponuje się dotychczasowe zapisy dotyczące przetwarzania danych w sposób symetryczny uzupełnić o dokonywanie profilowania.

Przetwarzanie i wymiana danych, o której stanowi przepis art. 106d Prawa bankowego pozwala na zapobieganie przestępstwom popełnianym na szkodę instytucji finansowych i jej klientów (np. posługiwanie się fałszywymi dokumentami czy składanie fałszywych oświadczeń), wzmacniając bezpieczeństwo prowadzonej działalności oraz środków pieniężnych (depozytów) klientów zgromadzonych w tych podmiotach.

Wobec tego, że zasady (reguły) porównywania danych w systemach antyfraudowych opierają się na wystąpieniu określonej cechy/zachowania/czynnika osobowego osoby fizycznej to wydaje się, że te procesy analityczne odpowiadają definicji „profilowania” wprowadzonej przepisami rozporządzenia 2016/679 (art. 4 pkt. 4). Efekty przetwarzania danych przez systemy antyfraudowe wskazują sytuacje, którym kredytodawca powinien się szczególnie przyjrzeć i

dodatkowo zweryfikować (np. osoba, która złożyła wniosek kredytowy w banku lub w innej instytucji udzielającej kredytów posłużyła się dokumentem tożsamości, który został zastrzeżony).

System wymiany danych pomiędzy bankami i instytucjami udzielającymi finansowania (kredyt, leasing) z udziałem rejestru kredytowego i przy wykorzystaniu analiz antyfraudowych opierających się na profilowaniu niewątpliwie przyczynia się do ograniczania ryzyka operacyjnego występującego w podmiotach udzielających kredytów/pożyczek/leasingów i zmniejszenia strat wynikających z przestępstw popełnianych na ich szkodę oraz szkodę ich klientów. Doświadczenia, w tym europejskich biur kredytowych, wskazują na wysoką efektywność systemów antyfraudowych działających na regułach wykrywających korelacje danych.

Postanowienia ust. 2 i 3 określają niezbędne warunki/wyłączenia stosowania rozporządzenia 2016/679.

Zmiana art. 112b:

Zmiana w ust. 1 ww. artykułu polega na uzupełnieniu dotychczasowego brzmienia o zapis dotyczący uprawnienia banków do przetwarzania danych biometrycznych zdefiniowanych w art. 4 pkt rozporządzenia 2016/679. Dane biometryczne w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2016/679 oznaczają dane osobowe, które wynikają ze specjalnego przetwarzania technicznego, dotyczą cech fizycznych, fizjologicznych lub behawioralnych osoby fizycznej oraz umożliwiają lub potwierdzają jednoznaczną identyfikację tej osoby, takie jak wizerunek twarzy lub dane daktyloskopijne.

W regulacjach art. 112b ust. 1, który stanowi podstawę przetwarzania danych biometrycznych określa się równocześnie cele, w jakich banki mogą przetwarzać te dane, tj. w celu zidentyfikowania lub weryfikacji tożsamości osoby fizycznej, a także uwierzytelnienia czynności dokonywanej przez osobę fizyczną. Należy wskazać, że biometria stanowi coraz istotniejszą kwestię uwzględnianą w praktyce funkcjonowania sektora bankowego, w szczególności przy świadczeniu przez banki usług płatniczych oraz przy stosowaniu systemów bezpieczeństwa systemów bankowych. Biometria wykorzystywana jest przede wszystkim w zakresie tzw. silnej weryfikacji uwierzytelniania klienta. Przyjmuje się, że najnowsze systemy biometryczne należą do jednych z najbardziej wiarygodnych i niezawodnych metod identyfikacji/weryfikacji osoby. Wskazać warto, że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i

Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, przewiduje wykorzystywanie danych biometrycznych na potrzeby silnego uwierzytelnienia klienta.

Biorąc pod uwagę fakt, że dane biometryczne są uznawane za dane wrażliwe zgodnie z art. 9 rozporządzenia 2016/679, proponuje się wyraźne wskazanie w jakich przypadkach/celach banki mogą przetwarzać dane biometryczne.

W art. 112b ust. 2 przewidziano możliwość przetwarzania danych biometrycznych również przez instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy – Prawo bankowe, w celu identyfikacji lub weryfikacji tożsamości osoby fizycznej. Przetwarzanie danych biometrycznych przez rejestry kredytowe pozwala na wzmocnienie bezpieczeństwa gromadzonych i udostępnianych informacji przez rejestry kredytowe oraz powinno przyczynić się do zmniejszenia zjawiska tzw. kradzieży tożsamości.

Sposób przetwarzania danych biometrycznych zostanie określony w rozporządzeniu Ministra Cyfryzacji wydanym na podstawie delegacji w art. 112b ust. 3 ustawy.

Zmiana (dodanie) art. 112e:

Art. 23 rozporządzenia 2016/679 daje możliwość ograniczenia zakresu obowiązków administratora i podmiotu przetwarzającego, wynikających z rozporządzenia 2016/679, o ile zakłada to prawo UE bądź państwa członkowskiego. Przepis art. 23 rozporządzenia 2016/679 określa jednocześnie jakim celem służyć ma przepis ograniczający odnośne obowiązki..

Proponuje się, aby w stosunku do banków zastosować ograniczenia obowiązków nałożonych na administratora danych osobowych poprzez wprowadzenie art. 112e Prawa bankowego, w projektowanym brzmieniu.

Należy wskazać, iż obowiązki administratora podlegające ograniczeniu bądź wyłączeniu dotyczą obowiązków informacyjnych, obowiązków wykonania prawa do bycia zapomnianym, czy prawa do przenoszalności danych, ale także obowiązki notyfikacji naruszenia bezpieczeństwa danych wobec podmiotów danych osobowych.

Wśród projektowanych ograniczeń obowiązków nałożonych na administratorów, będących bankami, wymienić m.in. należy:

- ograniczenie prawa do dostępu do danych oraz prawa do informacji dotyczących profilowania w zakresie realizacji ustawowych obowiązków banków przeciwdziałania oszustwom i innym przestępstwom, praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;

- ograniczenie katalogu sytuacji, w których bank obowiązany jest dokonywać notyfikacji naruszenia bezpieczeństwa danych osobowych wobec osób, których dane dotyczą (art. 34 rozporządzenia 2016/679), w przypadku gdy taka notyfikacja mogłaby spowodować naruszenie stabilności funkcjonowania banku jako instytucji finansowej;

W sytuacji, w której rejestr kredytowy byłby zobowiązany do wykonania prawa do przenoszenia danych (art. 20 rozporządzenia 2016/679) istotne jest, aby temu prawu nie podlegały dane stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, w szczególności informacje dotyczące wierzycieli (kredytodawców). Prowadzone w aktualnym stanie prawnym i faktycznym systemy wymiany informacji kredytowej, oparte na podstawie ustawowej, tj. art. 105 ust. 4 ustawy Prawo bankowe, ale również na podstawie umów zawieranych z bankami, jako zasadę przyjmują, iż informacje udostępniane ze zbioru rejestru kredytowego – na zasadzie wzajemności – innym bankom lub instytucjom upoważnionym do udzielania kredytów nie będą umożliwiały identyfikacji banku, a więc tych podmiotów, które przekazały dane kredytobiorców do rejestru kredytowego. Zasada nieujawniania informacji dotyczących wierzycieli (zasada neutralności) zapewnia konkurencyjność wśród banków i innych kredytodawców, ponieważ otrzymują one jedynie informacje o historii kredytowej klienta. Poza tym nieujawnianie danych wierzyciela służy także ochronie polityki kredytowej banku, która objęta jest tajemnicą przedsiębiorstwa. Mając powyższe na względzie, w projektowanym art. 112e ust. 2 wprowadzono ograniczenie, iż uprawnienie do przenoszenia danych (art. 20 rozporządzenia 2016/679) nie dotyczy przenoszenia danych stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

37. Ustawa z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Zmiany dokonywane w ustawie mają głównie charakter porządkowy. Zmiana dokonywana w pkt 1 ma na celu usunięcie odesłania do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, która to ustawa zostanie uchylona. W jej miejsce obowiązywać będzie nowa ustawa o ochronie danych osobowych oraz rozporządzenie 2016/679.

W punkcie drugim postanowiono uchylić ust. 3 w art. 53h ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Zgodnie z tą regulacją w przypadku wykreślenia bazy materiału genetycznego lub bazy materiału biologicznego z rejestru zbiorów danych osobowych, zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, podmiot będący administratorem tej bazy przekazuje do Instytutu Pamięci informacje i dane oraz posiadane próbki materiału genetycznego i biologicznego. Regulację tę należało uchylić z tego względu, iż od 25 maja 2018 r. czyli z dniem w którym zacznie być bezpośrednio stosowane rozporządzenie 2016/679 nie będzie istniał obowiązek rejestracji zbiorów danych, nie zaistnieje zatem sytuacja wykreślenia takiego zbioru danych z rejestru prowadzonego obecnie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zatem norma zawarta w ust. 3 w art. 53h nie będzie mogła zostać zrealizowana.

W punkcie trzecim zawarto regulacją, która ma na celu dostosowanie obecnego brzmienia art. 71 do regulacji zawartych w rozporządzeniu 2016/679. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 71 w działalności Instytutu Pamięci Narodowej, z wyjątkiem prowadzenia Bazy materiału Genetycznego, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Regulację tą należy uznać za niezgodną z rozporządzeniem 2016/679, które wyraźnie wskazuje cel oraz możliwy do zastosowania zakres wyłączenia przepisów rozporządzenia. Analizując rozporządzenie 2016/679 uznano, że w przypadku działalności realizowanej przez Instytut pamięci Narodowej należy skorzystać z możliwości wyłączenia przepisów rozporządzenia przewidzianej w art. 89 ust. 3 rozporządzenia 2016/679. Zgodnie z art. 89 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 w przypadku przetwarzania danych osobowych do celów archiwalnych w interesie publicznym, prawo państwa członkowskiego może przewidzieć wyjątki od praw, o których mowa w art. 15, 16, 18, 19, 20 i 21. W zaproponowanym brzmieniu art. 71 postanowiono skorzystać z całego możliwego katalogu wyłączeń.

38. Ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji

Propozycje zmian opierają się na założeniu, że materialne regulacje nowej ustawy będą ograniczone jedynie do kwestii, które zostały przez prawodawcę unijnego wprost przekazane do uregulowania w prawie krajowym oraz takich, w których rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego

przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) pozostawiło pewną swobodę regulacyjną prawodawcy krajowemu.

Należy podkreślić, że proponowane regulacje prawne są konieczne zważywszy na zobowiązania nałożone na państwa członkowskie Unii Europejskiej do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2016/679.

Mając na uwadze zasadę generalną, że umocowanie podmiotu do przetwarzania danych osobowych powinno być uregulowane w akcie rangi ustawowej w zaproponowanym brzmieniu przepisów dokonano takich zmian.

W art. 27 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z późn. zm.) zawarto upoważnienie dla Żandarmerii Wojskowej do przetwarzania informacji, w tym danych osobowych w ramach prowadzonych postępowań o pozwolenia na broń oraz czynności kontrolnych, o których jest mowa w powołanym powyżej akcie prawnym, w celu realizacji ustawowych zadań. W powołanym wyżej przepisie wskazano właściwość miejscową komendantów Oddziałów ŻW -jako administratorów tych danych osobowych, wynikającą z miejsca stałego pobytu wnioskodawcy w sprawach pozwoleń na broń. Wskazano również, że przedmiotowe dane osobowe stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

39. Ustawa z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka

Dokonywana zmiana ma charakter dostosowujący. Po pierwsze, obowiązujące przepisy w zakresie ochrony danych osobowych - ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922) - zostaną uchylone. Odwołania zawarte w ustawie o Rzeczniku Praw Dziecka do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych musiały więc zostać dostosowane do nowej sytuacji prawnej.

Po drugie, art. 9 rozporządzenia 2016/679 wskazuje na przesłanki przetwarzania danych osobowych wrażliwych. Spośród wszystkich przewidzianych w rozporządzeniu, do Rzecznika Praw Dziecka mogłaby znaleźć zastosowanie - oprócz art. 9 ust. 2 lit. a, c, e lub f - również art. 9 ust. 2 lit. g, tj. gdy przetwarzanie jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego. Konstrukcja tej przesłanki może rodzić poważne wątpliwości interpretacyjne, czy norma kompetencyjna stanowiąca wyraźnie o przetwarzaniu danych musi znaleźć się w ustawie, czy

też wystarczającym byłoby, by ustawa przewidywała zadanie, dla którego realizacji konieczne jest przetwarzanie danych. Z tego względu, uwzględniając konieczność utrzymania dotychczasowych kompetencji Rzecznika Praw Dziecka do przetwarzania danych osobowych dla skutecznego wykonywania jego ustawowych zadań, zdecydowano się wprowadzić przepis upoważniający do przetwarzania danych osobowych wrażliwych. Jednocześnie wskazano, że uprawnienie to znajduje zastosowanie wyłącznie w celu ochrony praw dziecka i przy realizacji przez Rzecznika jego ustawowych zadań.

Uwzględniając powyższe, zmiana w art. 10c ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Dziecka związana jest po pierwsze z uchyceniem ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Dotychczasowe brzmienie art. 10c ustawy o Rzeczniku Praw Dziecka przyznawało podstawę prawną do przetwarzania wszelkich danych osobowych, w tym danych, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych niezbędnych do realizacji ustawowych zadań Rzecznika. Po drugie, zmiana wynika z brzmienia art. 9 rozporządzenia 2016/679.

40. Ustawa z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym

Zmiana art. 4 ust. 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym ma na celu usunięcie odwołania do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, która zostanie uchylona w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2016/679. Z racji istnienia definicji legalnej administratora danych w ww. rozporządzeniu, nie jest konieczne precyzowanie, że Minister Sprawiedliwości pełni tę funkcję w rozumieniu innego aktu.

W art. 4 ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym przewiduje się wyłączenie stosowania przepisów art. 18 (prawo do ograniczenia przetwarzania), art. 19 (obowiązek powiadomienia o sprostowaniu lub usunięciu danych osobowych) i art. 21 (prawo do sprzeciwu) rozporządzenia 2016/679.

Ograniczenie ww. praw i obowiązków w stosunku do danych przetwarzanych w KRK jest niezbędne dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania i sprawności tego Rejestru, które służy bezpieczeństwu publicznemu, zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu i ściganiu czynów zabronionych i wykonywaniu kar, a także funkcjom kontrolnym, inspekcyjnym i regulacyjnym związanym ze sprawowaniem władzy publicznej.

Bezwzględne egzekwowanie prawa do ograniczenia przetwarzania danych lub prawa do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych mogłoby doprowadzić do uniemożliwienia przetwarzania danych poprzez udzielanie informacji o osobie z KRK. To z kolei zagrażałoby realizacji ww. zadań, realizowanych w interesie publicznym.

Jednocześnie istniejące regulacje zapewniają odpowiednią ochronę praw i wolności osób w tym zakresie. Zgodnie z przepisem art. 18 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym, w przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na prawdopodobieństwo wprowadzenia do Rejestru nieprawidłowych danych osobowych, przeprowadza się postępowanie w celu ustalenia prawidłowych danych. Postępowanie to nie wyklucza jednak możliwości dalszego przetwarzania tych danych w postaci udzielania informacji z KRK (gdy podejrzenie dotyczy nieprawidłowości nieistotnych danych). Natomiast możliwość wcześniejszego zatarcia skazania na karę pozbawienia wolności na mocy postanowienia sądu wydanego na wniosek skazanego (art. 107 § 2 k.k.), a także zatarcia skazania na mocy prawa łaski Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zabezpieczają interesy osoby do zaprzestania przetwarzania danych dotyczących jej karalności z przyczyn związanych z jej szczególną sytuacją.

Stosowanie obowiązku powiadomienia o sprostowaniu danych osobowych wszystkich odbiorców, którym ujawniono dane (art. 19 rozporządzenia 2016/679) stanowiłoby nadmierny ciężar, zagrażający efektywności działania KRK. Nie znajduje on ponadto uzasadnienia w kontekście informacji udzielanych z KRK. Odpowiednie zabezpieczenie praw i wolności osób w tym zakresie stanowi przepis art. 18 ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym, przewidujący zawiadomienie o sprostowaniu danych strony, tj. podmiotu wnioskującego o sprostowanie.

W art. 8 ust. 3a ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym przewidziano dodatkowe wyłączenie określonych przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych w odniesieniu do szczególnej kategorii danych osobowych przetwarzanych w KRK – danych przetwarzanych do badań naukowych i do celów statystycznych. Zakłada się wyłączenie stosowania przepisów art. 15 ust. 1 (prawo dostępu przysługujące osobie, której dane dotyczą) i 16 (prawo do sprostowania danych), art. 18 (prawo do ograniczenia przetwarzania) i art. 21 (prawo do sprzeciwu) rozporządzenia 2016/679. Stosowanie tych praw uniemożliwiłoby, a przynajmniej znacznie utrudniłoby, przekazywanie danych zgromadzonych w Rejestrze do badań naukowych i do celów statystycznych. Przetwarzanie danych do tych celów jest zarazem uregulowane rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 2015 r.

w sprawie szczegółowych zasad i sposobu przetwarzania oraz przekazywania danych osobowych zgromadzonych w zbiorach Krajowego Rejestru Karnego do celów statystycznych oraz badań naukowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 984). Rozporządzenie to odpowiednio zabezpiecza prawa i wolności osób, których dane dotyczą, zgodnie z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych.

41. Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych

Wprowadzana zmiana ma cel doprecyzowujący. Jej istotą jest wskazanie na rolę ujętego w nim podmiotu jako na administratora danych.

42. Ustawa z dnia 3 lutego 2001 r. o ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina

W projektowanych zmianach ustawy z dnia 3 lutego 2001 r. o ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina (Dz. U. poz. 168) uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj przetwarzanych danych osobowych ww. ramach realizacji zadania ustawowego.

Z tego względu zaproponowano zmiany, określające zarówno zakres danych przetwarzanych w związku z przyznaniem odznaki „Zasłużony dla Ochrony Dziedzictwa Fryderyka Chopina”, jak i zasady prowadzenia stosownej ewidencji. Z uwagi na fakt, że w obecnym stanie prawnym, zasadnicza część regulacji związanej z przyznawaniem odznaki znajduje się w akcie wykonawczym, wprowadzenie przepisu określającego zakres przetwarzanych danych wymagało przeniesienia części unormowań z aktu wykonawczego bezpośrednio do ustawy. W zakresie samych zasad przyznawania odznaki, w stosunku do stanu obecnego, nie przewiduje się zmian.

Wprowadzono także możliwość zlecenia innym podmiotom przez administratora danych osobowych w celach związanych z ochroną zabytków przetwarzania danych osobowych na jego rzecz oraz pełnienie przez administratora danych osobowych funkcji przetwarzającego dane na zlecenie innego podmiotu.. Jednocześnie proponuje się wskazanie 80-letniego okresu przechowywania danych osobowych w związku z przyznaniem odznaki. W pozostałym zakresie okres ten byłby zależny od realizacji celu przetwarzania.

Na podstawie art. 23 rozporządzeniem 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i 15 rozporządzeniem 2016/679, w ten sposób, że

korrespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: Administratorzy danych osobowych, w tym Instytut, jako podmioty publiczne realizujące zadania ustawowe w ramach środków, w tym dotacji z budżetu państwa, narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony, na podstawie art. 34 rozporządzeniem 2016/679 zobowiązując administratora danych osobowych do umieszczenia na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej komunikatu o zaistniałym naruszeniu nie później niż 72 godziny od stwierdzenia naruszenia.

Prawa określone w art. 14 rozporządzeniem 2016/679 (prawo do informacji w przypadku, gdy dane pochodzą od osoby trzeciej) oraz obowiązek poinformowania odbiorców o sprostowaniu danych byłyby ograniczone tylko do przypadków, gdy administrator danych osobowych zbiera dane od podmiotów wnioskujących o przyznanie odznaki. Jednocześnie wprowadza się dodatkowy obowiązek poinformowania przez administrator danych osobowych na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej o ograniczeniach j.w.

43. Ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów

Zmiana o charakterze technicznym polegająca na usunięciu odesłania do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

44. Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego

Wprowadzana zmiana ma cel doprecyzowujący. Jej istotą jest wskazanie na rolę ujętego w nim podmiotu jako na administratora danych

45. Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych

Wprowadzana zmiana ma cel doprecyzowujący. Jej istotą jest wskazanie na rolę ujętego w nim podmiotu jako na administratora danych.

46. Ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych

W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1483 i 1948) zmieniono przepisy art. 9 poprzez usunięcie w nim ust. 1a, który przeniesiono do nowoutworzonego art. 8a. W skutek dodania art. 8a ŻW posiada umocowanie w ustawie do przetwarzania danych osobowych w zakresie przeprowadzonych postępowań kwalifikacyjnych. Należy wskazać, że istotą interwencji legislacyjnej mającej doprowadzić do zastosowania RODO w prawie wewnętrznym państw członkowskich jest podniesienia do rangi ustawowej wszystkich przepisów krajowych dotyczących gromadzenia danych osobowych, w tym również gromadzenia danych osobowych w ramach prowadzonych postępowań kwalifikacyjnych do ŻW, dla zagwarantowania im należytej ochrony prawnej. Obecnie regulacje te mają miejsce w akcie wewnętrznym tj. decyzji nr 65/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 4 marca 2009 r. w sprawie postępowania kwalifikacyjnego wobec kandydatów do służby i pracy w Żandarmerii Wojskowej (Dz. Urz. Min. Obr. Nar. poz. 57, z późn. zm.). Ranga aktu prawa wewnętrznego, w myśl RODO jest niewystarczająca toteż nowoutworzone przepisy art. 8a wypełniają obowiązek narzucony przez prawodawcę unijnego.

Stosownie do brzmienia art. 23 RODO, w art. 8a ust. 9 projektu dokonano ograniczeń w zakresie stosowania przepisów art. 5 ust. 2, art. 15 ust. 3 oraz art. 34 RODO.

Odnośnie ograniczenia w stosowaniu art. 5 ust. 2 RODO należy wskazać, że sposób zabezpieczeń informacji, w tym danych osobowych w niejawnych systemach teleinformatycznych jest zawarty w Szczególnych Wymaganiach Bezpieczeństwa, które są dokumentami niejawnymi. Informacje te są zawarte w akredytowanym systemie teleinformatycznym, spełniają przepisy kancelaryjne, oraz są zgodnie z planem ochrony kompleksu wojskowego. Wykazanie przez Żandarmerie Wojskową przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 RODO w sposób oczywisty negatywnie wpłynie na bezpieczeństwo narodowe poprzez ukazanie sposobu doboru żołnierzy do służby w Żandarmerii Wojskowej. Toteż nie wskazane jest przekazywanie szczegółowych informacji o zabezpieczeniach wprowadzonych przez ŻW w ramach postępowań kwalifikacyjnych do ŻW.

Odnośnie ograniczenia stosowania obowiązku nałożonego na Administratora w art. 15 ust. 3 RODO w zakresie dostarczenia osobie, której informacje dotyczą, danych osobowych podlegających przetwarzaniu przez właściwy organ należy wskazać, że to środek niezbędny i proporcjonalny służący bezpieczeństwu narodowemu. Brak nałożenia tego ograniczenia

ujawniło by sposób selekcji kandydatów do służby i pracy w ŻW oraz mogłoby posłużyć do identyfikacji osób biorących udział w procesie kwalifikacyjnym.

Natomiast obowiązek zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszenie ochrony danych osobowych nie powinien mieć zastosowania w stosunku do postępowań kwalifikacyjnych ponieważ ŻW jako wyspecjalizowana służba ma wdrożone własne środki eliminujące prawdopodobieństwo naruszenia informacji państwowych, w tym danych osobowych. Żandarmeria Wojskowa posiada opracowane procedury postępowania na wypadek wystąpienia ewentualnego ataku teleinformatycznego. Informowanie osób fizycznych o ewentualnym naruszeniu ochrony ich danych osobowych mogłoby realnie wpłynąć na obniżenie obronności Rzeczypospolitej Polskiej poprzez ujawnienie okresu osłabienia ochrony teleinformatycznej w zakresie informacji nie objętych atakiem.

Zaproponowano również przerehabilitację art. 29 ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, w taki sposób aby sprostać wymogom rozporządzenia RODO. Zmienione przepisy pozwolą Żandarmerii Wojskowej w ramach wykonywanych zadań ustawowych na przetwarzanie danych osobowych, a także zapewnią gromadzonym danym odpowiedni poziom ochrony. Propozycje zmian dotyczą jedynie uregulowania statusu baz danych oraz podstawy prawnej uzyskiwania danych osobowych od instytucji państwowych w toku prowadzonych czynności przedprocesowych .

Wskazane zmiany nie spowodują żadnych dodatkowych skutków finansowych dla resortu obrony narodowej ponieważ przedmiotowe dane osobowe obecnie są już przetwarzane w zakresie niezbędnym do wykonywania ustawowych zadań przez ŻW.

47. Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym

W ustawie o transporcie drogowym wprowadza się nowy art. 55a, który przewiduje uregulowanie kwestii gromadzenia i przetwarzania danych osobowych przez Inspekcję Transportu Drogowego w zakresie niezbędnym do realizacji jej zadań ustawowych.

Rozwiązania zawarte w projektowanym przepisie oparto na brzmieniu art. 22a ustawy dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1310, z późn. zm.) z uwzględnieniem specyfiki organizacji Inspekcji Transportu Drogowego, która realizuje swoje ustawowe zadania za pośrednictwem różnych organów: Głównego Inspektora Transportu Drogowego oraz wojewódzkich inspektorów transportu drogowego. Wyłączenie obowiązku informowania przez Inspekcję o przetwarzaniu danych osobowych jest zgodne z

art. 23 rozporządzenia 2016/679. Inspekcja sprawuje bowiem funkcje kontrolne, inspekcyjne i regulacyjne związane ze sprawowaniem władzy publicznej służącym bezpieczeństwu publicznemu (zapewnianie bezpieczeństwa ruchu drogowego) oraz innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym (m. in. kontrola przewozów drogowych, kontrola prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej).

W odniesieniu do zmian w art. 82 ustawy o transporcie drogowym i wyłączenia przepisu art. 14 RODO należy zauważyć, że przepis ten jest wymagany ze względu na skalę prowadzonych postępowań kontrolnych przez organy Inspekcji Transportu Drogowego w zakresie warunków i obowiązków wykonywania transportu drogowego, przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, pojazdów nienormatywnych oraz obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej za przejazd po drogach krajowych. Pozyskiwanie danych osobowych jest wymagane ze względu na realizację zadań ustawowych i egzekucję przepisów prawa unijnego i krajowego z zakresu przewozów drogowych i opłaty elektronicznej.

48. Zmiany w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną

Ustawa z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną zwana dalej „uśude” w zakresie przesyłania informacji handlowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej stanowi implementację dyrektywy 2002/58¹. Art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58 wskazuje, iż używanie automatycznych systemów wywołujących bez ludzkiej ingerencji (aparaty wywołujące automatycznie), faksów lub poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego może być dozwolone jedynie wobec abonentów, którzy uprzednio wyrazili na to zgodę. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, iż dyrektywa 2002/58 nie zawiera samodzielnej definicji zgody na przesyłanie informacji handlowej za pomocą środków komunikacji elektronicznej i w tym zakresie odwołuje się do dyrektywy 95/46. Zgodnie z motywem 17 dyrektywy 2002/58 „Do celów niniejszej dyrektywy, zgoda użytkownika lub abonenta, niezależnie od tego czy abonentem jest osoba fizyczna czy prawna, powinna mieć to samo znaczenie co zgoda podmiotu danych opisana i szerzej określona w dyrektywie 95/46/WE. Zgoda może być udzielona w jakikolwiek sposób umożliwiającą

¹ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

swobodne i świadome wyrażenie woli użytkownika, włączając zaznaczenie okna wyboru podczas przeglądania witryny internetowej”.

W kontekście powyższego należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z treścią art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 „Dyrektywa 95/46/WE zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 25 maja 2018 r. W związku z tym należy w ramach treści art. 4 uśude odwołać się do treści rozporządzenia 2016/679 - definicja zgody zamieszczona w art. 4 uśude powinna uwzględnić zmianę kontekstu systemowego. W konsekwencji zmiany wymaga obecny art. 4 oraz art. 10 uśude.

Co istotne, zmiana w treści art. 10 ust. 2 uśude ma charakter wyłącznie porządkujący. Wobec odwołania się (w art. 4 uśude w nowym brzmieniu) do definicji zgody w rozumieniu przyjętym w rozporządzenia 2016/679, dookreślanie sposobu jej wyrażenia w art. 10 ust. 2 uśude stało się bezprzedmiotowe. Nie mniej z całą mocą należy podkreślić, iż zmiana art. 10 ust. 2 uśude nie oznacza, iż taki sposób wyrażenia zgody jest sprzeczny z treścią rozporządzenia 2016/679.

Odwołanie się do przepisów o ochronie danych osobowych w treści art. 4 uśude (w nowym brzmieniu) oznacza, iż zastosowanie znajdą w szczególności przepisy art. 4 ust. 11, art. 7 oraz 8 rozporządzenia 2016/679 a także art. 3 projektowanej ustawy o ochronie danych osobowych realizujący kompetencję wskazaną w art. 8 ust. 1 *in fine* rozporządzenia 2016/679 w zakresie zgody dziecka.

Rozporządzenie 2016/679 swoim zakresem podmiotowym i przedmiotowym obejmuje przetwarzanie danych osobowych związku ze świadczeniem usług drogą elektroniczną (regulowanych treścią uśude). Jednocześnie ogólne rozporządzenie nie daje podstaw do doprecyzowania lub zawężenia jego przepisów w zakresie i w sposób jaki ma to miejsce obecnie w rozdziale IV uśude. W związku z tym należy w rozdziale IV uśude uchylić przepisy dotyczące materii regulowanych treścią rozporządzenia 2016/679.

W treści rozdziału IV należało pozostawić wyłącznie dwie kategorie przepisów:

- implementujące dyrektywę 2002/58 a to ze względu na treść art. 95 rozporządzenia 2016/679 („Niniejsze rozporządzenie nie nakłada dodatkowych obowiązków na osoby fizyczne ani prawne co do przetwarzania w związku ze świadczeniem ogólnodostępnych usług łączności elektronicznej w publicznych sieciach łączności w Unii w sprawach, w których podmioty te podlegają szczegółowym obowiązkom mającym ten sam cel określonym w dyrektywie

2002/58/WE”) a także motywu (173) rozporządzenia 2016/679: „Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich tych kwestii dotyczących ochrony podstawowych praw i wolności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, które nie podlegają szczególnym obowiązkom mającym ten sam cel określonym w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/58/WE (2), w tym obowiązkiem nałożonym na administratora oraz prawom osób fizycznych. Aby doprecyzować związek między niniejszym rozporządzeniem a dyrektywą 2002/58/WE, dyrektywę tę należy odpowiednio zmienić (...)”.

Powyższe dotyczy obecnego art. 18 ust. 5 uśude (z koniecznymi zmianami w związku z uchynieniem art. 18 ust. 1-4 uśude).

- regulacji nienaruszających ogólnego rozporządzenia i nieobjętych jego treścią.

Dotyczy to obecnego art. 18 ust. 6 oraz art. 19 ust. 3 uśude.

Co istotne, uchylene w rozdziale IV uśude poszczególnych przepisów nie może być traktowane jako zakaz przetwarzania danych osobowych (w związku ze świadczeniem usług drogą elektroniczną) w sposób określony w tych przepisach albo tym bardziej dopuszczenie przetwarzania tych danych w sposób dowolny. Legalność takiego przetwarzania danych osobowych oceniać należy w świetle przepisów rozporządzenia 2016/679, w tym przede wszystkim zasad ogólnych określonych w art. 5 tej regulacji.

49. Ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych

Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny („UFG” lub „Fundusz”), wykonuje zadania wynikające z ustawy o UFG, takie jak likwidacja szkód, wypłata odszkodowań, dochodzenie roszczeń związanych z ubezpieczeniami, o których mowa w art. 4 ustawy o UFG, pełnienie funkcji ośrodka informacji (art. 102) i prowadzenie Bazy Danych Ubezpieczeniowych (art. 102a). Dodanie ust. 6 do art. 98 ma na celu jednoznacznie wskazane podstawy prawnej oraz celu przetwarzania danych w związku z wykonywaniem przez Fundusz zadań ustawowych.

Wskazane przepisy ustawy nakładają na UFG obowiązki, z którymi wiąże się konieczność przetwarzania danych osobowych. Rozporządzenie 2016/679 w art. 6 ust. 1 określa podstawy prawne przetwarzania danych osobowych, w tym lit. c, przesłankę stanowiącą, że administrator jest zobowiązany do przetwarzania danych w celu wypełnienia

ciążącego na nim obowiązku prawnego. Jednocześnie, art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 nakazuje aby przesłanka obowiązku prawnego była wyraźnie określona w prawie państwa członkowskiego. Przepisy krajowe powinny także określać co najmniej cel takiego przetwarzania. Proponowana modyfikacja jest zatem uzasadniona ze względu na konieczność wyraźnego wskazania obowiązków jakie ciążyą na Funduszu, a w związku z którymi konieczne jest przetwarzanie danych osobowych oraz konieczność doprecyzowania celów przetwarzania danych w związku z wykonywaniem przez UFG wymienionych zadań.

Ponadto, UFG przetwarza szczególne kategorie danych, opisane w art. 9 ust. 1 oraz art. 10 rozporządzenia 2016/679, tj. dane dotyczące stanu zdrowia, a także dane dotyczące wyroków skazujących oraz naruszeń prawa lub powiązanych środków bezpieczeństwa. W przypadku tych danych należy osobno wskazać, jakie przepisy ustawy o UFG stanowiąc będą podstawę ich przetwarzania. Nie wszystkie bowiem zadania UFG wymagają przetwarzania szczególnych kategorii danych, natomiast możliwość ich wykorzystania przez UFG musi być wskazana wprost.

Zatem propozycja dodania do art. 98 ust. 7 jest uzasadniona ze względu na konieczność doprecyzowania regulacji ustawowej w odniesieniu do zakresu i celu przetwarzanych szczególnych kategorii danych osobowych w celu oceny wykonywania przez UFG swoich zadań ustawowych.

Zgodnie z art. 10 rozporządzenia 2016/679, przetwarzanie danych o wyrokach skazujących powinno mieć nie tylko wyraźną podstawę w przepisach prawa, ale również dodatkowo zabezpieczone jeśli chodzi o prawa i wolności podmiotów danych. Takim zabezpieczeniem będzie wyraźne objęcie UFG tajemnicą ubezpieczeniową w przepisach ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Odnosząc się do propozycji dodania art. 98a i 98b należy wskazać, że UFG jest instytucją utworzoną w drodze ustawowej. Fundusz w przeważającym stopniu wykonuje zadania o charakterze publicznym. Fundusz nastawiony jest na osiągnięcie celów innych niż maksymalizacja zysków, w szczególności jest właściwy w zakresie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych w związku z kontrolą zawierania umów obowiązkowych ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej oraz w zakresie zaspokajania roszczeń z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych. Z uwagi na obowiązkowy charakter ubezpieczeń, Fundusz realizuje wspomniane zadania w wymiarze ogólnospołecznym. Fundusz został wyposażony w elementy

władztwa publicznego, np. wystawia tytuł wykonawczy w trybie egzekucji administracyjnej w zakresie egzekucji należności w stosunku do podmiotów naruszających obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia OC komunikacyjnego i OC rolników. Fundusz jest ponadto podmiotem niekomercyjnym i w tym znaczeniu ma charakter instytucji non profit.

Rozporządzenie w art. 23 dopuszcza możliwość ograniczenia praw podmiotów danych wskazanych w art. 12-22 i 34, o ile ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym m.in.:

- zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych lub wykonywaniu kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom;

- innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu.

W zakresie ograniczenia prawa wskazanego w art. 12 rozporządzenia 2016/679, dotyczącego przejrzystej i „wszelkiej” komunikacji z podmiotem danych, należy na wstępie zauważyć, iż motyw 62 preambuły rozporządzenia 2016/679 wyraźnie wskazuje, iż ograniczenie obowiązków informacyjnych wobec podmiotów danych jest w szczególności możliwe wtedy, kiedy przetwarzanie danych ma miejsce na podstawie przepisów prawa, podmiot danych dysponuje informacjami dotyczącymi szczegółów operacji przetwarzania danych lub wykonanie obowiązku wobec podmiotów danych wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku.

W motywie tym podkreśla się, że „sytuacja braku możliwości lub niewspółmiernie dużego wysiłku może zachodzić w szczególności przypadku, gdy przetwarzanie służy celom archiwalnym w interesie publicznym, celom badań naukowych lub historycznych lub celom statystycznym. Uwzględnić przy tym należy liczbę osób, których dane dotyczą, okres przechowywania danych oraz wszelkie przyjęte odpowiednie zabezpieczenia.”

Z kolei motyw 63 stwierdza, że „każda osoba fizyczna powinna mieć prawo dostępu do zebranych danych jej dotyczących oraz powinna mieć możliwość łatwego wykonywania tego

prawa w rozsądnych odstępach czasu, by mieć świadomość przetwarzania i móc zweryfikować zgodność przetwarzania z prawem (...).”

Należy zauważyć, iż wymienione w motywie 62 przesłanki nie muszą być spełnione łącznie, jednak w przypadku UFG niewątpliwie możliwe jest wykazanie większości okoliczności zwalniających z konieczności wykonywania wspomnianego obowiązku.

Należy jednocześnie wyjaśnić, iż celem proponowanych przepisów art. 98a i 98b nie jest wyłączenie obowiązku związanych ze wskazania podstawowych informacji na temat przetwarzania danych, o których mowa w art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679 które są spełnione przed przekazaniem danych do UFG. Ograniczenie wprowadzone proponowanym art. 98a ma jedynie na celu ograniczenie możliwości korzystania w szczególności z prawa dostarczenia dodatkowych wyjaśnień w związku z operacjami przetwarzania danych (analogiczna regulacja z 6 miesięcznym terminem funkcjonuje obecnie, w art. 32 ust. 5 ustawy o ochronie danych osobowych).

Jedynym ograniczeniem wskazanym w art. 98b tych obowiązków będzie niepoinformowanie podmiotu danych o zautomatyzowanych decyzjach i profilowaniu oraz ich konsekwencjach, gdyż w przypadku działań ustawowych UFG takie konsekwencje mogłyby zawierać w sobie m.in. wykrywanie przestępstw.

Dla celów antyfraudowych, dla jakich UFG przetwarza, w interesie całego sektora ubezpieczeniowego dane osobowe (m.in. poprzez prowadzenie Bazy Danych Ubezpieczonych, o której mowa w art. 102a ustawy o UFG), niewątpliwie ograniczenie praw podmiotów danych jest zasadne w oparciu o przesłanki wskazane w art. 23 ust 1 lit. d oraz e rozporządzenia 2016/679, tj. w celu wykrywania lub ścigania czynów zabronionych oraz z uwagi na ważny interes gospodarczy lub finansowy Unii lub państwa członkowskiego.

W przypadku ograniczenia praw wskazanych w art. 12 i 34 rozporządzenia dla innych celów przetwarzania danych należy wskazać, iż UFG jest instytucją powołaną przede wszystkim do wykonywania określonych zadań publicznych, wobec których cel i zakres przetwarzania danych są wyraźnie opisane w przepisach ustawy o UFG. Dodatkowo, Fundusz jest zasilany środkami podmiotów sektora ubezpieczeniowego, które wypełniają obowiązki wobec podmiotów danych z art. 12, 13 i 34 rozporządzenia 2016/679. Zatem podmiot danych ma pełną możliwość skorzystania m.in. z prawa dostępu do treści danych u samego ubezpieczyciela, zapoznania się z konsekwencjami profilowania i zostanie powiadomiony

w przypadku naruszeń bezpieczeństwa danych. Nałożenie analogicznych, nieograniczonych obowiązków na UFG powoduje podwójne obciążenie dla sektora ubezpieczeniowego, z którego UFG czerpie informacje. Podmioty tego sektora musiałyby wypełniać wspomniane obowiązki de facto podwójnie, we własnym imieniu i za pośrednictwem UFG. Ponadto, jak wspomniano wcześniej, nie jest to niezbędne z uwagi na fakt, iż działalność UFG jest w większości szczegółowo opisana w przepisach powszechnie obowiązującego prawa, zatem konsumenci mogą w każdej chwili zapoznać się podstawowymi zasadami działania Funduszu.

Należy przy tym pamiętać, iż sam art. 12 rozporządzenia 2016/679 w ust. 5 zezwala na pobierania opłaty od podmiotu danych w określonych przypadkach. Niemniej, z uwagi na fakt, iż Fundusz wykonuje zadania publiczne, zasadne jest doprecyzowanie i potwierdzenie takiej możliwości wprost w przepisach krajowych.

Wreszcie należy zauważyć, iż UFG nie jest instytucją nastawioną na zysk, głównym celem jej utworzenie jest obsługa sektora ubezpieczeniowego. Z uwagi na ilość informacji przetwarzanych przez Fundusz, spełnienie obowiązku prowadzenia korespondencji z podmiotami danych oraz obowiązku notyfikacji w przypadku naruszenia ochrony danych osobowych, wymagałoby znacznego zwiększenia środków potrzebnych na utrzymanie Funduszu, a w początkowym okresie mogłoby prowadzić do sparaliżowania jego prac. Niewątpliwie w przypadku UFG, które zajmuje się w znacznym stopniu przetwarzaniem danych, można powiedzieć, iż spełnienie obowiązków wskazanych w art. 12 i 34 rozporządzenia 2016/679 wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku. Z uwagi na kluczową dla bezpieczeństwa sektora ubezpieczeniowego rolę UFG, także nałożenie na Fundusz nadmiernego obowiązku należy uznać niezasadne z uwagi na przesłanki wskazane w art. 23 ust 1 lit. d oraz e rozporządzenia 2016/679.

Oдноśnie propozycji art. 98c - w zakresie pełnienia przez UFG funkcji ośrodka informacji i prowadzenia Bazy Danych Ubezpieczonych (art. 102 i 102a ustawy o UFG), które to działania Fundusz podejmuje m.in. w celu weryfikacji i przeciwdziałania naruszeniu interesów uczestników rynku ubezpieczeniowego należy podkreślić, iż jednymi z najskuteczniejszych metod przeciwdziałania oszustwom jest automatyczne przetwarzanie dużych ilości danych i szukanie korelacji wskazujących na możliwość wystąpienia niepożądanego zachowania.

Przetwarzanie i wymiana danych, o której stanowią powyższe przepisy pozwala na zapobieganie przestępstwom popełnianym na szkodę instytucji ubezpieczeniowych i jej klientów. Z uwagi na fakt, iż zadania wskazane w art. 102 i 102a ustawy o UFG należą do zadań publicznych a profilowanie stanowi szczególny rodzaj operacji wykonywanych na danych osobowych zasadne jest doprecyzowanie w samej ustawie, iż UFG jest uprawnione do wykonywania tego typu operacji. Należy przy tym podkreślić, iż przepisy rozporządzenia 2016/679 w żaden sposób nie zabraniają profilowania podmiotów danych przez Fundusz, z uwagi jednak na fakt, iż przetwarzanie danych dla celów wskazanych w art. 102 i 102a ustawy o UFG odbywać się będzie w oparciu o przesłankę art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679 (przetwarzanie danych w celu wypełnienia ciążącego na administratorze obowiązku prawnego), proponowany przepis art. 98c ma jedynie na celu doprecyzowanie, iż ramach tych zadań Fundusz będzie uprawniony także profilowania dla tych celów. Ma również na celu rozwianie wątpliwości czy podmiot danych ma prawo sprzeciwu, o którym mowa w art. 21 rozporządzenia 2016/679.

System wymiany danych wykorzystujący analizy opierające się na profilowaniu niewątpliwie może przyczynić się do ograniczania ryzyka operacyjnego występującego w podmiotach działających w sektorze ubezpieczeniowym oraz do zmniejszenia strat wynikających z przestępstw popełnianych na ich szkodę oraz szkodę ich klientów. Należy podkreślić, iż analogiczne operacje wykorzystywane są z dużym powodzeniem dla ochrony sektora bankowego.

W przypadku zaś podejmowania zautomatyzowanych decyzji w przypadku przetwarzania danych dla celów wskazanych w art. 88 i 98 ustawy o UFG, tj. dla likwidacji szkód i egzekucji należności na rzecz UFG oraz podejmowania zautomatyzowanych decyzji w przypadku przetwarzania danych dla celu prowadzenia Bazy Danych Ubezpieczonych należy podkreślić, iż jako zautomatyzowane decyzje należy uznać takie operacje przetwarzania, które wywołują skutki prawne dla podmiotu danych. Wynik przetwarzania danych przez UFG wskazuje, że operacje przetwarzania danych niewątpliwie będą wywoływały skutki prawne dla podmiotów danych.

Z drugiej strony, automatyczne podejmowanie takich decyzji w oparciu m.in. o profilowanie prowadzi do minimalizacji ryzyka wystąpienia błędów.

Jak wspomniano wcześniej, z uwagi na publicznoprawny charakter tych zadań zasadne jest, aby możliwość podejmowania automatycznych decyzji była wskazana w przepisach wprost a w konsekwencji wyłączone byłoby prawo do niepodlegania takim decyzjom.

Celem dodania art. 98d jest jedynie doprecyzowanie, iż Fundusz jest uprawniony do dalszego powierzenia przetwarzania danych. Z uwagi na publicznoprawny charakter zadań wykonywanych przez Fundusz taka możliwość, dopuszczalna w ramach przepisów rozporządzenia 2016/679, powinna znaleźć się, dla uniknięcia wątpliwości, w przepisach ustawy o UFG.

Propozycja zmian art. 102 ust. 7 i art. 102a ust. 1 jest uzasadniona koniecznością doprecyzowania w ustawie, w odniesieniu do celu przetwarzanych danych osobowych, wszystkich zadań Funduszu.

Zmiana art. 122 ust. 1 i dodanie ust. 3 - Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych („PBUK” lub „Biuro”) wykonuje zadania wynikające z ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (dalej „ustawa”), przede wszystkim w zakresie likwidacji szkód oraz pośredniczenie w wymianie informacji na temat wypadków drogowych (art. 122 ustawy). Propozycja zmiany ma na celu jednoznaczne wskazanie wykonywanych przez Biuro zadań ustawowych.

Celem dodania ust. 3 w art. 122 ustawy jest doprecyzowanie, iż PBUK jest uprawnione do dalszego powierzenia przetwarzania danych. Z uwagi na publicznoprawny charakter zadań wykonywanych przez Biuro taka możliwość, dopuszczalna w ramach przepisów rozporządzenia 2016/679, powinna znaleźć się, dla uniknięcia wątpliwości, w przepisach ustawy.

Propozycja dodania art. 136a – mając na uwadze fakt, iż PBUK wykonuje zadania wynikające z przepisów ustawy, dodanie powyższych przepisów ma na celu jednoznacznie wskazanie podstawy prawnej oraz celu przetwarzania danych w związku z wykonywaniem przez Biuro zadań ustawowych.

Przepisy ustawy nakładają na PBUK obowiązki, z którymi wiąże się konieczność przetwarzania danych osobowych. Przepis art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 określa podstawy prawne przetwarzania danych osobowych, wśród nich - w lit. c - przesłankę stanowiącą, że administrator jest zobowiązany do przetwarzania danych w celu wypełnienia

ciążącego na nim obowiązku prawnego. Jednocześnie, art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 nakazuje, aby przesłanka obowiązku prawnego była wyraźnie określona w prawie państwa członkowskiego. Przepisy lokalne powinny także określać co najmniej cel takiego przetwarzania. Proponowana modyfikacja jest zatem uzasadniona ze względu na konieczność wyraźnego wskazania obowiązków jakie ciążyą na Biurze, a w związku z którymi konieczne jest przetwarzanie danych osobowych oraz konieczność doprecyzowanie celów przetwarzania danych w związku z wykonywaniem przez Biuro wymienionych zadań.

Ponadto, PBUK przetwarza szczególne kategorie danych, opisane w art. 9 ust. 1 oraz art. 10 rozporządzenia 2016/679 tj. dane dotyczące stanu zdrowia, a także dane dotyczące wyroków skazujących oraz naruszeń prawa lub powiązanych środków bezpieczeństwa. W przypadku tych danych należy osobno wskazać, jakie przepisy ustawy stanowiąc będą podstawę ich przetwarzania. Nie wszystkie bowiem zadania Biura wymagają przetwarzania szczególnych kategorii danych, natomiast możliwość ich wykorzystania przez Biuro musi być wskazana wprost.

Zatem propozycja dodania art. 136a jest uzasadniona ze względu na konieczność doprecyzowania regulacji ustawowej w odniesieniu do zakresu i celu przetwarzanych szczególnych kategorii danych osobowych w celu wykonywania przez Biuro jego zadań ustawowych.

Zgodnie z art. 10 rozporządzenia 2016/679, przetwarzanie danych o wyrokach skazujących powinno mieć nie tylko wyraźną podstawę w przepisach prawa, ale również dodatkowo zabezpieczone, jeżeli chodzi o prawa i wolności podmiotów danych. Takim zabezpieczeniem będzie ograniczenie kategorii odbiorców danych osobowych.

W zakresie propozycji dodania art. 136b i 136c wskazać należy, że art. 23 rozporządzenia 2016/679 dopuszcza możliwość ograniczenia praw podmiotów danych wskazanych w art. 12-22 i 34, o ile ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym m.in. innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu.

W zakresie ograniczenia prawa wskazanego w art. 12, 13 i 14 rozporządzenia 2016/679, dotyczącego przejrzystej i „wszelkiej” komunikacji z podmiotem danych oraz przekazania podstawowych informacji na temat procesów przetwarzania danych, należy na wstępie zauważyć, iż motyw 62 preambuły rozporządzenia 2016/679 wyraźnie wskazuje, iż ograniczenie obowiązków informacyjnych wobec podmiotów danych jest w szczególności możliwe wtedy, kiedy przetwarzanie danych ma miejsce na podstawie przepisów prawa, podmiot danych dysponuje informacjami dotyczącymi szczegółów operacji przetwarzania danych lub wykonanie obowiązku wobec podmiotów danych wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku.

W motywie tym podkreśla się, że „sytuacja braku możliwości lub niewspółmiernie dużego wysiłku może zachodzić w szczególności w przypadku, gdy przetwarzanie służy celom archiwalnym w interesie publicznym, celom badań naukowych lub historycznych lub celom statystycznym. Uwzględnić przy tym należy liczbę osób, których dane dotyczą, okres przechowywania danych oraz wszelkie przyjęte odpowiednie zabezpieczenia.”

Z kolei motyw 63 stwierdza, że „każda osoba fizyczna powinna mieć prawo dostępu do zebranych danych jej dotyczących oraz powinna mieć możliwość łatwego wykonywania tego prawa w rozsądnych odstępach czasu, by mieć świadomość przetwarzania i móc zweryfikować zgodność przetwarzania z prawem (...).”

Należy zauważyć, iż wymienione w motywie 62 przesłanki nie muszą być spełnione łącznie, jednak w przypadku PBUK niewątpliwie możliwe jest wykazanie większości okoliczności zwalniających z konieczności wykonywania wspomnianych obowiązków.

Należy jednocześnie wyjaśnić, iż celem proponowanych przepisów art. 136c nie jest wyłączenie obowiązku wskazania podstawowych informacji na temat przetwarzania danych, o których mowa w art. 14 rozporządzenia 2016/679, a jedynie ich ograniczenie, szczególnie w przypadkach międzynarodowej wymiany danych, z uwagi niewspółmiernie duże obciążenie dla PBUK, jakie powodowałby obowiązek każdorazowego przekazywania informacji na temat procesów przetwarzania danych przez PBUK.

Ponadto, należy podkreślić, iż PBUK przetwarza dane w celu wykonywania określonych zadań publicznych, wobec których cel i zakres przetwarzania danych są wyraźnie opisane w przepisach ustawy.

Jak już wspomniano wcześniej, wypełnianie przez PBUK wskazanych wyżej obowiązków częściej nie jest niezbędne z uwagi na fakt, iż działalność PBUK jest szczegółowo opisana w przepisach powszechnie obowiązującego prawa, zatem konsumenci mogą w każdej chwili zapoznać się podstawowymi zasadami działania Biura.

Ograniczenie wykonywania uprawnienia wskazanego w art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679 ma na celu jedynie ograniczenie możliwości korzystania w szczególności z prawa dostarczenia dodatkowych wyjaśnień w związku z operacjami przetwarzania danych i prawa dostępu do danych w taki sposób, by PBUK było w stanie faktycznie wykonywać ten obowiązek (analogiczna regulacja z 6 miesięcznym terminem funkcjonuje obecnie, w art. 32 ust. 5 ustawy o ochronie danych osobowych). Biuro jest instytucją niewielką pod względem organizacyjnym i nie posiada obecnie możliwości wypełniania częściej obowiązków wskazanych w art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679.

Dodatkowo należy podnieść, że Biuro jest zasilane środkami finansowymi podmiotów sektora ubezpieczeniowego, które wypełniają obowiązki wobec podmiotów danych z art. 12, 13, 14, 15, 19 i 34 rozporządzenia 2016/679. Zatem podmiot danych ma pełną możliwość skorzystania m.in. z prawa dostępu do treści danych u samego ubezpieczyciela. Nałożenie analogicznych, nieograniczonych obowiązków na PBUK powoduje podwójne obciążenie dla sektora ubezpieczeniowego, z którego PBUK czerpie informacje i środki na działalność. Podmioty tego sektora musiałyby wypełniać wspomniane obowiązki de facto podwójnie, we własnym imieniu i za pośrednictwem PBUK.

W przypadku ograniczenia stosowania art. 12 rozporządzenia 2016/679 należy również podkreślić, iż sam ten przepis w ust. 5 zezwala na pobieranie opłaty od podmiotu danych w określonych przypadkach. Z uwagi na fakt, iż Biuro wykonuje zadania publiczne, zasadne jest doprecyzowanie i potwierdzenie takiej możliwości wprost w przepisach niniejszej ustawy.

Zgodnie z proponowanym art. 136c pkt 3 i 4, ograniczeniu podlegałyby również spełnienie obowiązków wskazanych w art. 19 i 34 rozporządzenia 2016/679. W przypadku art. 19 ograniczenie to jest uzasadnione nadmiernym kosztem realizacji obowiązku po stronie PBUK, w przypadku art. 34 obowiązek mógłby zostać ograniczony, o ile jego realizacja spowodowałaby nadmierny koszt po stronie PBUK. Należy podkreślić, iż środki PBUK są ograniczone, a ich przeznaczeniem jest likwidacja szkód. Waga tych zadań powoduje, iż

nałożenie na Biuro nadmiernych obciążeń finansowych należy uznać za niezasadne z uwagi na przesłankę wskazaną w art. 23 ust 1 lit. e rozporządzenia 2016/679.

W zakresie propozycji dodania art. 136d wskazać należy, że w przypadku działań publicznych wykonywanych przez Biuro w zakresie likwidowania szkód przez PBUK (art. art. 122 ust. 1 pkt 3 i 4 i art. 123 pkt 1 i 2 ustawy), które to działania PBUK podejmuje w interesie poszkodowanych należy podkreślić, iż jedną z najskuteczniejszych metod reagowania na zdarzenia drogowe oraz konieczność likwidacji szkód byłoby, związane z tymi procesami, automatyczne przetwarzanie informacji i podejmowanie zautomatyzowanych decyzji.

Z uwagi na fakt, iż zadania wskazane w powyższych przepisach ustawy należą do zadań publicznych, a zautomatyzowane podejmowanie decyzji stanowi szczególny rodzaj operacji wykonywanych na danych osobowych zasadne jest doprecyzowanie w samej ustawie, iż PBUK jest uprawnione do wykonywania tego typu operacji. Należy przy tym podkreślić, iż przepisy rozporządzenia 2016/679 w żaden sposób nie zabraniają podejmowania zautomatyzowanych decyzji przez PBUK. Jednak z uwagi na fakt., iż przetwarzanie danych dla celów wskazanych w art. art. 122 ust. 1 pkt 3 i 4 i art. 123 pkt 1 i 2 ustawy odbywać się będzie w oparciu o przesłankę art. 6 ust. 1 lit. c RODO (przetwarzanie danych w celu wypełnienia ciężącego na administratorze obowiązku prawnego), proponowany przepis art. 136e ma jedynie na celu doprecyzowanie, iż w ramach tych zadań Biuro będzie uprawnione także do podejmowania zautomatyzowanych decyzji dla tych celów. Ma również na celu rozwianie wątpliwości czy podmiot danych ma prawo do niepodlegania takim decyzjom, o którym mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2016/679.

Za zautomatyzowane decyzje należy uznać takie operacje przetwarzania, które wywołują skutki prawne dla podmiotu danych. Wynik przetwarzania danych przez PBUK wskazuje, że operacje przetwarzania danych niewątpliwie będą wywoływały skutki prawne dla podmiotów danych.

Propozycja dodania art. 136e i art. 136f - wprowadzenie tych regulacji ma charakter doprecyzowujący i porządkujący. PBUK jest instytucją uprawnioną do przetwarzania, na podstawie przepisów prawa, danych o szczególnym charakterze, wskazanych w art. 9 i art. 10 RODO, tj. danych na temat stanu zdrowia oraz dotyczące wyroków skazujących oraz naruszeń prawa lub powiązanych środków bezpieczeństwa.

Zgodnie z art. 10 rozporządzenia 2016/679, przetwarzanie danych o wyrokach skazujących powinno mieć nie tylko wyraźną podstawę w przepisach prawa, ale również powinno być dodatkowo zabezpieczone w odniesieniu do praw i wolności podmiotów danych. Takim zabezpieczeniem będzie wyraźne ustalenie w przepisach ustawy katalogu podmiotów uprawnionych do otrzymywania danych od PBUK.

Natomiast proponowany okres retencji jest dostosowany do okresu przedawnienia roszczeń wobec Biura w związku z wykonywaniem zadań wskazanych w art. 123 oraz wykonaniem obowiązków wynikających z art. 133 i art. 134 ustawy.

50. Ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym

Zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym upoważniają podmioty tworzące centra integracji społecznej i kluby integracji społecznej do przetwarzania danych osobowych uczestników tych centrów i klubów. W obowiązującym stanie prawnym brak jest przepisu upoważniającego do przetwarzania danych osobowych tych osób, a ze względu na fakt, że część tych danych to dane szczególnie chronione, niezbędne jest nadanie upoważnienia w akcie rangi ustawowej. Nakłada się również ustawowy obowiązek zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które podmioty i osoby wykonujące zadania w ramach centrów i klubów integracji społecznej uzyskały przy wykonywaniu tych zadań.

Z uwagi na treść art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679, który umożliwia przyjęcie przez Państwo członkowskie ograniczeń zakresu obowiązków i praw przewidzianych w niektórych przepisach ww. rozporządzenia m in. w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, projekt ustawy wyłącza w stosunku do przetwarzania danych osobowych uczestników centrów i klubów integracji społecznej, następujące obowiązki:

- informowania uczestników centrów i klubów integracji społecznej w przypadku zbierania danych pochodzących od tych osób (art. 13 rozporządzenia 2016/679),
- informowania uczestników centrów i klubów integracji społecznej w przypadku pozyskania danych ich dotyczących od innych podmiotów (art. 14 rozporządzenia 2016/679),
- prawa dostępu do przetwarzanych danych osobowych (art. 15 rozporządzenia 2016/679),
- prawa do ograniczenia przetwarzania danych osobowych (art. 18 rozporządzenia 2016/679),

- powiadamianie o sprostowaniu, usunięciu, ograniczeniu przetwarzania danych osobowych (art. 19 rozporządzenia 2016/679),

- prawo do sprzeciwu wobec przetwarzania danych osobowych (art. 21 rozporządzenia 2016/679).

Realizując wymóg określony w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 wprowadza się w art. 8b ust. 3 – 7 oraz art. 18d ust. 3- 7 ustawy o zatrudnieniu socjalnym przepisy dotyczące celu przetwarzania danych osobowych, zakresu wprowadzanych ograniczeń, wskazania administratora danych, zabezpieczenia danych osobowych oraz okresu przechowywania danych.

Jako administratora danych osobowych uczestników centrum integracji społecznej wskazuje się to centrum, gdyż centrum przetwarza dane osobowe jako jednostka organizacyjna utworzona przez jednostkę samorządu terytorialnego w formie jednostki budżetowej lub samorządowego zakładu budżetowego, przez organizację pozarządową lub przez podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1817 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60 i 573). Jako administratorów danych osobowych uczestników klubów integracji społecznej wskazano podmioty, które je utworzyły.

Projekt nakłada obowiązek zabezpieczenia danych osobowych uczestników centrów i klubów integracji społecznej przed nadużyciami i niezgodnym z prawem dostępem lub przekazywaniem, poprzez zastosowanie procedur prawnych, w których toku dane są przetwarzane.

Okres przechowywania danych osobowych będzie ustalał administrator zgodnie z celami ich przetwarzania.

51. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami

Zaproponowane zmiany w art. 8 ust. 1a, art. 14a ust. 1a, art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 3, art. 24a ust. 1a, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 29 ust. 4a, art. 30 ust. 2a, art. 32 ust. 11, art. 34 ust. 2b, art. 35a, art. 36 ust. 9, art. 38 ust. 1c, art. 50a, art. 59a ust. 3, art. 58a, art. 74 ust. 3, art. 81 ust. 3, art. 82a ust. 3, art. 83 ust. 2, art. 83a ust. 2a, art. 90 ust. 3, art. 91 ust. 5, art. 98 ust. 2a, art. 99a, art. 101a, art. 105a oraz art. 106 ust. 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446, z późn. zm.) mają na celu ustalenie katalogów danych osobowych przetwarzanych przez organy państwowe odpowiedzialne za ochronę zabytków. Propozycje czynią z jednej strony zadość wymogom

konstytucyjnym, aby ograniczenia praw i wolności wynikały bezpośrednio z ustawy, z drugiej - wymaganiom art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wojewódzcy konserwatorzy zabytków i Generalny Konserwator Zabytków oraz pozostałe podmioty jako podmioty publiczne narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Prawa określone w art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679 (prawo do informacji) także miałyby być ograniczone w ten sposób, że nie znalazłyby one zastosowania w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków i uprawnień.

Prawo do sprostowania danych byłoby wyłączone w przypadkach zbierania danych w celu prowadzenia dokumentacji aukcji, których przedmiotem są zabytki archeologiczne albo przedmioty wykopane z ziemi o cechach zabytku.

Prawo do ograniczenia przetwarzania danych, obowiązek informowania o sprostowaniu danych oraz prawo do przenoszenia danych byłyby wyłączone w przypadkach przetwarzania danych, o których mowa w art. 8 ust. 1, art. 14a ust. 1a, art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 3, art. 24a ust. 1a, art. 34 ust. 2b, art. 59a ust. 3, art. 101 ust. 1a i art. 105a ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami.

Z kolei obowiązku poinformowania podmiotu, którego dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych nie stosuje się, jeśli administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia takiego naruszenia wyda o nim komunikat na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

Wprowadzono także możliwość zlecenia innym podmiotom przez podmioty przetwarzające dane osobowe w celach związanych z ochroną zabytków przetwarzania danych

osobowych na ich rzecz oraz pełnienia przez nie funkcji przetwarzającego dane na zlecenie innego podmiotu.

Art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 zawiera wymagania dotyczące ograniczania praw podmiotów danych. Zostały one spełnione w art. 6a ust. 1 przez określenie środków zabezpieczenia danych, okresu przechowywania danych oraz w art. 6a ust. 8 przez wskazanie sposobu ogłaszania ograniczeń praw podmiotu danych. Dodatkowo, spełniony został wymóg podania kategorii danych przez wskazanie ich zakresu w art. 8 ust. 1a, art. 14a ust. 1a, art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 3, art. 24a ust. 1a, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 29 ust. 4a, art. 30 ust. 2a, art. 32 ust. 11, art. 34 ust. 2b, art. 35a, art. 36 ust. 9, art. 38 ust. 1c, art. 50a, art. 59a ust. 3, art. 58a, art. 74 ust. 3, art. 81 ust. 3, art. 82a ust. 3, art. 83 ust. 2, art. 83a ust. 2a, art. 90 ust. 3, art. 91 ust. 5, art. 98 ust. 2a, art. 99a, art. 101a, art. 105a oraz art. 106 ust. 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami.

52. Ustawa z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego

W proponowanej zmianie przepisu art. 43 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 198, 1609 i 1985 oraz z 2017 r. poz. 730 i 949), zwanej dalej „ustawą”, uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych osobowych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań ustawowych.

W związku z powyższym, w art. 43 ustawy zaproponowano zmianę polegającą na określeniu zakresu danych przetwarzanych w związku z przyznawaniem przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego dotacji na zadania objęte mecenatem państwa w dziedzinie kultury.

Proponuje się także, aby minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego mógł pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe lub zlecać przetwarzanie w swoim imieniu danych osobowych podmiotowi przetwarzającemu.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister jako podmiot publiczny narażony byłby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, poprzez wprowadzenie normy nakazującej nie później niż 72 godziny od stwierdzenia naruszenia, umieszczenie przez administratora danych osobowych komunikatu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

Prawa określone w art. 13 oraz art. 14 rozporządzenia 2016/679 (prawo do informacji) również byłyby ograniczone.

Należy podkreślić, że administrator byłby zobowiązany do publicznego poinformowania o wprowadzonych ww. ograniczeniach na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

53. Ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych

Zmiana o charakterze czysto technicznym polegająca na usunięciu odesłania w art. 23 ust. 9 do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

54. Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej

Zmiany do ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej upoważniają podmioty, którym zlecono realizację zadania z zakresu pomocy społecznej, do przetwarzania, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji zleconego zadania. W obowiązującym stanie prawnym brak jest przepisu upoważniającego do przetwarzania danych osobowych przez podmioty realizujące zadania pomocy społecznej na zlecenie jednostek samorządu terytorialnego. Nakłada się również ustawowy obowiązek zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które podmioty i osoby wykonujące zadania zlecone do realizacji uzyskały przy wykonywaniu tych zadań.

Z uwagi na treść art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679, który umożliwia przyjęcie przez Państwo członkowskie ograniczeń zakresu obowiązków i praw przewidzianych w niektórych przepisach ww. rozporządzenia m in. w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, projekt ustawy wyłącza w stosunku do przetwarzania danych osobowych osób ubiegających się i korzystających ze świadczeń pomocy społecznej, następujące obowiązki:

- informowania osób ubiegających się i korzystających ze świadczeń pomocy społecznej w przypadku zbierania danych pochodzących od tych osób (art. 13 rozporządzenia 2016/679),

- informowania ww. osób w przypadku pozyskania danych ich dotyczących od innych podmiotów (art. 14 rozporządzenia 2016/679),

- prawa dostępu do przetwarzanych danych osobowych (art. 15 rozporządzenia 2016/679),

- prawa do ograniczenia przetwarzania danych osobowych (art. 18 rozporządzenia 2016/679),

- powiadamianie o sprostowaniu, usunięciu, ograniczeniu przetwarzania danych osobowych (art. 19 rozporządzenia 2016/679),

- prawo do sprzeciwu wobec przetwarzania danych osobowych (art. 21 rozporządzenia 2016/679).

Wyłączenie będzie miało zastosowanie w przypadku danych osobowych niezbędnych do przyznawania, udzielania i kontroli świadczeń z pomocy społecznej.

Realizując wymóg określony w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/6 wprowadza się w art. 100 ust. 4 – 7 ustawy o pomocy społecznej przepisy dotyczące celu przetwarzania danych osobowych, zakresu wprowadzanych ograniczeń, wskazania administratora danych, zabezpieczenia danych osobowych oraz okresu przechowywania danych.

Jako administratorów danych osobowych przetwarzanych w celu przyznawania i udzielania świadczeń z pomocy społecznej projekt wskazuje publiczne jednostki organizacyjne wykonujące zadania w zakresie pomocy społecznej.

Projekt nakłada obowiązek zabezpieczenia danych osobowych osób ubiegających się i korzystających ze świadczeń pomocy społecznej przed nadużyciami i niezgodnym z prawem dostępem lub przekazywaniem, poprzez zastosowanie procedur prawnych, w których toku dane są przetwarzane.

Okres przechowywania danych osobowych będzie ustalał administrator zgodnie z celami ich przetwarzania.

Art. 126 ustawy o pomocy społecznej uzupełnia się o upoważnienie wojewodów wykonujących zadania w ramach kontroli i nadzoru w pomocy społecznej do przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji celu kontroli.

55. Ustawa z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi

Dokonywana zmiana ma charakter porządkowy. Obowiązujące przepisy w zakresie ochrony danych osobowych - ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922) zostanie uchylona. Odwołania zawarte w ustawie do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych musiały więc zostać dostosowane do nowej sytuacji prawnej. Ponieważ zasady przekazywania danych do państwa trzeciego nie będą już określone w przepisach krajowych postanowiono odesłać w tym zakresie do regulacji zawartych w rozporządzeniu 2016/679.

56. Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej

Propozycje w zakresie art. 34 wynikają z konieczności zachowania zgodności przepisów z zasadami celowości i proporcjonalności przetwarzania danych osobowych oraz prawem do bycia zapomnianym. Na aspekt ten zwrócił uwagę GIODO komentując identyczne przepisy zawarte w nowym projekcie ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (CEIDGPiP). GIODO zasugerował wskazanie okresu, przez jaki dane przedsiębiorcy będą przechowywane w CEIDG po wykreśleniu jego wpisu z ewidencji. Zgadzając się z argumentami GIODO zaproponowano wskazanie 10-cio letniego okresu przetwarzania danych przedsiębiorcy wykreślonego z CEIDG. Tak wskazany okres realizuje wyżej wskazane zasady przetwarzania danych osobowych przedsiębiorców wykreślonych z CEIDG, którego celem jest umożliwienie ustalenia zmian zachodzących we wpisach przedsiębiorcy, np. w celu dochodzenia roszczeń od tego przedsiębiorcy.

Propozycja w zakresie art. 39b uzasadniona jest tym, że w momencie wejścia w życie rozporządzenia 2016/679, ustawa wskazana w art. 39b ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, czyli dotychczasowa ustawa o ochronie danych osobowych, przestanie obowiązywać. Tym niemniej, należy zauważyć, że uchylany przepis jest korzystny dla przedsiębiorców przetwarzających dane osobowe innych przedsiębiorców wpisanych

do CEIDG (przedsiębiorca posiadający bazę swoich kontrahentów - wpisanych jednocześnie do CEIDG - np. na potrzeby fakturowania, nie miał obowiązku zgłaszania tej bazy do GIODO).

57. Ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne

Zmiana w zakresie treści art. 174:

ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, 1579, 1823, 1948, 1954, 2003, z 2017 r. poz. 935), zwana dalej „ustawą – PT”, w zakresie sposobu wyrażenia zgody, o której mowa w art. 174 stanowi implementację dyrektywy 2002/58 (zob. art. 2 lit. f). Natomiast rozporządzenie 2016/679 - stosownie do art. 95 - „nie nakłada dodatkowych obowiązków na osoby fizyczne ani prawne co do przetwarzania w związku ze świadczeniem ogólnodostępnych usług łączności elektronicznej w publicznych sieciach łączności w Unii w sprawach, w których podmioty te podlegają szczegółowym obowiązkom mającym ten sam cel określonym w dyrektywie 2002/58/WE”.

Zgodnie z motywem 17 dyrektywy 2002/58 „Do celów niniejszej dyrektywy, zgoda użytkownika lub abonenta, niezależnie od tego czy abonentem jest osoba fizyczna czy prawna, powinna mieć to samo znaczenie co zgoda podmiotu danych opisana i szerzej określona w dyrektywie 95/46/WE. Zgoda może być udzielona w jakikolwiek sposób umożliwiający swobodne i świadome wyrażenie woli użytkownika, włączając zaznaczenie okna wyboru podczas przeglądania witryny internetowej”. Przepisy dyrektywy 2002/58 odwołują się do konstrukcji zgody zawartej w przepisach o ochronie danych osobowych.

W kontekście powyższego należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z treścią art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2016/679: „Dyrektywa 95/46/WE zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 25 maja 2018 r.”). W związku z tym należy w ramach treści art. 174 pr. tel. odwołać się do treści przepisów o ochronie danych, w tym rozporządzenia 2016/679 (definicja zgody zamieszczona w art. 174 ustawy – PT, powinna uwzględnić zmianę kontekstu systemowego podobnie jak w przypadku usude). W konsekwencji zmiany wymaga obecny 174 ustawy – PT. Należy zwrócić uwagę, iż projektodawca nie zdecydował się zmienić art. 173 ustawy - PT. W związku z tym kryteria skutecznej zgody, o których mowa w art. 174 ustawy - PT dookreślane są m.in. w art. 173 ust. 2 ustawy – PT.

Uchylenie art. 174a-174d prawa telekomunikacyjnego:

uchylenie art. 174a-174d jest konsekwencją treści przepisów Rozporządzenia 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej.

Zmiany w art. 159 i 161 prawa telekomunikacyjnego:

przepisy rozdziału VII ustawy - PT w obecnym kształcie - zawierają regulacje dotyczące przetwarzania danych dotyczących użytkownika będącego osobą fizyczną, które nie stanowią implementacji dyrektywy 2002/58. Dane te nie są objęte treścią art. 95 rozporządzenia 2016/679, w związku z czym należy je wyłączyć spod regulacji ustawy - PT i objąć przepisami o ochronie danych osobowych. Odnosi się to do danych dotyczących użytkowników będących osobami fizycznymi innych wskazane w art. 159 ust. 1 pkt 2-5 ustawy - PT. Oznacza to, iż objęte regulacją ustawy prawo telekomunikacyjne pozostaje przetwarzanie danych wskazanych w art. 159 ust. 1 lit. 2-5 także w zakresie w jakim dotyczą one osób fizycznych i mogą być kwalifikowane jako dane osobowe w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2016/679.

Co istotne, w zakresie nieuregulowanym przepisami prawa telekomunikacyjnego (także w odniesieniu do danych wskazanych w art. 159 ust. 1 lit. 2-5 ustawy - PT) do przetwarzania danych osobowych zastosowanie znajdują przepisy o ochronie danych osobowych, w tym regulacja rozporządzenia 2016/679.

W pozostałym zakresie zmiany w ustawie prawo telekomunikacyjne mają charakter porządkujący.

58. Ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

W projektowanej zmianie zawartej w pkt 1 rozwiązywany jest dotychczasowy problem braku formalnego uregulowania kto jest administratorem danych osobowych określonych w art. 32b ust. 4 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1793, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą ośoz”, tj. danych osobowych zawartych w Karcie Diagnostyki i Leczenia Onkologicznego (dalej zwanej „Kartą DILO”). Wydaje się być naturalne, iż w sytuacji, gdy Karta DILO zawierająca dane osobowe w rozumieniu RODO, pozostaje u świadczeniodawcy (co oznacza, że ten gromadzi dane osobowe, a zatem dokonuje czynności wyczerpującej znamiona przetwarzania tego typu

danych), świadczeniodawca ten powinien być uznany za administratora danych osobowych, i jako taki wskazany wprost w przepisie prawa.

Przepis dotyczący zawartości Karty DILO stanowi sam w sobie unormowanie dające podstawę, by w odniesieniu do niego określić, kto jest administratorem danych osobowych. Niemniej jednak należy mieć na względzie, że zgodnie z dyspozycją przepisu art. 32b ust. 3 ustawy ośoz Kartę DILO, w przypadkach, o których mowa w art. 32a ust. 2 tej samej ustawy, pozostawia się u lekarza POZ i dołącza się ją do dokumentacji medycznej, z czego wynika, że istnieją przypadki, kiedy Karta staje się elementem tej dokumentacji.

W tym też kontekście, kwestię uregulowania kto jest administratorem danych osobowych zawartych w Karcie DILO, można by potraktować jako składową uregulowania dotyczącego szerszego problemu, tj. przetwarzania danych osobowych gromadzonych (a zatem – przetwarzanych) w dokumentacji medycznej, co można potraktować jako możliwe podejście alternatywne w stosunku do opcji rozbudowywania art. 32b ustawy ośoz o kwestie przetwarzania danych osobowych.

Niezależnie od powyższego, wskazuje się, że biorąc pod uwagę przepisy rozporządzenia 2016/679, jednym z działań koniecznych do przeprowadzenia w poszczególnych krajowych przepisach (w tym tych dot. ochrony zdrowia) jest wyraźne określenie kto stanowi administratora danych osobowych w przypadkach, gdy dane takie są na podstawie tychże przepisów przetwarzane (w celach innych niż cele osobiste, domowe lub innych przypadkach przetwarzanie wyłączonych spod stosowania rozporządzenia 2016/679). Działania takich nie sposób jest skutecznie przeprowadzić w sposób inny niż ingerencja legislacyjna.

Projektowana zmiana wprowadza także do ustawy ośoz przepisy pozwalające Narodowemu Funduszowi Zdrowia, zwanemu dalej „NFZ” na nieinformowanie osób, których dane NFZ pozyskał w związku ze zgłoszeniem do ubezpieczenia zdrowotnego i opłacaniem składek (m.in. od świadczeniodawców udzielających świadczeń opieki zdrowotnej, ZUS, czy KRUS) o każdym przypadku przetwarzania danych, jeśli przetwarzane dane osobowe były pozyskane od podmiotów innych niż osoby, których te dane dotyczą. Zwolnienie z obowiązku informowania osób, których dane NFZ przetwarza, jest możliwe o ile przepisy prawa krajowego wydane na podstawie na art. 23 rozporządzenia 2016/679 rozwiązują takie przewidują, a przetwarzanie danych (informacji) jest związane z interesem publicznym w obszarze zdrowia publicznego i zabezpieczenia społecznego.

W przypadku realizacji obowiązku informacyjnego minimum raz w miesiącu i informowania o każdorazowym przetwarzaniu danych osobowych, NFZ poniósłby znaczne koszty, a z uwagi na liczbę osób, których dane są przez Fundusz przetwarzane – realizacja obowiązku byłaby niewykonalna.

Przyjęcie proponowanego rozwiązania spowoduje zaoszczędzenie znacznych kwot, ponieważ cena listu poleconego w obrocie krajowym z usługą zwrotne potwierdzenie odbioru zgodnie z umową na usługi pocztowe zawartą przez Centralę NFZ i Poczta Polska S.A. na 2017 r. o wadze do 50 g wynosi 6,20 zł, to w przypadku 300 milionów listów rocznie ponieważ przekazywane dane byłyby najczęściej danymi wrażliwymi wynosiłaby 1, 860 mln zł. Natomiast koszty kopert druku, papieru - ponad 30 mln zł. Do powyższych kwot należałoby jeszcze dołożyć koszty obsługi, koszty zatrudnienia dodatkowych osób obsługujących ww. proces co wydaje się niewykonalne w ramach przyznanych NFZ środków na wynagrodzenia oraz koszt wprowadzenia niezbędnych zmian informatycznych. Dodatkowo należałoby założyć co najmniej dwa lata na wprowadzenie niezbędnych zmian w systemach informatycznych.

W pozostałych zmianach wprowadzanych w ustawie uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych osobowych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań ustawowych.

59. Ustawa z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych

Zmiana ma charakter dostosowawczy i związana jest ze zmianą organu właściwego w sprawach ochrony danych osobowych

60. Ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne

Zmiany o charakterze technicznym polegające na usunięciu odesłania do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

61. Ustawa z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii

W projektowanych zmianach ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U z 2016 r. poz. 438 oraz z 2017 r. poz. 961) uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c

rozporządzenia 2016/679, który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych. Zagadnienie to uregulowano w nowym Rozdziale 4a, w art. 30a- 30b.

Proponuje się także, aby podmioty wskazane w art. 30a- 30b mogły zlecać innym podmiotom przetwarzania danych osobowych na jego rzecz oraz pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane na zlecenie innego podmiotu.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Polski Instytut Sztuki Filmowej, Filtoteka Narodowa oraz filmoteki regionalne jako podmioty publiczne finansowane ze środków publicznych, w tym niektóre z dotacji udzielanych z budżetów odpowiednio: państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony danych, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, wprowadzając zarazem normę nakazującą umieścić na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informację o zaistniałym naruszeniu w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia.

Prawo określone w 14 rozporządzenia 2016/679 (prawo do informacji, w przypadku pozyskania danych nie od osoby, której dotyczą), zostały wyłączone z uwagi na fakt, iż nie jest możliwe do spełnienia w przypadku przetwarzania danych do celów wskazanych w art. 28 ust. 2 pkt 3, 5 i 6, tj.:

- gromadzenie i archiwizacja dokumentacji dotyczącej produkcji filmów i rozpowszechniania filmów;
- gromadzenie zbiorów bibliotecznych oraz eksponatów dotyczących historii filmu i kinematografii;
- prowadzenie katalogu dzieł filmowych.

Jednocześnie nakłada się obowiązek zamieszczenia na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej, stosownej informacji o obowiązujących ograniczeniach i włączeniach.

Tak jak w wypadku przetwarzania danych do innych celów związanych z dofinansowaniem

działalności kulturalnej, proponowany okres retencji danych przetwarzanych w celu dofinansowywania przedsięwzięć z zakresu przygotowania projektów filmowych, produkcji filmów, dystrybucji filmów i rozpowszechniania filmów, promocji polskiej twórczości filmowej i upowszechniania kultury filmowej, w tym produkcji filmów podejmowanych przez środowiska polonijne oraz związanych z tym usług eksperckich wynosi 20 lat.

62. Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym

Zmiana o charakterze porządkowym. Uchylona zostanie regulacja zgodnie z którą zbiór danych osobowych, osób korzystających z systemu biblioteczno-informacyjnego, jest zwolniony z obowiązku rejestracji zbiorów danych osobowych, o których mowa w art. 40 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Uchylenie tego przepisu zapewni zgodność regulacji zawartej w art. 88 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym z rozporządzeniem 2016/679, które nie przewiduje obowiązku rejestracji zbiorów danych. Ponadto należało uchylić odesłanie do uchylanej ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

63. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

Zmiana o charakterze technicznym polegająca na usunięciu odesłania do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

64. Ustawa z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych

Dokumenty paszportowe są jednym z dwóch rodzajów dokumentów, które potwierdzają tożsamość obywateli polskich umożliwiając przede wszystkim przekraczanie granic. Dokument ten daje rękojmię prawdziwości zawartych w nim danych nie tylko polskim organom ale przede wszystkim organom innych państw. W związku z tym, w celu jednoznacznego przypisania określonej osoby do wydanego jej dokumentu i zapewnienie tym samym pewności obrotu prawno-administracyjnego prowadzone są ewidencje paszportowe, centralna ewidencja wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych oraz gromadzona jest odpowiednia dokumentacja. W związku z powyższym przetwarzanie danych osobowych na potrzeby wydawania dokumentów paszportowych jest uregulowane w sposób szczególny w już obecnie obowiązującej ustawie o dokumentach paszportowych.

Ustawa o dokumentach paszportowych nie zawierała szczegółowych regulacji dotyczących przetwarzania danych osobowych w tym zasad ich zbierania, zakresu zbieranych

danych, wskazania właściwości i zadań organów w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzanych danych, trybu usuwania niezgodności w zakresie gromadzonych danych, zasad dostępu do danych dla osób, których dane dotyczą czy też czasu przechowywania danych.

Dostosowanie ustawy do rozporządzenia 2016/679 polegało przede wszystkim uregulowaniu ww. kwestii oraz:

- 1) konieczności doprecyzowania zasad przetwarzania danych osobowych w związku z wykonywaniem zadania publicznego jakim jest wydawanie obywatelom polskim dokumentów paszportowych;
- 2) doprecyzowanie jakie organy i w jakim zakresie przetwarzają dane osobowe, oraz jasny podział zadań związanych z przetwarzaniem danych osobowych w centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych oraz w ewidencjach paszportowych, w tym określenie właściwości poszczególnych podmiotów, tj. ministra właściwego do spraw informatyzacji, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych, w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych i ewidencji paszportowych i przetwarzanych w nich danych osobowych
- 3) jasne wskazanie celu przetwarzania danych osobowych na potrzeby wydania obywatelowi polskiemu dokumentu paszportowego, w tym wiarygodnego powiązania osoby z wydawanym jej dokumentem paszportowym, a także ustalenia i umożliwienia ustalenia prawa do posiadania dokumentu paszportowego oraz zgodnie z art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i rady (UE) 2016/67 z dnia 27 kwietnia 2016 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 65/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) wskazano, których przepisów ww. rozporządzenia nie stosuje się w stosunku do przetwarzania danych na potrzeby realizacji zadania leżącego w ogólnym interesie publicznym oraz na potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa publicznego;
- 4) szczegółowym określeniu jakiego rodzaju dane są gromadzone w centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych i w ewidencjach paszportowych, a także określeniu, iż danych zgromadzonych w ww. ewidencjach nie usuwa się, za wyjątkiem danych określonych w art. 46 ust. 4 pkt 4 (tj. biometrycznych w postaci odcisków palców);
- 5) szczegółowe określenie zasad i trybu udostępniania danych osobowych z centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych oraz z ewidencji

paszportowych na wnioski uprawnionych, ściśle określonych w ustawie podmiotów i tylko w zakresie niezbędnym do wykonywania ustawowych zadań (np. Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, czy Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu).

W ramach przetwarzania danych osobowych na potrzeby prowadzenia spraw paszportowych, tj. związanych z wydaniem, odmową wydania i unieważnieniem dokumentu paszportowego, ze stosowania wyłączono:

- 1) art. 15 rozporządzenia, gdyż biorąc pod uwagę masowy charakter przetwarzania wprowadzenie wszystkich wymagań określonych art 15 wymagałoby niewspółmiernie dużego nakładu środków, aby uzyskać pełną zgodność przekazywanych informacji z wymaganiami rozporządzenia, niemniej jednak należy wskazać, że przepisy ustawy jasno wskazują zasady udzielania osobom informacji o przetwarzanych danych osobowych zatem postulat dostępu osoby do informacji o tym jakie jej dane osobowe są przetwarzane pozostaje spełniony;
- 2) art. 16 rozporządzenia, gdyż dane w centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych oraz w ewidencjach paszportowych muszą być referencyjne i pewne zatem niedopuszczalne jest dokonywanie sportowania danych jedynie na podstawie oświadczenia osoby, której dane dotyczą, ustawa jasno wskazuje tryb usuwania niezgodności danych zawartych w centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych lub w ewidencjach paszportowych , zatem podstawowe prawo osoby jakim jest prawo do sprostowania danych jest zachowane;
- 3) art. 18 rozporządzenia, gdyż musi istnieć możliwość nieprzerwanego przetwarzania danych przez organy publiczne zatem ograniczenie przetwarzania danych nie jest dopuszczalne;
- 4) art. 21 rozporządzenia, gdyż przetwarzane w centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych i w ewidencjach paszportowych dane są kluczowe dla ustalania tożsamości osób fizycznych zatem nie jest dopuszczalne zaprzestanie przetwarzania danych danej osoby na podstawie jej sprzeciwu.

65. Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych

Pomimo, że w rejestrach, których dotyczą ww. przepisy (rejestr wytwórców oraz rejestr podmiotów sprowadzających) nie gromadzi się danych osobowych (art. 5 ust. 4 pkt 1 oraz art. 12c ust. 3 pkt 1 stanowią, że we wniosku należy ujawnić oznaczenie firmy wytwórcy, jej siedziby, adresu oraz inne dane teleadresowe) proponuje się wprowadzić projektowaną zmianę

celem zapewnienia spójności ustawy – analogiczna zmiana będzie bowiem konieczna do wprowadzenia w przypadku kolejnego rejestru, który dane osobowe zawiera. Ponadto, proponowana zmiana pozwoli uniknąć wątpliwości pojawiających się w związku z obecnym brzmieniem ww. przepisu czy dane podmiotu wykreślonego są nadal widoczne, ale np. z adnotacją „wykreślony” lub odpowiadającym jej oznaczeniem graficznym. W praktyce, obecnie, wykreślenie jest równoznaczne z fizycznym usunięciem podmiotu z rejestru.

Proponowana zmiana w art. 15 ust. 3 wynika z konieczności zapewnienia należytej ochrony danych osobowych podmiotu wpisywanego do rejestru, zgodnie z wymaganiami nałożonymi przez rozporządzenie 2016/679.

Biorąc pod uwagę jawny charakter rejestru oraz wprowadzone w art. 17 rozporządzenia 2016/679 prawo do usunięcia danych w ww. projektowanych przepisach proponuję doprecyzować kwestię skutku wykreślenia danych z rejestrów i wyraźnie określić, że wykreślenie z danego rejestru jest równoznaczne z fizycznym usunięciem z tego rejestru danych wykreślanego podmiotu. Pozwoli to uniknąć wątpliwości pojawiających się w związku z obecnym brzmieniem ww. przepisu czy dane podmiotu wykreślonego są nadal widoczne, ale np. z adnotacją „wykreślony” lub odpowiadającym jej oznaczeniem graficznym.

Jednocześnie wszystkie usuwane z rejestrów prowadzonych na podstawie przedmiotowej ustawy dane nadal znajdują się w złożonych do organu rejestrowego wnioskach o wpis do rejestru, które stanowią akta sprawy. Ponieważ organ rejestrowy – Prezes Agencji Rynku Rolnego jest organem państwowym, do postępowania z aktami sprawy stosuje przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1506, z późn. zm.), w rozumieniu której, akta sprawy są materiałem archiwalnym podlegającym archiwizacji przez okres czasu zgodny z nadaną im kategorią, zgodnie z wewnętrzną instrukcją kancelaryjną (w Agencji Rynku Rolnego akta te mają kategorię archiwalną A). W związku z tym, zrezygnowano z wprowadzania do przedmiotowej ustawy odrębnych przepisów regulujących okres przechowywania wniosków o wpis do rejestru.

66. Ustawa z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym

Zmiana o charakterze technicznym polegająca na usunięciu odesłania do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

67. Ustawa z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów

W związku z tym, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w wyniku zmian wprowadzonych ustawą o ochronie danych osobowych stanie się Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, a Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przekształcone zostanie w Urząd Ochrony Danych Osobowych, konieczne stało się zastąpienie w ustawie wyrazów „Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych” wyrazami „Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych”.

68. Ustawa z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia

W ustawie o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia dodano art. 4a, który ureguluje kwestię przetwarzania danych osobowych przez drogową spółkę specjalnego przeznaczenia. Jako, że ustawowe zadania spółki mogą być podobne do tych, które realizuje GDDKiA (m. in. pobór opłat za przejazd autostradą, pobór opłaty elektronicznej, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników) zastosowano w zakresie przetwarzania danych przez spółkę oraz ich udostępniania uprawnionym służbom i instytucjom państwowym rozwiązania analogiczne do tych, które zaproponowano w art. 18 ust. 2a – 2j ustawy o drogach publicznych.

69. Ustawa dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym

Celem zapewnienia zgodności z rozporządzeniem 2016/679 proponuje się usunąć regulację zgodnie zawartą w art. 29b ust. 5 zgodnie z którą podczas przeglądu zapasów interwencyjnych nie przetwarza się danych osobowych. Wszelkie dane zebrane podczas tego przeglądu są niezwłocznie usuwane.

70. Ustawa z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów

Zmiana o charakterze technicznym polegająca na usunięciu odesłania do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

71. Ustawa z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta

Podstawowym zadaniem Rzecznika Praw Pacjenta jest troska o najszerszej pojęty interes pacjentów, przede wszystkim w kontekście przestrzegania ich praw. Rzecznik w ramach swojej aktywności podejmuje działania w sferze danych osobowych pacjentów, które z racji swojej wrażliwości, podlegają szczególnej ochronie, przed dostępem dla osób nieuprawnionych. Dane o stanie zdrowia są klasyfikowane, jako dane wrażliwe. Dotyczą one jednej z najbardziej intymnych sfer życia jednostki, co potwierdzi Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 19 maja 1998 r. Realizacja przez Rzecznika Praw Pacjenta swoich ustawowych kompetencji i obowiązków, wyszczególnionych w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta zwana dalej „u.p.p.,” związana jest z przetwarzaniem przez ten organ danych osobowych pacjentów. Każda czynność związana z przetwarzaniem danych sensytywnych, powinna odbywać się z poszanowaniem zasad wynikających z powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Natomiast niewłaściwe przetwarzanie danych o stanie zdrowia może doprowadzić do naruszeń praw i wolności jednostki. Na Rzeczniku Praw Pacjenta, jako administratorze danych osobowych, spoczywa ciężar dochowania szczególnej staranności w celu ochrony interesów pacjentów, przez zapewnienie, aby dane były przetwarzane zgodnie z prawem.

Prawo dostępu do danych osobowych o statusie powinno wprost wynikać z przepisów rangi ustawy. Rzecznik Praw Pacjenta dla skutecznej realizacji swoich ustawowych zadań, powinien mieć zagwarantowany szeroki dostęp do danych medycznych pacjentów, w tym także danych pozyskanych przez Rzeczników Praw Pacjenta Szpitali Psychiatrycznych, będących pracownikami Biura Rzecznika Praw Pacjenta.

Jednakże w aktualnym stanie prawnym ustawa o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, jak również ustawa o ochronie zdrowia psychicznego nie przewiduje wprost podstawy prawnej w przedmiocie przetwarzania danych osobowych pacjentów, co jest niezbędne dla prawidłowego i skutecznego wykonywania zadań Rzecznika.

Proponowane zmiany w ustawie o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta wprowadzają wyraźną podstawę prawną do przetwarzania danych osobowych pacjentów przez Rzecznika Praw Pacjenta oraz jego pracowników. Rzecznik uzyska ustawowe prawo do przetwarzania danych wrażliwych dla realizacji swoich obowiązków. Natomiast pracownicy

Biura, w tym Rzecznicy Praw Pacjenta Szpitali Psychiatrycznych, do ich gromadzenia i przekazywania dla potrzeb wykonywanych zadań.

72. Ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej

Zmiana o charakterze technicznym polegająca na usunięciu odesłania do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

73. Ustawa z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych

Zmiana o charakterze porządkowym, usunięto w przepisie odesłanie do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, ponieważ ustawa ta zostanie uchylona.

74. Ustawa z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim

Zmiana o charakterze porządkowym, usunięto w przepisie odesłanie do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, ponieważ ustawa ta zostanie uchylona.

75. Ustawa z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym

Zmiana o charakterze porządkowym, usunięto w przepisie odesłanie do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, ponieważ ustawa ta zostanie uchylona.

76. Ustawa z dnia 27 września 2009 r. o finansach publicznych

Zmiana w art. 139 ust. 2 ma charakter dostosowawczy i związana jest ze zmianą organu właściwego w sprawach ochrony danych osobowych.

77. Ustawa z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych

Zmiana art. 9f ust. 1 pkt 8 ma charakter dostosowujący i związana jest ze zmianą organu właściwego w sprawach ochrony danych osobowych.

Dodawany art. 16b przewiduje odpowiednie stosowanie przepisów art. 13c, art. 106d, art. 112b ust. 1 i art. 112e Prawa bankowego, które zostały szczegółowo omówione w uzasadnieniu do zmian Prawa Bankowego.

78. Ustawa z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych

W proponowanej zmianie przepisu art. 87 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych osobowych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań ustawowych.

W związku z powyższym w przepisach ustawy zaproponowano zmiany polegające na określeniu zakresu danych przetwarzanych w związku z przyznawaniem przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego nagród, stypendiów oraz prowadzonych programów.

Jednocześnie proponuje się wyraźne wskazanie okresów przechowywania danych osobowych w związku z realizacją ww. celów.

Proponuje się także, aby minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego mógł pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe lub zlecać przetwarzanie w swoim imieniu danych osobowych podmiotowi przetwarzającemu.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i art. 15 rozporządzeniem 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego dysponujący Funduszem Promocji Kultury jako podmiot publiczny narażony byłby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, przez wprowadzenie normy nakazującej nie później niż 72 godziny od stwierdzenia naruszenia, umieszczenie komunikatu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Prawa określone w art. 13 (prawo do informacji) oraz art. 19 (obowiązek powiadomienia odbiorców o sprostowaniu danych) rozporządzenia 2016/679 również byłyby ograniczone.

Niewspółmiernym do kosztów prowadzonych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego działań byłyby również koszt dokumentowania realizacji zadań z zakresu ochrony danych, dlatego proponuje się ograniczenie stosowania przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679. Należy podkreślić, że minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego byłby zobowiązany do publicznego poinformowania o wprowadzonych ww. ograniczeniach na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

79. Ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych

W związku z tym, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w wyniku zmian wprowadzonych ustawą o ochronie danych osobowych stanie się Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, a Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przekształcone zostanie w Urząd Ochrony Danych Osobowych, konieczne stało się zastąpienie w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, wyrazów „Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych” wyrazami „Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych”.

80. Ustawa z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych

Zmiana o charakterze porządkowym. W związku z tym, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w wyniku zmian wprowadzonych ustawą o ochronie danych osobowych stanie się Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, a Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przekształcone zostanie w Urząd Ochrony Danych Osobowych, konieczne stało się zastąpienie w ustawie wyrazów „Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych” wyrazami „Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych”.

81. Ustawa z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych

Dowód osobisty jest jednym z dwóch rodzajów dokumentów, który potwierdza tożsamość obywatela polskiego. W celu jednoznacznego przypisania określonej osoby do wydanego jej dokumentu i zapewnienie tym samym pewności obrotu prawno-administracyjnego prowadzony jest Rejestr Dowodów Osobistych oraz gromadzona jest odpowiednia dokumentacja. W związku z powyższym przetwarzanie danych osobowych na

potrzeby wydawania, wymiany i unieważniania dowodów osobistych jest już obecnie jasno uregulowane w ustawie o dowodach osobistych.

Z uwagi na to, że zmieniana ustawa o dowodach osobistych zawiera wiele bardzo szczegółowych regulacji dotyczących przetwarzania danych osobowych, w tym zasady ich zbierania, zakres zbieranych danych, wskazuje również właściwe organy i ich zadania a także zasady dostępu do danych zarówno dla osób, których dane dotyczą, jak i dla innych osób fizycznych oraz pozostałych podmiotów, dostosowanie ustawy do rozporządzenia 2016/679 polegało przede wszystkim na:

1. konieczności doprecyzowania zasad przetwarzania danych osobowych w związku z wykonywaniem zadania publicznego jakim jest wydawanie, wymiana i unieważnianie dowodów osobistych;
2. doprecyzowanie w jakim zakresie uprawnione organy przetwarzają dane osobowe,
3. określenie okresu przetwarzania danych;
4. doprecyzowanie procedury w przypadku stwierdzenia niezgodności danych zawartych we wniosku z danymi zawartymi w Rejestrze Dowodów Osobistych;
5. określenie zasad sprostowania i uzupełnienia danych dotyczących wniosku o wydanie dowodu osobistego;
6. jasne wskazanie celu przetwarzania danych osobowych, tj. w interesie publicznym oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego poprzez zapewnienie bezpieczeństwa obrotu prawnego dokumentami tożsamości wydawanym obywatelom polskim, w tym wiarygodnego powiązania osoby z wydawanym dowodem osobistym oraz umożliwienia wydawania obywatelom polskim dokumentów tożsamości oraz zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2016/67 wskazano, których przepisów ww. rozporządzenia nie stosuje się w stosunku do przetwarzania danych na potrzeby wydawania, wymiany i unieważniania dowodów osobistych.

W ramach przetwarzania danych osobowych na potrzeby wydawania, wymiany i unieważniania dowodów osobistych oraz prowadzenia Rejestru Dowodów Osobistych ze stosowania wyłączono:

- 1) art. 15 rozporządzenia, gdyż biorąc pod uwagę masowy charakter przetwarzania wprowadzenie wszystkich wymagań określonych art 15 wymagałoby niewspółmiernie dużego nakładu środków aby uzyskać pełną zgodność przekazywanych z wymaganiami rozporządzenia, niemniej jednak należy wskazać, że przepisy ustawy jasno wskazują zasady

udzielania osobom informacji o przetwarzanych danych osobowych zatem postulat dostępu osoby do informacji o tym jakie jej dane osobowe są przetwarzane pozostaje spełniony;

2) art. 16 rozporządzenia , gdyż dane w Rejestrze Dowodów Osobistych muszą być referencyjne i pewne, zatem niedopuszczalne jest dokonywanie sprostowania danych jedynie na podstawie oświadczenia osoby, której dane dotyczą, projektowane zmiany w ustawie o dowodach osobistych. jasno wskazują tryb prostowania danych w rejestrze , zatem podstawowe prawo osoby jakim jest prawo do sprostowania danych jest zachowane;

3) art. 18 rozporządzenia, gdyż musi istnieć możliwość nieprzerwanego przetwarzania danych przez organy publiczne, zatem ograniczenie przetwarzania danych jest niedopuszczalne,

4) art. 21 rozporządzenia, gdyż przetwarzane w rejestrze dane są kluczowe dla ustalania tożsamości osób fizycznych, zatem nie jest dopuszczalne zaprzestanie przetwarzania danych danej osoby na podstawie jej sprzeciwu.

82. Ustawa z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności

Prowadzenie ewidencji ludności i nadawanie osobom numeru PESEL służy utrzymaniu i rozwojowi, podstawowej bazy danych osobowych- rejestru PESEL- umożliwiającej jednoznaczną identyfikację osób fizycznych, zawierającą przede wszystkim ich aktualne dane. Rejestr PESEL jest rejestrem referencyjnym dla wielu innych rejestrów państwowych. W związku z powyższym dane w tym rejestrze muszą być kompletne, aktualne i zgodne ze stanem faktycznym i prawnym, a dostęp do rejestru jednoznacznie określony, co już obecnie jest jasno uregulowane w ustawie o ewidencji ludności.

Mając na względzie, że zmieniana ustawa o ewidencji ludności zawiera wiele szczegółowych regulacji dotyczących przetwarzania danych osobowych, w tym zasady ich zbierania, zakres zbieranych danych, wskazuje właściwe organy i ich zadania, tryby zmiany, uzupełniania i sprostowania danych, zasady dostępu do danych zarówno dla osób, których dane dotyczą, jak i dla innych osób fizycznych oraz pozostałych podmiotów czy też zasady przechowywania danych,

Dostosowanie ustawy do rozporządzenia 2016/679 polegało przede wszystkim na:

1) konieczności doprecyzowania zasad przetwarzania danych osobowych w związku z wykonywaniem zadania publicznego prowadzenie ewidencji ludności polegającej na rejestracji

określonych w ustawie podstawowych danych identyfikujących tożsamość oraz status administracyjnoprawny osób fizycznych,

2) doprecyzowanie zakresu, w jakim uprawnione organy przetwarzają dane osobowe,

3) określenie okresu przetwarzania danych osobowych

4) sprecyzowanie celu przetwarzania danych osobowych, tj. w interesie publicznym oraz w celu zapewnienie bezpieczeństwa publicznego poprzez zapewnienie jednoznacznej identyfikacji oraz ustalenia statusu administracyjno-prawnego osób fizycznych oraz zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2016/67 wskazano, których przepisów ww. rozporządzenia nie stosuje się w stosunku do przetwarzania danych na potrzeby prowadzenie ewidencji ludności.

W ramach przetwarzania danych osobowych na potrzeby prowadzenia ewidencji ludności, w tym prowadzenia rejestru PESEL, ze stosowania wyłączono:

1) art. 15 rozporządzenia, gdyż biorąc pod uwagę masowy charakter przetwarzania wprowadzenie wszystkich wymagań określonych art. 15 wymagałoby niewspółmiernie dużego nakładu środków aby uzyskać pełną zgodność przekazywanych z wymaganiami rozporządzenia, niemniej jednak należy wskazać, że przepisy ustawy jasno wskazują zasady udzielania osobom informacji o przetwarzanych danych osobowych, zatem postulat dostępu osoby do informacji o tym, jakie jej dane osobowe są przetwarzane pozostaje spełniony;

2) art. 16 rozporządzenia, gdyż dane w rejestrze PESEL muszą być referencyjne i pewne, zatem niedopuszczalne jest dokonywanie sprostowania danych, jedynie na podstawie oświadczenia osoby, której dane dotyczą, ustawa o ewidencji ludności jasno wskazuje tryb prostowania danych w rejestrze, zatem podstawowe prawo osoby jakim jest prawo do sprostowania danych jest zachowane;

3) art. 18 rozporządzenia, gdyż musi istnieć możliwość nieprzerwanego przetwarzania danych przez organy publiczne, zatem ograniczenie przetwarzania danych nie jest dopuszczalne;

4) art. 21 rozporządzenia, gdyż przetwarzane w rejestrze dane są kluczowe dla ustalania tożsamości osób fizycznych zatem niedopuszczalne jest zaprzestanie przetwarzania danych danej osoby na podstawie jej sprzeciwu.

83. Ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy

Zmiana o charakterze porządkowym, usunięto w przepisie odesłanie do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, ponieważ ustawa ta zostanie uchylona.

84. Zmiany w ustawie z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko - Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia

W projektowanych przepisach ustawy z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 494) uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań ustawowych. W związku z powyższym w projekcie zaproponowano zmiany określające zarówno zakres danych przetwarzanych w związku z przyznaniem przez Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia stypendiów i dofinansowania. Z tego samego powodu proponuje się wprowadzenie nowego art. 27a określającego obowiązek przetwarzania danych w związku z wykonywaniem przez ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego oraz Centrum określonych w ustawie zadań.

Wprowadzono także możliwość zlecenia innym podmiotom przez ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego oraz Centrum przetwarzania danych na swoją rzecz oraz pełnienia przez ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego oraz Centrum funkcji przetwarzającego dane na zlecenie innego podmiotu.

Jednocześnie proponuje się wskazanie 20-letniego okresu przechowywania danych osobowych w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 24-25. W pozostałym zakresie okres przetwarzania danych byłby zależny od realizacji celu przetwarzania.

W związku z koniecznością przetwarzania danych o skazaniach, wprowadza się zakaz ich udostępniania innym podmiotom jako dodatkową gwarancję, o której mowa w art. 10 rozporządzenia 2016/679.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym

państwa: minister właściwy do spraw kultury i dziedzictwa narodowego oraz Centrum jako podmioty publiczne narażone byłoby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Z tego samego powodu proponujemy ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, poprzez wprowadzenie normy nakazującej nie później niż 72 godziny od stwierdzenia naruszenia, umieszczenie komunikatu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej. Prawa określone w art. 13 rozporządzenia 2016/679 (prawo do informacji) oraz 19 rozporządzenia 2016/679 (obowiązek poinformowania o sprostowaniu danych) również byłyby ograniczone w takim zakresie, w jakim są niezbędne do realizacji zadań ustawowych administratora danych osobowych. Należy podkreślić, że administrator byłby zobowiązany do publicznego poinformowania o wprowadzonych ww. ograniczeniach poprzez umieszczenie stosownej informacji na stronie BIP.

85. Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej

W proponowanych zmianach ustawy zgodnie z propozycją ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego, uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych osobowych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań.

Z tego względu proponuje się wprowadzenie do ustawy przepisów określających obowiązki przetwarzania danych w związku z wykonywaniem określonych w tych ustawach zadań.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w zakresie, w jakim sprawuje nadzór nad szkolnictwem artystycznym, inne jednostki nadzoru nad tym szkolnictwem, szkoły i placówki artystyczne jako podmioty publiczne narażone byłyby na

poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, zobowiązując zarazem administratora danych do umieszczenia na swojej stronie internetowej lub w Biuletynie Informacji Publicznej komunikatu o zaistniałym naruszeniu nie później niż 72 godziny od stwierdzenia naruszenia. Wprowadzenie ograniczeń praw określonych w art. 13 i 14 (prawo do informacji) oraz obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 (dokumentowanie przestrzegania przepisów o ochronie danych) jest konieczne nie tylko z uwagi na nadmierny koszt ale również inne niewspółmierne nakłady.

Należy podkreślić, że administrator byłby zobowiązany do publicznego poinformowania o wprowadzonych ww. ograniczeniach i włączeniach na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

86. Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej

W zmianach wprowadzanych w ustawie uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych osobowych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań ustawowych.

87. Ustawa z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia

Celem zaproponowanych zmian jest dostosowanie obowiązujących przepisów ustawy o systemie informacji w ochronie zdrowia do regulacji rozporządzenia 2016/679.

Proponowane zmiany w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1535, z późn. zm.) dotyczą przede wszystkim przepisów dotyczących ochrony danych osobowych. W art. 19 w ust. 1 ustawy dodano pkt 4, w którym wskazano nowy cel przetwarzania danych w rejestrach medycznych poprzez odniesienie do badań naukowych i statystycznych, co jest spójne z ust. 7 art. 19 ustawy, w którym przewidziano możliwość przetwarzania danych osobowych w postaci ich udostępniania z rejestrów medycznych w celu prowadzenia badań naukowych i do celów statystycznych wyłącznie po ich anonimizacji. W przywołanym ust. 7 ujednociono terminologię z rozporządzeniem 2016/679 poprzez zastąpienie pojęcia „cele naukowo-badawcze” na „w celu prowadzenia badań naukowych”.

Zaproponowano także usunięcie obowiązku informacyjnego nałożonego na podmiot prowadzący rejestr medyczny w stosunku do osób, których dane dotyczą i są przetwarzane w rejestrze. W myśl bowiem art. 14 ust. 5 lit. b RODO, obowiązek informacyjny administratora danych osobowych nie ma zastosowania, jeżeli udzielenie takich informacji okazuje się niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku, w szczególności w przypadku przetwarzania do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych, z zastrzeżeniem warunków i zabezpieczeń, o których mowa w art. 89 ust. 1, lub o ile ten obowiązek może uniemożliwić lub poważnie utrudnić realizację celów takiego przetwarzania. Podmioty prowadzące rejestry medyczne, tj. podmioty lecznicze, w których niejednokrotnie znajduje się dziesiątki tysięcy i więcej danych osobowych, nie mają fizycznej możliwości poinformowania osób, których dane są przetwarzane w rejestrze, o przetwarzaniu w tych rejestrach danych dotyczących pacjentów. Nie dysponują bowiem aktualnymi danymi adresowymi pacjentów, a koszty tej operacji, przy bazach danych zawierających nawet kilkaset tysięcy pacjentów byłyby nieproporcjonalne w stosunku do przewidywanych korzyści. Zasadnym jest zatem zrezygnowanie z tego obowiązku, poprzez usunięcie całego ust. 9, w szczególności, że przedmiotowa problematyka została kompleksowo uregulowana w rozporządzeniu 2016/679.

Ponadto, usunięto z przepisów odniesienia do minimalnych norm technicznych zabezpieczania przetwarzania danych osobowych, w szczególności przetwarzanych w systemach teleinformatycznych, z uwagi na odmienne rozwiązanie przyjęte w rozporządzeniu 2016/679. W świetle art. 32 rozporządzenia 2016/679 oraz zasady neutralności technologicznej, to że systemy w których przetwarzane są dane osobowe mają być bezpieczne jest zadaniem administratora, który sam decyduje o środkach jakie podejmie by zapewnić to bezpieczeństwo, przepisy prawa tych kwestii nie powinny regulować. Dotychczas ustawa z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia w dwóch jednostkach redakcyjnych wymaga, aby gromadzone dane podlegały ochronie na poziomie wysokim, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (art. 9a ust. 2 oraz art. 20 ust. 6), w związku z powyższym należało usunąć te regulacje.

88. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej

Propozycja zmian dotycząca ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej polega na zmianie w art. 7 w ust. 2 odwołania do art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych. Obecnie obowiązujące przepisy odwołują się do art. 25 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Obecne przepisy ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej w sposób niebudzący wątpliwości wskazują zakres i cel przetwarzania danych osobowych. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż nie ma możliwości enumeratywnego wskazania katalogu osób czy też spraw, do którego przedmiotowy zakres ustawy miałyby zastosowanie. Specyfika spraw, w których zastosowanie znajdują przepisy o przetwarzaniu danych osobowych w zakresie realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej uwzględnia obowiązek zachowania w tajemnicy informacji o osobach, do których stosuje się tę ustawę, oraz członków ich rodzin, w tym informacji o udzielonych tym osobom pomocy i świadczeniach, co znajduje wyraz w art. 7 ust. 3 ustawy.

89. Ustawa z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących

Zmiana o charakterze porządkowym.

90. Ustawa z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych

Wprowadzenie zmiany w ustawie z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. poz. 1038, z późn. zm.) jest zmianą o charakterze doprecyzowującym i porządkowym, która jednoznacznie wskazuje, podmiot odpowiedzialny za administrację danych osobowych zawartych w rejestrze pielęgniarek i położnych prowadzonym przez okręgowe rady pielęgniarek i położnych

Zmiana spowodowana jest wejściem w życie rozporządzenia 2016/679. Powstała konieczność jednoznacznego wskazania podmiotu odpowiedzialnego za administrację danych osobowych zawartych w rejestrach pielęgniarek i położnych, o których mowa w art. 31 pkt 3 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych - jako administratora tych danych wskazano – Okręgowe Rady Pielęgniarek i Położnych.

91. Ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) powstaje konieczność jednoznacznego wskazania podmiotu odpowiedzialnego za administrację danych osobowych zawartych w Centralnym Rejestrze Pielęgniarek i Położnych, o którym mowa w art. 43 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1251, z późn. zm.) poprzez zmianę wskazującą, jako administratora tych danych – Naczelną Radę Pielęgniarek i Położnych.

92. Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych

Zmiana w art. 10 ust. 1 ma charakter dostosowujący i polega na zmianie odesłania do przepisu rozporządzenia 2016/679.

Dodanie art. 10 ust. 2:

W związku z faktem, iż biometria stanowi coraz istotniejszą kwestię w świadczeniu usług płatniczych, w szczególności w zakresie tzw. silnej weryfikacji uwierzytelniania klienta, konieczne jest wprowadzenie w ustawie o usługach płatniczych odpowiedniej podstawy prawnej uprawniającej niebankowych dostawców usług płatniczych, t.j. instytucje płatnicze (IP), instytucje pieniądza elektronicznego (IPP), do przetwarzania tych danych. Silne uwierzytelnianie klienta ma zapewniać wyższy poziom wiarygodności i odporności na oszustwa w związku z realizacją płatności elektronicznych i oznacza uwierzytelnianie w oparciu o zastosowanie co najmniej dwóch elementów należących do kategorii: wiedza (coś, co wie wyłącznie użytkownik), posiadanie (coś, co posiada wyłącznie użytkownik) i cechy klienta (coś, czym jest użytkownik), niezależnych w tym sensie, że naruszenie jednego z nich nie osłabia wiarygodności pozostałych, które to uwierzytelnianie jest zaprojektowane w sposób zapewniający ochronę poufności danych uwierzytelniających. W związku z faktem, iż dane biometryczne wchodzą w skład elementów w oparciu o które można dokonywać uwierzytelniania na potrzeby realizacji transakcji płatniczych należy dokonać przedmiotowej zmiany art. 10 ustawy.

Dodany art. 10a stanowi podstawę prawną do przetwarzania danych o niekaralności pracowników instytucji płatniczych oraz instytucji pieniądza elektronicznego. Ponadto art. 10 a tworzy podstawę prawną do przetwarzania przez instytucje płatnicze i instytucje pieniądza elektronicznego jako pracodawców określonych danych biometrycznych swoich pracowników, celem monitorowania dostępu do pomieszczeń i informacji tych instytucji. W wielu sytuacjach dostęp do poszczególnych danych bądź fizycznych pomieszczeń – w szczególności tych najbardziej poufnych - uzależniony jest od skanowania odcisków palców bądź rogówki oka. Dodatkowo, potrzeba taka istniałaby w przypadku pracowników posiadających dostęp do gotówki.

Dodanie art. 10b:

Rozporządzenie 2016/679 daje możliwość ograniczenia obowiązków administratora i przetwarzającego, wynikających z art. 12-22 oraz 34 i 5 rozporządzenia 2016/679, o ile zakłada to prawo UE bądź państwa członkowskiego. Przepis art. 23 ust. 1 określa, jakie cele ma realizować taki przepis ograniczający obowiązki.

W przypadku sektora usług płatniczych, na uwagę zasługują przede wszystkim środki służące:

- zapewnieniu bezpieczeństwu publicznego (lit. c),
- przeciwdziałaniu przestępczości, (...) w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom (lit. d);
- innym ważnym celom (...) w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym (...) (lit. e),
- ochronie osoby, której dane dotyczą, lub praw i wolności innych osób (lit. i).

Obowiązki administratora podlegające ograniczeniu bądź wyłączeniu dotyczą obowiązków informacyjnych, obowiązków wykonania prawa do bycia zapomnianym czy prawa do przenoszalności danych, ale także obowiązku notyfikacji naruszenia bezpieczeństwa danych wobec podmiotów danych osobowych.

Zaproponowane w art. 10b ograniczenia obowiązków nałożonych na administratorów, które powinny przysługiwać instytucjom płatniczym i instytucjom pieniądza elektronicznego, polegają na:

- wyłączeniu prawa do dostępu do danych oraz prawa do informacji w zakresie obowiązków ustawowych IP i IPE dotyczących działań przeciwko oszustwom i praniu pieniędzy,
 - ograniczeniu katalogu sytuacji, w których IP, IPE są obowiązane dokonywać notyfikacji naruszenia bezpieczeństwa danych wobec podmiotów, których dane dotyczą (art. 34 rozporządzenia 2016/679) – w przypadku gdy takowa notyfikacja mogłaby spowodować naruszenie stabilności funkcjonowania IP, IPE jako instytucji finansowej,
 - ograniczeniu prawa do przenoszalności danych oraz prawa do bycia zapomnianym, jeśli obowiązek dalszego przechowywania i przetwarzania danych osobowych przez IP, IPE jest niezbędny z uwagi na obowiązki ustawowe ciążące na banku.
- wyłączeniu obowiązku z art. 13 ust. 2 lit. f, art. 14 ust. 2 lit. g i art. 15 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679 w przypadku zautomatyzowanego podejmowania decyzji, w tym profilowania.

93. Ustawa z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe

Zmiana wskazana w pkt 1 dotyczy przekazania wniosku o wpis do rejestru operatorów pocztowych. Wraz z wnioskiem o wpis do rejestru wyrażana będzie zgoda na przetwarzanie danych osobowych podanych we wniosku w zakresie i celu niezbędnym dla realizacji zadań i obowiązków Prezesa UKE jako organu regulacyjnego w dziedzinie rynku usług pocztowych. Jednocześnie wskazano, że wniosek może zostać złożony w postaci elektronicznej.

Zmiana wskazana w pkt 2 ma na celu określenie maksymalnego czasu przechowywania danych osobowych przez Prezesa UKE. Wprowadzone dane osobowe operatora są wykreślane z rejestru operatorów pocztowych z chwilą zaprzestania działalności pocztowej, ale ich przechowanie jest istotne, np. ze względu na obowiązki sprawozdawcze nałożone na podmiot wykreślony z rejestru, ale wykonujący działalność pocztową, w którym nastąpiło wykreślenie (art. 43 ust. 5).

94. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach

Zmiana o charakterze porządkowym, usunięto w przepisie odesłanie do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, ponieważ ustawa ta zostanie uchylona.

95. Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności

W związku z wejściem w życie rozporządzenia 2016/679 powstaje konieczność jednoznacznego wskazania podmiotu odpowiedzialnego za administrację danych osobowych zawartych w centralnym systemie informatycznym, poprzez wyraźne wskazanie jako administratora tych danych – ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.

96. Ustawa z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków

Wprowadzana zmiana ma cel doprecyzowujący. Jej istotą jest wskazanie na rolę ujętego w nim podmiotu jako na administratora danych.

97. Ustawa z dnia 28 listopada 2014 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego

Rejestracja stanu cywilnego polega na odnotowywaniu w centralnym rejestrze podstawowych zdarzeń w życiu człowieka, które kształtują byt administracyjno - prawny osoby, w tym jej podstawowe dane osobowe, takie jak: imię, nazwisko, imiona i nazwiska rodziców, datę urodzenia małżeństwa itd. Rejestr Stanu Cywilnego jest rejestrem referencyjnym dla rejestru PESEL i w związku z tym dane w tym rejestrze muszą być pewne, oparte na właściwej dokumentacji i przechowywane przez odpowiednio długi okres, a dostęp do nich jest odpowiednio uregulowany. W związku z powyższym zasady przetwarzania danych osobowych na potrzeby rejestracji stanu cywilnego muszą być dostosowane do specyfiki tego szczególnego zadania realizowanego w interesie publicznym i dla zapewnienia bezpieczeństwa publicznego,.

Zmieniana ustawa - Prawo o aktach stanu cywilnego zawiera wiele szczegółowych regulacji dotyczących przetwarzania danych osobowych, w tym dotyczących zasad ich zbierania, zakresu zbieranych danych, właściwych organów i ich zadań, trybu zmiany, uzupełniania i sprostowania danych, zasad dostępu do danych zarówno dla osób, których dane dotyczą, jak i organów państwowych i innych osób fizycznych czy też okresu przechowywania danych. Zatem dostosowanie ustawy do rozporządzenia 2016/679 polegało przede wszystkim na:

7. konieczności doprecyzowania, że rejestracji stanu cywilnego, w interesie publicznym oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, dokonuje się w rejestrze stanu cywilnego w formie aktów stanu cywilnego dla odzwierciedlenia stanu cywilnego danej

osoby. Określenie celu przetwarzania danych jest niezbędne w świetle art. 6 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia.

8. doprecyzowaniu, jakie organy i w jakim zakresie przetwarzają dane osobowe, oraz określeniu podziału zadań związanych z przetwarzaniem danych osobowych w rejestrze stanu cywilnego. Zaproponowane regulacje odzwierciedlają stan faktyczny w tym zakresie, niemniej w świetle rozporządzenia, niezbędnym wydaje się precyzyjne ich określenie w prawie krajowym.
9. wskazaniu, zgodnie z art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i rady (UE) 2016/67 z dnia 27 kwietnia 2016 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 65/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), których przepisów ww. rozporządzenia nie stosuje się w stosunku do przetwarzania danych na potrzeby rejestracji stanu cywilnego.

W ramach przetwarzania danych osobowych na potrzeby prowadzenia rejestracji stanu cywilnego ze stosowania wyłączono:

1) art. 15 rozporządzenia, gdyż biorąc pod uwagę masowy charakter przetwarzania wprowadzenie wszystkich wymagań określonych art 15 wymagałoby niewspółmiernie dużego nakładu środków aby uzyskać pełną zgodność przekazywanych informacji z wymaganiami rozporządzenia. Należy jednak wskazać, że przepisy PRASC jasno wskazują zasady udzielania osobom informacji o przetwarzanych danych osobowych zatem postulat dostępu osoby do informacji o tym, jakie jej dane osobowe są przetwarzane pozostaje spełniony. Dane udostępniane są w formie odpisów z aktów i zaświadczenia o zamieszczonych lub niezamieszczonych w rejestrze stanu cywilnego danych dotyczących danej osoby. W zakresie, w jakim art. 15 rozporządzenia przewidziano prawo do uzyskania informacji o kategoriach odbiorców, którym dane zostały ujawnione, w prawie krajowym przewidziano możliwość uzyskania informacji zarówno o podmiotach dokonujących operacji w rejestrze stanu cywilnego oraz możliwość uzyskania informacji o wydanych z aktu odpisach oraz o wydanych zaświadczeniach o zamieszczonych lub niezamieszczonych w rejestrze stanu cywilnego danych dotyczących wskazanej osoby wraz z informacją komu wydano odpis lub zaświadczenie.

2) art. 16 rozporządzenia, gdyż dane w rejestrze muszą być referencyjne i pewne zatem niedopuszczalne jest dokonywanie sportowania danych jedynie na podstawie oświadczenia osoby, której dane dotyczą. Ustawa- Prawo o aktach stanu cywilnego jasno wskazuje tryb

prostowania danych w rejestrze, zatem podstawowe prawo osoby jakim jest prawo do sprostowania danych jest zachowane.

3) art. 18 rozporządzenia, gdyż musi istnieć możliwość nieprzerwanego przetwarzania danych przez organy publiczne zatem ograniczenie przetwarzania danych nie jest dopuszczalne. Ograniczenie przetwarzania danych dotyczących danej osoby w rejestrze stanu cywilnego, w przypadku, gdy osoba której dane dotyczą kwestionuje ich prawidłowość znacząco utrudniłoby funkcjonowanie takiej osoby w społeczeństwie i mogłoby się wiązać uniemożliwieniem wykonywania niektórych zadań przez organy administracji publicznej.

4) art. 21 rozporządzenia, gdyż przetwarzane w rejestrze dane są kluczowe dla ustalania tożsamości osób fizycznych zatem niedopuszczalne jest zaprzestanie przetwarzania danych danej osoby na podstawie jej sprzeciwu. Realizacja takiego prawa również oznaczałaby, że osoba nie funkcjonuje w obrocie prawnym.

Dodatkowo wprowadza się zmiany wzmacniające uprawnienia osób, których dane dotyczą, polegające na:

- wprowadzeniu uprawnienia dla osoby, której dane dotyczą, uzyskania informacji, czy udostępniono dokumenty z akt zbiorowych stanu cywilnego aktu jej dotyczącego (art. 26)
- doszczegółowieniu przepisów określających okresy przechowywania aktów
- wprowadzeniu obowiązku usuwania danych z systemów, wspomagających prowadzenie papierowej rejestracji stanu cywilnego, prowadzonych przed 2015 r. przez urzędy stanu cywilnego po przeniesieniu papierowego aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego.

98. Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii

Proponowana zmiana polegająca na dodaniu w art. 15 ust. 1a wynika z konieczności doprecyzowania skutku wykreślenia danych z rejestru poprzez wyraźne określenie, że wykreślenie z danego rejestru jest równoznaczne z fizycznym usunięciem z tego rejestru danych wykreślanego podmiotu. Pozwoli to uniknąć wątpliwości pojawiających się w związku z obecnym brzmieniem ww. przepisu czy dane podmiotu wykreślonego są nadal widoczne, ale np. z adnotacją „wykreślony” lub odpowiadającym jej oznaczeniem graficznym. Należy jednocześnie wskazać, że wszystkie wykreślane dane nadal znajdują się w złożonych do organu rejestrowego (Prezes Urzędu Regulacji Energetyki) wnioskach o wpis do rejestru, które

stanowią akta sprawy i jako takie są archiwizowane. W związku z tym zrezygnowano z określania w ustawie, przez jaki okres wnioski mają być przechowywane.

W związku z nałożonym przez rozporządzenie 2016/679 obowiązkiem wyraźnego określenia administratora danych osobowych proponuję wskazać, że wszystkie podmioty biorące udział w przetwarzaniu danych związanym z przekazywaniem wymienionych w przepisach informacji i sprawozdań są ich administratorami. Pozwoli to, przede wszystkim, uniknąć wątpliwości co do tego, który podmiot jest administratorem, a który podmiotem przetwarzającym. Wybierając takie rozwiązanie proponuję jednocześnie zrezygnować z zastępowania używanego w przepisach słowa „przekazuje” słowem „udostępnia”. Wynika to z faktu, iż słowo „przekazuje” odnosi się do przekazania organowi (Prezesowi URE) kompleksowego dokumentu (określonego jako informacja lub sprawozdanie), w którym główną treść stanowią dane inne niż osobowe (zmiana w art. 22 ust. 3).

W związku z konstrukcją procedury wydawania świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, która może budzić wątpliwości, co do roli i obowiązków podmiotów w zakresie przetwarzania danych osobowych (wnioski są składane do Prezesa URE za pośrednictwem operatorów systemów) proponuję wyraźnie określić, że zarówno Prezes URE, jak i operatorzy są administratorami danych osobowych. Propozycja ta jest uzasadniona również tym, że operatorzy nie tylko przekazują wnioski, ale dokonują również ich częściowej weryfikacji, ich rola przy przetwarzaniu danych osobowych nie może zatem zostać pominięta (zmiana w art. 51 ust. 3).

99. Ustawa z dnia 25 czerwca 2015 r. o leczeniu niepłodności

Projektowana zamiana dotyczy przepisów odnośnie zasad przetwarzania danych w Rejestrze Dawców Komórek Rozrodczych i Zarodków oraz ogólnych zasad przetwarzania danych związanych z wykonywaniem zadań ośrodka medycznie wspomaganey prokreacji i banku komórek rozrodczych i zarodków. Wynika z konieczności dostosowania przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o leczeniu niepłodności (Dz. U. poz. 1087 z późn. zm.) do skutków wejścia w życie przepisów rozporządzenia 2016/679.

Obowiązujące przepisy w zakresie ochrony danych osobowych, w tym ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922) zostaną zastąpione. Odwołania zawarte w ustawie z dnia 25 czerwca 2015 r. o leczeniu niepłodności do przepisów

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych oraz aktów wykonawczych musiały więc zostać dostosowane do nowej sytuacji prawnej.

100. Ustawa z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach

Zmiana o charakterze porządkowym, usunięto w przepisie odesłanie do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, ponieważ ustawa ta zostanie uchylona.

101. Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej

Zmiana w art. 35 ust. 2 pkt 10:

Zmiana ma charakter dostosowawczy i związana jest ze zmianą organu właściwego w sprawach ochrony danych osobowych. Zmiana polega na zastąpieniu odwołania do Generalnego Inspektora Danych Osobowych odwołaniem do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Zmiana art. 35 ust. 7:

Propozycja uzupełnienia art. 35 ust. 7 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (dalej: „u.d.u.r.”) poprzez wskazanie Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego (obok Polskiej Izby Ubezpieczeń) jako podmiotu zobowiązanego do zachowania tajemnicy dotyczącej poszczególnych umów ubezpieczenia. Propozycja ma na celu potwierdzenie objęcia obowiązkiem zachowania tajemnicy ubezpieczeniowej również Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, co jest związane m.in. z prowadzeniem przez UFG informatycznych baz danych, które obejmują informacje o wypłaconych odszkodowaniach i świadczeniach z umów ubezpieczenia. Należy wskazać, iż UFG przejęło część uprawnień do prowadzenia baz danych od Polskiej Izby Ubezpieczeń (art. 102a ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Przetwarzanie przez UFG danych sensytywnych wymaga w świetle rozporządzenia 2016/679 (art. 9 i 10) dodatkowych gwarancji praw i wolności. Objęcie UFG *expressis verbis* tajemnicą ubezpieczeniową będzie mogło być uznane za taką gwarancję.

Zmiana art. 38 ust. 6 i 8:

Propozycja zmiany brzmienia art. 38 ust. 6 i 8 u.d.u.r. dotyczy modyfikacji w zakresie sposobu udzielenia zgody przez osobę, której dane dotyczą. Wyrażenie wyraźnej zgody na przetwarzanie danych osobowych (w sytuacjach o których mowa w przedstawionym przepisach) przez osobę ubezpieczoną, osobę na której rachunek ma być zawarta umowa ubezpieczenia lub przedstawiciela ustawowego każdej z tych osób, wynika z art. 9 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2016/679, który *explicite* wskazuje na konieczność pozyskania wyraźnej zgody.

Zaproponowana zmiana zapewni zgodność regulacji krajowych z regulacjami unijnymi. Ponadto, w określonych sytuacjach fakt udzielenia wyraźnej zgody może mieć bardziej praktyczne zastosowanie, niż fakt udzielenia pisemnej zgody, która w określonych sytuacjach losowych może być pozbawiona elementu wyraźnej świadomości osoby, która tej zgody udziela. Taki sposób rozumienia wymogu udzielenia wyraźnej zgody przewiduje również uzasadnienie wynikające z motywy 111 preambuły rozporządzenia 2016/679.

Ponadto, warunkiem wyrażenia zgody, zapewniającym jej wyraźny charakter są obowiązki nałożone na administratora dotyczące sposobu sformułowania klauzuli wyrażenia zgody. Dotyczą one jej przejrzystości i precyzyjnego sformułowania, co jest dodatkowym elementem, uzasadniającym wystarczający charakter wyraźnego udzielenia zgody, przez osobę, której dane dotyczą.

Zmiana art. 39 ust. 1:

Zmiana rekomendowana w odniesieniu do dyspozycji art. 39 u.d.u.r. dotyczy sposobu wyrażenia zgody przez podmiot danych na udostępnienie danych osobowych innym zakładom ubezpieczeń. Uzasadnione jest usunięcie wymogu formy pisemnej (pisemnego żądania) w odniesieniu do wyrażania zgody na udostępnienia danych osobowych.

Postulat ten wydaje się być zasadny nie tylko na gruncie omówionego, w odniesieniu do propozycji zmiany art. 38 u.d.u.r., wymogu uzyskania zgody a nie pisemnej zgody osoby, której dane dotyczą, ale również na gruncie art. 43 u.d.u.r., który przewiduje możliwość tworzenia dokumentów – ale w konsekwencji nakładający obowiązki na zakład ubezpieczeń należytego ich utrwalenia i zabezpieczenia – dotyczących zawierania i wykonywania umów ubezpieczenia w postaci elektronicznej. Należy bowiem podkreślić, że wprowadzenie postaci elektronicznej jest odzwierciedleniem postulatów wysuwanych przez środowisko ubezpieczeniowe, związanych z koniecznością dostosowania regulacji prawnych do postępującego procesu

cyfryzacji. Zmiana jest również zgodna z art. 6 ust. 1 lit. a w zw. z art. 7 rozporządzenia 2016/679, który nie odwołuje się do wymogu pisemności zgody osoby, której dane dotyczą.

Zmiana art. 41 ust. 1, 1a, 1b, 2:

Modyfikacja zaproponowana do brzmienia art. 41 ust. 1 u.d.u.r. odnosi się do usunięcia przepisów odnoszących się jedynie do możliwości zbierania danych osobowych, a zastąpienie go obowiązkiem zbierania danych w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze.

Zmiana wynika z regulacji zawartej w art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, stanowiącej że administrator jest zobowiązany do przetwarzania danych w celu wypełnienia ciążącego na nim obowiązku prawnego. Należy podkreślić, że przetwarzanie danych osobowych osób korzystających z usług ubezpieczeniowych oferowanych przez administratora nie jest uznawane za przysługujące mu prawo, ale za obowiązek związany z zapewnieniem kompleksowej i profesjonalnej jakości świadczonych usług.

Propozycja dodania do art. 41 ust. 1a u.d.u.r. jest uzasadniona ze względu na konieczność doprecyzowania regulacji ustawowej w odniesieniu do prawnie dopuszczalnego zakresu przetwarzanych danych, w tym szczególnych kategorii danych osobowych (danych dotyczących zdrowia) w celu oceny ryzyka ubezpieczeniowego lub wykonania umowy ubezpieczenia.

Brzmienie art. 41 ust. 1b u.d.u.r. stanowi uzupełnienie treści z art. 41 ust. 1 i 2 związanej z przetwarzaniem danych osobowych w toku zawierania i realizacji umów ubezpieczeniowych, w kontekście możliwości przyznania zakładom ubezpieczeń zautomatyzowanego podejmowania decyzji w indywidualnych przypadkach, w tym profilowania osób, których dane dotyczą. Regulacja zaproponowana na gruncie art. 41 ust. 3 u.d.u.r. przyznaje zakładom ubezpieczeń możliwość zautomatyzowanego podejmowania decyzji, w tym profilowania, która wprost wynika z uprawnienia z art. 22 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2016/679. Art. 22 ust. 2 lit. b rozporządzenia RODO umożliwia dostosowanie regulacji krajowych, które zezwolą administratorom na przetwarzanie danych osobowych w sposób umożliwiający zautomatyzowane podejmowanie decyzji, w tym profilowanie, pod warunkiem wdrożenia właściwych środków ochrony praw, wolności i prawnie uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą.

Mając to na uwadze należy szczególnie podkreślić fakt, że brzmienie art. 41 ust. 1b u.d.u.r. jest tylko możliwością przyznaną zakładom ubezpieczeń do dokonywania zautomatyzowanego podejmowania decyzji, w tym profilowania jedynie w celu oceny ryzyka ubezpieczeniowego, uzasadnionej ponadto specyfiką prowadzonej regulowanej działalności. Potencjalne wątpliwości co do ryzyka przetwarzania danych osobowych czy ich ewentualnego udostępnienia zostaje zminimalizowane, ze względu na fakt, że zakład ubezpieczeń, który może dokonywać profilowania i podejmowania zautomatyzowanych decyzji, jest związany tajemnicą ubezpieczeniową, a jego działalność jest nadzorowana przez Komisję Nadzoru Finansowego.

Zmiana ust. 2 jest związana z koniecznością uregulowania przesłanek wyłączenia – tak jak w obecnej regulacji – obowiązku informacyjnego. Pozyskiwanie i przetwarzanie danych osobowych osób, objętych umową ubezpieczenia jest bezpośrednio związane z regulacją zawartą w art. 14 ust. 5 lit. c rozporządzenia RODO, który dopuszcza przetwarzanie danych osobowych z pominięciem obowiązku informacyjnego, m. in. w przypadku gdy pozyskiwanie lub ujawnianie tych danych jest wyraźnie uregulowane prawem państwa członkowskiego. Uwzględniając powyższe należy wskazać, że propozycja zmiany art. 41 ust. 2 u.d.u.r., który wyraźnie wskazuje na okoliczność przetwarzania danych osobowych w związku z zawieraniem i wykonywaniem umów ubezpieczenia, bezpośrednio koresponduje z regulacją z art. 14 ust. 5 lit. c rozporządzenia 2016/679.

Tym samym administrator danych przetwarzając dane osobowe związane z zawieraniem i wykonywaniem umów ubezpieczenia, w zakresie i na zasadach przewidzianych w art. 41 ust. 1 i 1a u.d.u.r. jest zwolniony z konieczności realizacji obowiązku informacyjnego w przypadku pozyskiwania danych osobowych w sposób inny niż od osoby, której dane dotyczą, z uwagi na podstawę prawną wynikającą z tej regulacji ustawowej. Należy również wskazać, że zakład ubezpieczeń pełniący funkcję administratora danych jest zobowiązany do podjęcia środków zapewniających odpowiedni poziom bezpieczeństwa przetwarzanych danych objętych zakresem tajemnicy ubezpieczeniowej.

102. Ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty

W art. 12 ust. 9 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (Dz. U. poz. 1994), znajduje się odwołanie do obecnie obowiązującej „ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. W związku z wejściem w życie rozporządzenia 2016/679

oraz nowej ustawy o ochronie danych osobowych odwołanie do obecnie obowiązującej ustawy o ochronie danych osobowych stanie się nieaktualne, w związku z czym konieczne stało się uchylene odesłania.

103. Ustawa z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych

Zmiana o charakterze porządkowym, usunięto w przepisie odesłanie do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, ponieważ ustawa ta zostanie uchylona.

104. Ustawa z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze

W związku z tym, że administratorem przetwarzanych danych osobowych jest Prokurator Generalny odpowiedniej korekty dokonano w art. 13 § 5. Ponieważ rozporządzenie nie przewiduje konieczności zgłaszania rejestru danych należało uchylić § 2 w art. 191, który przewidywał wyłączenie konieczności jego rejestracji.

Z uwagi na to, że zawarte w art. 2 ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/679 wyłączenie jego stosowania do przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych lub wykonywania kar, w tym ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom, które uregulowano Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW, nie obejmuje swym zakresem części zadań i czynności wykonywanych przez kuratorów sądowych, konieczna jest zmiana ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 795).

Kuratorska służba sądowa funkcjonalnie i organizacyjnie usytuowana jest w sądach. Zgodnie z treścią przepisu art. 147 § 2 in principio ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych kuratorzy sądowi działają w sądach (kuratorzy rodzinni i kuratorzy dla dorosłych), stanowiąc służbę kuratorską. Zakres czynności został zaś wskazany in fine cyt. przepisu określając, że kuratorzy sądowi wykonują czynności o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym i profilaktycznym oraz inne czynności określone w przepisach szczególnych. Jak wynika z treści tego przepisu, ma on charakter ogólny, stanowi jedynie

częściowe powtórzenie art. 1 ust. 1 ustawy o kuratorach sądowych, odsyłając jednocześnie do przepisów szczególnych.

Ażeby w pełni odkodować zakres czynności wykonywanych przez kuratorów sądowych (zawodowych i społecznych), należy posiłkować się zarówno ustawą o kuratorach sądowych, jak i wskazaniem pełnego zakresu czynności, w szczególności tych, które nie mieszczą się w zakresie wyłączenia opisanego w art. 2 ust. 2 lit. d cyt. rozporządzenia.

Należy podkreślić, że kuratorzy sądowi pełnią swoje czynności zawodowo (kuratorzy zawodowi) albo społecznie (kuratorzy społeczni), a zasady organizacji służby i wykonywania obowiązków przez kuratorów sądowych oraz status kuratorów sądowych określa odrębna ustawa (154 §1 i 2 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych). Zgodnie z treścią ustawy o kuratorach sądowych, kuratorzy sądowi realizują określone przez prawo zadania o charakterze wychowawczo – resocjalizacyjnym, diagnostycznym, profilaktycznym i kontrolnym, związane z wykonywaniem orzeczeń sądu (art. 1 tej ustawy). Prima facie zdawać się może, że wszystkie opisane zadania, mieszczą się w zakresie wyłączenia, o którym mowa, tj. przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy, tj. zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych lub wykonywania kar, jednakże zakres szczególnych czynności wzbudza uzasadnione wątpliwości, które stały się przedmiotem rozważań Trybunału Konstytucyjnego w sprawie U 2/14, w której badał zgodność z Konstytucją RP niektórych przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 lutego 2013 r. w sprawie sposobu wykonywania obowiązków i uprawnień przez kuratorów sądowych w sprawach karnych wykonawczych (Dz. U. z 2013, poz. 335).

W wyroku z dnia 16 grudnia 2014 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł między innymi o niezgodności § 5 ust. 5 oraz § 25 ust. 5 tego rozporządzenia z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) oraz z art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze Konstytucji RP. Co istotne, Trybunał Konstytucyjny zajął się tą kwestią wpadkowo, będąc związanym granicami wniosku i skoncentrował się na uprawnieniach kuratorów do przetwarzania danych osobowych tylko w zakresie, w jakim byli oni zobowiązani do przekazywania funkcjonariuszom policji informacji o powierzeniu lub zakończeniu dozoru nad skazanym za przestępstwa polegającego na użyciu przemocy lub groźby bezprawnej. W uzasadnieniu wyroku TK wskazał m.in., że: „Nie ma zatem przepisów ustawowych, które zezwalałyby kuratorowi na przetwarzanie danych dotyczących skazania za przestępstwo popełnione z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej w postaci przekazywania

tych danych komendantowi powiatowemu Policji. Podstawą do tego nie są w szczególności ogólne przepisy określające prawa i obowiązki kuratorów, przywołane przez Ministra Sprawiedliwości w piśmie z 13 maja 2014 r., zawarte m.in. w art. 9 pkt 4 i 5 ustawy o kuratorach sądowych (na podstawie których kurator ma dostęp do dokumentacji dotyczącej podopiecznych oraz ma prawo żądać od Policji pomocy w wykonywaniu czynności służbowych). Nieuprawnione jest także twierdzenie Ministra Sprawiedliwości, że ustawową podstawą do przetwarzania przez kuratora danych, o których mowa w § 5 ust. 5 i § 25 ust. 5 rozporządzenia z 26 lutego 2013 r., są przepisy ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, ze zm.), przewidujące uprawnienie Policji do gromadzenia i przetwarzania danych osobowych w celu realizacji ustawowych zadań. Owszem, są to regulacje spełniające kryterium przyjęte w art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, lecz ich adresatem nie są kuratorzy, lecz Policja. Są one zatem ustawowym zezwoleniem na przetwarzanie danych wrażliwych przez Policję w celu realizacji jej ustawowych zadań, przede wszystkim zapobiegania i wykrywania przestępstw oraz identyfikacji osób.”

Wprawdzie wskazane rozporządzenie uchylono, a w jego miejsce przyjęto rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 czerwca 2016 r. w sprawie sposobu i trybu wykonywania czynności przez kuratorów sądowych w sprawach karnych wykonawczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 969 – dalej: rozporządzenie), to jednak przepisy w tej mierze zostały recypowane z rozporządzenia z 26 lutego 2013 r., zatem rozważania Trybunału Konstytucyjnego, z racji braku zmian ustawowych należy uznać za aktualne.

Biorąc pod uwagę kierunek orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, należy przyjąć, że szereg innych przepisów z dnia 13 czerwca 2016 r., może w przyszłości budzić uzasadnione wątpliwości, co do zgodności z ustawą o ochronie danych osobowych oraz rozporządzenia RODO, m.in. w zakresie:

- 1) przesyłania jednostce Policji właściwej dla miejsca stałego pobytu skazanego informacji o oddaniu pod dozór skazanego za przestępstwo z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej (§ 4 ust. 1 pkt 1 rozp.),
- 2) uzyskiwania numeru telefonu lub adres poczty elektronicznej skazanego, umożliwiające mu kontaktowanie się ze skazanym podczas dozoru; jeżeli skazany wyraził na

to zgodę, wezwań, zawiadomień lub przekazywania informacji kurator sądowy może dokonywać także telefonicznie lub za pośrednictwem poczty elektronicznej (§ 5 ust. 3 rozp.),

3) zasięgnięcia informacji o skazanym w placówkach oświatowych i oświatowo-wychowawczych,

4) zaznajamiania się z wynikami leczenia, rehabilitacji lub terapii skazanego, a także utrzymywania kontaktu z osobami prowadzącymi leczenie, rehabilitację, terapię lub inne formy specjalistycznego oddziaływania oraz zapoznawania się z ewentualnymi wskazówkami tych osób dotyczącymi przebiegu dozoru a następnie konsultowania sposobu sprawowania dozoru z osobami, o których mowa; podejmowania działań mających na celu przestrzeganie przez skazanego zaleceń lekarskich bądź zaleceń innych specjalistów z zakresu rehabilitacji lub terapii, sprawując dozór wobec sprawcy przestępstwa popełnionego w stanie ograniczonej poczytalności lub w związku z uzależnieniem od alkoholu, środka odurzającego lub innego podobnie działającego środka (§ 15 ust. 1-4 rozp.);

5) nawiązania współpracy [...] z organizacjami pozarządowymi funkcjonującymi na terenie miejsca zamieszkania osób pokrzywdzonych w celu uzyskania w niezbędnym zakresie informacji o rodzinie dotkniętej przemocą (§ 16 ust. 1 pkt 2 rozp.), sprawując dozór wobec sprawcy przemocy w rodzinie;

6) w zakresie wymiany informacji w czasie uczestniczenia w posiedzeniach zespołu interdyscyplinarnego i grupy roboczej, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1390) (§ 16 ust. 1 pkt 5 rozp.), sprawując dozór wobec sprawcy przemocy w rodzinie.

Bezpośrednią przyczyną powstałych wątpliwości wydają się być kolejne zmiany w treści ustawy o ochronie danych osobowych. Pierwotne brzmienie przepisu art. 27 ust. 2 pkt 4 tejże ustawy pozwalało na pozyskiwanie, gromadzenie i przetwarzanie danych osobowych o ile „dane osobowe są niezbędne do wykonywania określonych prawem zadań, realizowanych dla dobra publicznego”, które w związku z treścią art. 9 pkt 5 ustawy o kuratorach sądowych gwarantował kuratorom zawodowym możliwość „żądania od Policji oraz innych organów lub instytucji państwowych, organów samorządu terytorialnego, stowarzyszeń i organizacji społecznych w zakresie ich działania, a także od osób fizycznych pomocy w wykonywaniu czynności służbowych”.

Obecnie obowiązujący art. 27 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych. wyklucza gromadzenie i przetwarzanie danych przez kuratorów sądowych wykonujących zarówno orzeczenia w sprawach karnych, m.in. w opisanym zakresie, a także kuratorów wykonujących orzeczenia w sprawach rodzinnych i nieletnich. Zaś zgodnie z art. 27 ust. 2 pkt 2 tej ustawy przetwarzanie danych wrażliwych jest dopuszczalne o ile „przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony.

Mając na uwadze powyższe, w ustawie o kuratorach sądowych proponuje się dodanie art. 9a, art. 35a i art. 35b, a także określenie na nowo treści przepisu art. 87 ust. 3.

Wskazana interwencja legislacyjna wydaje się konieczna także na gruncie art. 5 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/679 zd. pierwsze, zgodnie z treścią którego dane osobowe muszą być zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami.

Z tych samych powodów należy wskazać, iż wprowadzenie proponowanych przepisów znajduje uzasadnienie w związku z treścią art. 6 ust. 3 lit. b w zw. z art. 6 ust. 1 lit. c i e rozporządzenia 2016/679, w którym określono, że podstawa przetwarzania, która jest niezbędna do wypełniania obowiązku prawnego ciążącego na administratorze oraz niezbędna do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi, musi być określona w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator.

105. Ustawa z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowaniu dzieci

Zmiana o charakterze czysto technicznym polegająca na usunięciu odesłania w art. 14 ust. 3 do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

106. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. o bezpieczeństwie obrotu prekursorami materiałów wybuchowych

Zmiana o charakterze porządkowym, usunięto w przepisie odesłanie do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, ponieważ ustawa ta zostanie uchylona.

107. Ustawa z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań z zakresu informatyzacji działalności organów Krajowej Administracji Skarbowej

Propozycja przewidziana w zmienianym art. 17 ust. 1 dopuszcza, w sytuacji przetwarzania danych przez spółkę celową, możliwość ograniczenia praw podmiotów danych wskazanych w art. 12-22 i art. 34 RODO. Ograniczenie praw podmiotów danych jest możliwe na podstawie art. 23 ust. 1 lit. d i e RODO, o ile ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych lub wykonywaniu kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom oraz innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu. W przypadku art. 17 ust. 1 ograniczenie to zostało zastosowane w zakresie niezbędnym do realizowania zadań spółki celowej utworzonej w celu realizacji niektórych projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu z zakresu spraw należących do działu administracji rządowej finanse publiczne ustawowych przez organy podatkowe. Celem projektów realizowanych przez spółkę celową jest zapewnienie organom Krajowej Administracji Skarbowej systemów teleinformatycznych wspierających wykrywanie naruszenia przepisów prawa podatkowego, w oparciu o dane uzyskiwane z systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz organów Krajowej Administracji Skarbowej. W związku z tym uznać należy, że spełniona jest przesłanka ważnego celu leżącego w ogólnym interesie publicznym uzasadniająca wprowadzenie wymienionych ograniczeń.

Przepis zawiera ponadto o wymaganą przez przepisy unijne regulację zobowiązującą administratora danych do wdrożenia odpowiednich zabezpieczeń zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu danych osobowych. Przepis ten wskazuje także, że osoby, których dane dotyczą mają prawo uzyskania od administratora danych informacji, o powyższych ograniczeniach, o ile nie narusza to celu ograniczenia.

Zmiana w art. 18 ust. 1, 2 i 6 ma charakter dostosowujący i polega na zastąpieniu odwołania ogólnie do przepisów o ochronie danych osobowych zamiast obecnie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

108. Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym

W ustawie tej zaproponowano następujące zmiany:

1) w związku z tym, że administratorem danych osobowych przetwarzanych w Rejestrze Sprawców na Tle Seksualnym jest Minister Sprawiedliwości – odpowiedniej korekty wymaga art. 5 ust. 2;

2) ze względu na to, że zgromadzone w Rejestrze dane będą przetwarzane, obok celu pierwotnego, także dla potrzeb badań naukowych lub statystycznych, dodając art. 17 ust. 3a proponuje się wyłączyć stosowanie co do danych przetwarzanych dla tych celów:

– art. 15 rozporządzenia 2016/679 zapewniającego osobie, której dane dotyczą, prawo dostępu do informacji od administratora danych, czy przetwarzane są jej dane osobowe,

– art. 16 rozporządzenia 2016/679 przyznającego osobie, której dane dotyczą, prawo do sprostowania danych,

– art. 18 rozporządzenia 2016/679 przyznającego osobie, której dane dotyczą, prawo żądania od administratora ograniczenia przetwarzania jej danych osobowych w określonych przypadkach,

– art. 21 rozporządzenia 2016/679 przyznającego osobie, której dane dotyczą, prawo wniesienia sprzeciwu, z przyczyn związanych z jej szczególną sytuacją, wobec przetwarzania dotyczących jej danych osobowych.

Podstawę wyłączeń stanowi art. 89 ust. 2 rozporządzenia 2016/679. Ich wprowadzenie podyktowane jest koniecznością zapewnienia niezakłóconej realizacji przetwarzania danych zgromadzonych w Rejestrze do celów badań naukowych lub statystycznych, które to badania, z uwagi na rodzaj przetwarzanych danych, mogą mieć niebagatelne znaczenie także dla realizacji głównego celu Rejestru, tj. zapobieżenia zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym.

Z drugiej strony wskazać należy, że rozwiązania przewidziane w ustawie zapewniają prawa i wolności osoby, której dane dotyczą, zgodnie z rozporządzeniem (art. 89 ust. 1 rozporządzenia 2016/679). Mianowicie ustawa przewiduje w art. 19 szczegółową procedurę korygowania danych nieprawidłowych lub błędnie wprowadzonych. Ustawa gwarantuje nadto każdej osobie prawo do uzyskania informacji z Rejestru, czy jej dane zostały zgromadzone w Rejestrze (art. 12 pkt 8 ustawy).

109. Ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej

Zgodnie z art. 35 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej Centralny Rejestr Danych Podatkowych (CRDP) służy do przetwarzania danych wynikających, w szczególności z: deklaracji podatkowych, decyzji, postanowień, tytułów wykonawczych oraz danych zgromadzonych w Centralnym Rejestrze Podmiotów – Krajowej Ewidencji Podatników.

Przepis art. 23 rozporządzenia 2016/679 dopuszcza możliwość ograniczenia praw podmiotów danych wskazanych w art. 12-22 i art. 34, o ile ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym m.in. innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu.

Biorąc pod uwagę powyższą przesłankę w związku z ważnym interesem gospodarczym RP związanym z kwestiami budżetowym i podatkowym konieczne stało się dodanie regulacji, zgodnie z którą do przetwarzania danych osobowych w CRDP nie stosuje się art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia 2016/679.

Zmiana zaproponowana w art. 45 ust. 1 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej polega na wpisaniu jako podstawy przetwarzania danych osobowych zbieranych i wykorzystywanych przez organy KAS w celu realizacji ustawowych zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 (realizacja dochodów z podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych, jak również innych należności, na podstawie odrębnych przepisów, z wyjątkiem podatków i należności budżetowych, w zakresie których właściwe są inne organy), pkt 2 (realizacja dochodów z należności celnych oraz innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów), pkt 6 (wykonywanie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych oraz wykonywanie zabezpieczenia należności pieniężnych) i pkt 8

(wykonywanie audytu, czynności audytowych i urzędowego sprawdzenia), w miejsce ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. z 2016 r. poz. 922) przepisów rozporządzenia 2016/679.

Z kolei propozycja dodania w art. 45 ust. 1a dopuszcza, w sytuacji opisanej w ust. 1, możliwość ograniczenia praw podmiotów danych wskazanych w art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia 2016/679. Ograniczenie praw podmiotów danych jest możliwe na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679, o ile ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu. W przypadku art. 45 ust. 1a ograniczenie to zostało zastosowane z uwagi na interes finansowy Unii oraz budżetu państwa w tym kwestie budżetowe i podatkowe.

Zmiana zaproponowana w art. 47 ust. 1 polega, podobnie jak zmiana dokonana w art. 45 ust. 1, na wpisaniu w miejsce przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, jako podstawy przetwarzania danych osobowych, przepisów rozporządzenia 2016/679.

Natomiast ust. 2 w miejsce przywołanych przepisów art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych wprowadza się odpowiadające mu przepisy art. 9 ust. 1 i art. 10 rozporządzenia 2016/679 (przetwarzanie szczególnych kategorii danych osobowych oraz danych osobowych dotyczących wyroków skazujących i naruszeń prawa).

Propozycja dodania ust. 1a w art. 127 dopuszcza, w sytuacji opisanej w ust. 1, możliwość ograniczenia praw podmiotów danych wskazanych w art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia 2016/679. Ograniczenie praw podmiotów danych jest możliwe na podstawie art. 23 ust. 1 lit. d i e rozporządzenia 2016/679, o ile ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych lub wykonywaniu kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom oraz innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi

gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu. W przypadku art. 127 ust. 1a ograniczenie to zostało zastosowane w zakresie niezbędnym do realizacji zadań KAS, o których mowa w art. 113 ust. 1 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej.

Przepisy art. 35, art. 47a i art. 127 zawierają też, wymaganą przez przepisy unijne, regulację zobowiązującą administratora danych do wdrożenia odpowiednich zabezpieczeń zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu danych osobowych. Przepis ten wskazuje także, że osoby, których dane dotyczą mają prawo uzyskania od administratora danych informacji, o powyższych ograniczeniach, o ile nie narusza to celu ograniczenia.

110. Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe

W proponowanych zmianach ustawy zgodnie z propozycją ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego, uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych osobowych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań.

Z tego względu proponuje się wprowadzenie do ustawy przepisów określających obowiązki przetwarzania danych w związku z wykonywaniem określonych w tych ustawach zadań.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w zakresie, w jakim sprawuje nadzór nad szkolnictwem artystycznym, inne jednostki nadzoru nad tym

szkolnictwem, szkoły i placówki artystyczne jako podmioty publiczne narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, zobowiązując zarazem administratora danych do umieszczenia na swojej stronie internetowej lub w Biuletynie Informacji Publicznej komunikatu o zaistniałym naruszeniu nie później niż 72 godziny od stwierdzenia naruszenia. Wprowadzenie ograniczeń praw określonych w art. 13 i 14 (prawo do informacji) oraz obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 (dokumentowanie przestrzegania przepisów o ochronie danych) jest konieczne nie tylko z uwagi na nadmierny koszt ale również inne niewspółmierne nakłady.

Należy podkreślić, że administrator byłby zobowiązany do publicznego poinformowania o wprowadzonych ww. ograniczeniach i włączeniach na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

111. Ustawa z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami

Zmiana ma charakter dostosowujący i polega na zastąpieniu odwołania do odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 w miejsce obecnie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

W rozdziale 3 zawarto przepisy dostosowujące oraz przejściowe.

Proponuję się, aby w celu zapewnienia ciągłości wykonywania funkcji gwarantującej przestrzeganie przepisów o ochronie danych osobowych w danym podmiocie, osoby wykonujące w dniu 24 maja 2018 r. funkcję administratora bezpieczeństwa informacji wykonywały funkcję inspektora ochrony danych osobowych do dnia 1 września 2018 r. W tym czasie administrator danych osobowych lub podmiot przetwarzający powinien zawiadomić Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o wyznaczeniu inspektora ochrony danych osobowych zgodnie z procedurą wskazaną w art. 5 ustawy o ochronie danych osobowych albo w tym terminie obowiązany jest przekazać Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych informację, że dotychczasowy administrator bezpieczeństwa informacji nie pełni u niego funkcji inspektora ochrony danych osobowych. Jednocześnie jeżeli w tym czasie, czyli do dnia 1 września 2018 r., administrator bezpieczeństwa informacji nie zgłosi danych kontaktowych dotychczasowego administratora bezpieczeństwa informacji do Prezesa Urzędu Ochrony

Danych Osobowych, to ten administrator przestaje pełnić funkcję inspektora ochrony danych. Warto również zauważyć, że w okresie przejściowym czyli do dnia 1 września 2018 r. administrator danych osobowych może w każdym czasie zawiadomić Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, że administrator bezpieczeństwa informacji nie pełni u niego funkcji inspektora ochrony danych.

Zastosowanie konstrukcji zgodnie z którą dotychczasowy administrator bezpieczeństwa informacji pełni automatycznie rolę inspektora ochrony danych osobowych tylko przez pewien dość krótki, określony czas podyktowane zostało przede wszystkim tym by zapewnić ciągłość wykonywania funkcji, która ma gwarantować przestrzeganie danych osobowych ale także tym, że zgodnie z rozporządzeniem 2016/679 na inspektorów ochrony danych osobowych nałożone zostaną znacznie większe wymagania niż te które obecnie obowiązani są spełniać administratorzy bezpieczeństwa informacji. Rozporządzenie 2016/679 wprowadza wymóg kwalifikacji zawodowych inspektora ochrony danych osobowych, na które składają się: wiedza fachowa oraz umiejętności potrzebne do wykonywania zadań inspektora ochrony danych osobowych, określonych w rozporządzeniu 2016/679. W obecnym stanie prawnym administrator bezpieczeństwa informacji musi jedynie posiadać wiedzę w zakresie ochrony danych osobowych, która odnosi się do obecnych przepisów o ochronie danych osobowych. Również zakres jego zadań nie pokrywa się w pełni z zadaniami inspektora ochrony danych osobowych.

W świetle powyższego w ocenie projektodawcy istnieje konieczność zweryfikowania dotychczasowych administratorów bezpieczeństwa informacji pod kątem nowych wymagań kwalifikacyjnych.

W kolejnych przepisach wskazano, że Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych staje się Urzędem Ochrony Danych Osobowych. Przewidziano również, że wszyscy pracownicy zatrudnieni w Biurze Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych stają się pracownikami Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Wskazano również, że mienie skarbu państwa będące we władaniu Generalnego Inspektora staje się mieniem Prezesa Urzędu, również wszelkie należności i zobowiązania Generalnego Inspektora stają się należnościami i zobowiązaniami Prezesa Urzędu.

W art. 138 i 1139 ustawy wprowadzającej uregulowany został wpływ nowej ustawy na wszelkie postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy.

W art. 140 projektu uregulowano sytuację gdy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, skorzystał ze swego uprawnienia przewidzianego w art. 19a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych i skierował do danego podmiotu wystąpienie lub wnioski. Zgodnie z przepisem zaproponowanym w tym artykule, taki podmiot obowiązany jest udzielić odpowiedzi Prezesowi Urzędu w terminie 30 dni od dnia otrzymania wystąpienia lub wniosku.

Zgodnie z art. 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor obowiązany jest raz w roku złożyć Sejmowi sprawozdanie ze swojej działalności. W projektowanym przepisie przewidziano, że w przypadku gdy Generalny Inspektor do dnia wejścia w życie ustawy nie złoży sprawozdania, Prezes Urzędu obowiązany jest złożyć to sprawozdanie w terminie do dnia 31 lipca 2018 r.

Z uwagi na fakt, że zarówno rejestr zbiorów danych osobowych jak i rejestr administratorów bezpieczeństwa nie będą już prowadzone, ponieważ rozporządzenia 2016/679 nie przewiduje takiego obowiązku, w art. 143 i 144 projektu ustawy wskazano, że dane zgromadzone w tych rejestrach Prezes Urzędu przechowywał będzie przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

Projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ten nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministra Cyfryzacji.

<p>Nazwa projektu Przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Anna Streżyńska Minister Cyfryzacji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dr Maciej Kawecki, Zastępca Dyrektora Departamentu Zarządzania Danymi w Ministerstwie Cyfryzacji maciej_kawecki@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 18.08.2017 r.</p> <p>Źródło: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE.</p> <p>Nr w wykazie prac UC 100</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W dniu 25 maja 2016 r. weszło w życie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE [dalej: rozporządzenie 2016/679]. Ministerstwo Cyfryzacji jest resortem odpowiedzialnym za zapewnienie skutecznego stosowania rozporządzenia w polskiej przestrzeni prawnej, poprzez przyjęcie właściwej ustawy krajowej zastępującej obowiązującą obecnie ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 poz. 922), dalej: „ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych”, oraz zmianę właściwych przepisów sektorowych. Organem właściwym do przygotowania nowej regulacji prawnej w zakresie ochrony danych osobowych jest minister właściwy do spraw informatyzacji, gdyż do jego zadań, zgodnie z art. 12a ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2016 r., poz. 2260, z późn. zm.) należą sprawy kształtowania polityki państwa w zakresie ochrony danych osobowych. **Rozporządzenie 2016/679 zacznie być aktem bezpośrednio stosowanym oraz bezpośrednio skutecznym 25 maja 2018 r. i do tego czasu każde z państw członkowskich zobowiązane jest do zapewnienia jego skutecznego stosowania w swoim porządku prawnym poprzez przyjęcia właściwych przepisów wewnętrznych.** W ramach realizacji tej kompetencji Minister Cyfryzacji przygotował projekt nowej ustawy o ochronie danych osobowych oraz zmian w przepisach sektorowych wprowadzanych projektem ustawy wprowadzającej ustawę o ochronie danych osobowych. Podjęte działania legislacyjne zgodnie z zasadami prawa Unii Europejskiej opierały się na założeniu, że nowa ustawa o ochronie danych osobowych będzie zawierała wyłącznie przepisy, które zostały przez prawodawcę unijnego wprost przekazane do uregulowania w prawie krajowym oraz takich, w których rozporządzenie 2016/679 pozostawiło pewną swobodę regulacyjną poszczególnym państwom członkowskim.

Zakres przedmiotowy projektu nowej ustawy o ochronie danych nie obejmie wszystkich zagadnień, które są objęte regulacją rozporządzenia 2016/679, a które na gruncie przepisów krajowych są uregulowane w ustawach szczególnych. Oceny tych regulacji pod kątem zgodności z rozporządzeniem 2016/679 dokonywały w znacznej części właściwe resorty, doręczając Ministrowi Cyfryzacji swoje propozycje zmian. Zmiany w tym zakresie obejmować będą **w szczególności** ustawy takie jak:

W sektorze cyfryzacji:

Mając na uwadze powołaną treść rozporządzenia 2016/679, zmian wymaga w szczególności:

- ustawa z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2016 r. poz. 1030, z późn. zm.), dalej: „ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną”;
- ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, z późn. zm.), dalej: „ustawa prawo telekomunikacyjne”;
- ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570), dalej: „ustawa o informatyzacji”.

W zakresie sektora energii:

Mając na uwadze powołaną treść rozporządzenia 2016/679, zmian wymaga:

- ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220 i 791), dalej: „ustawa prawo energetyczne”;

- ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285, z późn. zm.), dalej: „ustawa o biokomponentach i biopaliwach ciekłych”;
- ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899, z późn. zm.), dalej: „ustawa o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym”;
- ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz. 478, z późn. zm.), dalej: „ustawa o odnawialnych źródłach energii”.

W ww. ustawach zidentyfikowano następujące kwestie wymagające dostosowania do wymagań rozporządzenia 2016/679: w przepisach regulujących prowadzenie rejestru podmiotów przywożących, rejestru wytwórców energii w małej instalacji, rejestru wytwórców, rejestru rolników, rejestru administratorów systemów certyfikacji, rejestru jednostek certyfikujących oraz rejestru wytwórców biogazu rolniczego brak regulacji określających jednoznacznie skutek wykreślenia danych z rejestru. W związku z tym mogą pojawiać wątpliwości, czy dane podmiotu wykreślonego są nadal widoczne, ale np. z adnotacją „wykreślony” lub odpowiadającym jej oznaczeniem graficznym. W ustawie o odnawialnych źródłach energii w przypadku danych osobowych przetwarzanych w związku z przekazywaniem sprawozdań, o których mowa w art. 22 ustawy, informacji, o której mowa w art. 21 ustawy oraz wydawaniem świadectw pochodzenia i świadectw pochodzenia biogazu rolniczego nie określono, kto pełni funkcję administratora tych danych osobowych. W art. 29b ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym zastosowano niezgodne z rozporządzenia 2016/679 wyłączenie dot. przetwarzania danych osobowych. W ww. ustawach zastosowano odwołania do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, która ma zostać uchylona.

W zakresie sektora infrastruktury i budownictwa

Mając na uwadze powołaną treść rozporządzenia 2016/679, zmian wymaga m.in.:

- ustawa z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2015 r. poz. 1892), dalej: „ustawa o własności lokali”;
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016 r. poz. 250, z późn. zm.), dalej: „ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach”;
- ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1222), dalej: „ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych”;
- ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wody i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328), dalej: „ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wody i zbiorowym odprowadzaniu ścieków”;
- ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2017 r., poz. 180), dalej: „ustawa o dodatkach mieszkaniowych”;
- ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1610) - dostosowanie ww. ustaw do przepisów rozporządzenia 2016/679, dalej: „ustawa o ochronie praw lokatorów”.

W zakresie sektora kultury

Art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679 wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych. Ponadto, zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2016/679, przepisy lokalne powinny także określać co najmniej cel takiego przetwarzania. Powołany przepis stanowi dalej, że podstawa prawna przetwarzania, o której mowa, może zawierać przepisy szczegółowe dostosowujące stosowanie przepisów rozporządzenia UE, w tym: ogólne warunki zgodności z prawem przetwarzania przez administratora; rodzaj danych podlegających przetwarzaniu; osoby, których dane dotyczą; podmioty, którym można ujawnić dane osobowe; cele, w których można je ujawnić; ograniczenia celu; okresy przechowywania; oraz operacje i procedury przetwarzania, w tym środki zapewniające zgodność z prawem i rzetelność przetwarzania. W rozporządzeniu 2016/679 przewidziano zatem dość szerokie uprawnienie dla państw członkowskich do doregulowania omawianej przesłanki. W zw. z tym zmian wymaga szereg sektorowych aktów prawnych. Mając na uwadze powyższe proponowane zmiany do ustaw nakierowanych przede wszystkim na wyraźne wskazanie zadań, których realizacja przez podmioty podległe Ministrowi Kultury i Dziedzictwa Narodowego wymaga przetwarzania danych osobowych. Proponowane zmiany ustawy wprowadzają również ograniczenie niektórych praw podmiotów danych, o których mowa w rozporządzeniu 2016/679. W tym zakresie, proponowane zmiany zakładają skorzystanie z upoważnienia z art. 23 rozporządzenia 2016/679 do wprowadzania ograniczeń praw podmiotu danych.

Mając na uwadze powołaną treść art. 6 rozporządzenia 2016/679, zmian wymaga również:

- ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2012 r. poz. 642, z późn. zm.), dalej: „ustawa o bibliotekach”, regulująca działalność bibliotek;
- ustawa z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 494), dalej: „ustawa o Centrum Polsko – Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia”, regulująca działalność Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia;
- ustawa z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 198, z późn. zm.), dalej: „ustawa o dochodach jednostek samorządu terytorialnego”, regulująca działalność podmiotów pozostających w obszarze kompetencji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- ustawa z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471, z późn. zm.), dalej: „ustawa o grach hazardowych”, regulującej m.in. działalność Funduszu Promocji Kultury, którego dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
- ustawa z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2016 r. poz. 438, z późn. zm.), dalej: „ustawa o kinematografii”, regulująca działalność podmiotów pozostających w obszarze kompetencji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- ustawa z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2017 r. poz. 972 i 1086) dalej: „ustawa o muzeach”, regulująca działalność muzeów;
- ustawa z dnia 3 lutego 2001 r. o ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina (Dz. U. z 2001 r. nr 16 poz. 168), dalej: „ustawa o ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina”, regulująca działalność podmiotów działalności Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina;
- ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 862), dalej: „ustawa o organizowaniu, regulująca działalność podmiotów pozostających w obszarze kompetencji ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;”;
- ustawa z dnia 5 stycznia 1995 r. o fundacji – Zakład Narodowy imienia Ossolińskich (Dz. U. z 1995 r. poz. 121, z późn. zm.), dalej: „ustawa – Zakład Narodowy imienia Ossolińskich”, regulująca działalność Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich;
- ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2017 r. poz. 1189), dalej: „Kartą Nauczyciela”, regulująca działalność podmiotów pozostających w obszarze kompetencji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59) dalej: „ustawa Prawo oświatowe”, regulująca działalność podmiotów pozostających w obszarze kompetencji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1927, z późn. zm.) dalej: „ustawa o systemie informacji oświatowej”, regulująca działalność podmiotów pozostających w obszarze kompetencji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- ustawa z dnia z dnia 23 lipca 2003 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446, z późn. zm.), dalej: „ustawa o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami”, regulująca działalność podmiotów pozostających w obszarze kompetencji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Mając na uwadze powyższe proponowane zmiany, nakierowane są przede wszystkim na wyraźne wskazanie zadań, których realizacja wymaga przetwarzania danych osobowych. Proponowane zmiany ustawy wprowadzają również ograniczenie niektórych praw podmiotów danych, o których mowa w rozporządzeniu 2016/679. W tym zakresie proponowane zmiany zakładają skorzystanie z upoważnienia z art. 23 rozporządzenia 2016/679 do wprowadzania ograniczeń praw podmiotu danych.

W sektorze finansów

Z uwagi na rozpoczęcie stosowania rozporządzenia 2016/679, zmian wymagają:

- ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599, z późn. zm.), dalej: „ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji”;
- ustawa z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2016 r. poz. 476, z późn. zm.), dalej: „ustawa o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników”;
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.), dalej: „ordynacja podatkowa”;
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988, z późn. zm.), dalej: „ustawa Prawo bankowe”;
- ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2060), dalej: „ustawa o UFG”;
- ustawa z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1910, z późn. zm.), dalej „ustawa o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych”;

- ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1572, z późn. zm.), dalej: „ustawa o usługach płatniczych”;
- ustawa z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1844, z późn. zm.), dalej: „ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej”;
- ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1947, z późn. zm.), dalej: „ustawa o Krajowej Administracji Skarbowej”;
- ustawa z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2017 r. poz. 648), dalej: „ustawa o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami”.

W zakresie zmian ustawy Prawo bankowe i ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych projektowane zmiany polegają na wskazaniu podstawy prawnej, zakresu oraz celu przetwarzania danych osób fizycznych w toku prowadzonej działalności przez banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo - kredytowe, w sposób zgodny z przepisami ogólnego rozporządzenia. W zakresie zmian w ustawie UFG - celem zmian jest jednoznaczne wskazanie podstawy prawnej, zakresu oraz celu przetwarzania danych w związku z wykonywaniem zadań ustawowych przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (UFG) i Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (PBUK). W zakresie zmian w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej – celem zmian jest wskazanie podstawy prawnej, zakresu oraz celu przetwarzania danych w związku z wykonywaniem zadań przez zakłady ubezpieczeń w ramach prowadzonej działalności. Zmiany w ustawach podatkowych mają na celu wskazanie podstawy prawnej przetwarzania danych osobowych przez organy państwowe lub dostosowywane do nowych przepisów w zakresie ochrony danych osobowych.

W sektorze statystyki publicznej

Ustawodawca unijny w art. 89 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 wprowadził możliwość zastosowania wyjątków od praw, o których mowa w art. 15, 16, 18 i 21 rozporządzenia 2016/679. Takie wyłączenie może mieć miejsce na gruncie przepisów krajowych lub unijnych. Stąd konieczność dostosowanie przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1068, z późn. zm.) do wymogów zasad przetwarzania danych osobowych określonych w rozporządzeniu 2016/679. Ponadto w związku z tym, że statystyka publiczna jest zobowiązana do informowania społeczeństwa, organów państwa i administracji publicznej oraz podmiotów gospodarki narodowej o sytuacji ekonomicznej, demograficznej, społecznej i środowiska naturalnego, informacje te dostarczane są w oparciu o wyniki obliczeń, opracowań i analiz dokonanych na podstawie zebranych w badaniach statystycznych statystyki publicznej danych statystycznych, w tym danych osobowych. Dla służb statystyki publicznej istotne jest zapewnienie innowacyjnych rozwiązań w zakresie zbierania danych statystycznych, takich jak wykorzystanie nowych źródeł danych, nowych technologii w celu zbierania i analizy danych, w tym również danych osobowych. Stąd konieczna jest nowelizacja obowiązujących przepisów w sposób spójny z przepisami ww. rozporządzenia.

Z uwagi na rozpoczęcie stosowania rozporządzenia 2016/679, zmian wymaga:

- ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1068 oraz z 2017 r. poz. 60);

W sektorze pracy

Z uwagi na rozpoczęcie stosowania rozporządzenia 2016/679, zmian wymagają:

- ustawa z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1256), dalej: „ustawa o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy”;
- ustawa z dnia 16 września 2016 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. 2016r. poz. 825), dalej: „ustawa o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi”;
- ustawa z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 385, z późn. zm.), dalej: „ustawa o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy”;
- ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666), dalej: „ustawa Kodeks pracy”.

W zakresie sektora sportu i turystyki

Z uwagi na rozpoczęcie stosowania rozporządzenia 2016/679, zmian wymagają:

- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 187, z późn. zm.), dalej: „ustawa o usługach turystycznych”.

W zakresie sektora sportu i turystyki istnieje potrzeba jednoznacznego określenia, że przedsiębiorcy prowadzący obiekty hotelarskie, w zakresie swojej działalności i w zakresie uzasadnionym świadczonymi usługami hotelarskimi mają możliwość przetwarzania danych osobowych dotyczących zdrowia klientów. Projektowana regulacja będzie sankcjonowała działanie zwłaszcza przedsiębiorców prowadzących obiekty hotelarskie, którzy świadczą szeroko

rozumiane usługi sanatoryjno-zdrowotne, a jednocześnie nie są one objęci ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o lecnictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych.

Proponowane rozwiązania prawne mają na celu ograniczenie praw przyznanych na mocy art. 14 rozporządzenia 2016/679 i są zgodne z art. 23 rozporządzenia 2016/679. Istnieje również potrzeba ograniczenia stosowania art. 14 rozporządzenia 2016/679 w stosunku do przedsiębiorców prowadzących obiekty hotelarskie. Znajduje to uzasadnienie w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Obiekty hotelarskie w bardzo wielu przypadkach pozyskują dane osobowe klientów w sposób inny niż bezpośrednio od nich samych. Dzieje się tak w szczególności w przypadku zawierania umów o usługi hotelarskie na rzecz klientów przez podmioty trzecie (np. organizatorów turystyki czy pracodawców rezerwujących nocleg dla swoich pracowników). Jednocześnie, z uwagi na częste zmiany klientów faktycznie korzystających z obiektów hotelarskich, utrzymanie obowiązków z art. 14 rozporządzenia 2016/679 w stosunku do obiektów hotelarskich może naruszyć prawa i wolności klientów. W szczególności, naruszenie praw i wolności może mieć miejsce w sytuacji poinformowania klienta o przetwarzaniu jego danych, podczas gdy z przyczyn niezależnych od klienta, w ostatecznym rozrachunku nie będzie on korzystał z usług hotelarskich świadczonych przez obiekt hotelarski. Nie mniej jednak, obiekty hotelarskie będą zobowiązane do wypełnienia obowiązków wynikających z art. 14 rozporządzenia 2016/679.

W zakresie sektora zdrowia

Z uwagi na rozpoczęcie stosowania rozporządzenia 2016/679, zmian wymagają:

- ustawa z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1868, z późn. zm.), dalej: „ustawa o Państwowym Ratownictwie Medycznym”. Projektowana zmiana dotyczy przepisów odnoszących się do zasad przetwarzania danych osobowych w Systemie Wspomagania Dowodzenia Państwowe Ratownictwo Medyczne. Wynika ona z konieczności dostosowania przepisów ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym do skutków wejścia w życie przepisów rozporządzenia 2016/679. Odwołania zawarte w ustawie o Państwowym Ratownictwie Medycznym do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych oraz aktów wykonawczych powinny zostać dostosowane do nowej sytuacji;
- ustawa z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. z 2011 r. nr 174 poz. 1038, z późn. zm.), dalej: „ustawa o samorządzie pielęgniarek i położnych”. W związku z wejściem w życie rozporządzenia 2016/679 powstaje konieczność jednoznacznego wskazania podmiotu odpowiedzialnego za administrację danych osobowych zawartych w rejestrach pielęgniarek i położnych, o których mowa w art. 31 pkt 3 ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych poprzez zmianę wskazującą, jako administratora tych danych – Okręgowe Rady Pielęgniarek i Położnych;
- ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1251, z późn. zm.), dalej: „ustawa o zawodach pielęgniarki i położnej”. W związku z wejściem w życie rozporządzenia 2016/679 powstaje konieczność jednoznacznego wskazania podmiotu odpowiedzialnego za administrację danych osobowych zawartych w Centralnym Rejestrze Pielęgniarek i Położnych, o którym mowa w art. 43 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej poprzez zmianę wskazującą, jako administratora tych danych – Naczelną Radę Pielęgniarek i Położnych;
- ustawa z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1535, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie informacji w ochronie zdrowia”. Celem zaproponowanych zmian jest dostosowanie obowiązujących przepisów ustawy o systemie informacji w ochronie zdrowia do regulacji rozporządzenia 2016/679;
- ustawa z dnia 25 czerwca 2015 r. o leczeniu niepłodności (Dz. U. z 2015 r. poz. 1087, z późn. zm.), dalej: „ustawa o leczeniu niepłodności”. Projektowana zamiana dotyczy przepisów odnośnie zasad przetwarzania danych w Rejestrze Dawców Komórek Rozrodczych i Zarodków oraz ogólnych zasad przetwarzania danych związanych z wykonywaniem zadań ośrodka medycznie wspomaganą prokreacją i banku komórek rozrodczych i zarodków. Wynika z konieczności dostosowania przepisów ustawy o leczeniu niepłodności do skutków wejścia w życie przepisów rozporządzenia 2016/679. Obowiązujące przepisy w zakresie ochrony danych osobowych, w tym ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych zostaną zastąpione. Odwołania zawarte w ustawie o leczeniu niepłodności do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych oraz aktów wykonawczych powinny zostać dostosowane do nowej sytuacji prawnej;
- ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793, z późn. zm.), dalej: „ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych”. Rozwiązywanym problemem jest dotychczasowy stan braku formalnego uregulowania, kto jest administratorem danych osobowych określonych w art. 32b ust. 4 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, tj. danych osobowych zawartych w Karcie Diagnostyki i Leczenia Onkologicznego (dalej zwanej „Kartą DILO”). Wydaje się być naturalne, iż w sytuacji, gdy Karta DILO zawierająca dane osobowe w rozumieniu rozporządzenia 2016/679, pozostaje u świadczeniodawcy (co oznacza, że ten gromadzi dane osobowe, a zatem dokonuje czynności wyczerpującej znamiona przetwarzania tego typu danych), świadczeniodawca ten powinien być uznany za administratora danych osobowych i jako taki wskazany wprost w przepisie prawa. Ponadto projekt wprowadza do ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, przepisy pozwalające Narodowemu Funduszowi Zdrowia, zwanemu dalej „NFZ” na nieinformowanie osób,

których dane NFZ pozyskał w związku ze zgłoszeniem do ubezpieczenia zdrowotnego i opłacaniem składek (m.in. od świadczeniodawców udzielających świadczeń opieki zdrowotnej, ZUS, czy KRUS) o każdym przypadku przetwarzania danych, jeśli przetwarzane dane osobowe były pozyskane od podmiotów innych niż osoby, których te dane dotyczą. Zwolnienie z obowiązku informowania osób, których dane NFZ przetwarza, jest możliwe o ile przepisy prawa krajowego wydane na podstawie na art. 23 rozporządzenia 2016/679 rozwiązania takie przewidują, a przetwarzanie danych (informacji) jest związane z interesem publicznym w obszarze zdrowia publicznego i zabezpieczenia społecznego;

- ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (Dz. U. z 2015 r. poz. 1994), dalej: „ustawa o zawodzie fizjoterapeuty”. W art. 12 ust. 9 ustawy znajduje się odwołanie do obecnie obowiązującej ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. W związku z wejściem w życie rozporządzenia 2016/679 oraz nowej ustawy o ochronie danych osobowych odwołanie do obecnie obowiązującej ustawy o ochronie danych osobowych stanie się nieaktualne.

W zakresie sektora sprawiedliwości:

Treść rozporządzenia 2016/679 ma zastosowanie między innymi do działań sądów i innych organów wymiaru sprawiedliwości, niemniej prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego może doprecyzować operacje i procedury przetwarzania danych osobowych przez sądy i inne organy wymiaru sprawiedliwości. W świetle rozporządzenia 2016/679 właściwość organów nadzorczych nie powinna dotyczyć przetwarzania danych osobowych przez sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości – tak by chronić niezawisłość sprawowania wymiaru sprawiedliwości. Powinna istnieć możliwość powierzenia nadzoru nad takimi operacjami przetwarzania danych specjalnym organom w systemie wymiaru sprawiedliwości państwa członkowskiego, organy te powinny w szczególności zapewnić przestrzeganie przepisów rozporządzenia, zwiększać w wymiarze sprawiedliwości wiedzę o jego obowiązkach wynikających z treści rozporządzenia oraz rozpatrywać skargi związane z takimi operacjami przetwarzania danych. W ramach realizacji swoich zadań sądy przetwarzają dane osób fizycznych gdyż jest to niezbędne dla zapewnienia należytego biegu toczącym się postępowaniom (doręczanie zawiadomień o rozprawach, informacji, pism i orzeczeń sądowych). W wymiarze sprawiedliwości przetwarzanie danych osobowych ma miejsce zarówno w systemach teleinformatycznych obsługujących postępowanie sądowe (np. elektroniczne postępowanie upominawcze), systemach teleinformatycznych, w których prowadzone są rejestry sądowe (np. elektroniczna księga wieczysta, Krajowy Rejestr Sądowy) oraz w sądowych systemach informatycznych (biurowość sądowa), jak również w postępowaniach sądowych prowadzony w tradycyjny sposób. Sposób przetwarzania danych osobowych (elektronicznie albo papierowo) determinuje administratora danych. Sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej są administratorem danych osobowych przetwarzanych w prowadzonych papierowo aktach spraw, a także w elektronicznych postępowaniach sądowych oraz rejestrach sądowych. W odniesieniu do niektórych z funkcjonujących w sądach systemów teleinformatycznych, administratorem danych osobowych jest również Minister Sprawiedliwości, jako podmiot odpowiedzialny za utrzymanie systemu i zapewnienie jego bezpieczeństwa, a także, jako zwierzchnik komórki organizacyjnej Ministerstwa Sprawiedliwości wykonującej w systemie czynności określone w przepisach szczególnych (np. udzielanie informacji z rejestrów sądowych, zakładanie konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe). W odniesieniu do sądowych systemów teleinformatycznych, które wspierają pracę sądów, za administratora danych osobowych oprócz sądów należy również uznać prezesa właściwego sądu. Przepis § 82 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. poz. 22) upoważnia bowiem prezesa sądu do zarządzenia prowadzenia urządzeń ewidencyjnych przez sekretariaty sądów przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych, zastępujących tradycyjne urządzenia ewidencyjne.

Z uwagi na rozpoczęcie stosowania rozporządzenia 2016/679, zmian wymagają:

- ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.), dalej: „ustawa prawo o ustroju sądów powszechnych”;
- ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 358 i 2103), dalej: „ustawa prawo o ustroju sądów wojskowych”;
- ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1066 i 2261), dalej: „ustawa prawo o ustroju sądów administracyjnych”;
- ustawa z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1999 i 2261), dalej: „ustawa prawo o adwokaturze”;
- ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 233, 1579 i 2261), dalej: „ustawa o radcach prawnych”;
- ustawa z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1874), dalej: „ustawa o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej”;
- ustawa z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. poz. 1796, 1948, 2175 i 2261), dalej: „ustawa prawo o notariacie”;

- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1138, z późn. zm.), dalej: „ustawa o zawodzie tłumacza przysięgłego”;
- ustawa z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1222 i 1579), dalej: „ustawa o zawodzie tłumacza przysięgłego”;
- ustawa z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 883), dalej: „ustawa o licencji doradcy restrukturyzacyjnego”;
- ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2016 r. poz. 790, z późn. zm.), dalej: „ustawa o księgach wieczystych i hipotece”;
- ustawa z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1036 i 1629 oraz z 2016 r. poz. 862 i 1579), dalej: „ustawa o Krajowym Rejestrze Karnym”;
- ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. poz. 862 i 1948), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczości na tle seksualnym”;
- ustawa z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2016 r. poz. 177, 1579 2103 i 2261), dalej: „ustawa prawo o prokuraturze”;
- ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 795 i 1689 oraz z 2017 r. poz. 60), dalej: „ustawa o kuratorach sądowych”.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1 W projekcie ustawy – przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych zawarto szereg zmian ustaw, wypracowanych wspólnie z właściwymi resortami, zapewniającymi stosowanie rozporządzenia 2016/679 w obszarach takich jak sektor bankowy, ubezpieczeniowy, wymiar sprawiedliwości, sektor kultury, zdrowia, statystyka publiczna czy zasady przetwarzania danych osobowych pracowników przez pracodawców.

2. W związku z problemami w zakresie sektora energii proponuje się wprowadzenie następujących rozwiązań: uzupełnienie ustaw regulujących prowadzenie rejestrów o przepis wskazujący, że wykreślenie z rejestru jest równoznaczne z usunięciem z niego danych (z dniem wykreślenia dane nie będą figurowały w rejestrze). W przypadku ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych rozwiązanie takie zdecydowano się wprowadzić, zarówno w stosunku do rejestrów zawierających dane osobowe, jak i pozostałych rejestrów, w celu zapewnienia spójności regulacji. Wprowadzenie przepisów jednoznacznie wskazujących podmiot będący administratorem danych osobowych we wszystkich przypadkach zidentyfikowanych jako budzące wątpliwości w tym zakresie. Uchylenie niezgodnego z rozporządzeniem 2016/679 art. 29b ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym. Wprowadzenie ww. zmian zapewni pełną zgodność przepisów pozostających we właściwości Ministra Energii z rozporządzeniem 2016/679 oraz wyeliminuje pojawiające się obecnie wątpliwości dot. prowadzenia rejestrów.

3 Proponuje się dodanie w ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach przepisów określających zakres dozwolonego przetwarzania danych osobowych przez jednostki państwowej sieci archiwalnej oraz wyłączających stosowanie do działalności archiwalnej art. 16 oraz art. 18-21 rozporządzenia 2016/679 (prawo do sprostowania danych; prawo do ograniczenia przetwarzania, obowiązek powiadomienia o sprostowaniu lub usunięciu danych osobowych lub o ograniczeniu przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do sprzeciwu wobec przetwarzania danych). Przewiduje się także zwolnienie wskazanych jednostek z obowiązków określonych w art. 5 ust. 2, art. 14 i art. 34 rozporządzenia 2016/679 (obowiązek „rozliczalności” przestrzegania przepisów, obowiązki informacyjne w przypadku pozyskiwania danych osobowych w sposób inny niż od osoby, której dane dotyczą, zawiadamianie osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych), jeżeli ich realizacja pociągałaby za sobą nadmierne koszty. Projekt regulacji obejmuje też ustalenie zakresu nieodpłatnego korzystania przez obywateli z uprawnienia określonego w art. 12 rozporządzenia 2016/679 (obowiązki informacyjne administratora danych wobec osoby, której dane dotyczą, w zakresie art. 13-15 i 17 tego rozporządzenia). W stosunku do jednostek państwowej sieci archiwalnej rekomenduje się wyłączenie administracyjnych kar pieniężnych z art. 83 ust. 1-6 rozporządzenia 2016/679. Ponadto przewidziano wdrażanie przez te jednostki środków ochrony wolności i praw osób, których dane osobowe występują w materiałach archiwalnych, w szczególności poprzez pseudonimizację udostępnianych danych osobowych, które podlegają ochronie. Celem proponowanych wyjątków od rygorów ochrony danych osobowych jest zapewnienie możliwości korzystania z państwowego zasobu archiwalnego do celów badań naukowych lub historycznych albo do celów statystycznych. Zasadne jest założenie, że wolny dostęp do tych informacyjnych dóbr ma doniosłe znaczenie naukowe i kulturotwórcze, a przez to leży w interesie publicznym. Służyłoby temu częściowe złagodzenie wymogów ochronnych, których respektowanie na zasadach ogólnych wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku ze strony jednostek państwowej sieci archiwalnej albo wręcz uniemożliwiałoby dostęp zainteresowanych badaczy do składników państwowego zasobu archiwalnego zawierających chronione dane osobowe. Jednocześnie projekt, wdrażając wzorce normatywne zawarte w rozporządzeniu 2016/679, gwarantuje ochronę informacyjnej autonomii osób, których dane osobowe znajdują się w materiałach archiwalnych, nadal podlegając ochronie, szczególnie w związku z ich udostępnianiem osobom trzecim.

4. W projekcie wprowadzającym zmiany do ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych wprowadzono zamiany dwojakiego rodzaju:

- 1) określono podstawę prawną przetwarzania danych osobowych oraz
- 2) wprowadzono ograniczenia wybranych praw podmiotu danych w celu uniknięcia sytuacji ponoszenia nadmiernie wysokich kosztów przez podmioty przetwarzające dane.

Ad 1

Proponuje się dodanie w ustawie przepisów określających zakres dozwolonego przetwarzania danych osobowych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, organizacje zbiorowego zarządzania prawa autorskimi lub prawami pokrewnymi oraz inne podmioty wskazane w art. 35⁵ ust. 2 oraz 35⁶-35⁷ teże ustawy.

Ad 2

W nowelizacji przyjęto, że do przetwarzania danych osobowych w celu wskazanym w ustawie, nie stosuje się art. 34 rozporządzenia 2016/679, w przypadku, gdy administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

Ponadto w omawianej ustawie wprowadzono przepisy ograniczające stosowanie art. 12 i art. 15 rozporządzenia 2016/679, tak, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy, a w pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom spełnienia obowiązku (odpowiednie sporządzenie odpowiedzi lub kopii danych). Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym: administratorzy danych, jako podmioty publiczne narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń, co mogłoby przy uwzględnieniu zakresu dostępnych dla tego sektora środków publicznych wpłynąć na realizację zadań nakładanych na te podmioty innymi ustawami.

W zakresie ograniczenia prawa wskazanego w art. 12, i 15 rozporządzenia 2016/679, dotyczącego przejrzystej i „wszelkiej” komunikacji z podmiotem danych, przekazania podstawowych informacji na temat procesów przetwarzania danych oraz kopii danych, należy zauważyć, iż motyw 62 preambuły rozporządzenia 2016/679 wyraźnie wskazuje, że ograniczenie obowiązków informacyjnych wobec podmiotów danych jest w szczególności możliwe wtedy, kiedy przetwarzanie danych ma miejsce na podstawie przepisów prawa, podmiot danych dysponuje informacjami dotyczącymi szczegółów operacji przetwarzania danych lub wykonanie obowiązku wobec podmiotów danych wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku.

Z uwagi na treść przepisu art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, wprowadzono dyspozycję odpowiedniego zabezpieczenia danych, przede wszystkim w zakresie niepowołanego dostępu do danych. Projektowany przepis zakłada obowiązek prowadzenia stosownych polityk bezpieczeństwa danych osobowych.

Z uwagi na interes podmiotów danych, zobowiązany na mocy ustawy administrator danych informuje o ograniczeniach podmiotów na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

5. W projekcie wprowadzającym zmiany w ustawie o bibliotekach, wprowadzono następujące zmiany:

- 1) określono podstawę prawną przetwarzania danych osobowych,
- 2) wprowadzono ograniczenia wybranych praw podmiotu danych w celu uniknięcia sytuacji ponoszenia nadmiernie wysokich kosztów przez podmioty przetwarzające dane, oraz
- 3) dodano przepisy uprawniające podmioty wykonujące zadania z zakresu działalności bibliotecznej do zlecenie przetwarzania danych we własnym imieniu oraz do pełnienia funkcji podmiotu przetwarzającego na zlecenie.

Ad 1

Proponuje się dodanie w ustawie przepisów określających zakres dozwolonego przetwarzania danych osobowych przez ministra właściwy ds. kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz biblioteki.

Ad 2

W nowelizacji przyjęto, że do przetwarzania danych osobowych w celu wskazanym w ustawie, nie stosuje się art. 34 rozporządzenia 2016/679, w przypadku, gdy administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

Ponadto w omawianej ustawie wprowadzono przepisy ograniczające stosowanie art. 12 i art. 15 rozporządzenia 2016/679, tak, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy, a w pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom spełnienia obowiązku (odpowiednie sporządzenie odpowiedzi lub kopii danych). Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym: administratorzy danych, jako podmioty publiczne narażony byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń, co mogłoby przy uwzględnieniu zakresu dostępnych dla tego sektora środków publicznych wpłynąć na realizację zadań nakładanych na te podmioty innymi ustawami.

W zakresie ograniczenia prawa wskazanego w art. 12, i 15 rozporządzenia 2016/679, dotyczącego przejrzystej i „wszelkiej” komunikacji z podmiotem danych, przekazania podstawowych informacji na temat procesów przetwarzania danych oraz kopii danych, należy zauważyć, iż motyw 62 preambuły rozporządzenia 2016/679 wyraźnie wskazuje, że ograniczenie obowiązków informacyjnych wobec podmiotów danych jest w szczególności możliwe wtedy, kiedy przetwarzanie danych ma miejsce na podstawie przepisów prawa, podmiot danych dysponuje informacjami dotyczącymi szczegółów operacji przetwarzania danych lub wykonanie obowiązku wobec podmiotów danych wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku.

Z uwagi na treść przepisu art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, wprowadzono dyspozycję odpowiedniego zabezpieczenia danych, przede wszystkim w zakresie niepowołanego dostępu do danych. Projektowany przepis zakłada obowiązek prowadzenia stosownych polityki bezpieczeństwa danych osobowych.

Z uwagi na interes podmiotów danych, administrator informuje o ograniczeniach podmiotów na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

Ad 3

Mając na uwadze fakt, iż wykonywanie zadań przez podmioty publiczne, wymaga ustawowego upoważnienia, wprowadzono przepis zezwalający administratorowi danych osobowych przetwarzanie danych na zlecenie i zlecenia przetwarzania danych osobowych (np. w związku z wykonaniem medalu, obsługą informatyczną etc.).

6. W ustawie o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia wprowadzono następujące zmiany:

- 1) określono podstawę prawną przetwarzania danych osobowych,
- 2) wprowadzono ograniczenia wybranych praw podmiotu danych w celu uniknięcia sytuacji ponoszenia nadmiernie wysokich kosztów przez podmioty przetwarzające dane, oraz
- 3) dodano przepisy uprawniające podmioty wykonujące zadania z zakresu działalności kulturalnej do zlecenie przetwarzania danych we własnym imieniu oraz do pełnienia funkcji podmiotu przetwarzającego na zlecenie.

Do opisu rekomendowanych zmian w identycznym zakresie odnosi się opis wskazany powyżej w związku ze zmianą przepisów ustawy o bibliotekach.

7. W ustawie o dochodach jednostek samorządu terytorialnego wprowadzono następujące zmiany:

- 1) określono podstawę prawną przetwarzania danych osobowych,
- 2) wprowadzono ograniczenia wybranych praw podmiotu danych w celu uniknięcia sytuacji ponoszenia nadmiernie wysokich kosztów przez podmioty przetwarzające dane, oraz
- 3) dodano przepisy uprawniające podmiot wykonujący zadania z zakresu działalności kulturalnej do zlecenia przetwarzania danych we własnym imieniu oraz do pełnienia funkcji podmiotu przetwarzającego na zlecenie.

Do opisu rekomendowanych w identycznym zakresie odnosi się opis wskazany powyżej w związku ze zmianą przepisów ustawy o bibliotekach.

8. W ustawie o kinematografii i w ustawie o grach hazardowych wprowadzono następujące zmiany:

- 1) określono podstawę prawną przetwarzania danych osobowych,
- 2) wprowadzono ograniczenia wybranych praw podmiotu danych w celu uniknięcia sytuacji ponoszenia nadmiernie wysokich kosztów przez podmioty przetwarzające dane, oraz
- 3) dodano przepisy uprawniające podmioty wykonujące zadania z zakresu działalności kulturalnej do zlecenie przetwarzania danych we własnym imieniu oraz do pełnienia funkcji podmiotu przetwarzającego na zlecenie.

Do opisu rekomendowanych w identycznym zakresie odnosi się opis wskazany powyżej w związku ze zmianą przepisów ustawy o bibliotekach.

9. W ustawie o muzeach wprowadzono następujące zmiany:

- 1) określono podstawę prawną przetwarzania danych osobowych,
- 2) wprowadzono ograniczenia wybranych praw podmiotu danych w celu uniknięcia sytuacji ponoszenia nadmiernie wysokich kosztów przez podmioty przetwarzające dane, oraz
- 3) dodano przepisy uprawniające podmioty wykonujące zadania z zakresu działalności kulturalnej do zlecenie przetwarzania danych we własnym imieniu oraz do pełnienia funkcji podmiotu przetwarzającego na zlecenie.

Ad 1

Proponuje się dodanie w ustawie przepisów określających zakres dozwolonego przetwarzania danych osobowych przez muzea. Ponadto, w ustawie dodano przepis wskazujący zadania, określone w tej ustawie, których realizacja wymaga przetwarzania danych osobowych w rozumieniu rozporządzenia 2016/679 oraz określono zakresy danych osobowych, których przetwarzanie przez ministra właściwego ds. kultury i dziedzictwa narodowego, jest niezbędne dla realizacji wybranych celów, a także wskazano okresy przechowywania tych danych (m.in. w związku z prowadzeniem wykazu muzeów czy prowadzeniem polityki państwa w zakresie działalności muzeów oraz w zakresie miejsc pamięci narodowej, w tym pomników zagłady oraz grobów i cmentarzy wojennych). W ustawie wskazano, jakie dane Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego lub dany podmiot zobowiązany przetwarza w związku z prowadzeniem rejestru muzeum oraz w związku z inwentaryzacją, zamianą, sprzedażą, darowizną lub przenoszeniem muzealiów. W przypadku rejestru zakres tych danych odpowiada zakresowi określonymu w rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 13 maja 2008 r. w sprawie sposobu prowadzenia Państwowego Rejestru Muzeów, wzoru wniosku o wpis do Rejestru, warunków i trybu dokonywania wpisów oraz okoliczności, w jakich można zarządzić kontrolę w celu ustalenia, czy muzeum spełnia nadal warunki wpisu do Rejestru (Dz. U. z 2008 r. nr 91 poz. 567). W przypadku muzealiów zakres danych odpowiada zakresom wskazanym w rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 30 sierpnia 2004 r. w sprawie zakresu, form i sposobu ewidencjonowania zabytków w muzeach (Dz. U. z 2004 r. nr 202 poz. 2073) oraz rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 15 maja 2008 r. w sprawie warunków, sposobu i trybu przenoszenia muzealiów (Dz. U. z 2008 r. nr 91 poz. 569).

Ad 2 W nowelizacji przyjęto, że do przetwarzania danych osobowych w celu wskazanym w ustawie, nie stosuje się art. 34 rozporządzenia 2016/679, w przypadku, gdy administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Ponadto w omawianej ustawie wprowadzono przepisy ograniczające stosowanie art. 12 i art. 15 rozporządzenia 2016/679, tak, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy, a w pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom spełnienia obowiązku (odpowiednie sporządzenie odpowiedzi lub kopii danych). Częstsza

realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym: muzea, jako podmioty publiczne narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Ponadto wprowadzono ograniczenia stosowania art. 5. ust.2, 13, 14 i 19 rozporządzenia 2016/679 (rozliczalność, informacja o przetwarzaniu dla podmiotu danych oraz przekazanie informacji o skorzystaniu przez podmiot danych ze swoich uprawnień innym podmiotom przetwarzającym jego dane), z uwagi na zbyt wysoki koszt podjęcia działań wymaganych tymi przepisami. W zakresie ograniczenia prawa wskazanego w art. 12, 13, 14 i 15 rozporządzenia 2016/679, dotyczącego przejrzystej i „wszelkiej” komunikacji z podmiotem danych, przekazania podstawowych informacji na temat procesów przetwarzania danych oraz kopii danych, należy zauważyć, iż motyw 62 preambuły rozporządzenia 2016/679 wyraźnie wskazuje, że ograniczenie obowiązków informacyjnych wobec podmiotów danych jest w szczególności możliwe wtedy, kiedy przetwarzanie danych ma miejsce na podstawie przepisów prawa, podmiot danych dysponuje informacjami dotyczącymi szczegółów operacji przetwarzania danych lub wykonanie obowiązku wobec podmiotów danych wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku. Z uwagi na treść przepisu art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, wprowadzono dyspozycję odpowiedniego zabezpieczenia danych, przede wszystkim w zakresie niepowołanego dostępu do danych. Projektowany przepis zakłada obowiązek prowadzenia stosownych polityki bezpieczeństwa danych osobowych. Z uwagi na interes podmiotów danych, administrator informuje o ograniczeniach podmiotów na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

Ad 3

Mając na uwadze fakt, iż wykonywanie zadań przez podmioty publiczne, wymaga ustawowego upoważnienia, wprowadzono przepis zezwalający ministrowi właściwemu ds. kultury i dziedzictwa narodowego oraz innym podmiotom zobowiązanym na mocy ustawy do przetwarzania danych, na przetwarzanie danych na zlecenie i zlecenia przetwarzania danych osobowych (np. w związku obsługą informatyczną etc.).

10. W ustawie o ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina wprowadzono następujące zmiany:

- 1) określono podstawę prawną przetwarzania danych osobowych,
- 2) wprowadzono ograniczenia wybranych praw podmiotu danych w celu uniknięcia sytuacji ponoszenia nadmiernie wysokich kosztów przez podmioty przetwarzające dane, oraz
- 3) dodano przepisy uprawniające podmioty wykonujące zadania z zakresu działalności kulturalnej do zlecenia przetwarzania danych we własnym imieniu oraz do pełnienia funkcji podmiotu przetwarzającego na zlecenie.

Ad 1

Proponuje się dodanie w ustawie przepisów określających zakres dozwolonego przetwarzania danych osobowych przez Instytut.

Ad 2

W nowelizacji przyjęto, że do przetwarzania danych osobowych w celach wskazanych w tych ustawach, nie stosuje się art. 34 rozporządzenia 2016/679, w przypadku, gdy administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

Ponadto w omawianej ustawie wprowadzono przepisy ograniczające stosowanie art. 12 i art. 15 rozporządzenia 2016/679, tak, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy, a w pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom spełnienia obowiązku (odpowiednie sporządzenie odpowiedzi lub kopii danych). Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym: administratorzy danych osobowych, w tym Instytut, jako podmioty publiczne narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Przewidywana jest również ograniczenie praw wskazanych w art. 14 i 17 rozporządzenia 2016/679 (informacja o przetwarzaniu oraz prawo do usunięcia danych), w przypadku, gdy dane pochodzące od jednostek współpracujących z Instytutem, w tym od ministra właściwego ds. kultury i dziedzictwa narodowego.

W zakresie ograniczenia prawa wskazanego w art. 12, i 15 rozporządzenia 2016/679, dotyczącego przejrzystej i „wszelkiej” komunikacji z podmiotem danych, przekazania podstawowych informacji na temat procesów przetwarzania danych oraz kopii danych, należy zauważyć, iż motyw 62 preambuły rozporządzenia 2016/679 wyraźnie wskazuje, że ograniczenie obowiązków informacyjnych wobec podmiotów danych jest w szczególności możliwe wtedy, kiedy przetwarzanie danych ma miejsce na podstawie przepisów prawa, podmiot danych dysponuje informacjami dotyczącymi szczegółów operacji przetwarzania danych lub wykonanie obowiązku wobec podmiotów danych wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku.

Z uwagi na treść przepisu art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, wprowadzono dyspozycję odpowiedniego zabezpieczenia danych, przede wszystkim w zakresie niepowołanego dostępu do danych. Projektowany przepis zakłada obowiązek prowadzenia stosownych polityki bezpieczeństwa danych osobowych.

Z uwagi na interes podmiotów danych, Instytut informuje o ograniczeniach podmiotów na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

Ad 3

Mając na uwadze fakt, iż wykonywanie zadań przez podmioty publiczne, wymaga ustawowego upoważnienia, wprowadzono przepis zezwalający administratorowi danych osobowych do przetwarzania danych na zlecenie i zlecenia przetwarzania danych osobowych (np. w związku z obsługą informatyczną etc.).

11. W ustawie o organizowaniu wprowadzono następujące zmiany:

- 1) określono podstawę prawną przetwarzania danych osobowych,
- 2) wprowadzono ograniczenia wybranych praw podmiotu danych w celu uniknięcia sytuacji ponoszenia nadmiernie wysokich kosztów przez podmioty przetwarzające dane, oraz
- 3) dodano przepisy uprawniające podmioty wykonujące zadania z zakresu działalności kulturalnej do zlecenia przetwarzania danych osobowych we własnym imieniu oraz do pełnienia funkcji podmiotu przetwarzającego na zlecenie. Do opisu rekomendowanych w identycznym zakresie odnosi się opis wskazany powyżej w związku ze zmianą przepisów ustawy o ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina.

12. W ustawie – Zakład Narodowy imienia Ossolińskich wprowadza się następujące zmiany:

- 1) określono podstawę prawną przetwarzania danych osobowych,
- 2) wprowadzono ograniczenia wybranych praw podmiotu danych w celu uniknięcia sytuacji ponoszenia nadmiernie wysokich kosztów przez podmioty przetwarzające dane, oraz
- 3) dodano przepisy uprawniające podmioty wykonujące zadania z zakresu działalności kulturalnej do zlecenie przetwarzania danych we własnym imieniu oraz do pełnienia funkcji podmiotu przetwarzającego na zlecenie. Do opisu rekomendowanych w identycznym zakresie odnosi się opis wskazany powyżej w związku ze zmianą przepisów ustawy o ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina.

13. W Karcie Nauczyciela wprowadzono zamiany dwojakiego rodzaju:

- 1) określono podstawę prawną przetwarzania danych osobowych oraz
- 2) wprowadzono ograniczenia wybranych praw podmiotu danych w celu uniknięcia sytuacji ponoszenia nadmiernie wysokich kosztów przez podmioty przetwarzające dane.

Ad 1

Proponuje się dodanie w ustawie przepisów określających zakres dozwolonego przetwarzania danych osobowych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, szkoły artystyczne, inne placówki lub specjalistyczną jednostkę nadzoru.

Ad 2

W nowelizacji przyjęto, że do przetwarzania danych osobowych w celu wskazanym w ustawie, nie stosuje się art. 34 rozporządzenia 2016/679, w przypadku, gdy administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Ponadto w omawianej ustawie wprowadzono przepisy ograniczające stosowanie art. 12 i art. 15 rozporządzenia 2016/679, tak, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy, a w pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom spełnienia obowiązku (odpowiednie sporządzenie odpowiedzi lub kopii danych). Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym: administratorzy danych, jako podmioty publiczne narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. W zakresie ograniczenia prawa wskazanego w art. 12, i 15 rozporządzenia 2016/679, dotyczącego przejrzystej i „wszelkiej” komunikacji z podmiotem danych, przekazania podstawowych informacji na temat procesów przetwarzania danych oraz kopii danych, należy zauważyć, iż motyw 62 preambuły rozporządzenia 2016/679 wyraźnie wskazuje, że ograniczenie obowiązków informacyjnych wobec podmiotów danych jest w szczególności możliwe wtedy, kiedy przetwarzanie danych ma miejsce na podstawie przepisów prawa, podmiot danych dysponuje informacjami dotyczącymi szczegółów operacji przetwarzania danych lub wykonanie obowiązku wobec podmiotów danych wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku. Ponadto w omawianej ustawie wprowadzono wybrane ograniczenia stosowania art. 5 ust. 2, 13, 14, z uwagi na zbyt wysoki koszt podjęcia działań wymaganych tymi przepisami. Z uwagi na treść przepisu art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, wprowadzono dyspozycję odpowiedniego zabezpieczania danych, przede wszystkim w zakresie niepowołanego dostępu do danych. Projektowany przepis zakłada obowiązek prowadzenia stosownych polityki bezpieczeństwa danych osobowych. Z uwagi na interes podmiotów danych, zobowiązany na mocy ustawy administrator danych informuje o ograniczeniach podmiotów na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

14. W ustawie Prawo oświatowe wprowadzono zamiany dwojakiego rodzaju:

- 1) określono podstawę prawną przetwarzania danych osobowych oraz
- 2) wprowadzono ograniczenia wybranych praw podmiotu danych w celu uniknięcia sytuacji ponoszenia nadmiernie wysokich kosztów przez podmioty przetwarzające dane.

Ad 1

Proponuje się dodanie w ustawie przepisów określających zakres dozwolonego przetwarzania danych osobowych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, szkoły artystyczne, inne placówki lub specjalistyczną jednostkę nadzoru.

Ad 2

W nowelizacji przyjęto, że do przetwarzania danych osobowych w celu wskazanym w ustawie, nie stosuje się art. 34 rozporządzenia 2016/679, w przypadku, gdy administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

Ponadto w omawianej ustawie wprowadzono przepisy ograniczające stosowanie art. 12 i art. 15 rozporządzenia 2016/679, tak, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy, a w pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom

spełnienia obowiązku (odpowiednie sporządzenie odpowiedzi lub kopii danych). Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym: administratorzy danych, jako podmioty publiczne narażony byłoby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń.

W zakresie ograniczenia prawa wskazanego w art. 12, i 15 rozporządzenia 2016/679, dotyczącego przejrzystej i „wszelkiej” komunikacji z podmiotem danych, przekazania podstawowych informacji na temat procesów przetwarzania danych oraz kopii danych, należy zauważyć, iż motyw 62 preambuły rozporządzenia 2016/679 wyraźnie wskazuje, że ograniczenie obowiązków informacyjnych wobec podmiotów danych jest w szczególności możliwe wtedy, kiedy przetwarzanie danych ma miejsce na podstawie przepisów prawa, podmiot danych dysponuje informacjami dotyczącymi szczegółów operacji przetwarzania danych lub wykonanie obowiązku wobec podmiotów danych wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku.

Ponadto w omawianej ustawie wprowadzono wybrane ograniczenia stosowania art. 5 ust. 2, 13, 14, z uwagi na zbyt wysoki koszt podjęcia działań wymaganych tymi przepisami.

Z uwagi na treść przepisu art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, wprowadzono dyspozycję odpowiedniego zabezpieczenia danych, przede wszystkim w zakresie niepowołanego dostępu do danych. Projektowany przepis zakłada obowiązek prowadzenia stosownych polityki bezpieczeństwa danych osobowych.

Z uwagi na interes podmiotów danych, zobowiązany na mocy ustawy administrator danych informuje o ograniczeniach podmiotów na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

15. W ustawie o systemie informacji oświatowej wprowadzono zmiany dwojakiego rodzaju:

- 1) określono podstawę prawną przetwarzania danych osobowych oraz
- 2) wprowadzono ograniczenia wybranych praw podmiotu danych w celu uniknięcia sytuacji ponoszenia nadmiernie wysokich kosztów przez podmioty przetwarzające dane.

Do opisu rekomendowanych w identycznym zakresie odnosi się opis wskazany powyżej w związku ze zmianą przepisów ustawy Prawo oświatowe.

16. W ustawie o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami wprowadzono następujące zmiany:

- 1) określono podstawę prawną przetwarzania danych osobowych,
- 2) wprowadzono ograniczenia wybranych praw podmiotu danych w celu uniknięcia sytuacji ponoszenia nadmiernie wysokich kosztów przez podmioty przetwarzające dane, oraz
- 3) dodano przepisy uprawniające podmioty wykonujące zadania z zakresu ochrony zabytków do zlecenia przetwarzania danych w ich imieniu oraz do pełnienia funkcji podmiotu przetwarzającego na zlecenie.

Ad 1

W ustawie dodano przepis wskazujący zadania, określone w tej ustawie, których realizacja wymaga przetwarzania danych osobowych w rozumieniu rozporządzenia 2016/679 oraz określono zakresy danych osobowych, których przetwarzanie jest niezbędne dla realizacji wybranych celów.

W ustawie wskazano, jakie dane Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego przetwarza przyznając odznakę honorową „Za opiekę nad zabytkami” oraz nagrodę za znalezienie zabytku archeologicznego. W przypadku nagród zakres tych danych odpowiada zakresowi określonemu w rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 1 kwietnia 2004 r. w sprawie nagród za odkrycie lub znalezienie zabytków archeologicznych (Dz. U. z 2004 r. nr 71, poz. 650) oraz zakresowi wskazanemu w rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie odznaki „Za opiekę nad zabytkami” (Dz. U. z 2004 r. nr 124, poz. 1304). W zakresie prowadzenia rejestrów zabytków, zakres danych ustalono na podstawie dotychczas stosowanego zakresu danych w rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie krajowego rejestru utraconych dóbr kultury (Dz. U. z 2015 r. poz. 1275) oraz rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz. U. z 2011 r. nr 113 poz. 661).

Ad 2

W nowelizacji przyjęto, że do przetwarzania danych osobowych w celach wskazanych w ustawie, nie stosuje się art. 34 rozporządzenia 2016/679, w przypadku, gdy administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

Ponadto w omawianej ustawie wprowadzono przepisy ograniczające stosowanie art. 12 i art. 15 rozporządzenia 2016/679, tak, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy, a w pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom spełnienia obowiązku (odpowiednie sporządzenie odpowiedzi lub kopii danych). Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym: minister, jednostka samorządu terytorialnego oraz instytucja kultury, jako podmiot publiczny narażony byłoby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Ponadto w omawianych ustawach wprowadzono wybrane ograniczenia stosowania art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679, z uwagi na zbyt wysoki koszt podjęcia działań wymaganych tymi przepisami.

W zakresie ograniczenia prawa wskazanego w art. 12, 13, 14 i 15 rozporządzenia 2016/679, dotyczącego przejrzystej i „wszelkiej” komunikacji z podmiotem danych, przekazania podstawowych informacji na temat procesów przetwarzania

danych oraz kopii danych, należy zauważyć, iż motyw 62 preambuły rozporządzenia 2016/679 wyraźnie wskazuje, że ograniczenie obowiązków informacyjnych wobec podmiotów danych jest w szczególności możliwe wtedy, kiedy przetwarzanie danych ma miejsce na podstawie przepisów prawa, podmiot danych dysponuje informacjami dotyczącymi szczegółów operacji przetwarzania danych lub wykonanie obowiązku wobec podmiotów danych wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku.

W przypadku rejestrów zawierających informacje o zabytkach nie stosuje ponadto przepisów art. 18 - 20 rozporządzenia 2016/679 (prawo do ograniczenie przetwarzania, obowiązek powiadomienia o ograniczeniu przetwarzania oraz prawo do przenoszenia danych), gdyż korzystanie z takich uprawnień byłoby sprzeczne z celem prowadzenia rejestrów.

Z uwagi na treść przepisu art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, wprowadzono dyspozycję odpowiedniego zabezpieczenia danych, przede wszystkim w zakresie niepowołanego dostępu do danych. Projektowany przepis zakłada obowiązek prowadzenia stosownych polityki bezpieczeństwa danych osobowych.

Z uwagi na interes podmiotów danych, administrator informuje o ograniczeniach podmiotów na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

Ad 3

Mając na uwadze fakt, iż wykonywania zadań przez podmioty administracji publicznej, wymaga ustawowego upoważnienia, wprowadzono przepis zezwalający podmiotom wykonującym zadania z zakresu ochrony za zabytków przetwarzania danych na zlecenie i zlecenia przetwarzania danych osobowych (np. w związku z obsługą informatyczną etc.).

17. W zakresie zmian ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji konieczne jest dodanie § 4 w art. 36 korzystając z możliwości ograniczenia praw osób, których dane dotyczą wskazanych w art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia 2016/679. Powyższe ograniczenie zostałoby zastosowane w zakresie niezbędnym do wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego oraz udzielania pomocy przy dochodzeniu należności państw obcych na podstawie ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2013 poz. 1289, z późn. zm.). Podstawą powyższego ograniczenia praw podmiotów danych jest przepis art. 23 ust. 1 lit. d i e rozporządzenia 2016/679.

18. W zakresie zmian ustawy Prawo bankowe i ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych - projektowane zmiany dostosowują przepisy krajowe do regulacji rozporządzenia 2016/679, w tym m.in. w zakresie pozyskiwania wyraźnej zgody na przetwarzanie danych osobowych osoby, której dane dotyczą, czy wykorzystywania w prowadzonej działalności zautomatyzowanego przetwarzania, w tym profilowania. Ponadto proponuje się uregulowanie kwestii, takich jak: - przetwarzanie danych biometrycznych w celu identyfikacji/uwierzytelnienia osoby fizycznej - ograniczenie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do administratorów danych (banki/skoki), - przetwarzanie danych dotyczących niekaralności pracowników banków (skoków).

19. W zakresie zmian w ustawie o UFG, proponowane zmiany mają za zadanie dostosowanie przepisów krajowych do regulacji rozporządzenia 2016/679, w tym m.in. w zakresie automatycznego przetwarzania informacji i podejmowania zautomatyzowanych decyzji, przetwarzania szczególnych kategorii danych osobowych, ograniczenia obowiązków i praw podmiotów danych wskazanych w art. 12-22 i 34 zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do UFG i PBUK z uwagi na wykonywane zadania nałożone w drodze ustawy na te instytucje.

20. W zakresie zmian w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej proponowane zmiany mają za zadanie dostosowanie przepisów krajowych do regulacji ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w tym m.in. w zakresie pozyskiwania wyraźnej zgody na przetwarzanie danych osobowych osoby, której dane dotyczą, czy podejmowania decyzji przez zakład ubezpieczeń w oparciu o zautomatyzowane przetwarzanie, w tym profilowanie.

21. W zakresie zmian w Kodeksie pracy, projekt zakłada w szczególności - dostosowanie brzmienia obowiązujących przepisów prawa pracy do wymogu zawartego w art. 6 ust. 1 lit c. ww. rozporządzenia 2016/679, wprowadzającego przesłankę istnienia obowiązku prawnego, jako podstawy pobierania danych osobowych. W konsekwencji przepisy, które obecnie zawierają jedynie możliwość żądania określonych danych osobowych w stosunkach pracy, zostają zmienione na obowiązek pobierania tych danych. Przepisy przewidują również modyfikację dotychczasowego katalogu danych osobowych pobieranych od osoby ubiegającej się o zatrudnienie oraz pracownika, uwzględniając ich niezbędność dla pracodawcy, obligatoryjność ich pobierania oraz ochronę pracownika. Przepisy zawierają również unormowanie zasad wyrażenia zgody przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie lub pracownika na pobranie określonych danych osobowych przez pracodawcę. Przepisy przewidują również stworzenie negatywnego katalogu danych, których pozyskanie nie może nastąpić nawet za zgodą osoby ubiegającej się o zatrudnienie lub pracownika. Uregulowano również instytucję monitoringu, jako szczególną formę przetwarzania danych osobowych pracowników. Do projektu wprowadzono również podstawę prawną do pozyskiwania i przechowywania przez pracodawcę skierowań na badania lekarskie oraz orzeczeń lekarskich wydawanych w wyniku tego skierowania, jeżeli osoba przyjmowana do pracy u innego pracodawcy posiada aktualne orzeczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań do pracy na danym stanowisku.

22. Wprowadzono w ustawie o usługach turystycznych regulację zgodnie, z którą jeżeli będzie to uzasadnione zakresem usług hotelarskich, przedsiębiorcy prowadzący obiekty hotelarskie będą również administratorami danych osobowych klientów dotyczących ich zdrowia. Ponadto personel obiektu hotelarskiego będzie zobowiązany do zachowania w tajemnicy informacji związanych z klientem, uzyskanych w związku ze świadczeniem usług hotelarskich. Przepis ten ma na celu podwyższenie poziomu ochrony danych osobowych dotyczących zdrowia klientów korzystających

z usług hotelarskich i usunięcie wątpliwości, co do tego, że przedsiębiorcy prowadzący obiekty hotelarskie, w zakresie swojej działalności i w zakresie uzasadnionym świadczonej usługami hotelarskimi, mają możliwość przetwarzania danych osobowych dotyczących zdrowia klientów. Do ustawy o usługach turystycznych wprowadzono również regulację zgodnie, z którą w stosunku do przedsiębiorców prowadzących obiekty hotelarskie ogranicza się stosowanie art. 14 rozporządzenia 2016/679 w ten sposób, że w celu zawarcia umowy o usługi hotelarskie, jeżeli dane niezbędne do zawarcia umowy pozyskane zostały w sposób inny niż od klientów, obiekty hotelarskie zobowiązane będą podać klientom informacje określone w art. 14 rozporządzenia 2016/679 najpóźniej w chwili rozpoczęcia świadczenia usług hotelarskich na ich rzecz w obiekcie hotelarskim. Jednocześnie, w stosunku do przedsiębiorców prowadzących obiekty hotelarskie, proponuje się ograniczenie stosowania art. 22 rozporządzenia 2016/679 w ten sposób, że przedsiębiorcy prowadzący obiekty hotelarskie będą uprawnieni do podejmowania decyzji, która będzie się opierała wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu, w tym profilowaniu w stosunku do klientów, w celach uzasadnionych umową o świadczenie usług hotelarskich. Natomiast klienci będą mieli prawo w dowolnym momencie wnieść sprzeciw wobec zautomatyzowanego przetwarzania. Przepis ten ma na celu ograniczenie obowiązków informacyjnych wynikających z art. 14 rozporządzenia 2016/679 w stosunku do przedsiębiorców świadczących usługi hotelarskie.

23. Wprowadzenie zmiany w ustawie o samorządzie pielęgniarek i położnych jest zmianą o charakterze doprecyzującym i porządkowym, która jednoznacznie wskazuje, podmiot odpowiedzialny za administrowanie danych osobowych zawartych w rejestrze pielęgniarek i położnych prowadzonym przez okręgowe rady pielęgniarek i położnych.

24. Wprowadzenie zmian w ustawie o zawodach pielęgniarki i położnej jest zmianą o charakterze doprecyzującym i porządkowym, która jednoznacznie wskazuje, podmiot odpowiedzialny za administrację danych osobowych zawartych w Centralnym Rejestrze Pielęgniarek i Położnych.

25. Proponowane zmiany w ustawie o systemie informacji w ochronie zdrowia zapewniają skuteczne stosowanie rozporządzenia 2016/679. W art. 19 w ust. 1 ustawy dodano pkt 4, w którym wskazano nowy cel przetwarzania danych w rejestrach medycznych poprzez odniesienie do badań naukowych i statystycznych, co jest spójne z art. 19 ust. 7 ustawy, w którym przewidziano możliwość przetwarzania danych osobowych w postaci ich udostępniania z rejestrów medycznych w celu prowadzenia badań naukowych i do celów statystycznych wyłącznie po ich anonimizacji. W przywołanym ust. 7 ujednolicono terminologię z rozporządzeniem 2016/679 poprzez zastąpienie pojęcia „cele naukowo-badawcze” na „w celu prowadzenia badań naukowych”. Zaproponowano także usunięcie obowiązku informacyjnego nałożonego na podmiot prowadzący rejestr medyczny w stosunku do osób, których dane dotyczą i są przetwarzane w rejestrze. W myśl art. 14 ust. 5 lit. b rozporządzenia 2016/679, obowiązek informacyjny administratora danych osobowych nie ma zastosowania, jeżeli udzielenie takich informacji okazuje się niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku, w szczególności w przypadku przetwarzania do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych, z zastrzeżeniem warunków i zabezpieczeń, o których mowa w art. 89 ust. 1, lub o ile ten obowiązek może uniemożliwić lub poważnie utrudnić realizację celów takiego przetwarzania. Podmioty prowadzące rejestry medyczne, tj. podmioty lecznicze, w których niejednokrotnie znajduje się dziesiątki tysięcy i więcej danych osobowych, nie mają fizycznej możliwości poinformowania osób, których dane są przetwarzane w rejestrze, o przetwarzaniu w tych rejestrach danych dotyczących pacjentów. Nie dysponują bowiem aktualnymi danymi adresowymi pacjentów, a koszty tej operacji, przy bazach danych zawierających nawet kilkaset tysięcy pacjentów byłyby nieproporcjonalne w stosunku do przewidywanych korzyści. Zasadnym jest zatem zrezygnowanie z tego obowiązku, poprzez usunięcie całego ust. 9, w szczególności, że przedmiotowa problematyka została kompleksowo uregulowana w rozporządzeniu 2016/679. Ponadto, usunięto z przepisów odniesienia do minimalnych norm technicznych zabezpieczenia przetwarzania danych osobowych, w szczególności przetwarzanych w systemach teleinformatycznych, z uwagi na odmienne rozwiązanie przyjęte w rozporządzeniu 2016/679, bowiem dotychczas ustawa o systemie informacji w ochronie zdrowia w dwóch jednostkach redakcyjnych wymaga, aby gromadzone dane podlegały ochronie na poziomie wysokim, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (art. 9a ust. 2 oraz art. 20 ust. 6).

26. Celem projektowanej zmiany jest usunięcie w zakresie przepisów ustawy o leczeniu bezpłodności przepisów, które będą powtarzały gwarancje dotyczące ochrony danych osobowych, określonych w art. 32 rozporządzenia 2016/679. Ustawa dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych w dotychczas obowiązującym kształcie zostanie zastąpiona przepisami rozporządzenia 2016/679 oraz nowej ustawy w tym zakresie. Odesłanie do jej przepisów będzie, więc nieaktualne. Nowa ustawa krajowa dotycząca obszaru ochrony danych osobowych, nie będzie zawierała szczegółowych wytycznych i wymagań odnośnie zasad przetwarzania danych osobowych, gdyż są one określone w rozporządzeniu 2016/679. Konieczne jest również usunięcie odwołania do ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, która przestanie obowiązywać i wpisanie zasad ochrony gromadzonych i przetwarzanych danych osobowych nie spowoduje, ustania gwarancji przetwarzania danych osobowych zgodnie z przepisami prawa, gdyż będą obowiązywały przepisy rozporządzenia 2016/679.

27. Przepis dotyczący zawartości Karty DİLO w zakresie przepisów ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych stanowi sam w sobie unormowanie dające podstawę, by w odniesieniu do niego określić, kto jest administratorem danych osobowych. Niemniej jednak należy mieć na względzie, że zgodnie z dyspozycją przepisu art. 32b ust. 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych Kartę DİLO, w przypadkach, o których mowa w art. 32a ust. 2 tej samej ustawy, pozostawia się u lekarza POZ i dołącza

się ją do dokumentacji medycznej, z czego wynika, że istnieją przypadki, kiedy Karta staje się elementem tej dokumentacji. W tym też kontekście, kwestię uregulowania, kto jest administratorem danych osobowych zawartych w Karcie DILO, można by potraktować, jako składową uregulowania dotyczącego szerszego problemu, tj. przetwarzania danych osobowych gromadzonych (a zatem – przetwarzanych) w dokumentacji medycznej, co można potraktować, jako możliwe podejście alternatywne w stosunku do opcji rozbudowywania art. 32b ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych o kwestie przetwarzania danych osobowych. Niezależnie od powyższego, wskazuje się, że biorąc pod uwagę przepisy rozporządzenia 2016/679, jednym z działań koniecznych do przeprowadzenia w poszczególnych krajowych przepisach (w tym tych dot. ochrony zdrowia) jest wyraźne określenie, kto jest administratorem danych osobowych w przypadkach, gdy dane takie są na podstawie tychże przepisów przetwarzane (w celach innych niż cele osobiste, domowe lub innych przypadkach przetwarzanie wyłączonych spod stosowania rozporządzenia rozporządzenie 2016/679). Działania takich nie sposób jest skutecznie przeprowadzić w sposób inny niż podjęcie działań legislacyjnych, w szczególności w sposób i dla realizacji celu określonego w jednym z motywów do rozporządzenia 2016/679, gdzie zapisano, iż rozporządzenie przyjmuje się m.in. aby *zapewnić spójny stopień ochrony osób fizycznych w Unii oraz zapobiegać rozbieżnościom hamującym swobodny przepływ danych osobowych na rynku wewnętrznym*, i gdzie wyjaśnia się, że rozporządzenie jest przyjmowane aby *zagwarantować osobom fizycznym we wszystkich państwach członkowskich ten sam poziom prawnie egzekwowalnych praw oraz obowiązków i zadań administratorów i podmiotów przetwarzających, co pozwoli spójnie monitorować przetwarzanie danych osobowych, a także co zapewni równoważne kary we wszystkich państwach członkowskich oraz skuteczną współpracę organów nadzorczych z różnymi państwami członkowskimi*. W ocenie projektodawcy, tak określonego celu, w tym odnoszącego się zwłaszcza do obowiązków administratorów danych osobowych, nie da się osiągnąć bez podjęcia kroku wyjściowego – tj. zidentyfikowania, a następnie zidentyfikowania w szeregu aktów sektorowych wszystkich administratorów danych osobowych.

28. Projektowane przepisy ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych pozwolą na odstępianie od obowiązku informacyjnego dotyczącego każdorazowego informowania osób, których dane osobowe są przetwarzane przez NFZ zgodnie z przepisami art. 188 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. W przypadku realizacji obowiązku informacyjnego minimum raz w miesiącu, jak stanowi art. 14 ww. rozporządzenia 2016/679, i informowania o każdorazowym przetwarzaniu danych osobowych, NFZ poniósłby znaczne koszty, a z uwagi na liczbę osób, których dane są przez Fundusz przetwarzane – realizacja obowiązku byłaby niewykonalna. Przyjęcie proponowanego rozwiązania spowoduje zaoszczędzenie znacznych kwot, ponieważ cena listu poleconego w obrocie krajowym z usługą zwrotne potwierdzenie odbioru zgodnie z umową na usługi pocztowe zawartą przez Centralę NFZ i Poczta Polska S.A. na 2017 r. o wadze do 50 g wynosi 6,20 zł, to w przypadku 300 milionów listów rocznie, biorąc pod uwagę, że³ przekazywane dane byłyby najczęściej danymi wrażliwymi, wynosiłaby 1, 860 mln zł. Natomiast koszty kopert druku, papieru - ponad 30 mln zł. Do powyższych kwot należałoby jeszcze dołożyć koszty obsługi, koszty zatrudnienia dodatkowych osób obsługujących ww. proces, co wydaje się niewykonalne w ramach przyznanego NFZ środków na wynagrodzenia oraz koszt wprowadzenia niezbędnych zmian informatycznych. Dodatkowo należałoby założyć co najmniej dwa lata na wprowadzenie niezbędnych zmian w systemach informatycznych. Uwzględniając kondycję finansów publicznych oraz szczególne znaczenie interesu, jakim jest świadczenie usług opieki zdrowotnej zmierzającej do ochrony zdrowia a nawet życia obywateli, podjęcie powyższych zmian w ocenie projektodawcy jest konieczne.

29. Dokonana zostanie nowelizacja ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym mocą ustawy o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz niektórych innych ustaw (UD 149), która jest procedowana w związku z przejściem przez ministra właściwego do spraw zdrowia zadań związanych z utrzymaniem i obsługą techniczną Sytemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego (SWD PRM) oraz administrowania danymi przetwarzanymi w tym systemie. Obecnie zadania te znajdują się w kompetencji ministra właściwego do spraw administracji publicznej. Celem projektowanej zmiany jest zapewnienie ciągłości ochrony danych osobowych osób, których dane są przetwarzane w związku z realizacją zadań wynikających z przepisów ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym. Ustawa dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych w dotychczas obowiązującym kształcie zostanie zastąpiona przepisami rozporządzeniem 2016/679 oraz nowej ustawy w tym zakresie. Odesłanie do ustawy o ochronie danych osobowych będzie, więc nieaktualne. Usunięcie odwołania do ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, która przestanie obowiązywać i wpisanie zasad ochrony gromadzonych i przetwarzanych danych osobowych spowoduje, że nadal zostaną zachowane wymagania odnośnie bezpieczeństwa ich gromadzenia i przetwarzania.

30. Jednym z kluczowych elementów pozwalających zapewnić sprawne funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości oraz realizację celów strategii modernizacji przestrzeni sprawiedliwości na lata 2014-2020 jest informatyzacja oraz elektroniczna sposobu prowadzenia postępowań sądowych i innych czynności organów uprawnionych do realizowania zadań związanych z wymiarem sprawiedliwości. Wiąże się to z przyznaniem uprawnień do zarządzania systemami teleinformatycznymi, w których przechowywane są dane osób fizycznych oraz prawnych. Mając na względzie dostosowanie treści ustaw pozostających we właściwości Ministra Sprawiedliwości do przepisów rozporządzenia 2016/679 proponuje się następujące zmiany;

- w projektowanym art. 175d ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych jako administratorów danych osobowych w systemach teleinformatycznych, w których prowadzone są rejestry sądowe oraz w sądowych systemach informatycznych

wskazano: sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej, prezesów właściwych sądów oraz Ministra Sprawiedliwości w ramach realizowanych zadań,

- w projektowanej ustawie prawo o ustroju sądów powszechnych odrębnie określono administratorów danych osobowych w postępowaniach sądowych prowadzonych poza systemami teleinformatycznymi. Administratorami takich danych są wyłącznie sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej,
- w projektowanych art. 157 i 175a 175e ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych uwzględnia się odrębny charakter i przeznaczenie przetwarzania danych osobowych biegłych sądowych oraz osób ubiegających się o ustanowienie biegłymi sądowymi związane z prowadzonymi w odniesieniu do nich postępowaniami administracyjnymi i innymi czynnościami podejmowanymi wobec nich przez prezesów sądów okręgowych oraz Ministra Sprawiedliwości,
- w ustawie prawo o ustroju sądów wojskowych oraz ustawie prawo o ustroju sądów administracyjnych zaproponowano rozwiązania analogicznie jak w ustawie prawo o ustroju sądów powszechnych. Sądy wojskowe, sądy administracyjne oraz Sąd Najwyższy podobnie jak sądy powszechne sprawują wymiar sprawiedliwości w ramach, którego przetwarzają dane osobowe. Dane przetwarza się w celu realizacji obowiązku prawnego. Konieczne jest zatem zachowanie odrębności postępowania z danymi osobowymi stosownie do reguł rządzących postępowaniami przed sądami administracyjnymi i Sądem Najwyższym.

31. W polskim systemie prawnym przetwarzanie danych osobowych w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości dokonuje się w toku postępowań prowadzonych przez sądy powszechne, sądy wojskowe, sądy administracyjne (Naczelny Sąd Administracyjny oraz wojewódzkie sądy administracyjne), Sąd Najwyższy oraz Trybunał Konstytucyjny. W związku z tym proponuje się, aby nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych dokonywany był w ramach prowadzonych przez te sądy postępowań sądowych. W pozostałym zakresie działalności sądów – innym niż dotyczący postępowań sądowych – nadzór pozostałby w zakresie właściwości centralnego organu nadzorczego. Generalna zasada nadzoru oparta jest o system kontroli rozproszonej. Oznacza to, że nie wskazuje się jednego organu, który pełniłby funkcję organu nadzorczego, a jedynie istniejącym podmiotom powierza się pełnienie tej funkcji. Planuje się, aby przetwarzanie danych osobowych przez sądy powszechne dokonywane w ramach prowadzonych postępowań sądowych podlegało nadzorowi:

- w zakresie działalności sądu rejonowego – prezesowi sądu okręgowego,
- w zakresie działalności sądu okręgowego – prezesowi sądu apelacyjnego,
- w zakresie działalności sądu apelacyjnego – Krajowej Radzie Sądownictwa,
- w zakresie działalności wojewódzkich sądów administracyjnych – Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego,
- w zakresie działalności Naczelnego Sądu Administracyjnego – Krajowej Radzie Sądownictwa,
- w zakresie działalności Sądu Najwyższego – Krajowej Radzie Sądownictwa,
- w zakresie działalności Trybunału Konstytucyjnego – Krajowej Radzie Sądownictwa.

Należy zauważyć, że podmioty będące organami nadzoru nad poszczególnymi sadami, chociaż same pozostają w strukturze wymiaru sprawiedliwości, to zachowują samodzielność i niezależność od sądów podlegających nadzorowi.

32. Dodatkowo zmiana w ustawie o księgach wieczystych i hipotece jest podyktowana koniecznością ustawowego uregulowania zakresu danych osób fizycznych, podlegających ujawnieniu w księdze wieczystej. Obecnie rodzaj danych osobowych wpisywanych w księgach wieczystych określa rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 lutego 2016 r. w sprawie zakładania i prowadzenia ksiąg wieczystych w systemie teleinformatycznym (Dz. U. z 2016 r. poz. 312, z późn. zm.). Zakres danych zaproponowany w projektowanych art. 25 ust. 4 i art. 68² ust. 5¹ ustawy jest identyczny jak ten określony w § 33 ww. rozporządzenia.

33. Zmiana ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym ma na celu usunięcie odwołania do ustawy o ochronie danych osobowych, która zostanie uchylona w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2016/679;

- Przepisy rozporządzenia 2016/679 dotyczą w dużej mierze zadań wykonywanych przez samorządy zawodowe adwokatów, radców prawnych, notariuszy i komorników oraz Ministra Sprawiedliwości na podstawie obowiązujących ustaw:

- prawo o adwokaturze;
- o radcach prawnych;
- o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- Prawo o notariacie;
- o komornikach sądowych i egzekucji;
- o zawodzie tłumacza przysięgłego;
- o licencji doradcy restrukturyzacyjnego.

Powyższe ustawy nie przewidują regulacji związanych z ochroną danych osobowych. Określają jednak zadania publiczne, prowadzące do gromadzenia i przetwarzania takich danych, w związku z czym w świetle nowych regulacji prawa Unii Europejskiej zachodzi konieczność wprowadzenia stosownych przepisów ustawowych, w których zostały określone ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. Zastosowanie podstawy derogacyjnej zawartej w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do samorządów zawodowych, ich organów i przedstawicieli znajduje uzasadnienie w przepisie art. 17 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który stanowi, że w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytym wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Umieszczenie tego przepisu w pierwszym rozdziale Konstytucji RP zatytułowanym „Rzeczpospolita” świadczy

o zaliczeniu przez ustawodawcę normy z niego wynikającej do zasad ustrojowych. Samorządy zawodowe są publicznymi korporacjami, a więc zrzeszeniami, czy też wspólnotami opartymi na więziach zawodowych. Z art. 17 ust 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wynikają funkcje samorządów zawodowych, do których prawidłowego wykonywania niezbędne jest wyposażenie ich w stosowne ustawowe kompetencje. Funkcje te obejmują reprezentację osób wykonujących dany zawód oraz sprawowanie pieczy nad jego należytym wykonaniem w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Usprawnienie wykonywania zadań samorządów i związanych z nimi kompetencji nadzorczych Ministra Sprawiedliwości służy właściwemu wypełnianiu zasady prymatu interesu publicznego, wynikającej bezpośrednio ze wskazanej normy konstytucyjnej. Podkreślenia wymaga, że funkcje kontrolne Ministra Sprawiedliwości wobec zawodów zaufania publicznego (adwokata, radcy prawnego czy notariusza) nie ograniczają się jedynie do nadzoru nad prawidłowym wykonywaniem tych zawodów, ale także obejmują proces dochodzenia do tych zawodów, stąd też, w ramach przesłanki określonej w art. 23 ust. 1 pkt e i h rozporządzenia 2016/679 celowe jest ograniczenie stosowania tego rozporządzenia zarówno przez Ministra Sprawiedliwości jak i powołane przez niego organy (m. in. komisje egzaminacyjne), a także organy samorządów zawodowych uczestniczące, z woli ustawodawcy, w tym procesie.

34. W ustawie o komornikach sądowych i egzekucji projektowane przepisy regulują trzy odrębne zagadnienia i dzielą się na trzy części. Pierwsza dotyczy określenia warunków przetwarzania danych osobowych przez komorników sądowych, jako podmiotów wykonujących zadania w ramach sprawowania władzy publicznej, polegającej na prowadzeniu postępowań egzekucyjnych i zabezpieczających oraz wykonywanie innych zadań przewidzianych w ustawie. Druga dotyczy zadań Ministra Sprawiedliwości, jako podmiotu wyposażonego w określone kompetencje wobec komorników sądowych i asesorów komorniczych, związane w szczególności z powoływaniem, odwoływaniem i zawieszaniem w czynnościach komorników. Trzecia wiąże się z zadaniami Ministra Sprawiedliwości oraz innych organów (prezesa sądów, sędziowie wizytatorzy, Krajowa Rada Komornicza i komornicy – wizytatorzy) w zakresie realizacji nadzoru nad działalnością komorników. Komornik został wskazany, jako administrator danych. Natomiast funkcje przepisów dotyczących zabezpieczeń zapobiegających nadużyciom, niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu spełniają inne przepisy ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, w szczególności art. 20 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji regulujący tajemnicę komorniczą. Konieczność przetwarzania danych osobowych osób uczestniczących w postępowaniach w zakresie, w jakim dane te są zawarte w prowadzonych przez komorników aktach oraz urządzeniach ewidencyjnych, jest nieodłącznie związane z nadzorem sprawowanym nad działalnością komorników. Stanowi bowiem nieodłączną część uprawnienia do wglądu w czynności komorników. Uprawnienie do przetwarzania danych osobowych komorników i asesorów komorniczych powinno przysługiwać Ministrowi Sprawiedliwości i organom, za pośrednictwem których Minister wykonuje zwierzchni nadzór nad działalnością komorników.

35. W ustawie o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym wprowadza się przepisy mówiące o tym, że administratorem danych osobowych przetwarzanych w Rejestrze Sprawców na Tle Seksualnym jest Minister Sprawiedliwości. Dodatkowo zapewniono możliwość przetwarzania danych, obok celu pierwotnego, także dla potrzeb badań naukowych lub statystycznych.

36. Konieczna jest również zmiana ustawy prawo o prokuraturze, gdzie wskazuje się, że administratorem przetwarzanych danych osobowych jest Prokurator Generalny. Dodatkowo, aby w pełni odkodować zakres czynności wykonywanych przez kuratorów sądowych wprowadzono zmiany w ustawie o kuratorach sądowych.

W wyżej wymienionych aktach prawnych proponuje się również zastosowanie wyłączenia części przepisów zawartych w treści rozporządzenia 2016/679 z uwagi na specyfikę oraz charakter obszaru wymiaru sprawiedliwości. Proponowane ograniczenia wynikają z konieczności zapewnienia prawidłowego toku prowadzonych postępowań i ich sprawnego przebiegu oraz sprawnego wykonywania przez organy zadań publicznoprawnych. Pod uwagę wzięto również konieczność sprawnego i niezakłóconego wykonywania czynności w przedmiotowym obszarze regulowanym na mocy aktów prawnych pozostających we właściwości Ministra Sprawiedliwości.

37. W szczególności należy wskazać, że ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną w zakresie przesyłania informacji handlowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej stanowi implementację dyrektywy 2002/58 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37). Art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58 wskazuje, iż używanie automatycznych systemów wywołujących bez ludzkiej ingerencji (aparaty wywołujące automatycznie), faksów lub poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego może być dozwolone jedynie wobec abonentów, którzy uprzednio wyrazili na to zgodę. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, iż dyrektywa 2002/58 nie zawiera samodzielnej definicji zgody na przesyłanie informacji handlowej za pomocą środków komunikacji elektronicznej i w tym zakresie odwołuje się do dyrektywy 95/46. Zgodnie z motywem 17 dyrektywy 2002/58 „Do celów niniejszej dyrektywy, zgoda użytkownika lub abonenta, niezależnie od tego czy abonentem jest osoba fizyczna czy prawna, powinna mieć to samo znaczenie, co zgoda podmiotu danych opisana i szerzej określona w dyrektywie 95/46/WE. Zgoda może być udzielona w jakikolwiek sposób umożliwiający swobodne i świadome wyrażenie woli użytkownika, włączając zaznaczenie okna wyboru podczas przeglądania witryny internetowej”. Rozporządzenie 2016/679 swoim zakresem podmiotowym i przedmiotowym obejmuje przetwarzanie danych osobowych związku ze świadczeniem usług drogą elektroniczną. Jednocześnie ogólne rozporządzenie 2016/679 nie daje podstaw do doprecyzowania lub zawężenia jego przepisów w zakresie i w sposób, jaki ma to miejsce obecnie w rozdziale IV ustawy. W związku z tym należy w rozdziale IV ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną uchylić przepisy dotyczące materii regulowanych treścią rozporządzenia 2016/679.

38. Ustawa prawo telekomunikacyjne w zakresie sposobu wyrażenia zgody, o której mowa w art. 174 pr. tel. stanowi implementację dyrektywy 2002/58. Natomiast rozporządzenie 2016/679 - stosownie do art. 95 - „nie nakłada dodatkowych obowiązków na osoby fizyczne ani prawne, co do przetwarzania w związku ze świadczeniem ogólnodostępnych usług łączności elektronicznej w publicznych sieciach łączności w Unii w sprawach, w których podmioty te podlegają szczegółowym obowiązkom mającym ten sam cel określonym w dyrektywie 2002/58/WE”. Konieczne jest również uchylenie art. 174a-174d, co jest konsekwencją treści przepisów rozporządzenia nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej. Przepisy rozdziału VII prawa telekomunikacyjnego - w obecnym kształcie - zawierają regulacje dotyczące przetwarzania danych dotyczących użytkownika będącego osobą fizyczną, które nie stanowią implementacji dyrektywy 2002/58. Dane te nie są objęte treścią art. 95 rozporządzenia 2016/679, w związku z czym należy je wyłączyć spod regulacji prawa telekomunikacyjnego i objąć przepisami o ochronie danych osobowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozporządzenie 2016/679 jest co do zasady, aktem prawnym bezpośrednio obowiązującym, tak więc będzie miało bezpośrednie zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Najważniejszym celem reformy europejskich przepisów o ochronie danych osobowych jest bowiem zapewnienie w całej Unii spójnego i jednolitego poziomu ochrony danych osób fizycznych, tak aby umożliwić swobodny przepływ danych osobowych w Unii oraz ułatwić funkcjonowanie przedsiębiorstw na jednolitym rynku.

W konsekwencji wszystkie państwa członkowskie UE będą stosowały przepisy ww. rozporządzenia. Jednocześnie jednak niniejsze rozporządzenie, szanując odmienności porządków i tradycji prawnych poszczególnych państw członkowskich UE, pozostawia pewne kwestie do uregulowania i doprecyzowania w prawie krajowym poszczególnych państw członkowskich.

W efekcie w pozostałych państwach członkowskich UE, analogicznie jak w przypadku Polski, prowadzone są niezbędne prace wdrożeniowe, polegające na przeglądzie i dostosowaniu (zmianie bądź uchyleniu) przepisów krajowych z zakresu ochrony danych osobowych do nowych wymogów, jakie nakłada niniejsze rozporządzenie.

W przypadku ogromnej większości państw prace jeszcze trwają, a projekty aktów prawnych wdrażających rozporządzenie 2016/679 są na etapie prac rządowych bądź konsultacji publicznych. Stąd też obecnie, poza dwoma wyjątkami, brak jest rozwiązań z innych państw członkowskich, które mogłyby być przedmiotem analizy. Większość państw planuje skierowanie projektu do prac parlamentarnych jesienią 2017 r.

Państwami, w których już uchwalono przepisy wdrażające rozporządzenie 2016/679 są Niemcy¹ i Austria².

Niemiecki akt prawny wdrażający rozporządzenie 2016/679 stanowi wdrożenie zarówno rozporządzenie ogólnego jak i tzw. dyrektywy policyjnej³, czyli obu elementów pakietu reformującego unijne zasady ochrony danych osobowych. Niemiecka ustawa nie zawiera jednak zmian w przepisach sektorowych, które będą procedowane przez rząd niemiecki na późniejszym etapie

Odnosnie do państw OECD, warto zaznaczyć, że wdrożenie rozporządzenia 2016/679, jako aktu unijnego, nie dotyczy państw OECD nie będących członkami Unii Europejskiej. Państwami spoza UE, które będą stosować rozporządzenie 2016/679 są również Islandia, Lichtenstein i Norwegia, co ma miejsce w związku z ich przynależnością do Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Również i Wielka Brytania, pomimo Brexitu, zdecydowała się w pełni wdrożyć przepisy rozporządzenia 2016/679.

¹Gesetz zur Anpassung des Datenschutzrechts an die Verordnung (EU) 2016/679 und zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/680.

²Bundesgesetz, mit dem das Datenschutzgesetz 2000 geändert wird (DatenschutzAnpassungsgesetz 2018)

³ Dyrektywa 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową rady 2008/977/WSISW

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	1		<p>Doprecyzowanie czynności technicznych wykonywanych w związku z prowadzeniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rejestru podmiotów przywożących, - rejestru wytwórców energii w małej instalacji (wykreślenie z rejestru będzie równoznaczne z fizycznym usunięciem danych z rejestru). <p>2. Wyraźne określenie, że podmiot pełni rolę administratora danych osobowych dla danych przetwarzanych w związku z wydawaniem świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego powoduje nałożenie na niego wynikających z tego statusu obowiązków określonych w rozporządzeniu 2016/679 w zakresie postępowania z tymi danymi osobowymi.</p>
Prezes Agencji Rynku Rolnego (od dn. 01.09.2017 r. - Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa)	1		<p>1. Doprecyzowanie czynności technicznych wykonywanych przez podmiot w związku z prowadzeniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> • rejestru wytwórców, • rejestru rolników, • rejestru administratorów systemów certyfikacji, • rejestru jednostek certyfikujących, • rejestru wytwórców biogazu rolniczego (wykreślenie z rejestru będzie równoznaczne z fizycznym usunięciem danych z rejestru). <p>2. Wyraźne określenie, że podmiot pełni rolę administratora danych osobowych dla danych przetwarzanych w związku z otrzymywaniem sprawozdań, o których mowa w art. 22 ustawy o odnawialnych źródłach energii, oraz informacji, o której mowa w art. 21 tej ustawy, powoduje nałożenie na niego wynikających z tego statusu obowiązków określonych w rozporządzeniu 2016/679 w zakresie postępowania z tymi danymi osobowymi.</p>

Operatorzy systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego	184	Biuletyn Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki (stan na 25.05.2017 r.).	Wyraźne określenie, że podmioty pełnią rolę administratorów danych osobowych dla danych przetwarzanych w związku z: <ul style="list-style-type: none"> • przekazywaniem sprawozdań, o których mowa w art. 22 ustawy o odnawialnych źródłach energii, • przekazywaniem informacji, o której mowa w art. 21 ww. ustawy, • uczestnictwem w procedurze wydawania świadectw pochodzenia powoduje nałożenie na nie wynikających z tego statusu obowiązków określonych w rozporządzeniu 2016/679.
Operatorzy systemu dystrybucyjnego gazowego	52	Dane Ministra Energii	Wyraźne określenie, że podmioty pełnią rolę administratorów danych osobowych dla danych przetwarzanych w związku z: <ul style="list-style-type: none"> • przekazywaniem sprawozdań, o których mowa w art. 22 ustawy o odnawialnych źródłach energii, • przekazywaniem informacji, o której mowa w art. 21 ww. ustawy, • uczestnictwem w procedurze wydawania świadectw pochodzenia biogazu rolniczego powoduje nałożenie na niego wynikających z tego statusu obowiązków określonych w rozporządzeniu 2016/679.
Sądy Powszechne	317 sądów rejonowych, 45 sądy okręgowe, 11 sądów apelacyjnych.		- Nadanie uprawnień oraz kompetencji do przetwarzania danych osobowych wynikających z prowadzenia postępowań w wymiarze sprawiedliwości oraz nadzoru nad działalnością poszczególnych organów.
Użytkownicy zasobu archiwalnego archiwów państwowych	ok. 30 000* (czytelnie) ok. 280 000* (Internet) * w skali 1 roku	Sprawozdania KN1 z działalności archiwów państwowych	Ograniczenie dostępu do chronionych danych osobowych zawartych w materiałach archiwalnych.
Użytkownicy zasobu archiwalnego jednostek państwowej sieci archiwalnej inni niż archiwa państwowe	Brak danych	Brak dostępu do części źródeł	Ograniczenie dostępu do chronionych danych osobowych zawartych w materiałach archiwalnych.
Podmioty chronionych danych osobowych występujących w materiałach archiwalnych w państwowej sieci archiwalnej	Brak danych <i>(faktycznie oddziaływanie dotyczy całości populacji krajowej: ok. 38 mln osób*)</i>	Nie prowadzono badań – brak źródeł (* GUS)	Ochrona chronionych danych osobowych przed przetwarzaniem do celów innych niż te, do których były one pierwotnie

			zebrane, bez wiedzy ani zgody osób, których te dane dotyczą.
Archiwa państwowe	33	Sprawozdania KNI (GUS) z działalności archiwów państwowych	Zwiększenie liczby obowiązków informacyjnych wobec obywateli; modyfikacja pomocy ewidencyjnych niespełniających rygorów ochrony danych; utworzenie stanowisk (wydzielenie zadań); modyfikacja systemów teleinformatycznych, w których przetwarzane są dane osobowe; dodanie obowiązku pseudonimizacji udostępnianych danych osobowych (jeśli przepisy szczególne nie stanowią inaczej).
Archiwa wyodrębnione* (* bez archiwów jednostek podległych i nadzorowanych przez ministrów)	13	Ustawa o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach art. 29	Zwiększenie liczby obowiązków informacyjnych wobec obywateli; modyfikacja pomocy ewidencyjnych niespełniających rygorów ochrony danych; modyfikacja systemów teleinformatycznych, w których przetwarzane są dane osobowe; dodanie obowiązku pseudonimizacji udostępnianych danych osobowych (jeśli przepisy szczególne nie stanowią inaczej).
Jednostki państwowej sieci archiwalnej inne niż archiwa państwowe i wyodrębnione	Brak danych	Nie prowadzono badań – brak źródeł	Zwiększenie liczby obowiązków informacyjnych wobec obywateli; modyfikacja pomocy ewidencyjnych niespełniających rygorów ochrony danych; modyfikacja systemów teleinformatycznych, w których przetwarzane są dane osobowe; dodanie obowiązku pseudonimizacji udostępnianych danych osobowych (jeśli przepisy szczególne nie stanowią inaczej).
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego	1		Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z rozporządzenia 2016/679.
Minister Obrony Narodowej	1		W związku z pełnieniem roli organizatora państwowych instytucji kultury: – uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych; – przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z rozporządzenia 2016/679.

Organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi	12	Liczba zezwoleń wydanych przez Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego	Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych i rozporządzenia 2016/679.
Osoby korzystające z usług organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi	Brak dokładnych danych		Uzyskują uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych i rozporządzenia 2016/679.
Biblioteka Narodowa	1		Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych i rozporządzenia 2016/679
Gminne, powiatowe wojewódzkie biblioteki publiczne (łącznie z filiami)	8050	GUS „Kultura 2015”	Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Osoby korzystające ze zbiorów bibliotek publicznych	6232907	GUS „Kultura 2015”	Uzyskują uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Osoby wnioskujące o pozwolenia wywozowe	7 osób prawnych (w tym 3 wnioski dot. nzb), 1 osoba fizyczna	Biblioteka Narodowa	Uzyskują uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia	1		Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Osoby ubiegające się o dofinansowanie z Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia	104 (dane za 2017 r.)	Dane własne Centrum	Uzyskują uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Osoby, którym przyznano stypendium	10 (dane za 2017 r.)	Ewidencja prowadzona przez Centrum	Uzyskują uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Jednostki samorządu terytorialnego	2478 gminy	Zestawienie jednostek podziału terytorialnego	Osoby reprezentujące wnioskodawców oraz osoby

	66 miast na prawach powiatów 314 powiatów 16 województw	stan w dniu 01-01-2016 r. bip.stat.gov.pl	wskazane we wnioskach o dotację uzyskują uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Osoby uczestniczące w procedurze aplikowania o publiczne środki dystrybuowane na szczeblu centralnym lub samorządowym w formie: dotacji, stypendiów, nagród.	Brak dokładnych danych. W przypadku Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego liczbę osób, których dane osobowe przetwarzano w związku z przyznawaniem środków w formie dotacji, nagród i stypendiów w 2016 r. można oszacować, jako ok 13,5 tys.	Bazy danych Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.	Uzyskują uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679.
Artyści i twórcy aplikujący o pomoc socjalną do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.	W 2015 r. przetwarzano dane 67 artystów i twórców w związku z procedurą przyznawania pomocy socjalnej.	Bazy danych Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679.
Polski Instytut Sztuki Filmowej	1		Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Filmoteka Narodowa – Instytut Audiowizualny	1		Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Filmoteki regionalne	1	Strona BIP Silesia Film	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Podmioty wnioskujące o dofinansowanie z PiSF	Dane z 2016 r. – 1 194	Dane własne PiSF	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Podmioty współpracujące z FIN-ą	Dane z 2016r. - 2 395	Dane własne z FN oraz NinA	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Podmioty współpracujące z filmotekami regionalnymi	Brak danych		Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679

Muzea państwowe	24		Uzyskują ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Muzea samorządowe	331		Uzyskują ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Muzea rejestrowane	124		Uzyskują ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Muzea inne niż samorządowe i państwowe	343		Uzyskują ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Kustosze i kustosze dyplomowani	Odpowiednio: 376 i 226		Uzyskują uprawnienia podmiotu danych z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Członkowie Rady ds. Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej	21		Uzyskują uprawnienia podmiotu danych z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Narodowy Instytut Fryderyka Chopina	1		Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Podmioty współpracujące z NIFC w zakresie ochrony dziedzictwa F. Chopina	ok.1000	Dane własne NIFC	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679

Podmioty uhonorowane odznaką „Zasłużony dla Ochrony Dziedzictwa F. Chopina”	3 (od 2001 r. do chwili obecnej)	Dane własne NIFC	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Urzędy centralne pełniące rolę organizatora państwowych instytucji kultury	83		W związku z pełnieniem roli organizatora państwowych instytucji kultury: – uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych; – przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679.
Państwowe instytucje kultury	68 Uwzględniono instytucje kultury prowadzone przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz współprowadzone, wpisane do rejestru prowadzonego przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz instytucji kultury, dla których organizatorem jest Minister Obrony Narodowej.	Rejestr instytucji kultury, dla których organizatorem jest Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 04.05.2017. Rejestr instytucji kultury, dla których organizatorem jest Minister Obrony Narodowej (bip.mon.gov.pl), dostęp: 26.05.2017.	Podmioty te uzyskują ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych oraz przyjmują obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679.
Samorządowe instytucje kultury	5155 Wielkość szacunkowa; uwzględniono: wojewódzkie, powiatowe i gminne biblioteki publiczne (bez filii, bibliotek działających w strukturach innych instytucji), domy i ośrodki kultury (bez filii, świetlic i klubów), muzea samorządowe, (bez oddziałów), samorządowe galerie, teatry i instytucje muzyczne (bez instytucji wpisanych do rejestru Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego), samorządowe kina	Kultura 2015, GUS wrzesień 2015	Podmioty te uzyskują ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych oraz przyjmują obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679.
Osoby korzystające z usług instytucji kultury, wymagających przetwarzania danych	Brak dokładnych danych. W 2015 r. czytelników zarejestrowanych w bibliotekach	Bank Danych Lokalnych, GUS, dostęp: 26.05.2017 r.	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679

osobowych (bibliotek, domów kultury i innych)	publicznych było 6 232 907		
Osoby uczestniczące w procedurze aplikowania o publiczne środki dystrybuowane na szczeblu centralnym lub samorządowym w formie: dotacji, stypendiów, nagród	Brak dokładnych danych. W przypadku Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego liczbę osób, których dane osobowe przetwarzano w związku z przyznawaniem środków w formie dotacji, nagród i stypendiów w 2016 r. można oszacować, jako ok 13,5 tys.	Bazy danych Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Artyści i twórcy aplikujący o pomoc socjalną do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego	W 2015 r. przetwarzano dane 67 artystów i twórców w zw. z procedurą przyznawania pomocy socjalnej	Bazy danych Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Podmioty, którym nadano Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”	W 2016 r. łącznie 361 podmiotów	Ewidencja Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Podmioty, którym nadano odznakę honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”	W 2016 r. 995 podmiotów	Ewidencja Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Narodowy Zakład imienia Ossolińskich	1		Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzeniem 2016/679
Podmioty, z którymi zakład współpracuje w zakresie ochrony zbiorów	1	Dane własne Zakładu	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzeniem 2016/679
Osoby fizyczne korzystające ze zbiorów Narodowego Zakładu imienia Ossolińskich	ok. 14.500	Dane własne Zakładu	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzeniem 2016/679
Specjalistyczna jednostka nadzoru, Centrum Edukacji Artystycznej	1		Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o

			ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Szkoły artystyczne	953	Dane własne Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego	Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Nauczyciele zatrudnieni w szkołach artystycznych	17961	Dane własne Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego	Uzyskują uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Osoby korzystające z usług szkół artystycznych	99260 (uczniowie szkół artystycznych)	Dane własne Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679
Generalny Konserwator Zabytków	1		Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679.
Wojewódzki konserwator zabytków	16		Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679.
Rada Ochrony Zabytków	1		Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679.
Główna Komisja Konserwatorska	1		Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych. Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679.
Właściwy dyrektor urzędu morskiego	3		Uzyskuje ustawowe uzasadnienie przetwarzania danych osobowych.

			Przyjmuje obowiązek stosowania zobowiązań wynikających z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679.
Osoby wnioskujące o wydanie pozwoleń na wykonywanie działań przy zabytkach	Brak danych		Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679.
Osoby ubiegające się o dofinansowanie na prace bądź badania przy zabytkach	Brak danych		Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679.
Osoby ubiegające się o dofinansowanie na badania archeologiczne	<10 rocznie	Dane własne Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego	Uzyskają uprawnienia podmiotu danych wynikające z projektowanych przepisów o ochronie danych osobowych i rozporządzenia 2016/679.
Administracyjne organy egzekucyjne	- 388 naczelników urzędów skarbowych, - 47 - właściwych organów gminy o statusie miasta, - właściwe organy gminy prowadzące postępowanie egzekucyjne na podstawie porozumień, - Przewodniczący Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Finansów, - 43 dyrektorów oddziału ZUS, - 10 dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji Mienia Wojskowego, - 16 marszałków województw;	- Art. 19 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz: - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celnoskarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 393), - załącznik do ustawy o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz miejskich strefach usług publicznych (Dz. U. z 1995 r. nr 141 poz. 692) oraz ustawa z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1438), - ustawa z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168, z późn. zm.), - załącznik do zarządzenia Nr 10 Prezesa ZUS z dnia 6 marca 2008 r. w sprawie terenowych jednostek Zakładu Ubezpieczeń Społecznych - rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 27 grudnia 2016 r. w sprawie nadania statutu Agencji Mienia Wojskowego (Dz. U. z 2017 r. poz. 18) - ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.	Dostęp do danych osobowych w zakresie niezbędnym do wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego i zabezpieczającego

		U. z 2015 r. poz. 909, z późn. zm.), - art. 30 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.)	
Banki komercyjne, banki spółdzielcze i oddziały instytucji kredytowych	Odpowiednio 36, 558 i 27	www.knf.gov.pl	Możliwość automatycznego podejmowania decyzji w związku z badaniem zdolności kredytowej klientów w oparciu o profilowanie. Możliwość skorzystania z rozwiązań biometrycznych celem weryfikowania tożsamości klientów.
Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	40	www.knf.gov.pl	Możliwość automatycznego podejmowania decyzji w związku z badaniem zdolności kredytowej klientów w oparciu o profilowanie.
Klienci banków i spółdzielczych kas oszczędnościowo – kredytowych	Brak danych		Poddawania klientów automatycznemu procesowi decyzyjnemu opartemu na profilowaniu w zakresie oceny ich zdolności kredytowej. Możliwość przekazania danych biometrycznych celem identyfikacji tożsamości klientów.
Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (UFG)	1		Umożliwienie przetwarzania danych w celu wykonywania zadań ustawowych w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2016/679.
Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (PBUK)	1		Umożliwienie przetwarzania danych w celu wykonywania zadań ustawowych w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2016/679.
Zakłady ubezpieczeń	27 zakładów ubezpieczeń na życie oraz 33 zakładów ubezpieczeń osobowych i majątkowych	www.knf.gov.pl	Nałożenie wymogu odebrania wyraźnej zgody na przetwarzanie danych osobowych szczególnie chronionych o stanie zdrowia. W celu oceny ryzyka ubezpieczonego możliwość podejmowania decyzji w oparciu o zautomatyzowane przetwarzanie danych, w tym profilowani. Możliwość korzystania z rozwiązań biometrycznych przy identyfikacji tożsamości klientów.
Ubezpieczeni, uprawnieni z umów ubezpieczenia	Brak danych	Brak danych	Obowiązek wyrażenia wyraźnej zgody na przetwarzanie danych osobowych szczególnie chronionych. Poddawania klientów automatycznemu procesowi decyzyjnemu opartemu na profilowaniu w

			zakresie oceny ryzyka ubezpieczeniowego. Możliwość przekazania danych biometrycznych celem identyfikacji tożsamości klientów.
Podmioty zbiorowego odprowadzania ścieków i zbiorowego zaopatrzenia w wodę	ok. 2900	Dane GUS	Obowiązek przekazywania danych - wykorzystanie pozaadministracyjnych źródeł danych.
Podmioty posiadające koncesję na przesył, dystrybucję i obrót paliwami gazowymi	ok. 40	Dane GUS	Obowiązek przekazywania danych - wykorzystanie pozaadministracyjnych źródeł danych.
Podmioty prowadzące działalność w zakresie zarządzania i administrowania nieruchomościami	ok. 2900	Dane GUS	Obowiązek przekazywania danych - wykorzystanie pozaadministracyjnych źródeł danych.
Odbiorcy wynikowych informacji statystycznych – różne grupy podmiotów: społeczeństwo, organy administracji publicznej i samorządowej, podmioty gospodarki narodowej	Trudna do oszacowania	Ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej	Powszechny dostęp i możliwość wtórnego wykorzystania wynikowych informacji statystycznych dotyczących sytuacji ekonomicznej, demograficznej, społecznej oraz środowiska naturalnego w każdej dziedzinie życia społeczno-gospodarczego
Pracodawcy i potencjalni pracodawcy (podmioty gospodarcze gospodarki narodowej), w tym: <ul style="list-style-type: none"> • podmioty o liczbie pracujących powyżej 9 osób; • mikroprzedsiębiorstwa tj. podmioty o liczbie pracujących do 9 osób. 	Ok. 2 137 000 podmiotów gospodarki narodowej, w tym: <ul style="list-style-type: none"> • 232 000 podmiotów, w których pracuje powyżej 9 osób; • 1 905 000 mikroprzedsiębiorstw. 	Struktura wynagrodzeń według zawodów w październiku 2014 r. Publikacja GUS na podstawie danych badania realizowanego z częstotliwością dwuletnią na formularzu Z-12. Działalność gospodarcza przedsiębiorstw o liczbie pracujących do 9 osób w 2015 roku. Publikacja GUS na podstawie danych z reprezentacyjnego badania realizowanego na formularzu SP-3.	Wzrost obowiązków administracyjnych związanych z koniecznością pobierania oświadczeń o wyrażeniu przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie lub pracownika zgody w oświadczeniu złożonym w postaci papierowej lub elektronicznej.
Osoby pracujące w tym zatrudnieni w podmiotach gospodarki narodowej.	Ok. 16 281 000 osób pracujących, w tym: <ul style="list-style-type: none"> • 10 374 000 osób zatrudnionych w gospodarce narodowej. 	Monitoring Rynku Pracy – Kwartalna informacja o rynku pracy w pierwszym kwartale 2017 r. na podstawie Badania Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL) GUS Prognozy Ministerstwa Finansów na 2017 r., zawarte w Załączniku do wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków	Pozytywne - wzrost ochrony związanej z ograniczeniem możliwości przetwarzania przez pracodawców danych osobowych zwłaszcza danych wrażliwych (szczególnie chronionych w świetle rozporządzenia 2016/679).

		finansowych projektowanych ustaw, aktualizacja maj 2016 r.	
Podmioty świadczące usługi hotelarskie, w tym świadczące usługi związane ze zdrowiem	Odpowiednio 10,5 tys. i 1 tys.	GUS, Bank Danych Lokalnych, stan wg danych lipiec 2016 r.	Ograniczenie obowiązków informacyjnych wynikających z art. 14 rozporządzenia 2016/679 w stosunku do przedsiębiorców świadczących usługi hotelarskie.
Klienci korzystający z usług hotelarskich, w tym korzystający z usług związanych ze zdrowiem	Odpowiednio ok.30 000 000 i 2 000 000	GUS, Baza Noclegowa, stan wg danych za 2016 r.	Podwyższenie poziomu ochrony danych osobowych dotyczących zdrowia klientów korzystających z usług hotelarskich.
Wojewodowie	16		Konieczność realizacji zadań w zakresie administrowania SWD PRM i przetwarzania danych w tym systemie zgodnie z rozporządzeniem 2016/679.
Dysponenci zespołów ratownictwa medycznego, w tym Lotnicze Pogotowie Ratunkowe	Ok. 220		Konieczność realizacji zadań w zakresie administrowania SWD PRM i przetwarzania danych w tym systemie zgodnie z rozporządzeniem 2016/679..
Minister Zdrowia	1		Konieczność realizacji zadań w zakresie administrowania SWD PRM i przetwarzania danych w tym systemie zgodnie z rozporządzeniem 2016/679..
Okręgowe Rady Pielęgniarek i Położnych	45	Wewnętrzne dane Ministra Zdrowia	Doprecyzowanie podmiotu odpowiedzialnego za administrację danych osobowych zawartych w rejestrach pielęgniarek i położnych.
Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych	1	Wewnętrzne dane Ministra Zdrowia	Doprecyzowanie podmiotu odpowiedzialnego za administrację danych osobowych zawartych w Centralnym Rejestrze Pielęgniarek i Położnych
Podmioty prowadzące rejestry medyczne		Ustawa z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1535, z późn. zm.)	Podmioty prowadzące rejestry medyczne nie będą miały obowiązku informowania osób, których dane są przetwarzane w rejestrze, o przetwarzaniu w tych rejestrach danych dotyczących pacjentów.
Podmioty przetwarzające dane osobowe uczestników programu polityki zdrowotnej „Program – leczenie niepłodności metodą zapłodnienia pozaustrojowego na lata 2013 – 2016”.	30	Rejestr Medycznie Wspomaganej Prokreacji	Określenie w przepisach ustawy wymagań wobec zasad przetwarzania danych osobowych.
Podmioty posiadające akredytację na prowadzenie szkoleń.	5-10	Liczba wydanych akredytacji i postępowań toczących się w przedmiotowym zakresie.	Określenie w przepisach wymagań wobec zasad przetwarzania danych przez

			jednostki prowadzące szkolenia.
Ośrodki medycznie wspomaganej prokreacji i banki komórek rozrodczych i zarodków	100	Rejestr Ośrodków Medycznie Wspomaganej Prokreacji i Banków Komórek Rozrodczych i Zarodków	Określenie w przepisach wymagań wobec zasad przetwarzania danych osobowych.
Świadczeniobiorcy (Karta DILO).	Ok. 35 000 000 osób, które potencjalnie mogą zachorować i wymagać leczenia lub diagnostyki onkologicznej.	Centralny rejestr ubezpieczonych (NFZ)	Poprzez wyraźne wskazanie, kto jest administratorem danych osobowych danych osobowych zawartych w Karcie DILO, świadczeniobiorcy będą mieli zapewniony wyższy poziom bezpieczeństwa oraz możliwości ew. dochodzenia swoich praw w przypadku naruszenia wymagań dotyczących ochrony tych danych.
Fizjoterapeuci, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie całkowitej albo częściowej niezdolności do wykonywania zawodu spowodowanej stanem zdrowia.	Brak danych	Krajowa Rada Fizjoterapeutów (W związku z tym, że Krajowa Rada Fizjoterapeutów rozpoczęła działalność w dniu 28.12.2016 r., nie prowadzono jeszcze postępowań ws. zawieszenia prawa wykonywania zawodu, czy ograniczenia wykonywania określonych czynności zawodowych).	Zmiana podstawy prawnej w zakresie ochrony danych osobowych.
Fizjoterapeuci, wobec których Krajowa Rada Fizjoterapeutów wydała uchwałę o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu albo uchwałę o ograniczeniu wykonywania określonych czynności zawodowych.	0	Krajowa Rada Fizjoterapeutów (W związku z tym, że Krajowa Rada Fizjoterapeutów rozpoczęła działalność w dniu 28.12.2016 r., nie prowadzono jeszcze postępowań ws. zawieszenia prawa wykonywania zawodu, czy ograniczenia wykonywania określonych czynności zawodowych).	Zmiana podstawy prawnej w zakresie ochrony danych osobowych.
Narodowy Fundusz Zdrowia	1	Ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793 z późn. zm.)	Narodowy Fundusz Zdrowia, jako instytucja odpowiadająca a za przetwarzanie danych osobowych w tym danych wrażliwych na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793, z późn. zm.).
Świadczeniobiorcy Narodowego Funduszu Zdrowia	35 029 190	Narodowy Fundusz Zdrowia (dane z Centralnego Wykazu Ubezpieczonych na dzień 30 września 2016 r.).	
Minister Sprawiedliwości	1		Nadanie uprawnień oraz kompetencji do przetwarzania danych osobowych

			wynikających z pełnienia funkcji administratora systemów teleinformatycznych funkcjonujących w wymiarze sprawiedliwości oraz nadzoru nad działalnością poszczególnych organów.
Sąd Najwyższy	1		- Nadanie uprawnień oraz kompetencji do przetwarzania danych osobowych wynikających z prowadzenia postępowań w wymiarze sprawiedliwości oraz nadzoru nad działalnością poszczególnych organów.
Sądy administracyjne	16 Wojewódzkich Sądów Administracyjnych i Naczelny Sąd Administracyjny		- Nadanie uprawnień oraz kompetencji do przetwarzania danych osobowych wynikających z prowadzenia postępowań w wymiarze sprawiedliwości oraz nadzoru nad działalnością poszczególnych organów.
Sądy wojskowe	2 Wojskowe Sądy Okręgowe, 10 Wojskowych Sądów Garnizonowych		- Nadanie uprawnień oraz kompetencji do przetwarzania danych osobowych wynikających z prowadzenia postępowań w wymiarze sprawiedliwości oraz nadzoru nad działalnością poszczególnych organów.
Krajowa Rada Sądownictwa	1		- Nadanie uprawnień oraz kompetencji do przetwarzania danych osobowych wynikających z prowadzenia postępowań w wymiarze sprawiedliwości oraz nadzoru nad działalnością poszczególnych organów.
Samorządy zawodowe (adwokaci, radcy prawni, notariusze, komornicy, tłumacze przysięgli, doradcy restrukturyzacyjni, lekarze sądowi)	Brak informacji		- Ograniczenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2016/679 w szczególności w zakresie realizacji obowiązków informacyjnych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Od samego początku podejmowanych w Ministerstwie Cyfryzacji działań zmierzających do zapewnienia skutecznego stosowania rozporządzenia 2016/679, celem było zapewnienie im pełnej transparentności. Projektowane rozwiązania krajowe dotyczą bowiem ochrony prawa podstawowego i mają ogromny wpływ na niemal każdy obszar działania państwa. Jej wyrazem było chociażby organizowanie w Ministerstwie Cyfryzacji szeregu otwartych spotkań transmitowanych on-line na stronie internetowej Ministerstwa Cyfryzacji. Na spotkaniach każda ze zgromadzonych osób mogła zadać każde

pytanie, dotyczące podejmowanych w Ministerstwie Cyfryzacji działań legislacyjnych. W dniu 3 lutego 2017 r. odbyło się takie spotkanie dedykowane wprost dla przedsiębiorców, a w dniu 29 maja 2017 r. spotkanie z przedstawicielami organizacji pozarządowych zainteresowanych tematyką unijnej oraz krajowej reformy ochrony danych osobowych. W spotkaniu aktywnie uczestniczyły organizacje takie jak chociażby Helsińska Fundacja Praw Człowieka, Amnesty International, Fundacja im. Stefana Batorego, Pracodawcy RP, Sieć Obywatelska Watchdog Polska, Przewodnicząca Komisji Praw Człowieka przy Naczelnej Radzie Adwokackiej, Fundacja ePaństwo oraz Centrum Cyfrowe. W dniu 2 lutego 2017 r. w Ministerstwie Cyfryzacji odbyło się spotkanie kierownictwa Ministerstwa Cyfryzacji z przedstawicielami kościołów oraz związków wyznaniowych, by rozmawiać na temat nowych zasad przetwarzania przez nie danych osobowych. W spotkaniu mógł wziąć udział każdy zarejestrowany na terytorium Polski kościół oraz związek wyznaniowy. W dniu 9 grudnia 2016 r. w Ministerstwie Cyfryzacji zorganizowano spotkanie pracowników resortu z przedstawicielami środowiska naukowego zajmującymi się ochroną danych osobowych. W trakcie spotkania naukowcy przedstawili swoje doświadczenia w zakresie zagadnień związanych ze stosowaniem obowiązujących obecnie przepisów o ochronie danych osobowych oraz poglądy dotyczące nowych unijnych ram prawnych ochrony danych osobowych. Pracownicy Ministerstwa Cyfryzacji niemal każdego dnia uczestniczą w Ministerstwie Cyfryzacji w spotkaniach z organizacjami, obywatelami oraz izbami gospodarczymi zainteresowanymi unijną reformą ochrony danych osobowych. Od początku podejmowanych działań legislacyjnych, pracownicy Ministerstwa Cyfryzacji uczestniczyli również w kilkudziesięciu konferencjach naukowych, forach, warsztatach poświęconych reformie ochrony danych osobowych. Celem takich działań jest czynne uczestnictwo Ministerstwa Cyfryzacji w debacie publicznej, poświęconej reformie ochrony danych osobowych. W dniu 28 marca br. na stronie internetowej Ministra Cyfryzacji udostępniony został również projekt części przepisów projektowanej ustawy o ochronie danych osobowych. Decyzja o udostępnieniu wypracowanych w dacie ich udostępnienia części przepisów projektu podyktowana została dużym zainteresowaniem społecznym wypracowywanymi zmianami prawnymi i chęcią zapewnienia procesowi tworzenia nowych przepisów pełnej transparentności. Efektem powyższych działań, było zebranie przez Ministerstwo Cyfryzacji ogromnej ilości postulatów, założeń co do polskiego systemu ochrony danych osobowych, które podlegały wnikliwej ocenie i miały wpływ na kształt projektu przepisów o ochronie danych.

Treść przepisów wprowadzających podlegała również uprzedniej konsultacji z każdym z właściwych resortów.

Projekty ustaw zostaną udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny i poddane uzgodnieniom z wszystkimi członkami Rady Ministrów. Projekty ustaw będą również przedmiotem opiniowania i konsultacji przeprowadzanych jednocześnie z uzgodnieniami międzyresortowymi. Czas trwania konsultacji przewidziany został na 30 dni. Projekty ustaw z zaproszeniem do możliwości zgłaszania uwag zamieszczone zostaną również na stronie internetowej Ministerstwa Cyfryzacji oraz na platformie internetowej służącej konsultacjom publicznym www.konsultacje.gov.pl. W ramach opiniowania projekty ustaw zostaną przekazane Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Radzie Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów, Komitetowi Rady Ministrów do Spraw Cyfryzacji, Komitetowi Ekonomicznemu Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	18,156	9,247	11,438	13,738	16,01	18,458	20,863	23,359	25,935	28,548	31,19	216,942
budżet państwa	12,229	4,9	5,051	5,203	5,365	5,538	5,7	5,873	6,056	6,229	6,413	68,557
JST	5,802	4,184	6,258	8,333	10,487	12,721	14,954	17,268	19,661	22,055	24,528	146,251
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,125	0,163	0,129	0,202	0,158	0,199	0,209	0,218	0,218	0,264	0,249	2,134
Saldo ogółem	-18,156	-9,247	-11,438	-13,738	-16,01	-18,458	-20,863	-23,359	-25,935	-28,548	-31,19	-216,942
budżet państwa	-12,229	-4,9	-5,051	-5,203	-5,365	-5,538	-5,7	-5,873	-6,056	-6,229	-6,413	-68,557
JST	-5,802	-4,184	-6,258	-8,333	-10,487	-12,721	-14,954	-17,268	-19,661	-22,055	-24,528	-146,251
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-0,125	-0,163	-0,129	-0,202	-0,158	-0,199	-0,209	-0,218	-0,218	-0,264	-0,249	-2,134

<p>Źródła finansowania</p>	<p>Przewidziane w niniejszym dokumencie skutki finansowe powinny pochodzić odpowiednio z budżetu państwa, JST bądź środków przeznaczonych dla Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich. Koszty związane z funkcjonowaniem Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych z części budżetu państwa przewidzianej dotychczas dla Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Przewidziane w niniejszym dokumencie skutki finansowe związane z funkcjonowaniem Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych zakładają, że utrzymane zostaną środki budżetowe przyznawane dotychczas Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, a obliczenia założeń dotyczą wyłącznie dodatkowych zasobów, w które należy zaopatrzyć organ w związku z rozpoczęciem stosowania rozporządzenia 2016/679.</p> <p>Przepisy rozporządzenia 2016/679 nie wpłyną bezpośrednio na realizację zadań przez jednostki samorządu terytorialnego i nie generują nowych zadań publicznych w związku z czym nie powoduje to konieczności zmiany w podziale dochodów publicznych.</p>
<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p><u>Projekt ustawy wprowadzającej ustawę o ochronie danych osobowych</u></p> <p>Sektor kultury:</p> <p>- <i>Wydatki budżetu państwa w związku ze zmianą przepisów ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach w związku z treścią rozporządzenia 2016/679.</i></p> <p>Archiwa państwowe i Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych (NDAP): Wdrożenie (koszt jednorazowy): Dostosowanie środków ewidencyjnych zasobu archiwalnego, przetwarzanych w systemach teleinformatycznych – 1 700 000 zł, Modyfikacja systemów teleinformatycznych, w których przetwarzane są dane osobowe – 1 190 000zł, Przegląd systemów i procedur – 272 000 zł,</p> <p>Wyliczenie oparto na danych oraz warunkach działalności archiwów państwowych (także w zakresie IT) dla 2016 r. W wyliczeniu uwzględniono tylko część podmiotów prowadzących albo nadzorujących działalność archiwalną w rozumieniu ustawy (realizujących „cele archiwalne”, zgodnie z terminologią rozporządzenia ogólnego o ochronie danych). Pominięto jednostki organizacyjne spoza zakresu właściwości Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a z tego zakresu – biblioteki i muzea wskazane w art. 22 ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (dalej: unza), ale objęte odrębnymi kalkulacjami dokonanymi w ramach ich działalności bibliotecznej i muzealniczej. Analogicznie, nie uwzględniono w wyliczeniach archiwów wyodrębnionych, które samodzielnie uczestniczą w procesie legislacyjnym, częściowo poprzez nadzorujące je ministerstwa i kancelarie. Tego rodzaju podmioty będą ponosić koszty, stanowiące następstwo zapewnienia skutecznego stosowania rozporządzenia 2016/679nie z powodu ich działalności archiwalnej, ale w związku z realizacją specyficznych zadań. „Cele archiwalne” nie stanowią istoty ich funkcjonowania. Odpowiednie koszty zostaną zgłoszone w procesie legislacyjnym niezależnie od zwierzchnika archiwów państwowych. Poziom wydatków w zakresie działalności archiwalnej będzie uzależniony od liczby żądań informacyjnych ze strony obywateli, zwiększenia zatrudnienia w celu obsługi nowych zadań (inspektorzy ochrony danych), dostosowania systemów teleinformatycznych, w których przetwarza się dane osobowe oraz od kosztów pseudonimizacji udostępnianych danych osobowych, które podlegają ochronie – zastrzeżeniem, że udostępnianiu będą podlegać też, na podstawie przepisów odrębnych, otwarte dane osobowe. Dokładne określenie wydatków jest niemożliwe wobec braku prognoz w zakresie natężenia i rodzaju zachowań beneficjentów projektowanych przepisów oraz w zakresie zróżnicowanego oddziaływania regulacji w stosunku do poszczególnych kategorii podmiotów zobowiązanych, a nawet wobec niepełnej wiedzy o liczbie zobowiązanych jednostek organizacyjnych państwowej sieci archiwalnej z art. 22 unza. Są to parametry niepoliczalne. Doświadczenia archiwów państwowych wskazują na niewielkie zainteresowania obywateli ochroną ich zarchiwizowanych danych osobowych przed przetwarzaniem właściwym dla działalności archiwalnej. Ponadto, przepisy powołanej ustawy obejmują karencje dostępowe na dokumentację, która typowo zawiera takie dane. Jednocześnie, przepisy projektowanej ustawy stosować się będą tylko do danych zgromadzonych lub wytworzonych w ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat– co stanowi tylko część państwowego zasobu archiwalnego, który narastał od XIII w. Z tego względu należało szacować odpowiednie wydatki budżetowe na poziomie umiarkowanym.</p>

Łączne zestawienie wydatków w mln. zł w podziale na lata od 0-10 przedstawia się więc w następujący sposób:

Wydatki ogółem	3,3	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
budżet państwa	3,3	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

- Wydatki budżetu państwa w związku ze zmianą przepisów ustawy o bibliotekach w związku z treścią rozporządzenia 2016/679.

Wdrożenie (koszt jednorazowy)

Biblioteka Narodowa – 150 000 zł, w tym:

70 000 zł – modyfikacja rekordów w systemie bibliotecznym

50 000 zł – analizy systemów i procedur

– szacunki własne BN

Koszty stałe ponoszone każdego roku

Biblioteka Narodowa – 150 000 zł, w tym:

100 000 zł – koszty pracy inspektora ochrony danych (inspektora)

50 000 zł – koszty wsparcia IT

– szacunki własne BN

Wydatki te wymagają zwiększenia środków finansowych w cz.24 budżetu państwa.

Uwzględniono wskaźnik inflacji.

- Wydatki budżetu jednostek samorządu terytorialnego w związku ze zmianą przepisów ustawy o bibliotekach.

Wydatki ogółem	0,121	1,097	2,338	3,58	4,868	6,206	7,542	8,926	10,358	11,79	13,27
budżet państwa	0,12	0,003	0,007	0,011	0,015	0,02	0,024	0,028	0,033	0,037	0,042
JST	0,001	1,094	2,331	3,569	4,853	6,186	7,518	8,898	10,325	11,753	13,228

- Wydatki budżetu państwa w związku ze zmianą przepisów ustawy o muzeach w związku z treścią rozporządzenia 2016/679.

Projektowane rozwiązania w ustawie o muzeach w związku z treścią rozporządzenia 2016/679, będą miały wpływ na wydatki sektora finansów publicznych. Wyliczenie dodatkowych potrzeb finansowych niezbędnych do realizacji zadań ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego dokonano w OSR do ustawy o organizowaniu. Natomiast na podstawie informacji przekazanych przez muzea prowadzone bądź współprowadzone przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego (w tym wspólnie z samorządami), z których wynika, że koszt wdrożenia rozporządzenia 2016/679, związany z dostosowaniem systemu teleinformatycznego muzeum wynosiłby jednorazowo (tj. w roku 0) ok 40 000 zł, przy czym byłby to koszt jednorazowy. Z kolei konieczność zatrudnienia dodatkowego pracownika oznaczałaby dodatkowe wydatki na wynagrodzenie w wysokości ok 40 000 zł rocznie. Takie założenie przyjęto dla muzeów państwowych oraz 20% muzeów samorządowych, z których 15 muzeów jest instytucjami prowadzonymi wspólnie z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Dla pozostałych muzeów samorządowych, – z których większość to muzea zatrudniające nieliczny personel, przyjęto założenie, że nie będzie konieczne tworzenie osobnych stanowisk pracy, a powstanie jednorazowy koszt wdrożenia (głównie szkoleń) w wysokości 10% kosztów wdrożenia w dużej instytucji kultury. Wydatki związane z realizacją zadań przez muzea państwowe, dla których organizatorem jest Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, i współprowadzone wymagają zwiększenia w cz.24 budżetu państwa.

Łączne zestawienie wydatków w mln. zł w podziale na lata od 0-10 przedstawia się więc w następujący sposób:

Wydatki ogółem	8,3	3,6	3,6	3,6	3,6	3,6	3,6	3,6	3,6	3,6	3,6
budżet państwa	2,5	1,25	1,25	1,25	1,25	1,25	1,25	1,25	1,25	1,25	1,25
JST	5,8	2,35	2,35	2,35	2,35	2,35	2,35	2,35	2,35	2,35	2,35

-W przypadku projektowanych zmian w ustawie o organizowaniu, w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ustawie o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia, ustawie o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, ustawie o grach hazardowych, ustawie o ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina, ustawie Prawo oświatowe, ustawie o systemie informacji oświatowej, ustawie o kinematografii, w związku z rozporządzeniem 2016/679 poziom wydatków będzie uzależniony od liczby żądań informacyjnych ze strony obywateli, ewentualnego zwiększenia zatrudnienia w celu obsługi nowych zadań (inspektorzy ochrony danych), dostosowania systemów teleinformatycznych, w których przetwarza się dane osobowe lub modyfikacji pomocy ewidencyjnych niespełniających rygorów ochrony danych. Dokładne określenie wydatków jest niemożliwe wobec braku danych dotyczących obecnej organizacji ochrony danych osobowych w jednostkach samorządu terytorialnego i jednostkach im podległych, prognoz w zakresie natężenia i rodzaju zachowań beneficjentów, projektowanych przepisów oraz w zakresie zróżnicowanego oddziaływania regulacji w stosunku do poszczególnych kategorii podmiotów zobowiązanych.

Koszty nie uwzględniają modyfikacji systemów i baz danych używanych przez instytucje kultury. Koszty te mogą być podane po przeprowadzeniu analiz w każdej z instytucji.

Przy kalkulacji kosztów nie brano pod uwagę zmiany wynagrodzeń w ciągu najbliższych 10 lat. Przy kalkulacji nie brano pod uwagę projektów IT będących w trakcie przygotowania, które mogą wpłynąć na obniżenie kosztów pracy inspektorów.

Wyliczenie dodatkowych potrzeb finansowych niezbędnych do realizacji zadań muzeów i bibliotek dokonano odpowiednio w OSR do zmian w ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2017 r. poz. 972 i 1086) oraz ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2012 r. poz. 642, z późn. Zm.)

Łączne zestawienie wydatków w mln. zł w podziale na lata od 0-10 przedstawia się więc w następujący sposób:

Wydatki ogółem	6,3	4,177	5,041	5,896	6,784	7,713	8,632	9,595	10,589	11,574	12,601
budżet państwa	6,299	3,437	3,464	3,482	3,5	3,528	3,546	3,575	3,603	3,622	3,651
JST	0,001	0,74	1,577	2,414	3,284	4,185	5,086	6,02	6,986	7,952	8,95
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

- W przypadku projektowanych zmian w ustawie - Zakład Narodowy imienia Ossolińskich metodologia skutków finansowych w zakresie:

Ewentualne koszty modyfikacji systemu/systemów teleinformatycznych, w których Ossolineum przetwarza dane osobowe

- modyfikacja systemów to koszt ok. 100 000 zł rocznie, na dzień dzisiejszy nie funkcjonuje w Ossolineum system elektronicznego obiegu dokumentacji, co jest warunkiem sine qua non przy pracy rozporządzenia 2016/679.

- konieczność wdrożenia systemu obsługi zasobów bibliotecznych Ossolineum jak i tzw. nakładka na system finansowo księgowy pozwalający szczegółowo określić czasokres modyfikacji poszczególnych rekordów i jego autora oraz ich retencji – przewidywany, jednorazowy rząd wynosi ok. 20 000 zł, co trzy lata (cztery szkolenia w ciągu 11 lat).

- rozbudowanie infrastruktury teleinformatycznej ukierunkowane na zwiększenie pojemności nośników danych i ich nienaruszalności - konieczne co dwa lata – szacowany koszt 50 000 zł.

2) ew. innych kosztów dla podmiotów, na które będzie oddziaływała nowelizacja ustawy o fundacji - Zakład Narodowy imienia Ossolińskich w związku z wdrożeniem rozporządzenia 2016/679.

W praktyce nie dotyczy.

W wyliczeniach uwzględniono wskaźnik inflacji.

Środki przeznaczone na sfinansowanie wydatków j.w. powinny zostać uwzględnione w cz.24 budżetu państwa z przeznaczeniem na dotację dla Zakładu. Budżet państwa w cz.24 powinien zatem ulec zwiększeniu o ww. kwotę.

Wyliczenie dodatkowych potrzeb finansowych niezbędnych do realizacji zadań ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego dokonano w OSR do ustawy o organizowaniu.

Łączne zestawienie wydatków w mln. zł w podziale na lata od 0-10 przedstawia się więc w następujący sposób:

Wydatki ogółem	0,125	0,163	0,129	0,202	0,158	0,199	0,209	0,218	0,218	0,264	0,249
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,125	0,163	0,129	0,202	0,158	0,199	0,209	0,218	0,218	0,264	0,249

- Projektowane rozwiązania w ustawie o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami w związku z treścią rozporządzenia 2016/679, będą miały wpływ na wydatki sektora finansów publicznych. Kalkulacja uwzględnia wydatki budżetu państwa. Koszty obejmują wydatki związane ze zmianą systemów teleinformatycznych, mających na celu ich dostosowanie do rozporządzenia 2016/679.

Łączne zestawienie wydatków w mln. zł w podziale na lata od 0-10 przedstawia się więc w następujący sposób:

Wydatki ogółem	0,01	0,11	0,23	0,36	0,5	0,64	0,78	0,92	1,07	1,22	1,37
budżet państwa	0,01	0,11	0,23	0,36	0,5	0,64	0,78	0,92	1,07	1,22	1,37
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Sektor energetyki

Wszelkie koszty związane z nowymi zadaniami nałożonymi na Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zostaną sfinansowane w ramach limitu wydatków określonego w ustawie budżetowej, bez konieczności ich zwiększania.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	- W zakresie zmian w obszarze statystyki publicznej powszechny dostęp do wynikowych informacji statystycznych, które mogą być wykorzystywane w różnych obszarach aktywności zawodowej, społecznej, politycznej. - W zakresie przepisów z sektora zdrowia wzrost bezpieczeństwa obywateli, dane osobowe osób korzystających z określonych świadczeń zdrowotnych będą przetwarzane przez podmioty na podstawie aktualnych przepisów o ochronie danych osobowych. - Zmiany przepisów w zakresie Rejestru Medycznego Wspomaganej Prokreacji skutkują wzrostem bezpieczeństwa obywateli, dane osobowe osób korzystających z określonych świadczeń zdrowotnych będą przetwarzane przez podmioty na podstawie aktualnych przepisów o ochronie danych osobowych.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

- W stosunku do pracodawców będą miały zastosowanie nowe obowiązki związane z koniecznością pobierania oświadczeń o wyrażeniu przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie lub pracownika zgody w oświadczeniu złożonym w postaci papierowej lub elektronicznej. Pracodawcy będą także zobowiązani do przestrzegania ustawowych wymogów wprowadzania monitoringu wizyjnego i w konsekwencji odpowiednich procedur umożliwiających zastosowanie tej instytucji.

- Zaproponowane w ustawie o usługach turystycznych regulacje z jednej strony nałożą na podmioty świadczące usługi hotelarskie obowiązki mające na celu podwyższenie poziomu ochrony danych osobowych dotyczących zdrowia klientów korzystających z usług hotelarskich. Z drugiej strony zaproponowana regulacja ma na celu ograniczenie obowiązków informacyjnych wynikających z art. 14 rozporządzenia 2016/679 w stosunku do podmiotów świadczących usługi hotelarskie.

9. Wpływ na rynek pracy

.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: Wolności i prawa obywateli	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☒ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu - Projektowane przepisy sektorowe zwiększą kontrolę obywateli nad przetwarzaniem ich danych osobowych, a także ograniczą przetwarzanie tych danych do celów innych niż te, dla których je zgromadzono albo wytworzono. - Zmiany zaproponowane w ustawie o usługach turystycznych będą miały wpływ na ochronę danych osobowych dotyczących zdrowia klientów korzystających z usług hotelarskich.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

W dniu 4 maja 2016 r. w Dzienniku Urzędowym UE L 119 zostało opublikowane rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE. Zgodnie z art. 99 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, rozporządzenie wchodzi w życie 20 dnia po publikacji w Dzienniku Urzędowym UE. Rozporządzenie 2016/679 będzie bezpośrednio obowiązujące, skuteczne oraz stosowane od 25 maja 2018 r. i tym dniu powinny zacząć obowiązywać krajowe przepisy zapewniające skuteczne stosowanie rozporządzenia 2016/679 w polskiej przestrzeni prawnej.

Minister Cyfryzacji przewiduje prowadzenie działań zmierzających do zwiększania świadomości społecznej w przedmiocie zmiany przepisów o ochronie danych osobowych, w tym poprzez udział pracowników Ministerstwa w licznych konferencjach oraz przekazach prasowych.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

- W ramach zmian dotyczących sektora energii wobec charakteru projektowanych zmian nie przewiduje się planowego dokonywania ich ewaluacji. W przypadku powzięcia informacji o niewłaściwym funkcjonowaniu proponowanych rozwiązań (np. problemy z funkcjonowaniem rejestrów) w najbliższym możliwym terminie dokonane zostaną niezbędne zmiany.

- Efekty projektu w zakresie działalności archiwalnej archiwów państwowych będą monitorowane poprzez analizę rocznych sprawozdań tych jednostek, z uwzględnieniem liczby informacji udzielonych obywatelom w zakresie projektowanych przepisów (bezpłatnie i za odpłatnością), a także liczby chronionych danych osobowych poddanych pseudonimizacji w toku udostępniania materiałów archiwalnych.

- W zakresie przepisów ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym cena skutków wejścia w życie projektowanych przepisów będzie możliwa po okresie co najmniej 1 roku jej obowiązywania poprzez określenie spadku liczby całkowitej dyspozytorni medycznych przy jednoczesnym wzroście liczby dyspozytorni wykorzystujących SWD PRM z uwzględnieniem zabezpieczenia danych osobowych zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ewaluacja efektów pozostałych przepisów w zakresie sektora zdrowia nastąpi po wejściu w życie rozporządzenia i będzie się odbywać na bieżąco w ramach bieżącej działalności resortu z uwzględnieniem postulatów zgłaszanych przez stronę społeczną, wniosków dotyczących zmian tych przepisów, trudności z interpretacją konkretnych zapisów a ewentualne konkluzje z tak prowadzonych analiz przełożą się na ewentualne korekty w drodze nowelizacji przepisów.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Rozporządzenie 2016/679:

http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2016.119.01.0001.01.POL&toc=OJ:L:2016:119:TOC

Ocena skutków rozporządzenia 2016/679:

http://ec.europa.eu/justice/data-protection/document/review2012/sec_2012_72_en.pdf

Dokładna kalkulacje w zakresie Oceny Skutków Regulacji w ustawie o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami - EXCEL